

קובץ שופר הרשב"י ברך ד'

ספר זוהר השבת המחולק

מחלק לפרשיות השבוע, כ-3-4 דפים בשבוע,
ובכך תוכל כל שבת לזכות למאה מליון שנה תורה.
כל המאמרים של הזוהר הקדוש על שבת עם תרגום הזוהר ועוד,
מחלק לקטעים עם פותרות, כדי להקל על הלומד.

חלוקה נוספת לג' סעודות של שבת:

- שמונה פרקים [א-ח] לסעודה הראשונה: דפים כז-פד.
- שמונה פרקים [ט-טז] לסעודה השנייה: דפים פה-קמ.
- שמונה פרקים [יז-כז] לסעודה השלישית: דפים קמא-קצח.

יוצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי בעיר הקודש בית שמש תובב"א
שנת "אלף המגן תלוי עליו" [אלף המגן תלוי עליו" עם הכולל, בגימטריה: 772]
"וברך עלינו שנה טובה", - "ביאת משיח", - "קץ העולם ומשיח בן דוד",
תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

פֶּתַח דְּבָר

ברוך ה', שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, עֹזֵר בְּעֵדְנוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר עוֹלָם, אֶת סֵפֶר זוֹהַר הַשַּׁבָּת.

בְּרַצוֹנֵנוּ לְהִבְהִיר לְלוֹמְדִים הַיְקָרִים אֶת מִטְרַת הַסֵּפֶר וְאֶת הָאָפוֹן שֶׁבּוֹ מְמַלֵּץ לְלַמֵּד אֶת הַסֵּפֶר.

סֵפֶר ר'זוהר הַשַּׁבָּת" לְמַעֲשֵׂה הוּא פְּרִי רַעֲיוֹנוֹ שֶׁל הָאֲדָמוֹר מְהַאֲלֵמִין שְׁלִיט"א, הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁ וּבְנִשְׂיָאוֹת מְפַעֲלֵינוּ, "מְפַעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי", לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרַת.

הָרַעֲיוֹן הוּא שֶׁכָּל אָב וְרֹאשׁ מְשַׁפָּחָה, יוֹכֵל לְלַמֵּד עִם בְּנָיו בְּעֵת סוּעָדָם יַחַד אֶת סְעוּדַת שַׁבָּת, אֶת עֲנִינֵי הַשַּׁבָּת וְהַלְכוֹת הַשַּׁבָּת בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ עֲצוּמוֹ, וְזֶה גַם מִתְרַגֵּם לְלִשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ, לְמַעַן יוֹכֵל כָּל אֶחָד לְהִבְיֵנוּ.

הָאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א חִלַּק אֶת הַסֵּפֶר לְעֵשָׂרִים וָאַרְבָּעָה פְּרָקִים, לְמַעַן יוֹכְלוּ לְגַמְרוּ פְּעָמִים בְּשָׁנָה. דְּהֵינּוּ, בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה בְּפִרְשַׁת בְּרֵאשִׁית לּוֹמְדִים פָּרָק א', וְכֵן כְּעֵבוֹר חֲצִי שָׁנָה בְּפִרְשַׁת שְׁמִינִי מִתְחִילִים עוֹד הַפְּעַם פָּרָק א'. אֶפְשָׁר גַּם לְגַמְרוֹ כָּל שַׁבָּת. דְּהֵינּוּ, שְׁלוּמֵד כָּל סְעוּדָה שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים, כְּמוֹ שְׁלוּמֵד שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת בְּכָל סְעוּדָה, וּבְזֶה יוֹכֵל לְהַרְוִיחַ כָּל שָׁעָה בְּשַׁבָּת מְאֹה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וְיֵאָרַח בְּשִׁלְחָנוּ אֶת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א בְּכָל סְעוּדַת שַׁבָּת, וְיִרְגִישׁ בְּכָל שַׁבָּת מַעִין עוֹלָם הַבֵּא.

הַמוֹצֵיאִים לְאוֹר

האדמו"ר מהאָלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאָלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות; **בשנת תשכ"ו**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אוהרת זמן קריאת שמע ותפילה. **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בבר"ב, **בשנת תשמ"ז** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יזום ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשבי"ו וגדולי הצדיקים, שבוכות הוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ח"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הבית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהמ"כ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניינת אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הוהר" - 5 חל', "והור השבת" - 5 חל', "והור חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הוהר" - 15 חל', "תיקוני ווהר" - 2 חל', "תיקוני ווהר" - 29 חל', "והור היומי" - 6 חל', "והור היומי" - 12 חל', ווהר עם פירוש הסולם, ווהר היומי - 70 חל', "והור תורה" - 54 חל', "תיקוני ווהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני ווהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים וחבורות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפין מיליוני ספרי ווהר הדף היומי של הוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחול. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הוהר" לשמיעה של הוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפין דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

מפעל הוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 0548436784

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

הקדמה

"שמרו ה'שבת ו'ילמדו ה'זהר, כל קהל עדת ישראל, ובזה ודאי יזכו ל'כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא", ומיד נגאל, כדאיתא בשבת (דף ק"ח ע"ב): אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן, כל המשמר שבת כהלכתו, אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש, מוחלין לו, שנאמר "אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו", אל תקרי מחללו, אלא מחול לו, אמר רב יהודה אמר רב, אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה, לא שלטה בהן אמה ולשון, שנאמר "ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט", וכתוב בתריה "ויבא עמלק".

אמר רבי יוחנן, משום רבי שמעון בן יוחי, אלמלי משמרו ישראל שתי שבתות כהלכתן, מיד נגאלים, שנאמר "כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי", וכתוב בתריה "והביאותים אל הר קדשי" וגו'.

ואיתא בזהר הקדוש פרשת יתרו (פ"ט ע"א): תאנא, בהאי יומא, דאורייתא מתעטרא ביה, מתעטרא בכלא, בכל אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין, בשבעין ענפין דנהורא, דנהרין מכל סטרא וסטרא. מאן חמי, ענפין דנפקין מכל ענפא וענפא, חמשה קיימין בגו אילנא, פלהו אנפין בהו אחידן. מאן חמי, אינון תרעין דמתפתחו בכל סטר וסטרא, פלהו מזדהרין ונהרין, בההוא נהורא דנפיק ולא פסק.

[ובתרגום ללשון הקדש: שנינו, ביום הזה שהתורה מתעטרת בו, מתעטרת בכל, בכל אותן מצוות, בכל אותן גזרות ועונשים, בשבעים ענפים של אור שזוהרים מכל צד וצד. מי ראה הענפים שיוצאים מכל ענף וענף, חמשה עומדים בתוך האילן, וכל הפנים אחוזים בהם? מי ראה אותם שערים שנפתחים בכל צד וצד, וכלם זוהרים ומאירים באותו האור שיוצא [לא פוסק?]

קל כרוזא נפיק, אתערו קדישי עליוניו, אתערו עמא קדישא, דאתבחר לעילא ותתא. אתערו חדוותא לקדמות מאריכוו. אתערו בחדוותא שלימתא. אודמנו בתלת חדוון, דתלת אבהו. אודמנו לקדמות מהימנותא, דחדוה דכל חדוותא. זכאה חולקכוו, ישראל קדישין, בעלמא דין ובעלמא דאתי. דא הוא ורותא לכוו, מכל עמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ועל דא כתיב, "ביני ובין בני ישראל".

[ובתרגום ללשון הקדש: קול הכרוז יוצא: התעוררו קדושים עליונים, התעוררו העם הקדוש שנבחר למעלה ולמטה, עוררו שמחה כנגד רבונכם, התעוררו בשמחה שלמה, הזדמנו לשלש שמחות של שלשת האבות, הזדמנו לקראת האמונה של שמחת כל השמחות. אשרי חלקכם,

הקדמה ♦ זֵהר הַשָּׁבֶת

ישׁראל קדושים, בעולם הזה ובעולם הבא! זוהי ירֶשָׁה לְכֶם מִכָּל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבֵימ וּמְזֻלוֹת. וְעַל זֶה כָּתוּב "בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".

אָמַר ר' יְהוּדָה, הֵכִי הוּא וְדָאִי. וְעַל דָּא כָּתִיב "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ", וּכְתִיב (וַיִּקְרָא ט) "קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'". וּכְתִיב, (יִשְׁעִיָּה נח) "וַיִּקְרָא לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקְדוּשׁ ה' מְכֻבָּד".

[וּבְתַרְגוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדָשׁ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כִּרְ הוּא וְדָאִי. וְעַל זֶה כָּתוּב "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ", וּכְתוּב (וַיִּקְרָא ט) "קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'". וּכְתוּב (יִשְׁעִיָּה נח) "וַיִּקְרָא לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקְדוּשׁ ה' מְכֻבָּד".]

תַּאנָּא, בַּהֲאִי יוֹמָא, כָּל נִשְׁמַתִּיהוֹן דְּצַדִּיקָאִיא, מִתְעַדְנִין בְּתַפְנוּקֵי עֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. וְרוּחָא חָדָא מְעַנּוּנָא דֵּהֵהוּא עֵתִיקָא קְדִישָׁא מִתַּפְשָׁטָא (הֵהוּא מִתַּפְשָׁט) בְּכֻלְהוּ עֲלִמִין, וְסֻלְקָא וְנַחְתָּא, וּמִתַּפְשָׁטָא לְכֻלְהוּ בְּנֵי קְדִישִׁין, לְכֻלְהוּ נְטוּרֵי אֹרִיתָא, וְנִיחִין בְּנִיחָא שְׁלִים, מִתְנַשֵּׂי מִכְּלָהוּ, כָּל רוּגְזִין, כָּל דִּינִין, וְכָל פּוֹלְחֵנִין קִשְׁיִין. דָּא הוּא דְכְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה יד) "בְּיוֹם הַיְחִיָּה ה' לָךְ מַעֲצָבָךְ וּמְרַגְזָךְ וּמִן הָעֲבוֹדָה הַקְּשָׁה", בְּגִינֵי כֵּה, שְׁקִיל שַׁבְתָּא לְקַבֵּל אֹרִיתָא.

[וּבְתַרְגוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדָשׁ: שְׁנִינָא בְּיוֹם הַזֶּה כָּל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים מִתְעַדְנִים בְּתַפְנוּקֵי הָעֵתִיק הַקְּדוֹשׁ, נִסְתַּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, וְרוּחַ אַחַת מֵהָעֲנָג שֶׁל אוֹתוֹ הָעֵתִיק הַקְּדוֹשׁ מִתַּפְשָׁטָא (הֵהוּא מִתַּפְשָׁט) בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְעוֹלָה וְיִוְרָדָת, וּמִתַּפְשָׁטָא לְכָל הַבְּנִים הַקְּדוֹשִׁים לְכָל שׁוּמְרֵי הַתּוֹרָה, וְנַחִים בְּמִנוּחָה שְׁלָמָה, נִשְׁפָּחִים מִכָּלֶם כָּל הַרְגָזִים, כָּל הַדִּינִים וְכָל הָעֲבוֹדוֹת הַקְּשׁוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שִׁם יד) "בְּיוֹם הַיְחִיָּה ה' לָךְ מַעֲצָבָךְ וּמְרַגְזָךְ וּמִן הָעֲבוֹדָה הַקְּשָׁה", מִשׁוּם כִּרְ שְׁקוּלָה שַׁבָּת כְּנֻגַד הַתּוֹרָה].

וְכָל דְּנִטִיר שַׁבְתָּא, כְּאִילוּ נְטִיר אֹרִיתָא כְּלָא. וּכְתִיב (יִשְׁעִיָּה נו) "אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחִיזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבָּת מִחֻלְלוֹ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע". אֲשַׁתְּמַע, דְּמֵאֵן דְּנִטִיר שַׁבָּת, כְּמֵאֵן דְּנִטִיר אֹרִיתָא כְּלָא.

[וּבְתַרְגוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדָשׁ: וְכָל מִי שְׁשׁוֹמֵר שַׁבָּת, כְּאִילוּ שׁוֹמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה. וּכְתוּב (יִשְׁעִיָּה נו) "אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחִזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבָּת מִחֻלְלוֹ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע". נִשְׁמַע, שְׁמִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת כְּמִי שְׁשׁוֹמֵר כָּל הַתּוֹרָה].

וּבְזוֹהַר שֵׁם (פ"ט ע"ב): אָמַר לִיָּה, [רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי יוֹדָאִי] חֲטִיד, לִית עֲלֵמָא אֱלָא לְאִינוּן חֲבַרְיָא, דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאֹרִיתָא [חֲטִיד, לֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֱלָא לְאֵלּוּ הַחֲבַרִים הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה] וְיַדְעִין סְתִימֵי אֹרִיתָא. [וְיִוְדְעִים הַסּוּדוֹת שַׁבְתּוֹרָה].

וּמִכָּל דְּבַרִי חַז"ל אֵלּוּ רוּאִים, שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֱלָא לְאֵלּוּ הַחֲבַרִים הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וְלוֹמְדִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וּמִקְדָּשִׁים עֲצָמָם בְּלִימּוּד הַסּוּד בַּשַּׁבָּת קוֹדֶשׁ.

עַל כֵּן, אוֹדָה ה' בְּכָל לַבֵּב בְּסוּד יִשְׂרָיִם וְעַדָּה, עַל שׁוֹכְנֵי לְהַגִּיעַ עַד הַלוּם, יְמֵי שְׁנוּתֵינוּ כְּצֵל וּכְחֵלוֹם יַעוּף, וְלִפְנֵי כְּאַרְבַּעִים שָׁנָה, חִשְׁקָתִי מֵאֵד לְזִכּוֹת אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּלִמּוּד הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ, וּכְמָה הִרְפַּתְקָאִי דְּעַדוֹ עֲלִי, וְזִיכְנִי ה' יַתְבַּרְךָ, בַּשָּׁנָת תַּשְׁכ"ט, לְהַדְפִּים אֶת הַסִּפְר

"נפלאות הזהר", של הזה"ק רבי יודל ראזנבערג זי"ע, ועוד ספרים רבים, ולפני כעשרים ושש שנים, התעוררתי לפרסם את דבר למוד הזהר הקדוש בכל העולם, שכל אחד ילמד, ויתעורר, ויתלהב לבו, לעבודת הקדוש ברוך הוא, וילקרב הגאולה ברחמים, כהבטחה שנאמרה משמים לרבי שמעון בר יוחאי זיע"א: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכמה כחות והשקעה מסרנו על זה, במשך כחצי שנה נסעתי כל יום כארבע שעות נסיעה וטלטולי דרכים, שעתים הלוך ושעתים חזור למונסי, ששם שכרנו חדר, כדי שלא ימצאו אותי, ולא יפריעוני בעבודה הקדושה הזו, ועבדנו על הזהר הקדוש כל יום שתיים עשרה שעות, יחד עם עוד אברך, ולזה לקחתי הלוואת כעשר אלף דולר (בערך של אז, שהיום נחשב כששים אלף דולר). וכל זה עלה במאמצים גדולים, ובאמצע נשבר המחשב כמה וכמה פעמים, ואחר כך תיקננו כמה וכמה פעמים, ועוד פעם נשבר, וקנינו מחשבים חדשים, וגם הם התקלקלו, וכל כך הרבה הפרעות ומניעות היו לי, ושכרנו מכונת צלום מחברה עם בטוח, ועוד היה איש מחשבים צמוד, וכל הזמן היה הפרעות וקלקולים מה שאי אפשר לתאר, ויש הרבה מה לספר... עד שכבר פשוט לא רצו אנשים, ופחדו לעבוד על זה, שהפסידו על זה הרבה כספים, וכך נשארה העבודה באמצע, שלא היה מי שמוכן להמשיך במסירות נפש, ובהביטי על זה שבתאי ואראה, כי בלי תפלה חזקה מאד, ותחנונים לה' יתברך, אי אפשר להצליח (וכמו שאכתב בהמשך), והנראה שכדי לזכות לסיעתא דשמיא מיחדת צריך גם זכות ארץ ישראל שתצטרף, ואוירא דארץ ישראל מחפים, וכנראה שמשמים המתינו עד שאשוב מגלות אמריקה לארץ הקדש, וכמו שידוע מהבן איש חי זי"ע שצוה להדפיס את ספריו הקדושים דוקא בארץ ישראל, שכח קדשתה מסייע ומגן.

לפני כשלוש שנים נסעתי לציון הרשב"י, ושהיתי בצפת בדירה המשקיפה על ציון הרשב"י זי"ע. ואמרתי שלש פעמים תהלים כל יום במשך שלשה ימים רצופים,

שבחי אדונינו התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע"א שכתב הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם המקובל האלוקי רבי יעקב אבוחצירא זי"ע, מלקטים מספרו דורש טוב עמוד (ע - ע"ג) וזה לשונו: ושבח הרשב"י גדול מכל בני אדם, לפי שבקמיו של רבי שמעון בר יוחאי היו אפילו תינוקות יודעים דרך הסוד כראוי וכל בני הדור היו מטמינים סודם בלבם, באמת הרשב"י עליו השלום גלה סודו בכל העולם עד שאפילו תינוקות של בית רבן היו יודעים אותו. עוד שם: ידוע מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, דרבי שמעון גדול מכל העולם, ומדורות הראשונים שעברו מאדם ועד נח ומשת ומאבות העולם ומן הסנהדרין. עוד שם: ולעולם זכות הרשב"י היא העומדת עמנו בגלות עד שיבוא מלך המשיח וזש"ה "כסאך" (תהלים מ"ה ז) דהיינו שמך חקוק בפסא הכבוד "אלקים לעולם ועד", וזכותך שהיה חשוב כמשה רבינו עליו השלום תעמד לזה השבט עד שיבוא מלך המשיח

א. וכמו שכתב רבינו בחיי בספרו כד הקמח ערך תורה, וז"ל: התורה צריכה התבודדות הוא שאמר שלמה (משלי י"ח א) "לתאוה יבקש נפרד" וגו', ונראה לי פירושו כי מי שמתאוה לתורה יבקש שיהיה נפרד ומתבודד, כי זה מתנאי הלימוד להיות לפעמים נפרד מן החברים, מתבודד ומתיחד עם שכלו, ואם עושה כן "בכל תושיה יתגלע" כלומר יתגלה ויתפרסם בקי ושלם בכל החכמות, עיי"ש.

ב. והגם שבי"ה הדפסנו כמה ספרים, כמו שזכר ועונש ותיקון הברית, ועוד רבים עם זה"ק וביאורי הזה"ק, אמנם הזוהר עצמו לא זכינו להדפיס (ראה לקמן בהערה ח).

ג. כתב הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדשים המלוך, מרא דרזין, מן רבינו יעקב אבוחצירא זצוק"ל זיע"א, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים.

עם תענית דבוריו, והימים היו ל"ב ול"ג ול"ד לעמר, כדי שזכות הרשב"י תסיעני, וסך הכל סימתי את התהלים תשע פעמים [כמנזן תש"ע, שבשנה זו נפתחו השערים (כך עשיתי 3 פעמים בשנה אחת)], עד שזכיתי לראות ישועות ונפתחו השערים, ונתקיימה בי תפלת דוד המלך עליו השלום, "הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם" (תהלים י"ב ב), שה' יתברך מושיע, כאשר האדם גמר בלבו להיות חסיד ולכונן מעשיו רק לשם שמים, ועוד "כי פסו אמונים מבני אדם", כאשר מחליט בלבו לא לסמוך על בשר ודם, אלא כל בטחונו בה' יתברך, בלתי לה' לבדו. וכמו שכתוב בזהר הקדוש פרשת ויקהל (דף קצ"ח עמוד א' ועמוד ב') על הפסוק (תהלים קמ"ו ה'): "אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלקיו" (עין שם ותמצא אור גדול).

וכאשר ראיתי את דברי הפה החיים (סימן קנ"ו סקי"א), שהביא את דברי אליהו הנביא זכור לטוב (אליהו זוטא פ"א), לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה, ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, שנאמר "בפשע יעקב כל זאת" (מיקה פרק א' פסוק ה') וכתב שם: ועל כן, צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו, לצוד הזמן מהבלי העולם הזה, ולעסוק בו בתורה בכל מה שאפשר לו, כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמו שכתוב "הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים" (תהלים פרק י"ט, י"א).

ובספר שיח יצחק (חלק א' דרוש בענין ב' ננין של ויהי בנסע וכו' אות לה), כתב, וזה לשונו: אבל על ידי התורה, אם היו עוסקים בה ישראל רבם, אז לא היה אמה ולישוז שולטת בהם, וכמו שכתוב (בפרק קמא דבבא בתרא ח' ע"א) "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים", אם כולם או רבם יעסקו בתורה, אז "עתה אקבצם", אבל אם מעט הם, אז "ויחלו ממשא מלך ושרים", שהמצוות מגינות עליהם לפי שעה, וכמו שכתוב במדרש איכה רבתי "וצבא תנתן על התמיד בפשע, בפשעה של תורה, אימתי אמות העולם גוזרים וכו', בשעה שמבטלים מתלמוד תורה, ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה מאי דכתיב "וראו כל עמי הארץ כי שם יהיה נקרא עליך ויראו ממך" (דברים כח, י'), אלו תפלין שבראש. [ונראה

בחושבניא, שאי אפשר לדעת עד כמה חשוב לפני השם יתברך אמירת התהלים שאמירתה עולה בחשבון אלף שנים. אם בן אדם פשוט אומר שלש פעמים תהלים ברצף עם תענית דיבור ועושה כן שש פעמים [גם לא רצופים] עולה לו כאילו התענה 1101 שנה. וכמו שאומר "לא יעול גבוהתך בחושבניא" – שאי אתה יכול להבין, אבל המעלה – עד כדי ששונה כמו "לו יתיה גבר שנין אלפין", ואל תתמה כיצד מוצאים רמזים בפיוט, – שכידוע נאמרו בקדושה עליונה, וידוע המעשה ששר שירות ותשבחות להש"ת וכחום היום הפשיט מעט שרוליו – ושלח לו רבינו האר"י שישוב ללבוש

במהרה בימינו אמן. (ושם בפסוק ה' על כן משחק ... שמן שישון מבגדיו, מרמז על הרשב"י הקדוש).

ד. ואמר המקובל האלוקי רבי יצחק אלפיי ז"ל: מקובלנו שתענית הדיבור כפי שנוהגים בכל יישוב ויישוב עם קריאת התהלים 3 פעמים שוה ל-65,000 תעניות (!!!). ולפי דבריו 3 ימים יוצא 195,000 תעניות, זאת אומרת 550 שנה תעניות. ועל זה אפשר להמליץ את הפיוט של הצדיק הקדוש המקובל רבי ישראל נג'ארה ז"ל (צפת ה' ש"י 1550 – עה ה' שפ"ה 1625 לערך). מזמירותיו הפיוט הקדוש "ה ריבון עלם ועלמאי" בארמית, ששרים אותו בשבת, לו יתיה גבר שנין אלפין. לא יעול גבוהתך

כּוֹנֵנוּ, שֶׁתְּפִלִּין שֶׁל יָד מְרַמְזוּ עַל עֲשִׂית הַמִּצְוֹת, וְאֵלוּ תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ מְרַמְזוּ לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וְרַק עַל יְדֵי תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ כְּלוֹמֵר תְּלַמּוּד תּוֹרָה, יִפּוֹל פֶּחַד עַל כָּל אַמוֹת הָעוֹלָם.

וְכַמָּה צַעַר יֵשׁ בְּעוֹלָם, וְכָל יוֹם רַח"ל מְלֵאִים מִכְּתָבִים בְּדוֹאֵר, וְהַעֲיִנִים בּוֹכוֹת וְהַלֵּב נִקְרַע, וּבִפְרָט הָאֶסוֹן הָאֲחֵרוֹן [כ"ט כְּסֵלוֹ תשע"א] שֶׁנִּשְׁרַפּוּ לְמַעַלָּה מְאַרְבָּעִים יְהוּדִים חַיִּים, דְּבַר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַכִּיל וְלְהַבִּין, וּבּוֹדָאֵי בְּמוֹתָם כִּפְרוּ עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְהַצִּילוּ אוֹתָנוּ מִגְּזֵרוֹת קְשׁוֹת, אֲדָּ אֲנִי מְכַרְחִים לְקַיֵּם "וְהַחִי יִתֵּן אֶל לְבוֹ"וֹ, וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעוֹד עֲדִין

רז"ל בפרקי רבי אליעזר ובשעה שכורתין עץ אילן שעושה פרי, הקול יוצא מסוף העולם ועד סופו ואין הקול נשמע וכן בשעה שהנפש יוצאה מן הגוף. ובספר חסד לאברהם (מעין ה - נהר י"ז) כתב, וז"ל: וזה שכתוב "כי תצור על עיר ימים רבים" וגו', שהאל יתברך מדבר עם מלאך המות שהולך ומסטיין לאדם למעלה, וזה שכתוב, "כי תצור על עיר" שהוא האדם להלחם בטענותיו, ותראה שבפעם שיש בתוכו מגולגל שום רוח, לא תשחית את עצה "כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור", ר"ל אותו העץ הוא ממש האדם, לבא מפניך במצור שבסיבתך אתה רודף אותו להזיקו, הוא נכנס במצור ההוא של העץ לשמור עצמו ממך. והענין כשהרוח הולך נע ונד בתוך כף הקלע בורח מן השטן, ומכניס עצמו בדומם או בצומח במקום הגזוז עליו והראוי לו, ואז כשנכנס בגוף אין יכול להזיק לו השטן, וגם כן תבין הפסוק "אסוף אסיפם" וגו', וגם כן פסוק "ואספת דגנך" וגו' פירוש באכילת הצומח ואכלת ושבעת, שהיא שביעת הנפש מן הנאבד ממנו, תאסוף הנצוצות המובלעות בתוכו שהם דגנך וגו' דגנך ממש [כמו שכתב הבעש"ט דהא דאדם בוחר פרי מסויים מתוך שק תפוחים וכדומה זה מפני ששייכות הניצוצות הנמצאות בפרי זה דוקא לנשמתו דוקא וח"ו אין זה על דרך המקרה (ראה באריכות בהקדמה לשו"ת זבחו זבחי צדק מה שמביא מכתבי האר"י ז"ל)], ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואחר כך ואכלת ושבעת שהיא שביעת הנפש מן הנאבד ממנה, השמרו לכם אם לא תשמרו דברי תורה וסרתם וגו', ועצר את השמים וגו' שישאר העולם יבש, והאדמה לא תתן את יבולה ויהיו הנצוצות מובלעים בתוכה, וזהו ואבדתם מהרה כי זהו האיבוד שלהם, וזה שאמרו רבותינו ז"ל גדול יום גשמים כקִיבוץ גלויות כמו שיתבאר לקמן (נהר כ"ח בס"ד). ואם תהיה הנשמה יותר רעה, יורידו אותה לדומם, והאדם שיש לו קורבה עם נשמתו מתקן אותה ומוציא אותה מהמצרים האלו, כי היותר קשה שבגלגולים הוא גלגול באבן דומם יבש שלא יוצא

בגדים העליונים - כי המלאכים ירדו לשמוע שירתו וכאשר הרים השרוולים פרחו להם. ומיד תיקן הענין ושב לקדמותו. ה. ובשריפה הזאת נשרפו למעלה מחמש מיליון עצים, חמישים אלף דונם, ושנים עשר אלף אנשים גלו מבתיהם, וכל זה צריך לעורר אותנו, ועלינו ללמוד את הכתוב בתורה, (דברים פרק כ' י"ט) "כי האָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה" שמרמז על ישראל כמו שאמרו חז"ל על ישראל "אתם קרויים אדם". ובזוהר (חלק ב דף ס' ע"ב), וז"ל: ואין עץ אלא תורה, דכתיב (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ואין תורה אלא קודשא בריך הוא, רבי אבא אמר אין עץ אלא קודשא בריך הוא, דכתיב (דברים כ' ט) כי האדם עץ השדה ודאי, דא עץ שדה תתפוחין קדישין, [כאן מרמז דקודשא בריך ואורייתא וישראל חד הוא, דכולם נרמזים בעץ השדה], וכד אתגלי זיו יקרא דמלכיהו עליהו, כדן וישלך אל המים וימתקו המים, מאי וימתקו המים, דקטיגורא אתעביד סניגורא. אמר רבי אבא, תא חזי בקדמיתא כד עאלו ישראל בקיימא דקודשא בריך הוא, לא עאלו כדקא יאות, מאי טעמא, בגין דאתגזרו ולא אתפרעו, ולא אתגלייא רשימא קדישא, כיון דמטו הכא מה כתיב, שם שם לו חק ומשפט, תמן עאלו ישראל בתרין חולקין קדישין, בההוא גלויא דאתגליא רשימא דלהון, ואקרון חק ומשפט, חק כמה דאת אמר (משלי לא טו) ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה, ומשפט כמה דאת אמר (תהלים פא ה) משפט לאלה"י יעקב, ושם נסוהו, בההוא את קדישא, כמה דאת אמר כי חק לישראל הוא, בספרא דרב ייבא סבא, אמר מלה על ההוא חוטרא קדישא, עד כאן לשון הזהוה"ק. ובפירוש הרקאנאטי (על התורה - פרשת שופטים) כתב, וטעם לא תשחית את עצה כבר ידעת מאמר רבותינו ז"ל אין לך כל עשב ועשב למטה וכו' והנה בהשחיתו למטה פוגם למעלה אמנם אם אינו טוען פירות כבר פסקו כחו והבן מאמר רבותינו ז"ל לא שכיב שכבת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמניה וזהו כי האדם עץ השדה כפשוטו ואמרו

מִצְפִּים אָנוּ לְגֶשֶׁם, וְאָמְרוּ בְשֵׁם אֶחָד מִגְדוּלֵי הַדּוֹר שְׁלִיט"א, שִׁוְיֹתֵר מִעֲצִירַת גְּשָׁמִים יֵשׁ לָנוּ לִירָא וְלִפְחָד הַיָּאָד לֹא נִשְׁמָעוֹת תְּפִלוֹתֵינוּ בְּמָרוֹם, וְהָאֵם אָנוּ כָּל כֶּף גְּרוּעִים רַח"ל?

וַיְבַהֲלוּנִי רַעֲיוֹנֵי, וְרוּחֵי תִהְמָה, וְשָׂרְעָפֵי לְבִי בְּעָרוּ בְּקַרְבִּי, וְאוֹמֵר, לֹא עַת לְחִשּׁוֹתַי וְאֵין בְּמָה לְכַסּוֹת, עַל כֵּן דְּבַרֵי דְדוֹד הַמֶּלֶךְ צִוּוֹנִי (תְּהֵלִים קי"ט מ"ו) "וְאֲדַבְרָה בְּעִדְתִּיךְ

לחבירו אולי על ידו יזכה חבירו גם כן, ויעזוב דרכו הרשעה, ושב ורפא לו.

אוויר העולם מלא נשמות שאין להם מנוחה בעולם העליון

ג) והנה פה בפרק זה אכתוב קצת בקצרה עונש הנשמה שאדם פוגם בה בעוונותינו הרבים. דע, כי אוירא חללא דעלמא הן מלאים מנשמות בני אדם שאינם יכולין עדיין לבא למקום מנוחתן, וכמו שהעידו תלמידים של הרב האר"י ז"ל שהיה אומר להם:

האילנות והשדות מלאים רבבות נשמות שמתחננים לתיקון

ד) דעו, כי אוירא דעלמא וחללה הן מלא נשמות הנדחין שאינם יכולין לבא עדיין למנוחתם. ופעם אחת הלך האר"י ז"ל ללמוד תורה בשדה, וראה הוא בעצמו שכל האילנות היו מלאים נשמות בלי מספר, וכן היו על פני השדה, וגם על פני המים היו כמה רבבות נשמות.

ה) ושאל אותם הרב האר"י ז"ל מה טיבם כאן, והשיבו, שנדחו מחוץ לפרגודא קדישא, בעבור שלא עשו תשובה על פשעיהם והיו מונעים את חבריהם מלעשות תשובה, והיו נע בארץ ובאוירא דרקייע, זה בכה וזה בכה, ועכשיו היו שומעים בת קול המכריזים בכל העולמות שיש איש אחד צדיק בארץ האר"י ז"ל אשר יש כח בידו לתקן הנשמות הנדחות, ועל כן נאספו לכאן לבקש ממנו לרחם עליהם לתקן אותם, כדי שיוכלו לבא למקום מנוחתם ולא יסבלו עוד צער גדול כזה. והבטיח האר"י החסיד ז"ל לעשות לטובתם מה שהוא באפשרותו, וסיפר אחר כך האר"י ז"ל לתלמידיו המעשה הזה, כי ראו שהאר"י ז"ל שאל להם להנשמות, ולא ידעו למי שואל ומי היה המשיב, עד כאן לשונו.

תפלת הצדיק שמתפלל בכוונה, עולה למתחת כסא הכבוד, ושם מתדבקים אליה נשמות נדחות ועולין עמה

ו) ובחיבורו כתוב, שאלו הנשמות היו יכולין להעלות אותם בתפלה של צדיק, כיון שהצדיק מתפלל

ממנו תועלת, שנאמר "אבן מקיר תזעק", לצאת אותה הרוח ממקומו, וכמו נבל שנאמר "וימת לבו ויהי לאבן", שבא בגלגול בנבל שהיא נשמת בלעם, ולזה יונוס ויומבירוס בניו, עשו את העגל כמו שיתבאר לקמן בס"ד, עכ"ל.

היוצא לנו מזה, כי העץ מרמז על עץ החיים שהיא התורה הקדושה, וכן על נשמת האדם ועוד על גלגולי הנשמות, והכל קשור זה בזה, וכמו שאמרו חז"ל שאין השריפה מצויה אלא במקום ביטול תורה, וכן אמרו חז"ל שבמקום שיש חילול שבת מצויה הדלקה, ועלינו להתחזק בלימוד התורה ושמחת ש"ק. וידוע שהרשב"י החמיר גם בדבורי חול בשבת שאסור (כמוא בתוס' שבת). על כן צריכים אנו במיוחד להתחזק בלימוד התורה, ובלימוד ה"זה"ק בשבת קודש. וכל הגאולה תלויה בתיקון הנשמות שכידוע שמסובב הסיבות לבלתי ידח ממנו נידח, על כן התיקון הגדול ביותר זה להרבות בלימוד תורה לשמה, וזה בא רק על ידי לימוד הזהר הקדוש, כי בלי לימוד הזהר הקדוש אי אפשר ללמוד תורה לשמה (כמבואר ב"זה"ק), וזה יתבטלו וישרפו הקליפות, וממילא לא יהיו שריפות גשמיות, ויקבץ נידחיו מארבע כנפות הארץ, ויוליכנו מהרה קוממיות לארצינו בב"א.

ו. ובספר הקדוש "קב הישר" פרק ה' כתב זה לשון קדשו:

במצות התוכחה מתקיימת מצות "ואהבת לרעך כמוך"

א) "ואהבת לרעך כמוך", אמרו רבותינו זכרונם לברכה, זה הוא הפסוק שהוא כלל גדול שבתורה. ואין לך אהבה יותר, כשרואה האדם דבר מגונה באחיו ישראל שעושה איזה חטא ועון, שצריך להוכיחו על זה, כי נשמתן של ישראל הן קשורין ודבוקין זה בזה.

צריך להודיע לחבירו אולי יזכה ושב ורפא לו ב) אבל הכלל הוא, שצריך האדם מי שהוא יודע ההרפתקאות והסיבות והעונשים שבאים על נשמת האדם אחר יציאת הנשמה מהגוף, צריך להודיע

נגד מלכים ולא אבוש", כי לא דברי המה אלא דברי רבותינו ז"ע אשר העניקו חמה בגובהם, ועצרו חמה בשוועם, וממיהם אנו שותים, ומפיהם אנו חיים, הלא המה אנשי השם גבורים אשר בארץ המה, רבנו משה חיים לוצאטו, זכר צדיק וקדוש לברכה, זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל ממני התורה, [אשר אמר עליו קדוש ה' הגר"א ז"ע, דאלו היה חי בדורו, היה הולך רגלי לקבל פניו הטוהרים מהלך אלפי קילומטרים] והוא ברוח קדשו לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסקה, שבכת הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש, לקרב את הגאולה ברחמים.

לכן, תקן בשיבתו, סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסקה כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בשיבתו, ופותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובנדאי היה להם לפקח על זאת, ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד... וצוה לגדולי הדור, ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא נתישר חילי, הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת, ויהיה לו לזכות כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל".

ולפני מאה ואחד שנים חי בינינו קדוש ה' התייד בדורו! אשר כל גדולי מזרח ומערב נאותו לאורו, מרו הרי"ח הטוב ז"ע, וכה כתב בספרו הקדוש בן איש חי: (פרשת שמות שנה שניה), וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל: הגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה

בכוונה אז תפלתו עולה למעלה תחת כסא הכבוד. ואז מתלבשים באותה התפלה כמה נשמות ומתלויים בהדי אותה תפלה.

ז) כמו שכתב הזוהר בסוד הפסוק "תפלה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו". כמה נשמות מתעטפין ומתבקין בתפלה של עני, ואין תפלה יותר חביב קמיה הקדוש ברוך הוא כמו תפלה של עני, ותפלה של צדיק, שעולין בלהב גדול ונורא השורף סביבו. והסטרא אחרא מתיירא להתקרב למקום תפלת העני ותפלת הצדיק, ועל ידי כך הנשמות הנדחות עולין עם התפלה.

כאשר נשמת הצדיק עוברת דרך הגיהנום, מתאחזין בה נשמות האבודות ועולין עמה

ח) וזהו הענין ממש בנשמת הצדיק, שכיון שנפטר מהעולם עובר דרך הגיהנום כדי שבזכותו בהעבירו דרך שם יתאחזו בו נשמות האבודות ויעלו עם נשמת קדישא דא [נשמה קדושה זו].

עיניו של האריז"ל כמעט כהו מראיית רבבות נשמות שעלו מקבריהם לעלות למעלה

ט) וכן סיפר החסיד ר' גדליה ז"ל, אחד מתלמידי האריז"ל לחביריו, שבכל ערב שבת היו הולכין חוץ לעיר לקבלת שבת. והיה פעם אחת מספר הקדוש האריז"ל נפלאות מה שראה כמה וכמה פעמים כשהיה עומד על ראש ההר שהיה מחוץ לעיר, ועל אותו ראש ההר ראה כל הבית חיים של קהלה קדושה צפת תבנה ותכונן במהרה בימינו, וראה חיילות של נשמות שעלו מהקברים לעלות למעלה, לגן עדן של מעלה, וכן ראה כמה רבבות נשמות לאין מספר שירדו כנגדם, והם הנשמות יתרות שנתוספים באנשים כשרים בכל שבת, ומתוך רוב בלבול ועירוב הנשמות וחיילות עצומות לאין מספר כמעט כהו עיניו מראות, והיה מוכרח להעצים עיניו, ואף על פי כן ראה אותן בעינים סגורות.

ז. וכן הגה"ק מבעלזא רבי יהושע רוקח זצוקללה"ה

פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל.ק. ובאורו על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלה שנים, שנאמר כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של ה' תפרד ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלה ידות, לערך ימי החול (מצא חן במדר).)

וגדול המקבלים שחי בדרנו מבעלי רוח הקדש, ממעתיקי השמועה רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקרביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל", עכ"ל (דרך צדיקים) וי. ופסק הגה"ק הפה החיים (קני"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה, הוא חשוב לפני הקב"ה כדכתיב (שיר השירים ב, ד) "ודגלו עלי אהבה", ופרשו חז"ל, ודלוגו עלי אהבה, עכ"ל.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בויגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך", דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכה החיים (סימן קני"ה סקי"ב), וז"ל ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא, בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה, בשעה אחת מה שלא

(למרות שמצד גדולתו שאין לשער היה ראוי לכינוי זה, כמפורסם), ומחמת זה לא כתבו כן גם על בנו אחריו האדמו"ר השלישי רבי יששכר דוב רוקח זצ"ל. והנה, בשנת פטירתו של רבי יהושע רוקח זצ"ל שהיתה שנת תרנ"ד, היה אז רבינו יוסף חיים זצ"ל בעל הבן איש חי, כבן ששים שנה לחייו. והוא דבר פלא שבאותו זמן עדיין לא הוציא רבינו את ספרו הבן איש חי לאור, ואם כן מהיכן שמע עליו רבי יהושע רוקח זצ"ל. אין זאת אלא שתורתו ויראתו קדושתו ופרישותו של רבינו היו מכריזים עליו מסוף העולם ועד סופו. וגם במתיבתא דרקינא היו מכריזים עליו הזהרו בבלוני ובתורתו.

ת. ושם בספר דרך צדיקים כתב הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה כפיצוי וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת 'ויצא' גרעיא מהימנא (דף עה:) "ווי לאינון דאקלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מונגו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמדת תורת הקבלה.

מעיד, שהבן איש חי הוא הגדול בדורו. והסיפור הוא כדלהלן: שמענו של רבינו היה נודע כיחיד בדורו גם בפולין אצל אחד מגדולי האדמו"רים דאז, הוא הגאון הקדוש והנורא, איש האלקים ובעל רוח הקדוש, האדמו"ר השני של חסידי בעלז, רבי יהושע רוקח זצוק"ל (אשר היה נחשב כגדול האדמו"רים בדור ההוא), והוא כפי ששמעתי דבר נפלא אצל הרבה מחסדי בעלז, ומהתלמידי חכמים שבהם, (ומהם הוא הגאון הצדיק רבי יעקב גרינוולד שליט"א) ואמרו לי שהוא דבר מקובל ומפורסם וידוע ביניהם, שכאשר בשנת תרנ"ד נפטר האדמו"ר השני של חסידי בעלז, הוא הגה"ק רבי יהושע רוקח זצ"ל הנ"ל, אמר עליו בנו, הוא הגה"ק רבי יששכר דוב רוקח (מי שהיה אחר כך האדמו"ר השלישי של חסידי בעלז) שאמר לו אביו רבי יהושע הנ"ל, שלא יכתבו עליו על מצבת קבורתו יחיד בדורו (כפי שכתבו על אביו, הוא האדמו"ר הראשון רבי שר שלום רוקח זצוק"ל, שכתבו על מצבת קבורתו יחיד בדורו), אבל עליו לא יכתבו כן, מפני שהיחיד בדור הזה הוא רבי יוסף חיים הנמצא בבגדאד, והוא היחיד בדורו. וכך באמת היה שעל מצבת קבורתו של רבי יהושע רוקח הנ"ל לא כתבו יחיד בדורו

יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקונו ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: פמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא כי הם מעבכים הגאלה רחמנא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאלה (שם דרך צדיקים) 101.

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפינו ימי הבריאה (וכל העולם מתעלה על ידו). ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר, דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה! ערכו כפול אלה, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "זהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערף של מליון שנה (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרינוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברינוח (עיי"ש), על בן באשר לומד ביסורים הפל כפול מאה, סך הפל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שונה מאה מליון שנה תורה!!!!!! ושנה אחת כ - 28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוד הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא בך ה'".

בקביעות כל שבת את כל האדרא, והסבירו, דבאדרא כלול כל העץ חיים של האריז"ל, ובלמדם את האדרא, גם חזרו על כל העץ חיים. ושמעתי בשם הגאון הגדול חסידא קדישא ראש ישיבת פורת יוסף הרב עזרא עטיה זי"ע, שנשאל הרי כתוב במדרש על הפסוק "מי הקדימני ואשלם" (איוב מ"א ג) שקודם ניתן לאדם בית ואחר שם מזוהר, ניתן לו בן ואחר כך קיים מצוות מילה וכן על זה הדרך, והקדוש ברוך הוא לא חייב כלום לבן אדם, ולפי זה עדיין נשאר לאדם נהמא דכסופא, והרי כתב הרמח"ל דזה סיבת ביאת אדם לעולם שלא יאכל נהמא דכסופא, ותיריך דבאמת מה שיש לאדם זה קיום המצוה בשמחה, כי הוא מפנימיות הנפש וזה חלקו שבא מתוכו, עכ"ד. ועוד מקובל מהאריז"ל שכל השגותיו שהשיג היה רק על ידי עבודת ה' בשמחה, והיא עיקר התוכחה, וכן רוח הקודש שורה רק בשמחה, כידוע מיעקב אבינו ע"ה, ולנבואה זוכים רק בשמחה, כמו שנאמר אצל אלישע הנביא זי"ע (מלכים ב' ג' ט"ו) "ועתה קחו לי מגנן וקהי קנגן המגנן ותהי עליו יד ה'".

ט. הערה: ולכאורה יש להבין החילוק מדוע פעם אומר כחודש ימים, ופעם אומר כשנה? יש לפרש בב' אופנים, א' דלתלמיד חכם שידוע קבלה אז לימוד הפשט שלו מאוד גבוה ולכן יש יחס של כחודש ימים, ואילו למי שלא יודע קבלה אז לימוד הפשט שלו נמוך – שכאשר לומד זוהר הקדוש נחשב כשנה לערך כנגד זה. – ובאופן ב' – יש לדקדק שבתיקון ל' דיבר רק על לימוד קבלה, ובזה היחס לפשט – כחודש ימים, ואילו בתיקון מ"ג, דיבר על לימוד הזוהר הקדוש, שהוא המקור לכל תורת הקבלה, וזוהי הקדושה של הרשב"י זי"ע, בלימוד הזוהר הקדוש נחשב כשנה תמימה פשט, והיצא מכאן, שלימוד הזוהר הקדוש יותר גבוה מלימוד הקבלה, שזוהי המקור, וכמו שכתוב על רבי נחמן מברסלב זי"ע, שמתוך לימוד הזוהר הקדוש הבין כל כתבי האריז"ל – וכמו שאמרו על הגר"א זי"ע שמתוך התורה שבכתב ידע להבין את כל התורה שבעל פה. וידוע שהמקובלים הקדושים הצדיק רבי יצחק כדורי זי"ע והצדיק רבי שלמן (שלמה) אליהו זי"ע [אביו של הצדיק רבי מרדכי אליהו זצ"ל], למדו

הקדמה ♦ זהר השבת

כתב הפה החיים (סי' קנ"ה סק"א): מצוה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד, ואמרו חז"ל, ודלא מוסיף יסר, וצריך שיחדש בכל יום ויא מה שלא חדש מקדמת דנא, וכזה יאירו ימיו לעולם הבא (בשם אור צדיקים אות י"ג), וכתב מרנא הבן איש חי זצ"ע (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוניו יתן לו), וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עפ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דפדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חיב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר, ומי יאמר זכיתי ויצאתי ידי חובתי. ובזהר הקדושי"א (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) כתוב, שכל יהודי חיב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדשה נמצאת בבוישה גדולה.

וכתב בספר זוהר חי, דכל אחד חיב לחדש בתורה בשבת כפי יכולתו בכל חלקי פרד"ס התורה ובדרשות חז"ל, ובשו"ת תורה לשמה (לרבנו יוסף חיים - או"ח סימן צ"ח) כתב, כי מי שחדש איזה חדוש בתורה במשך השבוע וכתבם, לא יוציא אותו בפה עד שבת, ואז נחשב שחדשו בשבת.

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זצ"ע בפלא יועץ (ערך חדוש), כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרוץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים פרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואחר כך כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים, עפ"ל. הראת לדעת דהלומד זוה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס,

פמלגה שלו ואומר: שמענו חדוש תורה שאומרת נשמת פלוני זה. וכלם מעמידים אותו דבר בשתי ישיבות. הם למטה, והקדוש ברוך הוא למעלה חותם לאותו דבר].

תא חזי, כד מלה אתחדש באורייתא, ונשמתא דנתתא בשבתא אתעסקת באינון מלין חדתין, וסלקי לעילא. כל פמלגא דלעילא, צייתין לההוא מלה, וחיית הקדש מתרבין בגדפין, ומתלבשן בגדפין. וכד שאיל לון קדשא בריה הוא, ולא תבין ושתקין, כדן חיות הקדש מה כתיב, (יחזקאל א) בעמדם תרפינה כנפייהו, כמה דאת אמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם. - (ביאור: בא וראה, כשדבר מתחדש בתורה ונשמה שיוצאת בשבת התעסקה באותם דברים חדשים ועולה למעלה, כל הפמלגה של מעלה מקשיבה לאותו דבר, וחיית הקדש מתרבין בכנפים ומתלבשים בכנפים. וכששואל אותם הקדוש ברוך הוא ולא משיבין, ושותקין, אז חיות הקדש מה פתוב? (יחזקאל א) בעמדם תרפינה כנפייהו, כמו שפאמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם].

(ענין שם באורך ובדף קע"ז ע"ב, וענין ב'סידורו של שבת" שרש החמישי ענף ב' אות ח' וז"ל: ודברי הכל בשבת תנה תורה, אף אור התורה ורזון דאורייתא צריך אדם לחדש ביום השבת, ענין שם).

יא. כתב קב הישר (פרק ל"ה) דביום הנאצייט של אביו או אמו, וכן גם של חמיו וחמותו, לא די בקדיש ותענית שמועיל להינצל ממקצת הדיו, אלא יראה להמציא לעשות טוב ביום הזה, ויראה לחדש בו איזה דבר בתורה, אז יש תועלת גדול לאביו ולאמו, וכן בשאר ימות השנה כשהבן מחדש איזה חדוש תורה לשמה, אז הבן משמח אביו ואמו, ומעטרין לאביו ואמו בכמה עיטורין, וכן לחמיו וחמותו, (ענין שם).

יב. בזוהר (פרשת שלח לך דף קע"ג עמוד ב'): כיון דסלקין קלהו נשמתין דשארין עלייהו דישראל. סלקי וקיימיין בדיקנא קמי מלכא קדישא, וקודשא בריה הוא שאיל לקלהו, מאי חדושה הוה לכו בההוא עלמא באורייתא. זכאה איהו מאן דחדושה דאורייתא אמרת קמיה. כמה חדון עביד קדשא בריה הוא, כניש לפמלגא דיליה, ואמר, שמענו חדושה דאורייתא, דאמרת נשמתא דא דפלוני, וקלהו מוקמי ההיא מלה בתרי מתיבתא אינון לתתא, וקודשא בריה הוא לעילא, חתים לההיא מלה. - (ביאור: כיון שעולות כל הנשמות ששרו על ישראל, עולות ועומדות ברמות לפני המלך הקדוש, והקדוש ברוך הוא שואל את כלם: איזה חדוש היה לכם באותו עולם בתורה? אשני מי שאומר לפניו חדוש על התורה. כמה חדון עושה הקדוש ברוך הוא. מכנס

וזהו בודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, וזוהר הקדוש בהקדמהו (דף ד' ע"ב ודף ה' ע"א), כתב: דכמה צריך לזוהר שיהא תורתו תורת אמת ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שונה שנה בדברי הכסא מלך, ובשפת עולה לערף אלף שנה בדברי הכו איש חי ז"ע, ובשמחה למליון שנה בדברי האורחות צדיקים, ובסורים כפול מאה בראיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוחיו, וגם צער כפישת היצר נחשב לסורים, [בכתוב בספרים הקדושים] ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא, תורה שלמדתי באף נתקיימה לי. בואו וראו: שעה אחת לימוד זוהר הקדוש בשבת קודש, שונה מאה מליון שנה תורה, ועוד, נחשב כמו שמחדישים חדושים בתורה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

החלש יאמר גבור אני, הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שונה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו

בני אדם. ועל זה (משלי ז) כי רבים חללים הפילה. מי הפילה? זו אותה החטאה שהורגת בני אדם. מי גרם את זה? תלמיד חכם שלא הגיע להוראה ומורה. הרחמן יצילנו].

אמר רבי שמעון לחבראי, במטותא מניינו דלא תפקון מפומיכו מלה דאורייתא דלא ידעתון ולא שמעתון מאילנא וברבא כדקא יאות, בגין דלא תהוון גרמין להווא חטאה לקטלא אכלוסין דבר נש למגנא. פתחו קלהון ואמרו רחמנא לשון רחמנא לשון רחמנא. [ביאור: אמר רבי שמעון לחבראים, בבקשה מכם שלא תוציאו מפיכם דבר תורה שלא ידעתם ולא שמעתם מעץ גדול כראוי, כדי שלא תהיו גורמים לאותה החטאה להרג המוני בני אדם לחנם. פתחו כלם ואמרו: הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו].

יד. כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה (פרק א'): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך קעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקנים בנהו "ר וקר מרע משתולל על הבריות, (פרש רש"י בסנהדרין צ"ז ע"א ע"ב, כל העולם אומרו עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ומאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים קשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עני ודחוק כל ימיהם, ומשארת עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עונים ודוחקים למקומות

יג. כתוב בהקדמת זוהר (דף ד' ע"ב, ודף ה' ע"א). בראשית רבי שמעון פתח (ישעיה נא) ואשים דברי בפיך. כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא יקמא ולייליא. בגין דקדשא ברין הוא ציית לקלהון דאנון דמתעסקי באורייתא, ובכל מלה דאתחדש באורייתא על ידא דהווא דאשתדל באורייתא, עבדי וקיעא קדא. - [ביאור: בראשית. רבי שמעון פתח, (ישעיה נא) ואשים דברי בפיך. כמה יש לאדם להשתדל בתורה יומם ולילה, משום שהקדוש-ברוך-הוא מקשיב לקולות אותם שמתעסקים בתורה. ובכל דבר שמתחדש בתורה על ידי אותו שמתדל בתורה, עושה רקיע אחד] (ועי' שם באורך).

(ובהמשך) ועל דא כתיב, (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השווא. העון דא דכווא. וכעבות העגלה חטאה. מאן חטאה, דא נוקבא דאקרי חטאה. איהו משירי הווא דאקרי עון באנון חבלי השווא. ולבתר כעבות העגלה חטאה, לההיא נוקבא דאקרי חטאה, דתמן אחתקפת למהוי טס לקטלא בני נשא. ועל דא (משלי ז) כי רבים חללים הפילה, מאן הפילה, דא ההיא חטאה דקטלית בני נשא. מאן גרים דא, תלמיד חכם דלא מטי להוראה ומורה, ורחמנא לשון רחמנא. - [ביאור: ועל זה כתוב (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השווא. העון זה הזכר. וכעבות העגלה חטאה, מי החטאה? זו הנקבה שנקראת חטאה. הוא מושך את אותו שנקרא עון באותם חבלי השווא. ואחר כך כעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגבר להיות טסה להרג

הקדמה ♦ זהר השבת

10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים[1], וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י) "החלש יאמר גבור אני", וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

ובתקוני זוהר (תיקון תשעה עשר דף ל"ח ע"א): ואיהו דאוקמוהו אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימא, והאי נימא עליה אתמר אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא, ובה קודשא בריך הוא מדקדק עם צדיקניא אפילו כחוט השערה, והאי חוט איהו חוט דסחיר לאות ברית מילה, וברית איהי נימא.

[ובתרגום ללשון הקדש: והוא שבארוהו אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימה, ועל הנימה הזאת נאמר, אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימה, ובה הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים אפילו כחוט השערה, והחוט הזה הוא חוט שסובב את ברית המילה, והברית היא נימה].

ווי לזו מאן דאפריש אות ברית בין מים למים, ומנע זרעא מניה, דאחזר עלמא לתהו ובהו, ורזא דמלה (ישעיה מ"ח) לא תהו בראה לשבת יצרה ודאישוי, מים עליונים אורייתא דבכתב, מים תחתונים אורייתא דבעל פה, נימא דאיהו בין תרוניהו דא יסוד, דאיהו רזא דאורייתא, ואיהו יסודא ועקרא דתרוניהו.

[ובתרגום ללשון הקדש: אוי למי שמפריד אות ברית בין מים למים ומנע ממנו זרע, שמחזיר את העולם לתהו ובהו, יסוד הדבר - לא תהו בראה, לשבת יצרה ודאי. מים עליונים תורה שבכתב, מים תחתונים תורה שבעל פה, נימה שהיא בין שניהם זה יסוד, שהיא סוד התורה, והוא יסוד ועקר של שתיהן].

ובאר ב"שעת רצון" (להמקבל הגדול בדורו רבי שלמה הכהן ז"ע), דחלק הסוד הוא העקר של שתי התורות וכל דברי חז"ל מתבארים גם בדרך הסוד.

ומאן דמנע רזא דעקרא דתרי תורות, כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו, ואליו אינו דאמרין דלא אורייתא אלא כפשטה, ולית בה רזא אחרא, ואינו דו פרצופיו, איהו ג"ו סדרים דאתמר בה (שיר ד' יב) "גן נעול אחותי כלה", גן נעול מסטרא דם' סתומה, ו' איהו נעול בשית יומי דשבוע, הדא הוא דכתיב (חזקאל מו א) "היה סגור ששת ימי המעשה וכיום השבת יפתח", ובשבת בגין דלא תהא כנועל דלת בפני לווי, דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע, איהי פתיחא לגביהו דאינו נשמתינן יתירין.

שעות ביום, ובכך גם תזכה ליראת שמים שהורה. טז. דמי שמונע פריה ורביה, עונו חמור ביותר, כי מחזיר את העולם לתהו ובהו, ולפי זה מכיון שחייב לקיים פריה ורביה גם בתורה בכל חלקי הפרד"ס, על כן כאשר לא מחדש חידושי תורה, עונו חמור ונחשב כמחזיר את העולם לתהו ובהו, ולכן תיקונו הוא, אך רק כשילמד זוהר הקדוש, שבזה נחשב כמחדש חידושים בכל הפרד"ס, כמבואר בפלא יועץ.

הרחוקים שהפנקסה מצויה יותר בשביל חנוך בנייהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש. טו. ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה, שבלימוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר

[ובתרגום ללשון הקדש: ומי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו, ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, הוא ג"ן סדרים, שנאמר בו "גן נעול אחותי כלה", גן נעול מצד של מ' שתומה, ו' הוא נעול ב"ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח", ובשבת כפי שלא תהיה כנועל דלת בפני לווים, שנאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות].

ובאלו דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולמים טובים, איהי תסימא להון, ובגין דא כל המוסיה מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתירא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה יתירה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר בממונא אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף לח ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתירה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה כנגד מדה, וכל מאן דאוסיף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח (ישעיה סא יא). אף הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינוו נשמות יתירות דזרעין מניה, ויחדיו לון לישראל לתתא מזיו כבודיה.

[ובתרגום ללשון הקדש: ובאלו שלא מלוים אותה ולא מוסיפים לשבתות ולמים טובים, היא שתומה להם, ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, והיא תוספת של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשא עני, ואם הוא חכם, חקמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר בממון, מסתלק ממנו ונשא עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת כל חי, ונשא יום השבת עני ושכינה יבשה, כך נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה כנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח. אף כך גם אצמיח הטובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזורעים ממנו, וישמחו את ישראל למטה מזיו כבודה].

ועין עוד בביאור מתוך מדבש שם שביאר, שכמו שצריך להוסיף במאכל ובמשתה לכבוד שבת קודש, כך גם צריך להוסיף בלמוד התורה הקדושה בשבת, ועל זה מזהיר הזהר הקדוש, עין שם דבריו. ולפי זה בשבת קודש מכרח ללמוד זהר, דאין לך הוספה בלמוד התורה כמו ללמוד הזהר בשבת שנחשב למאה מליון שנה תורה.

ומדברי הזהר הקדוש מבאר, שמי שאינו רוצה ללמוד זהר מחזיר עולם לתהו ובהו, ואינו יכול לזכות לנשמה יתרה, ובפרט בשבת קודש חייב ללמוד זהר הקדוש, ורק מי שלומד זהר הוא זוכה לתוספת נשמה יתרה ותוספת קדושה, ואם נמנע רח"ל מפסיד חקמתו וממנו ובכרות מלמעלה, מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא.

ובכן אם רוצים אנו לזכות לשפע אלוקי קדוש, בואו וננצל את זמננו ללמוד התורה הקדושה ובפרט בשבת קודש, צא ולמד מה שכתב בספר שיח יצחק (חלק ב' דרוש לשבת פרשת בשלח אות יא), וזה לשונו: ועל כונה זו אמרו גם כן רז"ל בזמן שישאל עושים רצונו של מקום, שותים מאוצר של מעלהו, שנאמר "יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב" (דברים כח, יב) ובזמן שאין עושים רצונו של מקום, שותים מאוצר של מטה. והיינו כמו שכתוב "הי רקיע

זי. ואין לך עושין רצונו של מקום יותר מלימוד הזהר הקדוש שהוא לימוד תורה לשמה. ובספר

בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים" (בראשית א, 1), שמים רומז על שפע חיות הנבראים ממנו יתברך, כמו המים שכל הצמחים גדלים מהם, וחיות הכל הוא במים. ומים עליונים שעל הרקיע הוא שפע עליון למעלה מן הרקיע, משחקים ולמעלה, והוא נפתח כשישראל עושים רצונו של מקום, כמו שכתוב "הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהנה בראתיו" (ישעיה מה, ח). והוא גם כן פונת משה רבנו עליו השלום בסיום ברכתיו לישראל, במה שכתוב "אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאנתו שחקים", (דברים לג, כו) וכמו שנאמר תחלה "ברזל ונחשת מנעלך וכימיך דבאך" (דברים לג, כה), רצונו לומר שקיימם של ישראל תלוי בתורה ובמצוות, שהוא חזקם, עכ"ל.

ועל כן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמד הזהר הקדוש "בספרא דא פקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כולם בתורה תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה וי". ובזהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכד, ב) אמרו: דבגיניה ויקראתם דרוך בארץ", ובזכותיה תקים "ה' בך ינחנו ואין עמו אל נכר". יהי רצון שיקים בנו בקרוב, "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים", במהרה בימינו אמן.

מבוא למטרת הספר

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל, השם יצילנו ואין איש יודע מה יולד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות ה' ירחם. בודאי צריכים להתחזק וללמד בדברי קדשו של התנא האלהי רבי שמעון בר יוחאי

רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים כו', עכ"ל. וכל המזכה את הרבים בלימוד הזוהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים באופן הכי נעלה ומקיים ומציל את כל העולם כולו, ומתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק ויסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדשים המלובן, מרא דרזין, מרן רבינו יעקב אבוחצירא זצוק"ל זיע"א, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) זה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עכ"ל. וכמו שאמרו חז"ל, (סוכה דף מ"ה ע"ב). ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

באר מים חיים (פרשת תרומה אות ד), כתב: וכמאמר התנא רבי מאיר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה (אבות ו' א), כי כשאינו תורה לשמה רק כאיזה דבר אשר איננה עולה לה, ונשארת למטה בארץ, מאין יהיה כוחה להשפיע ברכה בתורה הרי אם לא עלתה לשמים לא תרד הברכה משם, עכ"ל. יח. בספר אור תורה – ליקוטים: עוד מבואר בכמה מקומות בדבריהם, שעיקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ח, א) מאי דכתיב, "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים" (הושע ח, ז), ותניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו ממשא מלך ושרים". ואמרו שם מאי דכתיב, "אף חובב עמים כל קדושי בידך" (דברים לג, ג), אפילו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם כו', וכמו שאמרו כל הנותן עליו עול תורה, מעבירים ממנו עול מלכות כו' (אבות פקק ג משנה ה), כי בזמן שקולו של יעקב כו', אין הידים ידי עשו כו' (בראשית רבא פרשה סה, טז), ובפרק חלק (נח ב) שאלו תלמידיו את

זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש, נצא מן הגלות ברחמים (אף ללא הבנה כלל כפדוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. ורואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רח"ל.

לכן, כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום ללמוד ולקרא בזהר הקדוש, להצלחת כלל ישראל, ולקרב הגאולה, ולכן החלטנו להדפיס הספר זהר השבת המחלקים ל-24 פרקים לשבתות השנה, כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי שבת בשבתו בנקל, ובשבת? ללמד עם בני ביתו הקטנים עם הגדולים, זקנים עם נערים.

ספר קדוש זה מסוגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקדשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.

התורה נתנה ללמוד וללמד, בכדי שכלם יודעים מקטנים עד גדולים, דעת ה', וגם מצינו בהרבה ספרי מקבילים שמזהירים על למוד חכמה זו שכל אדם חייב ללמוד אותה (ר' יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדוש, קמ"ז).

ואומר אני, הלואי שלא היו מקילין גדולי הדור בלמוד החכמה הקדושה, והלואי היו מלמדין דרך לתלמידיהם לעסוק בחכמה הלזו אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות, והיו כל החכמות נדחים מפניה, כמו שנדחה החשך מפני האור, אך שעונותיו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהונה, ואמרו שלא ללמוד עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדוש, והנה עבור זה נשארונו גרומים מן החכמה הקדושה, ונתגבר בעונותינו הרבים חשכות החכמות החיצוניות הפסיל בחשך הולך, ובמהרה בקמינו "ויאמר אלקים יהי אור" ויאר לנו (מהרצ"א מדינוב, מעין גנים, פרק א' אות ה').

מי יתן והיה שיתחילו ללמוד עם הצאן קדשים כשהם עדין בקטנותם בן ט' וי' שנים ספר הזהר הקדוש... והיה בודאי הגאולה בקרוב בלי שום חבלי משיח (ספר סגלת ישראל להגה"צ רבי שבתי ליפשיץ - מערכת ז' אות ה').

גם איש פשוט שלא קדש עצמו, מפל מקום יקרב אל החכמה ההיא

וכתב בשער יששכר (מאמר גל עיני אות י"ח): אשרי העם לומדך ואשרי העומדים על סודך, לכאורה קשה דכיון שהמה לומדך לומדי זהר הקדוש, וכו' איך קראום בלשון עם שהוא מדרגה פחותה כפודע כו', אך מזה הוא נראה שגם איש פשוט שלא קדש עצמו כל כך במעלות הראויים ללמוד, מפל מקום יקרב אל החכמה ההיא בפרט בסוף יומיא אליו שבה תלמי התקרבות הגאולה, במהרה בקמינו אמן.

ולגדל חביבותיה, נסים בדברי הפך החיים (סימן כ"ה ס"ק ע"ה) אשר כתב בשם הרב משאת בנימין זצ"ל (סימן ס"ב דף ז"ן עמוד א'), וזה לשונו: הדרך השני, לילך אחר רוב בנין ומנין, הרי לפניך ספר הזהר, שהוא שקול יותר מפל המתחרים שאחר חתימת התלמוד,

ואם יהיו כל המחברים בפה מאזנים אחד וספר הזוהר לבדו יעלה בפה שניה, מכריע הוא את כולם, והרי עדיף מרב בנין, וכמו שכתב הבית יוסף זי"ע דאזלינן בתר הזוהר נגד שאר המחברים עכ"ל.

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבוננו מלך המשיח, בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו. - הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקוטיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו וקראתם דרור" ותחזינה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו ובוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אמן כן יהיה רצון.

גודל מעלת ספורי צדיקים

א. כתב רבנו הגדול הרמב"ם ז"ל (בפרוש לאבות סוף פרק א') בענין הדבור שנתחלק לחמשה חלקים וכו' להעיר הנפש למעלות בספורים ושירות ולמנעה מן הפחיתות בעיני כל אחד ויילכו בדרךיהם וכו' וכו' כדי שיתננו פעלתם וזכרם בעיני בני אדם ויתרחקו מהם וכו', עד כאן לשונו הטהור.

ב. בספר צדה לדרך (דף ר"ב הובא ביוסף לחק תולדות יום ג'), וזה לשונו: נדע כי בזכרון מאמרי החסידות ומעשיהם תשפיל ותשוב ליוצרך.

ג. בספר דברת שלמה (מהגה"ק רבי שלמה לוצקער ז"ל במגלת אסתר), וזה לשונו: כי על ידי הדבור וזכירה שמספרים הנס, גם כן נתעורר ונמשך בחינת הנס הוא, ולכן מצוה לספר ביציאת מצרים, ולהזכיר בכל יום וכו', וכן אפילו הנס הפרטי הנעשה לאדם, שהשם יתברך עזרו מאיזה צרה, או אפילו לאדם אחר, וכשיזדמן לאדם חס ושלום כמו הצרה הזאת שזכיר ישועת השי"ת הנעשה לאדם והצילו מצרה כזאת, גם היום יוכל להמשיך ישועת ה' להנצל גם כעת מצרה הזאת, רק שיהיה בבטחון גדול ובאמונה שלמה, ובדבקות בה' יתברך, כמו שקבלתי מאדמו"ר זלה"ה הוא המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע, עכ"ל.

ד. בספר אגרא דכלה (פרשת עקב) כתב, וזה לשונו: קבלה הוא מבעלי רוח הקדש, כאשר יצטרך אדם לאיזה ישועה כגון לרפואה ולהצלחה, ולעבר במצולת ים מבלי מכשול, אזי

זכור במו פיו מעין אותם הנסים בכיוצא בזה, שנעשו לצדיקי דורות לרבים או ליחיד וכו', שמספורי הנסים בכיוצא בענין, יושעו לעין כל אפילו בזולת זכות, עד כאן דבריו.

ה. בספר לקוטי עצות (מהקדוש בעל לקוטי מהר"ן באות א' ערך ארץ ישראל סעיף י"ז), מי שהוא בארץ ישראל, זוכה לספר ספורי מעשיות מצדיקי אמת, וזוכין לטהר המחשבה על ידי ספורי מעשיות של צדיקים.

ו. עוד כתב (שם באות צ' סעיף צ"ח), על ידי ספורי מעשיות מצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד, וכמה צדיקים גדולים ונוראים מאד ספרו, שעקר התעוררות שלהם להשי"ת היה, על ידי ספורי מעשיות מצדיקים, עין שם.

ז. הצדיק הקדוש רבי ישראל מרוז'ין אמר: "מקבילות הלולאות" בפסוק אחד כתוב מקדם "הללו את שם ד'" ואחר כך "הללו עבדי ד'" (תהלים, קל"ה א'), ובפסוק אחר: "הללו עבדי ד'" ואחר כך "הללו את שם ד'" (שם, קי"ג א'), להודיעך ששני ההלולים מקבילים.

ח. וכעין זה כתב הרבי מרדומסק וצ"ל, ספור, ממעשי הצדיקים זהו תורה, ולכן אמרו: פה שיחתן של עבדי אבות מתורתן של בנים, כי נעשה מזה משיחתן תורתן של בנים, וזהו גם כן: הללו עבדי ד' הללו את שם ד', רוצה לומר דההלול של השם יתברך הוא להלל ולשבח את הצדיקים" (תפארת שלמה, חנכה).

ט. והצדיק הקדוש רבי נחמן מברסלב אמר: "על ידי ספורי מעשיות של צדיקים, ממשיכים אורו של משיח בעולם, ודוחה הרבה חושך וצרות מן העולם" (ספר המדות אות משיח).

י. הצדיק הקדוש רבי שלום מבעלזא זי"ע אמר: "אז נדברו יראי ד' איש אל רעהו ויקשב ד' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ד' ולחשבי שמו" (מלאכי ג, טז), נדברו אמר הצדיק ולא דברו, כלומר: יראי ד' אלה כבר הלכו לעולמם, והם "נדברים" על ידי איש אל רעהו מהחיים, שמספרים על אודותם, ואז ויקשב ד' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו גם לאותם יראי ד', ששפתותיהם תהיינה דובבות, וגם לחושבי שמו, לאלה שמספרים עליהם.

יא. ואחרון אחרון חביב מאמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וזה לשון קדשו: כל מי שמספר בשבחי צדיקים, כאלו עוסק במעשה מרכבה" (שבחי הבעל שם טוב), וראה פרוש על הדמיון למעשה מרכבה בספר נפלאות התפארת שלמה, (מאמר "יפה שיחתן"). לכן אחי הקורא אחר שהצעתי לפניך את המאמרים האלו תוכל לחזות בעינים פקוחות כי המעשיות נרמזים בהם סודות עליונות, כמוכא בזהר לעיל.

עברו מעל מאה שנה
טהרה"צ הפקבל האלקי
רבי יודל רוזנבערג
זנוקה"ה הוציא לאור
את ספריו הקדושים
זוהר תורה, לאחר עכ"ל
ויגיעה רבה ימים ולילות
ללא הפוגה ב"ט"ו 20 שנה,
בהם סדר לקט וערוך את
ספריו זוהר התורה, לפי סדר
הפרשיות אשר בו מובאים
קטעי הזוהר המובנים גם
לפי הפשוט, במטרה שכל
יהודי ויהודי ואפילו הקטנים
שבהם יוכלו להיות מקשרים
לספר הזוהר. זכינו לפרסם
ולתוציא לאור פרשיות
אחדות מספריו, וכן טעורים
המוטבעים על ידי הגה"צ רבי
שלום יהודה גראס האדמו"ר
מהאלמין שליט"א.

רעיון חדשני יוצא לדרך ממפעל הזוהר העולמי

**שעורי דף היומי ב"זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל"
מידי יום ביומו ברדיו 2000**

**בכל יום שני משעה 5-3
על ידי הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א.**

**שיעורים בדף היומי "זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל" מידי יום ביומו,
על ידי הרב אליהו ממן שליט"א
ראש מוסדות "תורת אברהם" נצרת עילית.**

הגימטריה של "זוהר תורה" = 829
"דוד מלך ישראל חי וקיים" = 829

הגימטריה של "כולם לומדים בזוהר" = 447
"יביא מטות בן דוד" = 447

כלומר רק אם נלמד כל יום ויום פלנו יחד
בזוהר הקדוש נזכה טיבוא מטיח בן דוד
במרהרה בימינו אמן

**בקרוב אי"ה יבנים
ל"קול הרשב"י" בטל: 0722-990044
ובקול הזוהר בטל: 0722-990055**

**לזוני הרבים בחלוקת הפרשיות לבתי מדרשות
ולשמיעת השעורים בדיסקים במחיר הקרן**

0548-436784

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א

תבן ענינים

פָּרַק א': פְּרָשִׁיּוֹת בְּרֵאשִׁית - שְׁמִינִי; קִדְשַׁת	פָּרַק ד': פְּרָשִׁיּוֹת וַיְרֵא - אָמַר; יַחֲוֹד הָעֲלִיּוֹן,
הַשְּׁבֵט וְהִגַּנְתְּ הַשְּׁבֵט עַל שׁוּמְרֵיהָ	מִתְנַת הַשְּׁבֵט
כז	מדה
כָּל הַמַּעֲשִׂים תְּלוּיִים בְּיוֹם הַשְּׁבֵט	כַּט
קָדוֹשׁ שֶׁל שְׁבֵט	כַּט
לְקָדוֹשׁ ה' מְכֻבָּד	כַּט
שְׁבֵט הָעֲלִיּוֹנָה וְשְׁבֵט הַתַּחְתּוֹנָה	כַּט
עֲטַרַת הַשְּׁבֵט	כַּט
שְׁתֵּי קִדְשׁוֹת	כַּט
מֶלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם לוֹ	כַּט
שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרֹב	כַּט
מִחֲלִילָה מוֹת יוֹמַת	כַּט
אֶת שְׁבֵטוֹתַי תִּשְׁמְרוּ	כַּט
קִיּוֹם הַשְּׁבֵט כְּמוֹ קִיּוֹם כָּל הַתּוֹרָה	כַּט
אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל	כַּט
פָּרַק ב': פְּרָשִׁיּוֹת נח - תְּזַרִיעַ מְצֻרָע; הַשּׁוֹמֵר	הַתְּעוֹרְרוֹת הַקְּדוֹשָׁה בְּיוֹם הַשְּׁבֵט
שְׁבֵט מְקִיִּים כָּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה וּמְרַבֶּה הַקְּדוֹשָׁה	הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם
וּמְקִיִּים אֶת הַשְּׂכִינָה	בְּרַכַּת יִשְׂרָאֵל
זְכוּרֹן הַשְּׁבֵט	פְּרִיסַת הַקְּדוֹשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל
שְׁבֵט הַיָּא הַכֹּל	פָּרַק ה': פְּרָשִׁיּוֹת חִיֵּי שָׂרָה - בְּהַר בְּחֻקֹּתַי;
וְהַכֹּל נִקְרָא שְׁבֵט	קִדְשַׁת הַשְּׁבֵט בַּתְּפִלָּה וְדוּבְרֵי תּוֹרָה וְסוּד קְבֻלַּת
סְעוּדַת הַלֵּילָה חֲמוּרָה	הַתְּפִלָּה
מִי שֶׁשּׁוֹמֵר שְׁבֵט שׁוֹמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה	הִגַּנְתְּ הַשְּׁבֵט
סְעוּדַת שְׁבֵט	שְׁבֵט הָעֲלִיּוֹנָה
הוֹסֵפָה מַחֹל עַל הַקְּדֵשׁ	תְּשַׁבְּחוּת הַשְּׁבֵט
אִם מְלֵאָה זֶה חֲרַבָּה זֶה	כֶּלֶם מִתְּעַטְרִים כְּאַחַד
גְּבִירָה קְדוֹשָׁה	תְּפִלוֹת הַשְּׁבֵט
הַשְּׁפָחָה הָרְעָה	בְּשֵׁבֵט צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּשִׁירוֹת וְתְּשַׁבְּחוֹת
צַעַר הַשְּׂכִינָה	וְתוֹרָה
פָּרַק ג': פְּרָשִׁיּוֹת לָךְ לָךְ - אַחֲרֵי קְדוּשִׁים; כְּבוֹד	בְּשֵׁבֵט מִתְּקַבֵּלַת הַתְּפִלָּה
שְׁבֵט, רְחִיצָה, מְלַבּוֹשִׁים וְהַדְּלָקַת נְרוֹת	הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ
שְׁלַחַן שְׁבֵט	בְּשֵׁבֵט מְבִיאִים לָהּ מִזֶּן עַל יְדֵי הַקְּבִ"ה
כְּבוֹד הַשְּׁבֵט	פָּרַק ו': פְּרָשִׁיּוֹת תּוֹלְדוֹת - בְּמַדְבָּר; בְּרַכַּת הַבַּיִת
רְחִיצָה כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ הַשְּׁבֵט	עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ וְשִׁבַּח הַשְּׁבֵט
כְּבוֹד הַשְּׁבֵט	כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה
שִׁבְחוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה	לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתָךְ
שְׁמִירָה וְקְדוּשַׁת הַשְּׁבֵט	עֲשֵׂה דְבָרִים הַצְּרִיכִים לְכוֹס שֶׁל בְּרָכָה
נְרוֹת שְׁבֵט	מַעֲלַת הַיּוֹם
שִׁבְחוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה	קִדְשָׁה שֶׁל עֶרֶב שְׁבֵט
סִכַּת שְׁלוֹם	נְסַח הַקְּדוֹשׁ
אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְּחָה לוֹ	קְדוּשַׁת הַיּוֹם
מג	מג

כב	חשיבות שלשת סעודות שבת	כג	קדשת היום
כב	פרק ט' פְּרָשִׁיּוֹת וַיֵּשֶׁב - שְׁלַח; שְׁלַחַן הַשַּׁבָּת	כג	עדות על מעשה בראשית
כה	וברכת המלאכים	כד	טעמית המאכלים
כז	שְׁכַר הַצְדָּקָה	כד	הכרוז שבכניסת השבת
כז	שְׁלַחַן שַׁבָּת	כד	רשות הנשמה לברך
כה	השגחה על שומרי ומענגי שבת כראוי	כה	יום הנשמות
כח	נהר דינור	כו	יוצר אור
כח	ברכת השלחן	כו	תשבחות העולם הבא
כח	עונשו של שלחן שאינו כראוי	כו	תשבחת על תשבחת
כט	שְׁכַר מְעַנְגֵי הַשַּׁבָּת	כו	עלית התשבחת למעלה
כט	פרק י': פְּרָשִׁיּוֹת מִקֶּץ - קָרַח; מִצּוֹת לַחֵם מִשָּׁנָה	כו	התשבחת שעולה על כל התשבחות
כט	וברכת הפת, אמירת דברי תורה על השלחן צא	כז	פרק ז': פְּרָשִׁיּוֹת וַיֵּצֵא - נִשָּׂא שְׂמַחַת הַתּוֹרָה
צג	ענין בציעת שני הכרות	כט	בשבת וקדשת קריאת ספר תורה בשבת
צג	אין השטן מזיק ביום השבת	צא	שמחת התורה העליונה
צג	בציעה וברכה על הפת	צא	להכליל באותה שמחה את העם הקדוש
צד	בציעת הפת על דרך הסוד	צא	סוד ספר תורה
צד	מעלת המאריך על שלחנו	צב	ענין שבעת העולים לתורה בשבת וחמשת העולים ביום טוב
צה	דברי תורה על השלחן	צב	הכל סוד אחד
צו	כוס של ברכה	צב	עלית הרביעי בראש חדש
צו	ענין כוס ברכה על דרך סוד	צב	תקון בכסא
ק	מים אחרונים	צב	שמיעת קריאת התורה באימה
ק	פרק י"א: פְּרָשִׁיּוֹת וַיִּגַּשׁ - חֻקַּת; זְמַן תְּפִלַּת	צג	אמירת בריך שמייה בשעת הוצאת ספר תורה
קג	המנחה עת רצון וסגלת ג' סעודות	צג	נסח תפלת בריך שמייה
קה	מנחה של שבת	צג	רק אחד קורא בתורה
קה	שעת מנחה היא עת רצון	צד	כולם שותקים
קה	כל שערי בית המדרש ננעלו	צד	הכנה וכוונת הקורא
קו	צדוק הדין	צה	מקום הפסקת בפרשה
קו	נעילת שערי התורה והעולם	צה	הפרשיות מתעטרות לפני הקב"ה
קו	יבוש המעינות במיתת יוסף	צה	מנוי המרכבות הקדושות על כל פרשה
קו	חשך במיתת משה	צו	ופרשה
קז	בטלה שמחת התורה במיתת דוד	צו	המלים של הפרשיות עולות למעלה
קז	חובת הענג בשבת	צו	כלן מתעטרות בתוך הכסא הקדוש
קז	ברכה מן היום הזה	צו	קריאת התורה במנחה של שבת
קה	ענג ושמחה ביום זה	צו	קריאת התורה בשני ובחמישי
קה	סדור השלחן ג' פעמים	צו	תשעת העולים
קה	מעלת המשלים ג' סעודות	צו	פרק ח': פְּרָשִׁיּוֹת וַיִּשְׁלַח - בְּהַעֲלוֹתָ; תְּפִלוֹת
קה	הכל נמצא בשבת	צט	השבת וענג שבת
קט	שמחה בסעודת שבת	פא	כתר יתנו
קט	סעודת המלך	פא	שמע ישראל
קט	סעודת הגבירה	פא	תפלות השבת
קט	סעודה שניה	פב	שמחת האמונה
קי	סעודה שלישית	פב	סעודות שבת
קי	עונשו של הפוגם בסעודת שבת		

ג' סעודות של אמונה	קיא	בְּשַׁבַּת וּלְעִנְגוֹ בְּסַעֲוֹדוֹת	קיא	וְאֶתְחַנּוּ; מִצְוָה לְשִׁמּוֹחַ
מעלת יום השבת	קיא	הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַשְּׁלוֹם	קמג	מא
מנוחה של שבת שעת רצון	קיא	עוֹוֹן צִלְפַּחַד	קמג	קמג
פרק י"ב: פְּרָשִׁיּוֹת וַיְחִי- בָּלֶק; עֲנַג שַׁבַּת, מַעֲיִן עוֹלָם הַבָּא	קיג	אֲסוּר לְהִרְאוֹת עֲצָב בְּשַׁבַּת	קמג	קמג
ענַג הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף	קמו	עוֹנֵשׁ הַמְּבִטֵּל עֲנַג שַׁבַּת	קמד	קמד
לבושים נאים וטעימת מאכלים בשבת	קמו	בְּטוֹל סַעֲוֹדַת הָאֱמוּנָה וְהַשְּׂמִיחָה	קמו	קמו
ישראל אשר בך אתפאר	קמו	הַיּוֹם הַזֶּה הוּא שְׂמִיחָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה	קמו	קמו
הממנים שבהיכל	קמו	בְּשַׁעֲהַ שְׂמִתְגַּלְהָה הָעֵתִיק נִמְצָאִים כָּל הַחֲרוֹת	קמו	קמו
מעין עולם הבא	קיו	וְהַשְּׂמִיחָה	קמו	קמו
מנוחת הנשמות ביום השבת	קיו	קְרִיעַת גִּזְרֵי הַדִּין	קמו	קמו
התעוררות אותה רוח	קיה	תַּעֲנִית חִלוּם בְּשַׁבַּת	קמו	קמו
הנאת הרוח	קיט	עֲנִין הַחִלוּם	קמו	קמו
ושמרו בני ישראל את השבת	קיט	וְדַבֵּר דְּבָר	קמו	קמו
וינפש	קכ	פְּרָק י"ז: פְּרָשִׁיּוֹת יִתְרוֹ - עֶקֶב; יִצְיָאוֹת הַשַּׁבָּת מִטָּ	קכ	קכ
עטור הנפשות ביום השבת	קכא	אֵל יִצָּא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ	קכא	קכא
פרק י"ג: פְּרָשִׁיּוֹת שְׁמוֹת - פִּינְחָס; הַשְּׂרָאָת	קכג	הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי	קכג	קכג
השכינה בשבת	קכג	אֲלֶפֶים אֲמָה	קכג	קכג
נשמה יתרה	קכד	שַׁבַּת רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְהַיְחִיד	קכג	קכג
נשמה יתרה לפי מעלתו של כל אחד ואחד	קכד	הוֹצֵאָה מִרְשׁוֹת לְרִשׁוֹת	קנג	קנג
התפשטות השכינה	קכד	פְּרָק י"ח: פְּרָשִׁיּוֹת מִשְׁפָּטִים - רְאָה; שׁוֹמְרֵי	קכד	קכד
פרק י"ד: פְּרָשִׁיּוֹת וַאֲרָא - מִטּוֹת מִסְעֵי; שְׁבִיתַת	קכז	שַׁבַּת יֵשׁ לָהֶם שְׂמִירָה מִיַּחַדָּת	קכז	קכז
שבת וכח חדושי תורה בשבת	קכז	לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ	קכז	קכז
טעם אסור חרישת הארץ וטלטול כלי הארץ	קכז	שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. נו	קכז	קכז
בשבת	קכז	יִשְׂרָאֵל שְׂמוּרִים הֵם	קכז	קכז
ענין אסור הוצאה בשבת	קכז	מִחֲלָלֵי שַׁבַּת אֵין לָהֶם שְׂמִירָה	קכז	קכז
חדות התורה	קכז	אֵלוֹ שְׁלֹא שָׁמְרוּ שַׁבַּת בְּעוֹלָם הַזֶּה שׁוֹמְרִים	קכז	קכז
הקשבה לחדוש	קכז	אוֹתָהּ בַּעֲ"כ בְּגִיחָהֶם	קכז	קכז
עטור הצדיקים בגן עדן משבת לשבת	קכז	דִּינָם שֶׁל רְשָׁעִים מִסְתַּלַּק בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, חוץ	קכז	קכז
שמחת הצדיקים בגן עדן	קכז	מִדִּינָם שֶׁל מִחֲלָלֵי שַׁבַּת	קכז	קכז
כבוד האב בחדושי בנו	קכז	לְאַחַר צֵאת הַשַּׁבָּת	קכז	קכז
התעטרות התורה ביום זה	קכז	פְּרָק י"ט: פְּרָשִׁיּוֹת תְּרוּמָה - שׁוֹפְטִים; הַמֵּר פָּגַם	קכז	קכז
פרק ט"ו: פְּרָשִׁיּוֹת בֵּא - דְּבָרִים; כַּח הַדְּבֹר	קכז	חֲלוּל שַׁבַּת, וְהַשׁוֹמֵר שַׁבַּת זוֹכֵה לְ"עֵין לֹא רָאתָה	קכז	קכז
בשבת ושמירה על קדשת הדבור	קכז	אֱלֹקִים וּזְלַתְךָ"	קכז	קכז
אסור דברי חול בשבת	קכז	ט"ל מְלֹאכֹת	קכז	קכז
כחו של דבור	קכז	בַּת יַחֲדָה	קכז	קכז
יש להתעורר רק בדברי שמים בשבת	קכז	כָּאֵלוֹ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוֹ וְבַהוֹ	קכז	קכז
המוציא דבור של חול בשבת מחללו	קכז	נִגַע צָרַעַת	קכז	קכז
אל יצא איש ממקומו	קכז	עֲדוֹן הַנְּשִׁמוֹת	קכז	קכז
התעוררות חול ביום השבת היא חסרון	קכז	עֲנִין לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ	קכז	קכז
למעלה	קכז	פְּרָק כ': פְּרָשִׁיּוֹת צִוְיָה - כִּי תִצָּא; אֲסוּר עֲצָבוֹת	קכז	קכז
הרהור מתר	קכז	בְּשַׁבַּת, וְצָרִיד לְקַבֵּל אֶת הַמְּלֹאכִים בְּהָאָרֶת	קכז	קכז

תַּכּוֹן עֲנִינִים ♦ זֶהַר הַשַּׁבָּת

פָּנִים לְכַבוֹד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה	קכט	- וּיְלֹד; קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת וְעוֹנֵשׁ מִחֲלָלֶיהָ, מִצְוֹת
אֲסוּר הָעֵצֶב וְקִבְלַת הַמְּלָאכִים	קצא	הַדְּלָקַת נְרוֹת בְּכִנְיִסַת הַשַּׁבָּת, סֵדֵר שְׁלַחַן מְנוּרָה
רַעַת הָעֵצֶב וְהַכַּעַס בַּשַּׁבָּת	קצא	וּמִטָּה
רַעַת הָעֵצֶב וְהַכַּעַס בַּשַּׁבָּת	קצא	מַעֲלַת מַכְבְּדֵי הַשַּׁבָּת
פָּרָק כ"א: פְּרָשִׁיּוֹת כִּי תִשָּׂא - כִּי תִבָּא; הַשַּׁבָּת	קצג	מַעֲלַת בִּשְׁת פָּנִים
אוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵמִילָה אוֹת, וּמְקוֹר הַבְּרָכָה הִיא	קצג	אוֹי לוֹ לְמַחֲלַל שַׁבָּת
הַשַּׁבָּת שֶׁנִּתְּנָה רַק לְיִשְׂרָאֵל	קעג	נְרוֹת שַׁבָּת
שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֵז כִּי יוֹלֵד	קעה	סֵדוֹר הַשְּׁלַחַן הַמְּנוּרָה וְהַמִּטָּה
מִיָּלָה	קעה	פָּרָק כ"ג: פְּרָשִׁיּוֹת וַיִּקְרָא - הָאֲזִינוּ; יָצֵאת
בְּדַמְיֶךָ חַיִּי	קעה	הַשַּׁבָּת, וְהַבְּדִלָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת
שַׁבָּת הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה	קעו	הָעוֹלָם צָרִיךְ לְהִשְׁמֵר מִרוּחוֹת בְּצֵאת הַשַּׁבָּת
סֵדוֹר הַשְּׁלַחַן בְּלַחֲמִים וּמְזוּנוֹת	קעו	הַבְּדִלָה
לוֹו עָלַי וְאֲנִי פוֹרְעַ	קעו	פָּרָק כ"ד: פְּרָשִׁיּוֹת צו - וְזֹאת הַבְּרָכָה; סֵדֵר
כָּל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ	קעז	הַהַבְּדִלָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת
וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת	קעז	הַבְּרָכָה עַל הָאֵשׁ
קְדֻשַׁת הַרְשָׁבִי	קעז	כַּפּוּף הָאֲצַבְעוֹת לְפָנֵי הָאֵשׁ
מִסִּירַת הַשַּׁבָּת לְעַם יִשְׂרָאֵל	קעה	בוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ
יְמֵי הַחֹל מִתְּבָרְכִים מֵהַשַּׁבָּת	קעה	סוּד הָאֲצַבְעוֹת
אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בְּקָר	קעה	בְּשָׂמִים
פָּרָק כ"ב: פְּרָשִׁיּוֹת וַיִּקְהַל - פְּקוּדֵי - נִצְבִים	קעז	הַרִיחַ הוּא קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ

סֵפֶר זֶהַר הַשַּׁבָּת - לְאֲבוֹת וּבָנִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים
 עִם לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ - מְנוּקָד מִפְּסָק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
 מְסוּדָר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פֶּרֶק א'

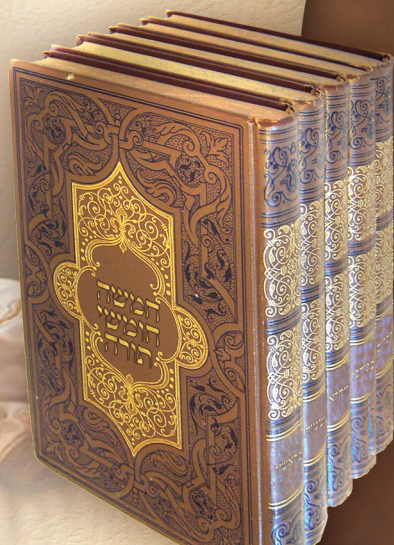
פְּרָשִׁיּוֹת

בְּרֵאשִׁית - שְׁמִינִי

קִדְשֵׁת הַשַּׁבָּת

וְהִגַּנְתְּ הַשַּׁבָּת עַל שׁוֹמְרֶיהָ

תוכן פרק א'

- כט..... כָּל הַמַּעֲשִׂים תְּלוּיִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
- כט..... קְדוּשַׁת שְׁל שַׁבָּת
- כט..... לְקְדוּשַׁת ה' מְכוּבָד
- כט..... שַׁבָּת הָעֲלִיּוֹנָה וְשַׁבָּת הַתְּחִתּוֹנָה
- ל..... עֲטָרַת הַשַּׁבָּת
- ל..... שְׁתֵּי קְדוּשׁוֹת
- ל..... מֶלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם לוֹ
- לא..... שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלְקָרוֹב
- לא..... מְחַלְלֵי מוֹת יוֹמֵת
- לב..... אֶת שַׁבָּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
- לב..... קִיָּם הַשַּׁבָּת כְּמוֹ קִיָּם כָּל הַתּוֹרָה
- לב..... אֲשַׁרְיִכֶם יִשְׂרָאֵל

להזכירכם,

ישנה חלוקה נוספת לג' סעודות של שבת:

- שמונה פרקים [א-ח] לסעודה הראשונה: זפים כז-פד.
- שמונה פרקים [ט-טז] לסעודה השנייה: זפים פה-קמ.
- שמונה פרקים [יז-כז] לסעודה השלישית: זפים קמא-קצח.

כל המעשים תלויים ביום השבת (ח"א ה' ב.)
וְכָל עֲבִידֵי תִיּהוּ דְכָלְהוּ בֵּין יוֹמִין קְדָמָאין
וּבֵין יוֹמִין בְּתַרְאִין הוּוּ תְלִיין בְּיוֹמָא
דְּשַׁבְּתָא הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיְכַל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא שַׁבְּתָא, וְדָא הוּא רְגֵלָא
רְבִיעָא דְכְּרִסְיָא. וְאִי תִימָא אִי הָכִי,
מַהוּ אֵת שַׁבְּתוֹתֵי תְשֻׁמְרוּוּ תְרִין. אֵלָא
שַׁבְּתָא דְמַעְלֵי שַׁבְּתָא וְשַׁבְּתָא דְיוֹמָא מִמַּשׁ
לִית לֹון פִּירוּדָא.

כל המעשים תלויים ביום השבת
וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל כָּלֵם, בֵּין הַיָּמִים
הָרִאשׁוֹנִים וּבֵין הַיָּמִים הָאַחֲרוֹנִים, הָיוּ
תְּלוּיִים בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת. זהו שְׁכָתוּב (בראשית
 ב) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. זו השַׁבְּתָא,
 וְזוּ הִיא הַרְגֵל הַרְבִּיעִית שֶׁל הַכֶּסֶּא. וְאִם
 תֹאמַר, אִם כֵּן, מַה זֶה אֵת שַׁבְּתֵי תְשֻׁמְרוּוּ,
 פְּעַמִּים? אֵלָא שַׁבְּתָא שֶׁל עֶרֶב שַׁבְּתָא וְהַשַּׁבְּתָא
 שֶׁל הַיּוֹם מִמַּשׁ אֵין לָהֶם פִּירוּד.

קדוש של שבת

אָמַר הַחוּא טִייעָא דְהוּוּ טַעִין בְּתַרְיִהוּ,
וּמַהוּ וּמְקַדְשֵׁי תִירָאוּ. אָמַר לִיה
דָּא קְדוּשָׁא דְשַׁבְּתָא. אָמַר לִיה וּמַהוּ
קְדוּשָׁא דְשַׁבְּתָא. אָמַר לִיה דָּא קְדוּשָׁא
דְּאַתְמַשְׁכָּא מְלַעִילָא. אָמַר לִיה אִי הָכִי
עֲבִידַת לְשַׁבְּתָא דְלָאוּ אִיהוּ קְדֵשׁ, אֵלָא
קְדוּשָׁא דְשַׁרְיָא עֲלוּי מְלַעִילָא.

קדוש של שבת

אָמַר [לָהֶם] אוֹתוּ סוֹחַר שְׁהִיָּה מְחַמַּר
אַחֲרֵיהֶם, וּמַה זֶה וּמְקַדְשֵׁי תִירָאוּ? אָמַר
לוּ, זֶה קְדוּשָׁא שֶׁל שַׁבְּתָא. אָמַר לוּ, וּמַה זֶה
קְדוּשָׁא שֶׁל שַׁבְּתָא? אָמַר לוּ, זֶה הַקְּדוּשָׁא
שְׁנַמְשָׁךְ מְלַמְעֵלָה. אָמַר לוּ, אִם כֵּן, עֲשִׂיתָ
שְׁהַשַּׁבְּתָא אֵינָה קְדֵשׁ, אֵלָא קְדוּשָׁא שְׁשׁוּרָה
עֲלִיו מְלַמְעֵלָה.

לקדוש ה' מכובד

אָמַר רַבִּי אַבָּא וְהָכִי הוּא (ישעיה נח)
וְקִרְאֵתָ לְשַׁבְּתָא עוֹנֵג לְקְדוּשָׁא יְיָ
מְכוּבָד, אַדְכֵּר שַׁבְּתָא לְחוּד וּקְדוּשָׁא יְיָ
לְחוּד. אָמַר לִיה אִי הָכִי מָאן קְדוּשָׁא יְיָ.
אָמַר לִיה קְדוּשָׁא דְנַחְתָּא מְלַעִילָא
וְשַׁרְיָא עֲלִיה. אָמַר לִיה אִי קְדוּשָׁא
דְּאַתְמַשְׁכָּא מְלַעִילָא אַקְרִי מְכוּבָד
אַתְחִזִּי דְשַׁבְּתָא לָאוּ אִיהוּ מְכוּבָד וְכָתִיב
וְכַבְּדָתוּ.

לקדוש ה' מכובד

אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְכֵן זֶה, (ישעיה נח) וְקִרְאֵתָ
לְשַׁבְּתָא עוֹנֵג לְקְדוּשָׁא ה' מְכוּבָד. הַזְכִּיר שַׁבְּתָא
לְחוּד וּקְדוּשָׁא ה' לְחוּד. אָמַר לוּ, אִם כֵּן, מִי
זֶה קְדוּשָׁא ה'?' אָמַר לוּ, הַקְּדוּשָׁה שְׁיִוְרְדַת
מְלַמְעֵלָה וְשׁוּרָה עֲלִיו. אָמַר לוּ, אִם הַקְּדוּשָׁה
שְׁנַמְשָׁכַת מְלַמְעֵלָה נְקִרְאֵת מְכוּבָד, נִרְאָה
שַׁבְּתָא אֵינָה מְכוּבָד, וְכָתוּב וְכַבְּדָתוּ.

שבת העליונה ושבת התחתונה

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי אַבָּא אַנַּח לְהֵאִי
נְבָרָא דְמִלְהָ (ארת) דְּחַכְמָתָא אִית
בֵּיה דְאַנָּן לָא יוֹדְעֵנָא בַּה. אָמְרוּ לִיה
אִימָא אַנְתָּ. פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא יט) אֵת

שבת העליונה ושבת התחתונה

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי אַבָּא, הִנַּח לוּ לְאִישׁ
הַזֶּה, שְׁדַבֵּר שֶׁל חַכְמָה יֵשׁ בּוֹ שְׁאִינְגוּ יוֹדְעִים
בּוֹ. אָמְרוּ לוּ, אָמַר אַתָּה. פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא
יט) אֵת שַׁבְּתֵי, אֵת - לְרַבּוֹת תַּחּוּם שַׁבְּתָא

שֶׁהוּא אֲלָפִים אַמּוֹת לְכָל צַד, וּמִשׁוּם כֵּן רָבָה אֶת שֶׁבֶתְתִי - [נ"א ז'] שֶׁבֶת הָעֲלִיּוֹנָה וְשֶׁבֶת הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהֵן שְׁתֵּים כְּלוּלוֹת יַחַד וְנִסְתָּרוֹת יַחַד.

שֶׁבֶתוֹתֵי. אֶת לֹא־סִגְנָה תַּחּוּם שֶׁבֶת דְּאִיהוּ תְרִין אֲלָפִין אַמּוּן לְכָל סִטְרָא. וּבְגִין כֵּן אִסְגֵי אֶת שֶׁבֶתוֹתֵי (נ"א ד) שֶׁבֶת עֲלָאָה וְשֶׁבֶת תַּתָּאָה דְּאִנּוּן תְרִין כְּלִילָן כְּחֵדָא וּסְתִימִין כְּחֵדָא.

עֲטַרַת הַשֶּׁבֶת

נִשְׂאָרָה שֶׁבֶת אַחֲרַת שְׁלֹא נִזְכְּרָה וְהִיְתָה בְבוּשָׁה. אֲמָרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, מִיּוֹם שֶׁעָשִׂיתָ אוֹתִי נִקְרָאתִי שֶׁבֶת, וְהַיּוֹם אֵינּוּ בְּלִי לַיְלָה. אֲמַר לָהּ, בְּתִי, אֶת שֶׁבֶת, וְשֶׁבֶת קְרָאתִי לָךְ, אֲבָל הַרְיִנִי מַעֲטָר אוֹתָךְ בַּעֲטָרָה יוֹתֵר עֲלִיּוֹנָה. הַעֲבִיר כְּרוּז וְאֲמַר מִקְדָּשִׁי תִירָאוּ.

עֲטַרַת הַשֶּׁבֶת

אֲשֶׁתָּאָר שֶׁבֶת אַחֲרָא דְלֹא אֲדִכְר וְהוּהוּ בְכַסּוּפָא. אֲמָרָה קַמִּיה מְאִרִי דְעֲלָמָא מִיּוֹמָא דְעַבְדַת לִי שֶׁבֶת אַתְקִרִינָא וְיּוֹמָא לָאו אִיהוּ כְּלֹא לִילִיא. אֲמַר לָהּ בְרַתִי שֶׁבֶת אַנְתָּ וְשֶׁבֶת קְרִינָא לָךְ, אֲבָל הָא אֲנָא מַעֲטָר לָךְ בַּעֲטָרָא עֲלָאָה יוֹתֵר. אַעֲבֵר כְּרוּזָא וְאֲמַר מִקְדָּשִׁי תִירָאוּ.

שְׁתֵי קִדְשׁוֹת

וְזוֹ שֶׁבֶת שֶׁל עֶרֶב שֶׁבֶת שֶׁהִיא יְרָאָה, וְשׁוֹרָה בָּהּ יְרָאָה. וּמִי הוּא שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכְּלִיל וְאֲמַר אֲנִי ה' וְאֲנִי שֶׁמַּעֲתִי מֵאֲבָא שֶׁאֲמַר כֵּן, וְדִיק אֶת - לְרַבּוֹת תַּחּוּם שֶׁבֶת. שֶׁבֶתְתִי - זֶה הָעֵגוּל וְהַרְבּוּעַ שֶׁבְּפָנִים, וְהֵם שְׁנַיִם. וּכְנֶגֶד אוֹתָם הַשְּׁנַיִם יֵשׁ שְׁתֵּי קִדְשׁוֹת שְׁיֵשׁ לָנוּ לְהַזְכִּיר, אֶחָד וְיִכְלוּ, וְאֶחָד קְדוּשׁ.

שְׁתֵי קִדְשׁוֹת

וְדָא שֶׁבֶת דְּמַעְלִי שֶׁבֶתָא דְאִיהִי יְרָאָה, וְשׁוֹרָא כֵּה יְרָאָה. וּמֵאֵן אִיהוּ. דְּקִדְשָׁא בְרִיד הוּא אֲכִלִיל וְאֲמַר אֲנִי יי. וְאֲנָא שֶׁמַּעֲנָא מֵאֲבָא דְאֲמַר הַכִּי. וְדִיק אֶת לֹא־סִגְנָה תַּחּוּם שֶׁבֶת. שֶׁבֶתוֹתֵי דָא עֵגוּלָא וְרַבּוּעַ דְּלַגּוּ, וְאִנּוּן תְרִין. וְלִקְבִיל אִנּוּן תְרִין אִית תְּרֵי קְדוּשְׁתִי דְאִית לָנוּ לֹא־דְכָרָא, חַד וְיִכְלוּ, וְחַד קְדוּשׁ.

מְלָךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם לוֹ

וְיִכְלוּ יֵשׁ בוֹ שְׁלֵשִׁים וְחֲמִשׁ תַּבּוֹת, וּבְקִדְוּשׁ שֶׁאֲנִי מִקְדָּשִׁים יֵשׁ שְׁלֵשִׁים וְחֲמִשׁ תַּבּוֹת, וְהַכֹּל עוֹלָה לְשַׁבְעִים שְׁמוֹת שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִתַּעֲטָרִים בָּהֶם. וּמִשׁוּם שֶׁהַעֵגוּל וְהַרְבּוּעַ הַזֶּה הֵם שֶׁבֶתְתִי, שְׁנֵיהֶם כְּלוּלִים בְּשִׁמּוֹר, שֶׁכְּתוּב תִּשְׁמְרוּ. שְׁהַרִי הַשֶּׁבֶת הָעֲלִיּוֹנָה כְּאֵן לֹא נִכְלָלָה בְּשִׁמּוֹר, אֲלֹא בְּזָכוֹר, שְׁהַרִי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן מִסְתַּיִם בְּזָכוֹר, וְעַל זֶה נִקְרָא מְלָךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ.

מְלָךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם לוֹ

וְיִכְלוּ אִית בֵּיהַ תְּלַתִין וְחֲמִשׁ תִּיבִין. וּבְקִדְוּשָׁה (וּבְקִדְוּשָׁא) דְּאִנּוּן מִקְדָּשִׁין תְּלַתִין וְחֲמִשׁ תִּיבִין. וְסָלִיק כְּלֹא לְשַׁבְעִין שְׁמֵהֶן דְּקִדְשָׁא בְרִיד הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַתְעֲטָר בְּהוּ. וּבְגִין דְּעֵגוּלָא וְרַבּוּעָא דָא אִנּוּן שֶׁבֶתוֹתֵי, כְּלִילָן תְּרוּוִיָּהוּ בְּשִׁמּוֹר דְּכְתִיב תִּשְׁמְרוּ. דְּהָא שֶׁבֶת עֲלָאָה הִכָּא לֹא אַתְכְּלִיל בְּשִׁמּוֹר אֲלֹא בְּזָכוֹר, דְּהָא מְלָכָא עֲלָאָה בְּזָכוֹר אִסְתֵּיִם. וְעַל דָּא

אֶקְרִי מִלְכָּא דְשַׁלְמָא דִּילֵיהּ, וְשַׁלְמָא
דִּילֵיהּ זְכוּר אִיהוּ. וְעַל דָּא לִית מַחְלוּקַת
לְעִילָא.

וְהַשְׁלוֹם שָׁלוֹ הוּא זְכוּר, וְעַל כֵּן אֵין מַחְלַקַת
לְמַעְלָה.

שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב

בְּגִין דְתַרְוִין שְׁלוֹמוֹת לְתַתָּא חַד יַעֲקֹב
וְחַד יוֹסֵף. וּבְגִין כִּד כְּתִיב תַּרְוִי
זְמַנִּי (ישעיה נז) שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב.
לְרַחוּק דָּא יַעֲקֹב, וְלִקְרוֹב דָּא יוֹסֵף.
לְרַחוּק כְּמָה דְאֵת אֲמַר, (ירמיה לא) מְרַחוּק
יִי נִרְאָה לִי (שמות ב) וְתַתְּצַב אַחוֹתוֹ מְרַחוּק.
וְלִקְרוֹב כְּמָה דְאֵת אֲמַר, (דברים לב) חֲדָשִׁים
מְקֻרֹב בָּאוּ. מְרַחוּק דָּא נְקוּדָה עֲלָאָה
דְקַיִימָא בְּהִיכְלֵיהּ.

שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב

מִשּׁוּם שְׁשִׁנֵי שְׁלוֹמוֹת לְמַטָּה - אַחַד יַעֲקֹב,
וְאַחַד יוֹסֵף. וּמִשּׁוּם כִּד כְּתוּב פְּעַמִּים (ישעיה
נז) שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב. לְרַחוּק -
זֶה יַעֲקֹב. וְלִקְרוֹב - זֶה יוֹסֵף. לְרַחוּק, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לא) מְרַחוּק ה' נִרְאָה לִי, (שמות ב)
וְתַתְּצַב אַחוֹתוֹ מְרַחוּק. וְלִקְרוֹב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(דברים לב) חֲדָשִׁים מְקֻרֹב בָּאוּ. מְרַחוּק - זֶה
הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁעוֹמֶדֶת בְּהִיכְלָהּ.

מַחְלֵיקָה מוֹת יוֹמֵת

וְעַל דָּא כְּתִיב תִּשְׁמְרוּ אֶתְכֶּלֶל בְּשִׁמּוֹר.
וּמַקְדְּשֵׁי תִירָאוּ דָּא נְקוּדָה דְקַיִימָא
בְּאֲמֻצְעֵיתָא דְאִית לְדַחְלָא מְנַה וְתִיר
מְכֻלָּא דְעַנְשֵׁיהּ מִיֵּתָה. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב,
(שמות לא) מַחְלֵיקָה מוֹת יוֹמֵת. מָאן מַחְלֵיקָה.
מָאן דְעָאֵל לְגוֹ חֵלֶל דְעַגּוּלָא וְרַבּוּעָא
לְאַתֵּר דְהֵהוּא דְנְקוּדָה שְׂרִיא וּפְגִים בִּיה
מוֹת יוֹמֵת. וְעַל דָּא כְּתִיב תִירָאוּ. וְהֵהוּא
נְקוּדָה אֶקְרִי אַנִּי, וְעַלָּה שְׂרִיא הֵהוּא
דְסֵתִים עֲלָאָה דְלָא אֶתְגַּלִּיא וְהֵינּוּ יִי
וְכֻלָּא חַד.

מַחְלֵיקָה מוֹת יוֹמֵת

וְעַל זֶה כְּתוּב תִּשְׁמְרוּ, נְכַלְל בְּשִׁמּוֹר. וּמַקְדְּשֵׁי
תִירָאוּ - זֶה הַנְּקֻדָּה שְׁעוֹמֶדֶת בְּאֲמֻצְעֵי שַׁיִשׁ
לִירָא מִמֶּנָּה יוֹתֵר מִן הַכֹּל שְׁעַנְשׁוּ מִיֵּתָה.
וְהֵינּוּ מַה שְׁכָתוּב (שמות לא) מַחְלֵיקָה מוֹת
יוֹמֵת. מִי הֵם מַחְלֵיקָה? מִי שְׁנֻכְנַס לְתוֹךְ
הַחֵלֶל שֶׁל הָעַגּוּל וְהַרְבּוּעַ לְמַקּוֹם שְׂאוֹתָהּ
הַנְּקֻדָּה שׁוֹרָה וּפּוֹגֵם בּוֹ - מוֹת יוֹמֵת. וְעַל
זֶה כְּתוּב תִירָאוּ. וְהַנְּקֻדָּה הֵיא נְקֻרָאֵת אַנִּי,
וְעַלָּיהּ שׁוֹרָה אוֹתוֹ הַנְּסֻתָּר הָעֲלִיּוֹן שֶׁלֹּא
הִתְגַּלָּה. וְהֵינּוּ ה', וְהַכֹּל אַחַד.

נְחַתּוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקוּהוּ.

אַמְרוּ וּמַה כָּל חֻכְמָתָא דָּא אִית
תַּחוּת יַדְדֵי וְאֵת טַעִין אַבְתְּרִין. אַמְרוּ לִיה
מָאן אַנְתָּ. אַמַר לוֹן לָא תִשְׁאַלּוֹן מָאן
אַנָּא, אֶלָּא אַנָּא וְאַתּוֹן נִיזִל וְנִתְעַסַּק
בְּאוֹרֵיתָא וְכֹל חַד יִימָא מְלוֹן דְחֻכְמָתָא
לְאַנְהָרָא אוֹרְחָא.

יַדְדוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקוּ אוֹתוֹ.

אַמְרוּ, וּמַה כָּל הַחֻכְמָה הַזֹּאת יֵשׁ תַּחַת יַדְּךָ
וְאַתָּה מַחְמַר אַחֲרֵינוּ? אַמְרוּ לוֹ, מִי אַתָּה?
אָמַר לָהֶם, אֵל תִּשְׁאַלוּ מִי אֲנִי, אֶלָּא אֲנִי
וְאַתֶּם גַּלְגְּלוּ וְנִתְעַסַּק בַּתּוֹרָה, וְכָל אַחַד יֵאמַר
דְּבַרֵי חֻכְמָה לְהָאִיר אֶת הַדְּרָךְ.

את שבתותי תשמורו (ח"ג פ"ב, א)
וְאֵת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ, שְׁקִיל דָּא לְדָא,
 וְכֹלְא כְחָדָא אֲתִקְלוּ בְּמִתְקֵלָא חַד.
 דְּכִתְיִב, (שמות לא) וְשִׁמְרֵתֶם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי
 קִדְשׁ הִיא לָכֶם, וְכִתְיִב (שמות כ) זְכוֹר אֶת
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. אֵלָא חַד לְאַבָּא, וְחַד
 לְאִימָא. כְּתִיב הֲכָא אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו
 תִּירָאוּ וְאֵת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ. וְכִתְיִב
 הֲתֵם (ויקרא כו) אֵת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 וּמִקְדְּשֵׁי תִירָאוּ. מַהוּ מִקְדְּשֵׁי כְּמִשְׁמְעוּ.

את שבתותי תשמורו (ח"ג פ"ב, א)
וְאֵת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ, שְׁקִיל דָּא לְדָא,
 וְכֹלְא כְחָדָא אֲתִקְלוּ בְּמִתְקֵלָא חַד.
 דְּכִתְיִב, (שמות לא) וְשִׁמְרֵתֶם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי
 קִדְשׁ הִיא לָכֶם, וְכִתְיִב (שמות כ) זְכוֹר אֶת
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. אֵלָא חַד לְאַבָּא, וְחַד
 לְאִימָא. כְּתִיב הֲכָא אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו
 תִּירָאוּ וְאֵת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ. וְכִתְיִב
 הֲתֵם (ויקרא כו) אֵת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 וּמִקְדְּשֵׁי תִירָאוּ. מַהוּ מִקְדְּשֵׁי כְּמִשְׁמְעוּ.

קיום השבת כמו קיום כל התורה
זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, זֵהוּ סוּד שְׁל
 הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה. וּמִשׁוּם שֶׁבְּבְרִית זוֹ עוֹמְדִים
 כָּל הַמְּקוֹרוֹת שֶׁל אֵיבְרֵי הַגּוֹפִי וְהוּא כָּלֵל
 הַכֹּל, כְּמוֹ זֶה שַׁבָּת הִיא כָּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה,
 וְכֹל סוּדוֹת הַתּוֹרָה תְּלוּיִים בָּהּ, וְקִיּוּם שְׁל
 הַשַּׁבָּת כְּמוֹ קִיּוּם שְׁל כָּל הַתּוֹרָה. מִי שֶׁשׁוֹמֵר
 שַׁבָּת כְּאֵלּוּ שְׁמַר אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

קיום השבת כמו קיום כל התורה (ח"ב צ"ב, א)
זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. (שמות כ)
דָּא אִיְהוּ רְזָא דְּבְרִית קְדִישָׁא.
 וּבְגִין דְּבַהֲאֵי בְרִית קְיָיִמִין כָּל מְקוֹרִין
 דְּשִׁיפֵי גּוֹפָא, וְאִיְהוּ כָּלֵל כְּלָא. כְּגוֹנָא
 דָּא, שַׁבָּת אִיְהוּ כְּלָלָא דְּאוֹרֵייתָא, וְכָל
 רְזִין דְּאוֹרֵייתָא בִּיהַ תְּלִיין, וְקִיּוּמָא
 דְּשַׁבָּת, כְּקִיּוּמָא דְּכָל אוֹרֵייתָא, מְאֵן
 דְּנִטִּיר שַׁבָּת, כְּאִילוּ נִטִּיר אוֹרֵייתָא כְּלָא.

אשריכם ישראל (ח"ב מ"ז, א)
ה' יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. רַבִּי אַבָּא
 פְּתַח, (ישעיה נח) אִם תִּשְׁיֵב מִשַּׁבָּת רְגְלֶךָ
 עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בַּיּוֹם קִדְּשֵׁי, אֲשַׁרְיֵהֶם יִשְׂרָאֵל
 שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה בְּהֵם לְהַדְּבִק
 בְּהֵם מִכָּל שְׂאֵר עֲמֵי הָעוֹלָם, וּמִתּוֹךְ אֲהַבְתֶּם
 קֶרֶב אוֹתֶם אֵלָיו, וְנָתַן לָהֶם תּוֹרָה, וְנָתַן לָהֶם
 שַׁבָּת שֶׁהִיא קִדְּשׁ מִכָּל שְׂאֵר הַיָּמִים, וּמְנוּחָה
 מִהַכֹּל, וְחִדּוּהָ שֶׁל הַכֹּל, וְשִׁקּוּלָהּ שַׁבָּת כְּגוֹד
 כָּל הַתּוֹרָה, וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבָּת כְּאֵלּוּ שְׁמַר
 אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

אשריכם ישראל (ח"ב מ"ז, א)
יְיָ יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. (שמות יד)
רַבִּי אַבָּא פְּתַח (ישעיה נח) אִם תִּשְׁיֵב
 מִשַּׁבָּת רְגְלֶיךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בַּיּוֹם קִדְּשֵׁי.
 וְכֵאֵין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא
 אֲתַרְעֵי בַּהוֹן, לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ, מִכָּל שְׂאֵר
 עֲמִין דְּעֵלְמָא, וּמַגּוֹ רְחִימוּתָא דְּלַהוֹן,
 קָרִיב לוֹן לְגַבְיָהּ, וְיַהֲב לוֹן אוֹרֵייתָא,
 וְיַהֲב לוֹן שַׁבָּת, דְּאִיְהוּ קְדִישָׁא מִכָּל שְׂאֵר
 יוֹמִין, וְנִיחָא מִכָּלֵא, וְחִדּוּהָ דְּכָלֵא,
 וְשִׁקִּיל שַׁבָּת, לְקַבֵּל אוֹרֵייתָא כְּלָא, וּמְאֵן
 דְּנִטִּיר שַׁבָּת, כְּאִילוּ נִטִּיר אוֹרֵייתָא כְּלָא.

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פָּרָק ב'

פְּרָשִׁיּוֹת

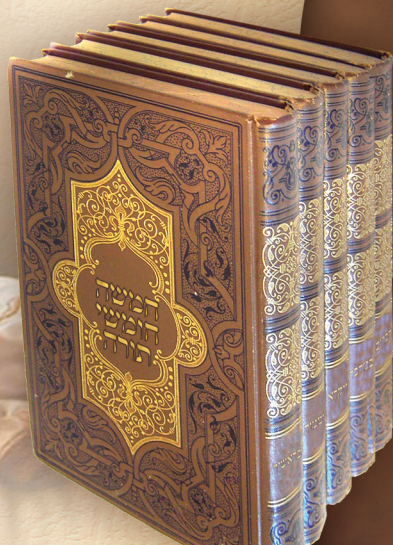
נח - תִּזְרִיעַ מִצֹּרַע

הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת מְקַיֵּם כָּל הַתּוֹרָה

כּוֹלֵה וּמְרַבֵּה הַקְּדוּשָׁה וּמְקַיֵּם

אֶת הַשְּׂכִינָה

תוכן פרק ב'

- זָכוֹן הַשַּׁבָּת לַה
- שַׁבָּת הִיא הַכֹּל לַה
- וְהַכֹּל נִקְרָא שַׁבָּת לַה
- סְעוּדַת הַלַּיְלָה חֲמוּצָה לַה
- מִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבָּת שׁוֹמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה לוֹ
- סְעוּדַת שַׁבָּת לוֹ
- הוֹסְפָה מְחוּל עַל הַקֶּזֶשׁ לוֹ
- אִם מְלֵאָה זֶה חֲרָבָה זֶה לוֹ
- גְּבִיּוֹת קְדוּשָׁה לָז
- הַשְּׂפִיחָה הַרְעָה לָז
- צַעַר הַשְּׂכִינָה לָז

להזכירכם,

ישנה חלוקה נוספת לג' סעודות של שבת:

- שמונה פרקים [א-ח] לסעודה הראשונה: זפים כז-פד.
- שמונה פרקים [ט-טז] לסעודה השנייה: זפים פה-קמ.
- שמונה פרקים [יז-כז] לסעודה השלישית: זפים קמא-קצח.

זכרון השבת (ח"ב צ"ב, א)

פְּקוּדָא כ"ד, לְמַהוּ דְכִיר יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמָה דְאֵת אָמַר זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוּ. רְזָא דְשַׁבָּת, הָא אוֹקִימָנָא בְּכָל אֵינּוֹן דְּוִכְחִי, יוֹמָא דְּוִכְרְנָא דְּנִיחָא דְעֵלְמָא וְאִיהוּ כְּלָלָא דְאֹרִייתָא. וּמֵאֵן דְנִטִיר שַׁבָּת, כְּאִילוּ נִטִיר אֹרִייתָא כְּלָא. וְהָא אֶתְמַר, דְּוִכְרְנָא דְשַׁבָּת, לְקַדְּשָׁא לִיָּה בְּכָל זַיְנֵי קְדוּשִׁין. מָאֵן דְאֶדְכַּר לְמַלְכָּא, אֶצְטְרִיד לְכַרְכָּא לִיָּה, מָאֵן דְאֶדְכַּר שַׁבָּת, צְרִיד לְקַדְּשָׁא לִיָּה וְהָא אֶתְמַר.

שבת היא הכל

זְכוֹר לְדְכוּרָא אִיהוּ. שְׁמֹר אִיהוּ לְנוֹקְבָא. (וְדָא בְּלֵא פְרֻזָּא) **יוֹם שַׁבָּת**, רְזָא דְכָל מַהִימְנוּתָא, דְתִלְיָא מְרִישָׁא עֲלָאָה, עַד סוֹפָא דְכָל דְרָגִין, שַׁבָּת אִיהוּ כְּלָא.

והכל נקרא שבת

תְּלַת דְרָגִין אֵינּוֹן, וְכִלְהוּ אַקְרוּן שַׁבָּת. **שַׁבָּת עֲלָאָה**. שַׁבָּת דְּיוֹמָא. שַׁבָּת דְלִילָיָא. וְכִלְהוּ חַד וְאַקְרִי כְּלָא שַׁבָּת. וְכָל חַד, כַּד אִיהוּ שְׁלֵטָא, נְטִיל לְחַכְרוּי, וְזַמִּין לֹזֵן בְּהַדְרִיָּה, בַּהֲהוּא שׁוּלְטָנוּ דִילִיָּה. וְכַד הָאִי אֶתִי לְעֵלְמָא, כְּלְהוּ אֶתִיּוֹן וְזַמִּינִין בְּהַדְרִיָּה.

סעודת הלילה חמורה

כַּד אֶתִי לִילָיָא, זַמִּין בְּהַדְרִיָּה לְשַׁבָּת דִּימְטָא, וְזַמִּין לִיָּה בְּהִיכְלִיָּה, וְאֶתְטַמַּר בְּהַדְרִיָּה. כִּיּוֹן דְהָאִי אֶתִיָּא, שַׁבָּת עֲלָאָה אֶתְמַשְׁדַּף עֲלִיָּה, וְכִלְהוּ גְנִיזוּן בְּהִיכְלָא דְלִילָיָא וּבְגִין דָּא סְעוּדָתָא דְלִילָיָא חֲמוּרָא מִבְּיַמְמָא (ס"א כְּדַבִּימְמָא)

זכרון השבת

מִצְוָה כ"ד - לְהִיּוֹת זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוּ. סוּד שֶׁל שַׁבָּת, הֲרִי בְּאַרְנוּ בְּכָל אוֹתָם מְקוּמוֹת, יוֹם זְכוֹרָן שֶׁל מְנוּחָה שֶׁל הָעוֹלָם, וְהוּא כָּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה. וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבָּת כְּאִלוּ שְׁמֹר כָּל הַתּוֹרָה. וְהֲרִי נִתְבְּאָר, זְכוֹרָן שֶׁל שַׁבָּת לְקַדְּשׁ אוֹתָהּ בְּכָל מִינֵי קְדוּשִׁים. מִי שֶׁמְזַכֵּיר אֶת הַמְּלָכָה, צְרִיד לְבַרְךָ אוֹתוֹ. מִי שֶׁמְזַכֵּיר שַׁבָּת, צְרִיד לְבַרְךָ אוֹתָהּ, וְהֲרִי נִתְבְּאָר.

שבת היא הכל

זְכוֹר הוּא לְזַכֵּר. שְׁמֹר הוּא לְנִקְבָּה. (וְזָה בְּלֵי פְרֻזָּא) **יוֹם שַׁבָּת הַסוּד שֶׁל כָּל הָאָמוּנָה**, שֶׁתְּלִיָּה מְהֵרָאשׁ הָעֲלִיוֹן עַד סוֹף כָּל הַדְּרָגוֹת, שַׁבָּת הִיא הַכֹּל.

והכל נקרא שבת

שְׁלֹשׁ דְרָגוֹת הֵן, וְכִלְן נְקִרְאוֹת שַׁבָּת. **שַׁבָּת עֲלִיוֹנָה**. שַׁבָּת שֶׁל הַיּוֹם. שַׁבָּת שֶׁל הַלֵּילָה. וְכִלְן אַחַת, וְהַכֹּל נְקִרְא שַׁבָּת. וְכָל אַחַת כְּשֶׁהִיא שׁוּלְטָת, לוֹקַחַת אֶת חֲבֵרוֹתֶיהָ וּמְזַמֵּינָה אוֹתָן עִמָּהּ בְּאוֹתוֹ הַשְּׁלִטוֹן שֶׁלָּהּ. וְכַשְׂמָה בָּא לְעוֹלָם, כְּלָם בְּאִים וּמְזַמֵּינִים עִמוֹ.

סעודת הלילה חמורה

כְּשֶׁבָּא הַלֵּילָה, מְזַמִּין עִמוֹ שַׁבָּת שֶׁל הַיּוֹם, וּמְזַמִּין אוֹתוֹ לְהִיכְלוֹ וּמְסַתְתֵּר עִמוֹ. כִּיּוֹן שֶׁזָּה בָּא, שַׁבָּת הָעֲלִיוֹנָה נִמְשַׁכֶּת עֲלֶיהָ, וְכָלֵם גְּנוּזִים בְּהִיכָל שֶׁל הַלֵּילָה, וּמִשׁוּם כֶּף סְעוּדַת הַלֵּילָה חֲמוּרָה מִבְּיַוִּם (כְּמוֹ שֶׁל הַיּוֹם).

מי ששומר שבת שומר את כל התורה
בְּשֵׁבֶת היום, מזמין עמו את שְׁתֵּי הָאֲחֵרוֹת
 הָלָלוּ - דְּרָגָה עֲלִיוֹנָה וְדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה, זו
 שְׁמַאיֶרָה לֵה זֹזוּ שְׁנֵאוֹרָה מִמֶּנָּה, וְכָלָן כְּאֶחַת
 נִקְרְאוֹת שֶׁבֶת, וְשׁוֹלְטוֹת בְּיוֹם שֶׁבֶת. וְשֵׁלֶשׁ
 הַדְּרָגוֹת הָלָלוּ הֵן כָּלָל וְסוּד שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה,
 תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, נְבִיאִים וּכְתוּבִים. מִי שֶׁשׁוֹמֵר
 שֶׁבֶת, שׁוֹמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

סְעוּדַת שֶׁבֶת

וַעֲשֵׂה דְּבָרִים צְרִיף אָדָם לַעֲשׂוֹת בְּסְעוּדָה:
 אֶחָד - נְטִילַת יָדַים. שְׁנֵי - לְתַקֵּן שְׁתֵּי כְּפָרוֹת
 לְשֶׁבֶת. שְׁלִישִׁי - לֶאֱכֹל שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת,
 וְלְהוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֹּדֶשׁ. רְבִיעִי - לְהַאֲדִיר
 אֶת הַשְּׁלֶחַן בְּנֵר, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֶה, שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן
 וּמִנּוֹרָה בְּדָרוֹם. וְצְרִיף הַסֶּבֶה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֶה,
 הַסֶּבֶו - אֶחָד מְבָרָךְ לְכֻלָּם.

הוֹסֵפָה מְחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ

וּבְשֶׁבֶת, בְּכָל מְלוֹי, צְרִיף לְאֶתוֹסְפָא
 קֹדֶשׁ, בֵּין בְּמֵאֲכָלְיוֹ וּבְמִשְׁקֵיוֹ, בֵּין בְּלְבוּשָׁיו,
 בֵּין בְּהַסְבָּתוֹ, שֶׁצְרִיף לְהִתְקִין לוֹ מְסֻבָּה יָפָה,
 בְּכֶמֶה כְּרִים וּכְסֻתוֹת מְרֻקָּמִים מְכֹל שֵׁישׁ
 בְּבֵיתוֹ, כְּמוֹ שֶׁמִּתְקִין חֶפֶה לְכֹלָה, **שֶׁשֶׁבֶת**
 הִיא מְלָכָה, וְהִיא כֹּלָה. וְלָכֵן הָיוּ יוֹצְאִים בְּעֲלֵי
 הַמִּשְׁנָה עָרַב שֶׁבֶת לְקַדֵּם אֶת הָאוֹרְחֹת,
 וְהָיוּ אוֹמְרִים: בָּאֵי כֹלָה, בָּאֵי כֹלָה. וְצְרִיכִים
 לְעוֹרֵר שִׁירָה וְחֻדוּהָ לְשֶׁלֶחַן אֶלְיָה.

אם מלאה זו חרבה זו

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֵׁישׁ סוּד אַחַר. כְּמוֹ שֶׁצְרִיף
 לְקַבֵּל אֶת גְּבִירָתָהּ בְּכֶמֶה אוֹרוֹת שֶׁל גֵּרוֹת

מי ששומר שבת שומר את כל התורה
כֵּד אֶתִּי יִמָּא, זְמִין בְּהִדְיָה לְתַרְיִן אֶלְיִן
 אַחֲרֵינִין, דְּרָגָא עֲלָאָה וְדְרָגָא תַּתָּאָה,
 דָּא דְאַנְהִיר לִיָּה, וְדָא דְאַתְנַהִיר מִנִּיָּה.
 וְכֹלָא כְּחֵדָא אֶקְרִי שֶׁבֶת, וְשֵׁלְטִין בְּיוֹמָא
 דְּשֶׁבֶת. וְאֶלְיִן תְּלַת דְּרָגִין, אֵינּוֹן כָּלְלָא
 וְרִזָּא דְכָל אוֹרִייתָא, תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב,
 נְבִיאִים וּכְתוּבִים. מָאן דְּנְטִיר שֶׁבֶת, נְטִיר
 אוֹרִייתָא כֻּלָּא.

סְעוּדַת שֶׁבֶת (ח"ג ע"ב, ב ר"מ)

וַעֲשֵׂה דְּבָרִים צְרִיף אָדָם לְמַעַבַּד
 בְּסְעוּדָתָא. חָד, נְטִילַת יָדַים.
 תְּנִינָא לְתַקְנָא שְׁתֵּי כְּפָרוֹת לְשֶׁבֶת.
 תְּלִיתָאָה, לְמִיכָל תְּלַת סְעוּדָתִין,
 וְלְאוֹסְפָא מְחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ. רְבִיעִיאָה,
 לְאַנְהִירָא פְתוּרָא בְּשֶׁרְגָא. כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ,
 שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן, וּמִנּוֹרָה בְּדָרוֹם. וְצְרִיף
 הַסֶּבֶה, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ הַסֶּבֶו אֶחָד מְבָרָךְ
 לְכֻלָּם.

הוֹסֵפָה מְחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ

וּבְשֶׁבֶת, בְּכָל מְלוֹי, צְרִיף לְאֶתוֹסְפָא
 מְחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ, בֵּין
 בְּמֵאֲכָלְיוֹ, וּבְמִשְׁתֵּיוֹ, בֵּין בְּלְבוּשָׁיו, בֵּין
 בְּהַסְבָּתִיָּה. דְּצְרִיף לְתַקְנָא לִיָּה מְסֻבָּה
 שְׁפִירָא, בְּכֶמֶה כְּרִים וּכְסֻתוֹת מְרֻקָּמִין,
 מְכֹל דְּאִית בְּבֵיתִיָּה, כְּמָאן דְּתַקִּין חוּפָּה
 לְכֹלָה. דְּשֶׁבֶתָא אִיְהִי מְלָכָתָא, וְאִיְהִי
 כֹּלָה. וּבְגִין דָּא הוּוּ נְפָקִי מֵאַרְי מִתְנִיתִין
 עָרַב שֶׁבֶת לְאֶקְדְּמוּתִי לְאַרְחָא, וְהוּוּ
 אִמְרִי בָאֵי כֹלָה בָאֵי כֹלָה. וְצְרִיכִין
 לְאַתְעָרָא שִׁירָה וְחֻדוּהָ לְפְתוּרָה לְגַבְהָ.

אם מלאה זו חרבה זו

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְאִית רִזָּא אַחֲרָא. כְּגוּוּנָא
 דְּצְרִיף לְקַבֵּלָא גְבִירָתָהּ, בְּכֶמֶה

שבת, ובכמה ענוגים ולבושים יפים, ובית מתקן בכמה כלים של תקווה, בהסבה יפה לכל אחד ואחד, ובזאת החדוה והתקווה גורמים שנשארת שפחה רעה בחשוף, ברעבון, בבכיה, בהספד, בלבושים שחרים פאלמנה. שאם מלאה זו - חרבה זו.

נהרין דשרגין בשבת, ובכמה ענוגין, ולבושין שפירין, וביתא מתקנא, בכמה מאני דתקונא, בהסבה יפה לכל חד וחד. ובהאי חדוה ותקונא, גרמין דאשתארת שפחה בישא בחשוכא, ברעבון, בבכיה, בהספד. בלבושין אוכמין כארמלתא. דאי מלאה זו, חרבה זו.

גבירה קדושה

יצר טוב גבירה קדושה, מלכות הקדש שיוצרת בשבת, כלולה מעשר ספירות, מעטרות בשבעה שמות שאינם נמחקים, בכמה מרפבות של חיות ובכמה חילות ומחנות. והמלך יוצא לקבלה בכמה מחנות, ונשא יצר הרע, השפחה הרעה בחשוף, פאלמנה בלי בעלה, בלי מרפבות.

גבירה קדושה

יצר טוב, מטרוניתא קדישא. מלכות הקדש דנחתא בשבת. כלילא מעשר ספירין. מעטרא בשבע שמהן שאינן נמחקין. בכמה מרפבות דחיוון. ובכמה חילין ומשריין. ומלכא נפיק לקבלא בכמה משריין. ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא, כארמלתא בלא בעלה בלא מרפבות.

השפחה הרעה

ואלה שנאמר עליהם, למזבחים ולמקטרים למלאכת השמים ולמזלות אשר לא צויתו, היא עבודה של השפחה הרעה, ששולטת בערבי שבתות וערבי לילות רביעי, מה היו עושים אלה? היו לוקחים לבושים שחרים, ומחשיכים את האורות, ועושים הספד בלילי שבתות להשתתף עמה כמו שהיא שרויה, כי (קהלת ז) גם [את] זה לעמת זה עשה האלהים.

השפחה הרעה

ואלין דאתמר עליהו, למזבחים ולמקטרים למלכת השמים ולמזלות אשר לא צויתי, הוא פולחנא דשפחה בישא, דשלטא בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות. מה הו אלין עבדין. הו נטלין לבושין אוכמין, וחשכאן נהרין, ועבדין הספדא בלילי שבתות כדי לאשתתפא בהדה כמה דאיהי שריא, כי (קהלת ז) גם זה לעומת זה עשה האלהים.

צער השכינה

אחר שחטאו ישראל ונחרב בית המקדש, נאמר בשכינה האם הקדושה, (איכה א) איכה ישבה בדרך העיר רבתי עם היתה פאלמנה, ומכבים בליל תשעה באב אורות ונרות, ועושים הספד ויושבים כמו אבלים,

צער השכינה

בתר דחאבו ישראל, ואתחרב בי מקדשא, אתמר בשכינתא אימא קדישא, (איכה א) איכה ישבה בדרך העיר רבתי עם היתה כאלמנה, ומכבין בליל תשעה באב נהרין ושרגין, ועבדין

הספד, ויתבין באבלים לאשתתפא בדותקא דשכינתא. בגין דאינון גרמו לה כל ההוא תבירו.

להשתתף בצער השכינה, משום שהם גרמו לה כל אותו השבר.

חלקים נבחרים מדרשה יום הקדוש תשע"א
 מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
 בבית המדרש עטרת ישעיה האלמין
 בית שמש

א

חודש תשרי תשע"א = 771

771 בגימטריא = "ביאת משיח" = "אבינו שבשמיים" = "יחיה חיים טובים ומאושרים" [הכל רק על ידי למוד הזהר הקדוש].

ועת צרה = 771 היא ליעקב וממנה יושע. הכל תלוי בנו!!!

אצלך מתגלגלים יהלומים, תזהר שלא תחשב שזה זכותי. באמריקה אומרים זמן זה כסף, אצלנו היהודים אומרים זמן זה חיים! אבל אף אחד לא יודע כמה באמת שונה הזמן שלו! ואיך אפשר להפך 5 דקות ליותר משמונה מליון שנה, וזה רק במשגי העולם הזה, (מלבד העולם הבא ששם יש חיי נצח, עין לא ראתה אלקים וזאת יעשה למחפה לו), עכשו תדע שכל דקה שונה לך יותר ממיליון וחצי שנה, ולא תבזבז אף רגע, מי משגע חסר דעה, שיזרק עשירות בהשג יד.

אתה רוצה עורך דין מפרסם ומצליח צמוד אליך? רופא ממחה שדואג שלא תהיה חולה, שיתלזה אליך בכל שעות היממה? ברכה מבטחת לבנים צדיקים, ונחת מהצאצאים? מזל טוב ומצלח כל ימי חייך? חיים ארכים טובים ומתקנים? שפע ברכה והצלחה בכל הענינים? מעתה כל יהודי יכול לזכות ולזכות!!!

א. נדפס בעלון "אור הזהר" מס' 33 תשרי ועתיד להודיע על כל רגע, ובספר "זהרי תשע"א, ובספר "חבל על כל רגע", ובספר "זהרי הזהר" (זה יצא לאור בהרבחה הוספות חדשות וגם ישנות, ועוד חידושים נפלאים).

המשך בעמוד מד

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פָּרָק ג'

פְּרָשִׁיּוֹת

לְ: לְ: - אַחֲרֵי קְדוּשָׁיִם

כְּבוֹד שַׁבָּת, רְחִיצָה, מַלְבוּשִׁים
וְהַדְּלָקַת נֵרוֹת

פֶּרֶק ג'

- מא שְׁלַחַן שַׁבָּת
- מא כְּבוֹד הַשַּׁבָּת
- מא רְחִיצָה כְּשֶׁנִּכְנָסֶת הַשַּׁבָּת
- מא כְּבוֹד הַשַּׁבָּת
- מב שְׂבַח וְשֵׁל שְׁלֵמָה
- מב שְׂמִירָה וְקִדּוּשׁ הַשַּׁבָּת
- מב גְּרוּת שַׁבָּת
- מב שְׂבַח וְשֵׁל שְׁלֵמָה
- מג סִכַּת שְׁלוֹם
- מג אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁכָּפְּהָ לּוֹ

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- שְׂמוּנָה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרֵאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׂמוּנָה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׂמוּנָה פְּרָקִים [יז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

שלחן שבת

חמש־אה, כּוּס דּוֹיכּלוּ. שְׁתִּיתָא, לְמַהוּ
עַל פְּתוּרָא מְלֵי דְאוּרֵייתָא.
שְׂבִיעָא, לְאַרְכָּאָה עַל פְּתוּרָא, בְּגִין
דְעֵנִים יִיתוּן עַל פְּתוּרֵיהּ. תְּמִינָא,
נְטִילַת יָדִים בְּמִים אַחְרוּנִים. תְּשִׁיעָא,
בְּרַפְתּוֹן הַמְזוּן. עֲשִׂירָא, כּוּס דְבִרְכָּה.
וְצִרְיָא לְאַחֲרָא עֲלֵיהּ, וּלְתַקְנָא לֹון
בְּרָזָא קְדִישָׁא, דְּאִיהִי כְּלוּלָהּ מִעֲשֵׂר
סְפִירָאן, וְאִיהִי פְתוּרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא, מִסְטְרָא דְגְבוּרָה. וּבְגִין כִּד אֻקְמוּהּ
רְבִנָן, שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן.

כבוד השבת (תקוני זוהר פ"ה, א)

טחול עֲלֵה אֲתָמֵר (שמות ג' ה) שֶׁל נְעֻלִיד
מֵעַל רְגְלִיד, נֵעַל מְטוּנָף דְטַפָּה
סְרוּחָה, כִּי הַמְקוּם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד
עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, דָּא שַׁבַּת, וְעֲלֵיהּ
אֲמַרְתָּ שְׂכִינְתָּא פְּשֻׁטָתִי אֶת כְּתַנְתִּי
אִיכְכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רְגְלֵי
אִיכְכָה אֲטַנְפֵם (שיר ה' ג), וּבְגִין דָּא צִרְיָא
בַּר נֶשׁ בְּשַׁבַּת לְשִׁנּוּי בְּלִבוֹשֵׁין בְּשֶׁרְנָא
כְּמֵאֲכֻלִין, וְצִרְיָא לְמַהוּ מוֹסִיף מַחֹול
עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לֵיהּ
נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבַּת, וְכֹל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרֵעִין
לֵיהּ הֵהוּא נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם.

רחיצה פְּשֻׁטָתִי הַשַּׁבַּת (ח"ב ר"ד, א)

כִּד עֵאל שַׁבְתָּא, אֲצַטְרִיכוּ אֵינּוּן עִמָּא
קְדִישָׁא לְאַסְחָא גְרַמְיָהוּ מִשְׁמוּשָׁא
דְחֹול, מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּבַחֹול, רוּחָא
אַחְרָא אֲזֵלָא וְשֻׁטָּא וְשָׂרָא עַל עִמָּא.
וְכִד בְּעִי בַר נֶשׁ לְנִפְקָא מִן הַהוּא רוּחָא,
וְלֹאֲעֵלָא בְּרוּחָא אַחְרָא קְדִישָׁא עֲלָא,
בְּעִי לְאַסְחָא גְרַמְיָה, לְמִשְׁרֵי עֲלֵיהּ
הַהוּא רוּחָא עֲלָא קְדִישָׁא.

שלחן שבת

חמישי - כּוּס שֶׁל וַיְכַלּוּ. שְׁשִׁי - לְהִיּוֹת עַל
הַשְּׁלַחַן דְּבִרֵי תוֹרָה. שְׁבִיעִי - לְהַאֲרִיף עַל
הַשְּׁלַחַן כְּדִי שְׁעֵנִים יָבֹאוּ לְשִׁלְחָנּוּ. שְׁמִינִי
- נְטִילַת יָדִים בְּמִים אַחְרוּנִים. תְּשִׁיעִי -
בְּרַפְתּוֹן הַמְזוּן. עֲשִׂירִי - כּוּס שֶׁל בְּרָכָה.
וְצִרְיָא לְחַזֵּר עֲלֵיהֶם וּלְתַקְנָם בְּסוּד קְדוּשָׁא,
שֶׁהִיא כְּלוּלָהּ מִעֲשֵׂר סְפִירוֹת, וְהוּא הַשְּׁלַחַן
שֶׁל הַקְּדוּשָׁא בְּרוּף הוּא מִצַּד הַגְּבוּרָה, וְלָכוּ
פְּרִשׁוּהָ רְבוּתֵיהּ שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן.

כבוד השבת

על הַטְּחוּל נֶאֱמַר שֶׁל נְעֻלִיד מֵעַל רְגְלִיד,
נֵעַל מְטוּנָף שֶׁל טַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְקוּם
אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא,
זֶה שַׁבַּת, וְעָלָיו אֲמַרְתָּ הַשְּׂכִינָה פְּשֻׁטָתִי
אֶת כְּתַנְתִּי אִיכְכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת
רְגְלֵי אִיכְכָה אֲטַנְפֵם, וּמִשּׁוֹם זֶה צִרְיָא אָדָם
בְּשַׁבַּת לְשִׁנּוּת בְּלִבוֹשֵׁים, בְּגַר וּבְמֵאֲכֻלִים,
וְצִרְיָא לְהִיּוֹת מוֹסִיף מַחֹול עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל
הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבַּת,
וְכֹל הַגּוֹרֵעַ, גּוֹרֵעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְּרָה
חֶסֶד וְשְׁלוֹם.

רחיצה פְּשֻׁטָתִי הַשַּׁבַּת

כְּשִׁנְכַנְסַת שַׁבַּת, צִרְיָכִים אוֹתוֹ עִם קְדוּשָׁא
לְרַחֵץ עֲצָמָם מִשְׁמוּשׁ הַחֹל. מַה הַטַּעַם?
מִשּׁוֹם שֶׁבַחֹל רוּחַ אַחְרַת הוֹלְכַת וּמְשׁוּטָטָת
וְשׁוֹרָה עַל הָעָם, וְכִשְׁרוּצָה אָדָם לְצִאת
מֵאוֹתָהּ רוּחַ וְלִהְיוֹת בְּרוּחַ אַחְרַת קְדוּשָׁה
עֲלִיוָנָה, צִרְיָא לְרַחֵץ עֲצָמוֹ כְּדִי לְהַשְׁרֹת
עָלָיו אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיוָנָה קְדוּשָׁה.

שִׁבְחוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה (ח"א ר"ן, א)

בֵּינָן דְּאַסְתַּכַּל שְׁלֹמֹה בְּה, שִׁבַּח וְאַכְרִיז
וְאָמַר, (קֹהֶלֶת ג) הִכַּל הָיָה מִן הָעֵפֶר
וְגו'. וְעַל דָּא שְׁלֹמֹה לֹא אֶצְטְרִיד לְנַגְנָא
כְּדוֹד, אֶלֶּא שִׁירְתָּא דְּאִיהוּ רַחֲמִי
דְּעוֹתְרָא, דְּהוּא נִהִירוּ וְרַחֲמִי דְּכָל
תְּשַׁבְּחָן דְּעֵלְמָא בִּיהּ הוּו, תּוֹשַׁבְּחָתָא
דְּמַטְרוֹנִיתָא כְּדִ יִתְבָּא בְּכַרְסֵיִיא לְקַבְּלֵיהּ
דְּמִלְכָּא קָאמַר.

שְׁמִירָה וְקְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת (ח"א י"ד, א)

פְּקוּדָא אַרְבִּיסֵר לְנַמְרָא יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא,
דְּאִיהוּ יוֹמָא דְּנִיחָא מְכָל עוֹבְדֵי
בְּרַאשִׁית. הִכָּא כְּלִילָן תְּרִין פְּקוּדִין. חַד
נְטִירָא דְּיוֹם הַשַּׁבָּת. וְחַד לְקֹדְשָׁא הַהוּא
יוֹמָא בְּקְדוּשֵׁיהּ. לְנַמְרָא יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא
כְּמָא דְּאַדְכְּרַנָּא וְאַתְעַרְנָא עֲלֵיהוּ דְּאִיהוּ
יוֹמָא דְּנִיחָא לְעֵלְמִין. וְכָל עֲבִידָן בִּיהּ
אַשְׁתַּכְּלָלוּ וְאַתְעֲבִידוּ עַד דְּאַתְקַדְּשׁ
יוֹמָא. בֵּינָן דְּאַתְקַדְּשׁ יוֹמָא אֲשַׁתְּאַר
בְּרִיאָה דְּרוּחִין דְּלֹא אַתְבְּרִי לֹון גּוֹפָא.
וְכִי לֹא הָוֵה יָדַע קֹדְשָׁא בְּרִיד הוּא
לְאַעֲכָבָא לְקֹדְשָׁא יוֹמָא עַד דִּיתְבְּרוּן
גּוֹפִין דְּנִהְי רוחין. אֶלֶּא אֵילְנָא דְּרַעַת
טוֹב וְרַע אַתְעַר הַהוּא סְטְרָא אַחְרָא
דְּרַע וְכַעַא לְאַתְתַּקְפָּא בְּעֵלְמָא וְאַתְפְּרִשוּ
כְּמָה רוחין בְּכַמְה זַיְיָנִין לְאַתְתַּקְפָּא
בְּעֵלְמָא בְּגּוֹפִין.

נְרוֹת שַׁבָּת (ח"ב קס"ו, א)

אַשְׁנֵינָה אַבְתְּרִיהּ, וְחָמָא בְּרַתִּיהּ
דְּאוּשְׁפִּיזָא קִימַת אַבְתְּרִיְהוּ.
אָמַר כִּי גַר מְצוּהָ, מָאִי גַר. דָּא גַר דְּאִיהִי
מְצוּהָ דְּנִשְׁיִן וְכִיָּין בִּיהּ, וְאִיהִי גַר דְּשַׁבָּת.
דְּאַף עַל גַּב דְּנִשְׁיִן לֹא זָכָאן בְּאוּרִייתָא.
הָא גּוֹבְרִין וְכִיָּין בְּאוּרִייתָא, וְנִהְרִין לְהָאִי

שִׁבְחוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה

בֵּינָן שֶׁהִסְתַּכַּל שְׁלֹמֹה בְּה, שִׁבַּח וְהִכְרִיז
וְאָמַר, (קֹהֶלֶת ג) הִכַּל הָיָה מִן הָעֵפֶר וְגו'. וְעַל
זֶה שְׁלֹמֹה לֹא הִצְטַרֵּף לְנַגֵּן כְּמוֹ דָּוִד, אֶלֶּא
שִׁירָה שֶׁהִיא אַהֲבָה שֶׁל עֵשֶׂר, שֶׁהִיא אוֹר
וְאַהֲבָה שֶׁכָּל הַתְּשַׁבְּחוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הֵינּוּ
בְּה, הַשִּׁבְּח שֶׁל הַגְּבִירָה כְּשִׁיּוֹשֶׁבֶת בְּכֶסֶף
כְּנָגֵד הַמֶּלֶךְ הוּא אָמַר.

שְׁמִירָה וְקְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת

מְצוּהָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה - לְשִׁמּוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת,
שֶׁהוּא יוֹם הַמְּנוּחָה מְכָל מַעֲשֵׂה בְּרַאשִׁית.
כְּאֵן כְּלוּלוֹת שְׁתֵּי מְצוּוֹת - אַחַת שְׁמִירַת יוֹם
הַשַּׁבָּת, וְאַחַת לְקֹדֶשׁ אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּקְדוּשׁוֹ.
לְשִׁמּוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁהִזְכַּרְנוּ וְהִעֲרַנּוּ
עָלֵינוּ, שֶׁהוּא יוֹם שֶׁל מְנוּחָה לְעוֹלָמוֹת, וְכָל
הַמַּעֲשִׂים נִשְׁתַּכְּלָלוּ בּוֹ וְנַעֲשׂוּ עַד שֶׁהִתְקַדְּשׁ
הַיּוֹם. בֵּינָן שֶׁהִתְקַדְּשׁ הַיּוֹם, נִשְׁאַרָה בְּרִיאָה
שֶׁל רוּחוֹת שְׁלֹא נִבְרָאוּ לָהֶם גּוֹפּוֹת. וְכִי לֹא
יָדַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַכֵּב לְקֹדֶשׁ אֶת
הַיּוֹם עַד שִׁיבְרָאוּ גּוֹפּוֹת לְרוּחוֹת הַקְּלוּ?
אֶלֶּא עַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע עוֹרָר אֶת אוֹתוֹ
הַצַּד הָאֲחֵר שֶׁל הָרַע וְרָצָה לְהִתְחַזֵּק בְּעוֹלָם,
וְנִפְרְדּוּ כְּמָה רוּחוֹת בְּכַמְה מִיָּנִים לְהִתְחַזֵּק
בְּעוֹלָם בְּגּוֹפּוֹת.

נְרוֹת שַׁבָּת

הִסְתַּכַּל לְאַחוּרֵי וְרָאָה אֶת בֵּת הַמְּאָרַח
עוֹמְדַת מֵאַחֲרֵיהֶם. אָמַר, כִּי גַר מְצוּהָ, מֵ הַ
זֶה גַר? זֶה הַגַּר שֶׁהִיא מְצוּהָ שְׁנַיִם זוֹכוֹת
בְּה, וְהִיא גַר שַׁבָּת. שְׂאָף עַל גַּב שְׁנַיִם לֹא
זוֹכוֹת בַּתּוֹרָה, הַרִי הַגְּבָרִים זוֹכִים בַּתּוֹרָה
וּמֵאִירִים אֶת הַגַּר הַזֶּה שֶׁהַנְּשִׂים מִתְקַנּוֹת

במצוה הזו. הנשים בתקונו של הַנֵּר הַזֶּה - והגברים בתורה להאיר לַנֵּר הַזֶּה, תקונו המצוה שהנשים התחייבו בהם.

שְׂמֵעָה אותה אִשָּׁה וּבְכָתָה. בין כָּף קָם אָבִי האִשָּׁה שֶׁהָיָה שָׁם וּנְכַנְס בִּינֵיהֶם, וְרָאָה אֶת בְּתוּ עוֹמְדַת מֵאַחֲרֵיהֶם וּבֹכָה. שָׁאַל אוֹתָהּ אָבִיָּה, וְהִיא סָחָה לוֹ (רבי אבא) אֶת הַמַּעֲשֵׂה. הַתְּחִיל אָבִי הָאִשָּׁה אִף הוּא לְבָכוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, אוֹלַי חֲתַנְךָ בַּעֲלָהּ שֶׁל בְּתָךְ לֹא זָכָה בְּתוֹרָה?

סַכַּת שְׁלוֹם

נֵר שֶׁל שַׁבַּת נִתָּן לְהַדְלִיקָה לְנִשּׁוֹת הָעָם הַקְּדוֹשׁ. והרי אמרו החברים, שֶׁהִיא כְּבָתָה גֵּרוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַחֲשִׁיכָה אוֹתוֹ וְכוּ', וְיָפָה. אֲבָל סוּד הַדְּבָר - סַכַּת שְׁלוֹם זוֹ הִיא גְּבִירַת הָעוֹלָם, וּנְשֻׁמוֹת שֶׁהֵם גְּרוֹת עֲלֵיוֹנִים בַּהֵם שׁוֹרוֹת. וְעַל זֶה הַגְּבִירָה צְרִיכָה לְהַדְלִיק, שֶׁהִרִי בְּמִקוּמָה נֶאֱחָזֶת וְעוֹשָׂה מַעֲשֵׂה.

וְאִשָּׁה צְרִיכָה בְּחֻדוֹת הַלֵּב וְרִצּוֹן לְהַדְלִיק גֵּר שַׁבַּת, שֶׁהִרִי כְּבוֹד עֲלִיוֹן הוּא לָהּ, וּזְכוּת גְּדוּלָה לְעֲצָמָה לְזָכוֹת לְבָנִים קְדוֹשִׁים שֶׁהִיוּ גֵּר הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבִרְאָה וְיִרְבּוּ שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ, וְנוֹתְנַת לְבַעֲלָהּ חַיִּים אֲרָכִים. לָכֵן צְרִיכָה לְהַזְהֵר בָּהּ.

אֲשֶׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ

בֵּא רָאָה, שַׁבַּת לִלְלָה וַיּוֹם, זְכוֹר וְשִׁמּוֹר הוּא כְּאֶחָד, וְעַל זֶה כְּתוּב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת לְקַדְּשׁוֹ, וְכְתוּב שִׁמּוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת. זְכוֹר לְזָכֵר, שִׁמּוֹר לְנִקְבָּה, וְהַכֵּל אֶחָד. אֲשֶׁרֵי הֵם

שֶׁרָגָא, דְּנִשּׁוֹן מִתְתַקְנָן בְּהַאי מִצְוָה. נִשּׁוֹן בְּתַקְוָנָא דְהַאי גֵּר. גּוֹבְרִין בְּאוֹרֵייתָא, לְאַנְהָרָא לְהַאי גֵּר, תַּקְוָנָא דְמִצְוָה דְנִשּׁוֹן אֶתְחַיִּיבוּ בָהּ.

שְׂמֵעָת הִיא אֶתְתָּא וּבְכָתָא, אֲדִהֲכִי קָם אָבוּהָ דְאֶתְתָּא, דְהָוָה תַּמָּן, וְעָאֵל בִּינֵיהוּ, וְהָמָא כְּרַתִּיָּה קְיִימַת אֲכַתְרֵייהוּ וּבְכָתָא, שְׁאִיל לָהּ אָבוּהָ. סַחַת לִיָּה (רבי אבא) עוֹבְדָא. שְׁאִרֵי אָבוּהָ דְאֶתְתָּא אוּף אִיהוּ וּבְכָה. אָמַר לִיָּה רַבִּי יוֹסִי, דִּילְמָא חֲתַנְךָ בַּעֲלָהּ דְבְּרַתִּיךָ, לֹא זָכָה בְּאוֹרֵייתָא.

סַכַּת שְׁלוֹם (ח"א מ"ח, ב)

נֵר שֶׁל שַׁבַּת לְנִשְׁי עָמָא קְדִישָׁא אֶתְיִיחֵיבַת לְאֲדַלְקָא, וְחֲבַרְיָא הָא אָמְרוּ דְאִיָּה כְּבָתָה בּוֹצִינָא דְעֲלָמָא וְאֶחְשִׁיכַת לִיָּה כּוֹ וְשִׁפִּיר. אֲבָל רוּא דְמַלְתָּ. הִיא סַכַּת שְׁלוֹם מִטְרוּנֵייתָא דְעֲלָמָא הִיא וְנִשְׁמַתִּין דְאֵנּוֹן בּוֹצִינָא עֲלָאָה בָּהּ שְׁרִיין. וְעַל דָּא מִטְרוּנֵייתָא כְּעִיָּא לְאֲדַלְקָא, דְהָא בְּדוּכְתָהָא אֶתְאֲחַדַּת וְעַבְדַּת עוֹבְדָא.

וְאֶתְתָּא בְּעִיָּא בְּחֻדוֹה דְלֵבָא וְרַעוּתָא לְאֲדַלְקָא בּוֹצִינָא דְשַׁבַּת, דְהָא יִקְרָא עֲלָאָה הִיא לָהּ וְזָכוּ רַב לְגִרְמָה לְמַזְכְּרֵי לְבָנִין קְדִישִׁין דִּיהוֹן בּוֹצִינָא דְעֲלָמָא בְּאוֹרֵייתָא וּבְדַחֲלֵתָא, וַיִּסְגּוּן שְׁלָמָא בְּאַרְעָא, וַיְהִיבַת לְבַעֲלָהּ אוֹרְכָא דְחַיִּין, בְּגִין כִּדְ בְּעִיָּא לְאֲזַדְהָרָא בָּהּ.

אֲשֶׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ

תָּא חַזִּי, שַׁבַּת לִילִיא וַיּוֹמָא זְכוֹר וְשִׁמּוֹר אִיהוּ כְּחֻדָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת לְקַדְּשׁוֹ וְכְתִיב שִׁמּוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת, זְכוֹר לְדְכּוֹרָא שִׁמּוֹר לְנוֹקְבָא

וְכֹלֵא חַד. וְכַאֲיֵן אֲנִינְי יִשְׂרָאֵל חוֹלְקִיָּה
 דְּקֻדְשָׁא בְּרִידָה הוּא עֲדֻבִּיָּה וְאַחְסָנִתִּיָּה
 עֲלִיָּהּוּ כְּתִיב, (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעָם
 שְׂכַכָּה לֹו אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂנִי אֱלֻקִּיו.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד לח

ב

הַנְּחֻמִּים מְזַהֵב וּמְפֹז רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתָּת צוֹפִים

לֹא חֶרֶב הָעוֹלָם, אֲלֵא בְּפִשְׁעָה שֶׁל תּוֹרָה, וְלֹא חֶרְבָּה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא מִפְּנֵי פִשְׁעָה שֶׁל תּוֹרָה,
 וְכָל הַצְּרוֹת הַבְּאוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֵינֶן אֲלֵא מִפְּנֵי פִשְׁעָה שֶׁל תּוֹרָה, שְׁנֵאמֹר (מִיָּכָה פֶּרֶק א' פְּסוּק
 ה'): "בְּפִשְׁעֵי יַעֲקֹב כָּל זֹאת..." (אֱלֹהֵינוּ וּזְשָׂא פ"א, מְחֻזַּק בְּרָכָה אוֹת ה') וְעַל כֵּן צְרִיף הָאָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל
 מְאֹד בְּכָל מַאֲמָצֵי כַחוֹ, לְצוּד הַזְּמַן מִהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלַעֲסֹק בּוֹ בַתּוֹרָה, בְּכָל מַה שְׂאֵפְשֵׁר לוֹ,
 כְּמוֹ הַמְּצִיל אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת מְזוֹטוֹ שֶׁל יָם, וְכֵמוֹ שְׂכַתּוּב (תהלים פֶּרֶק י"ט, י"א) "הַנְּחֻמִּים
 מְזַהֵב וּמְפֹז רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתָּת צוֹפִים" (פ' החיים סימן קנ"ו סק"א).

ג

עֲרֻכָּה שֶׁל שִׁיעָה

בּוֹאוּ חֲשַׁבּוּנוּ!!! - מַה שְׂיְהוּדִי אֶחָד יְכוֹל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לְמוּד הַזֵּהר בֵּין בִּימוֹת הַחוּל וּבֵין
 בְּשֶׁבֶת קֻדְשׁ.

רְבוּתֵינוּ הַפְּלִיגוּ בְּשֶׁבֶחָהּ וְעֲרֻכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה הַנְּלֻמְדָת בְּשֶׁבֶתוֹת עַל פְּנֵי זוֹ הַנְּלֻמְדָת בִּימוֹת הַחוּל,
 כְּלִשׁוֹן הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ (סוֹף פֶּרֶשֶׁת "שְׁלַח לָר"), זְכָאָה חוֹלְקִיָּהוּן דְּכָל אֵינִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין
 בְּאוֹרֵיתָא, יוֹמָא דְּשֶׁבֶתָא מְשַׁאֵר יוֹמִין".

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חִי" (פֶּרֶשֶׁת שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנֵיָה) כְּתִב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתִבוּ הַמְּקַבְּלִים
 ז"ל, דְּגָדוּל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מִעֲסָק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שֶׁבֶת אֱלָף פְּעֻמִּים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מִעֲסָק
 הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחוּל, עַכְל"ק. וּבְאוּרוֹ עַל פִּי מְאֹמֵר חַז"ל, דְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּב"ה אֱלָף שְׁנִים, שְׁנֵאמֹר
 "כִּי אֱלָף שְׁנִים בְּעֵינֵיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל" וְגו', וְשֶׁבֶת קוּדְשׁ הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, זֹאת אוֹמְרֵת, כְּיוֹמוֹ
 שֶׁל הַקֶּב"ה. אִם כֵּן בְּשֶׁבֶת קוּדְשׁ הַכֹּל בְּעֶרְףָּ שֶׁל יוֹמוֹ שֶׁל הַשְּׁנִי"ת וְיִתְעַלָּה, אֲשֶׁר עַל כֵּן כָּל
 פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשֶׁבֶת קוּדְשׁ עוֹלָה אֱלָף יְדוֹת לְעֶרְףָּ יְמֵי הַחוּל (מְצָא חוֹן בְּמִדְּבָר).

המשך בעמוד נב

זֶהַר הַשֵּׁבֶת

פֶּרֶק ד'

פְּרָשִׁיּוֹת

וִירָא - אָמֹר

יְחִוּד הָעֶלְיוֹן, מִתְּנַת הַשֵּׁבֶת

פֶּרֶק ד'

- מז.....שְׁלֶשֶׁת סְעוּדוֹת הַשֶּׁבֶת
- מז.....הָאֶרֶת הַשְּׁלֵחַן
- מז.....בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
- מח.....סוּד שֶׁל אֶחָד
- מח.....יְחוּד הַשֶּׁבֶת
- מח.....הַשֶּׁבֶת וּפְרֻדָּה מִצֵּד הָאֲחֵר
- הַהֲתַעֲוֹרָרוֹת שֶׁל מַעֲלָה תְּלוּיָה בְּהֲתַעֲוֹרָרוֹת יִשְׂרָאֵל
- מט.....לְמִטָּה
- בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת מִתְּגַדְּלֵת הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה וּמִתְעַטְרֵת
- מט.....בְּעֵטְרוֹתֶיהָ
- מט.....מִתְּנָה טוֹבָה
- נ.....בְּרֻכּוֹת הַשֶּׁבֶת
- נ.....הַתַּעֲוֹרָרוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת
- נ.....הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם
- נא.....בְּרֻכַת יִשְׂרָאֵל
- נא.....פְּרִיסַת הַקְּדוּשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שֶׁבֶת:

- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרֵאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

שְׁלֹשֶׁת סְעוּדוֹת הַשַּׁבָּת (ח"ג רע"ג א ר"מ)
 הַתְּלִיתָאָה לְמִיכַל שְׁלֹשָׁה סְעוּדָתֵין
 בְּשַׁבָּת, כְּמָה דְאֻקְמוּהָ רַבְּנֵין
 דְּמַתְּנִיתִין, דְּאָמַר חַד מִיְנֵיהוּ, יְהֵא חֲלָקִי
 עִם גּוֹמְרֵי שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת, דְּאִינוּן
 שְׁלִימוֹ דְּשַׁבַּע בְּרַכָּאן דְּעִלוּתָא, לְאַשְׁלָמָא
 כְּהוּן לְעֶשֶׂר. וְרָזָא דְעֵנְג, (בראשית ב) וְנִהַר
 יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וּמֵאֵן דְּלֵא
 מְקִיִּים לוֹן, וְאִית לִיה רֶשׁוּ לְקִימָן,
 אַתְּהֵפֵד לִיה לְנַגַּע צְרַעַת. וּבְגִין דְּלֵא יִיתִי
 לְהֵאֵי, אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, לוֹו עָלֵי
 וְאֵנִי פּוֹרַע, (ישעיה נח) אַז תִּתְעַנַּג עַל יִי.

שְׁלֹשֶׁת סְעוּדוֹת הַשַּׁבָּת
טְלִיטֵי - לְאָכַל שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת, כְּפִי
 שְׁבַארוּהָ רַבּוּתֵינוּ שֶׁל הַמִּשְׁנָה, שְׁאָמַר אֶחָד
 מֵהֶם: יְהֵא חֲלָקִי עִם גּוֹמְרֵי שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת
 בְּשַׁבָּת. שֶׁהֵן שְׁלֵמוֹת שֶׁל שַׁבַּע בְּרָכוֹת שֶׁל
 הַתְּפִלָּה, לְהַשְׁלִים בָּהֶן לְעֶשֶׂר. וְהַסּוּד שֶׁל
 עֵנְג - (בראשית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת
 אֶת הַגֶּן. וּמִי שֶׁלֹּא מְקִיִּים אוֹתָן וְיֵשׁ לוֹ רְשׁוּת
 לְקִימָן, הוֹפֵךְ לוֹ לְנַגַּע צְרַעַת. וְכַדִּי שֶׁלֹּא יְבֵא
 לְזָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: לוֹו עָלֵי וְאֵנִי
 פּוֹרַע, (ישעיה נח) אַז תִּתְעַנַּג עַל ה'.

הָאֶרֶת הַשְּׁלָחַן

רְבִיעֵאָה, לְאַנְהָרָא פְּתוּרָא בְּמַנְרָתָא.
 כְּמָה דְאֻקְמוּהָ קְדָמָאִין,
 שְׁלָחַן בְּצַפּוֹן, מְנַרְהָ בְּדָרוּם, דְּפְתוּרָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא הָכִי צְרִיכָא לְמַהוּ.

הָאֶרֶת הַשְּׁלָחַן

רְבִיעֵי - לְהֵאִיר שְׁלָחַן בְּמַנְרָה, כְּמוֹ
 שְׁבַארוּהָ הַקְּדָמוֹנִים, שְׁלָחַן בְּצַפּוֹן, מְנַרְהָ
 בְּדָרוּם. שְׁשְׁלָחַנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כֶּף צְרִיף לְהִיּוֹת.

בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (ח"ב פ"ט, א)

בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (ח"ב פ"ט, א)
 קַל כְּרוֹזָא נְפִיק, אַתְּעֵרוּ קְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִין,
 אַתְּעֵרוּ עַמָּא קְדִישָׁא, דְּאַתְבַּחַר
 לְעִילָא וְתַתָּא. אַתְעֵרוּ חֲדוּתָא לְקַדְמוֹת
 מְאִרִיכוֹן. אַתְעֵרוּ בְּחֲדוּתָא שְׁלִימָתָא.
 אַזְדַּמְנוּ בְּתַלַּת חֲדוּוֹן, דְּתַלַּת אַבְהוֹן.
 אַזְדַּמְנוּ לְקַדְמוֹת מְחִימָנוּתָא, דְּחֲדוּוּה
 דְּכָל חֲדוּתָא. זְכָאָה הוּלְקִכוֹן, יִשְׂרָאֵל
 קְדִישֵׁין, בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי. דָּא
 הוּא יְרוּתָא לְכוֹן, מְכַל עַמִּים עוֹבְדֵי
 עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת. וְעַל דָּא כְּתִיב,
 בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קוּל הַפְּרוֹז יוֹצֵא: הַתְּעוֹרְרוּ קְדוֹשִׁים
 עֲלִיוֹנִים, הַתְּעוֹרְרוּ הָעָם הַקְּדוֹשׁ שְׁנַבְחַר
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, עוֹרְרוּ שְׂמִיחָה כְּנֶגֶד
 רַבּוֹנְכֶם, הַתְּעוֹרְרוּ בְּשִׂמְחָה שְׁלָמָה, הַזְדַּמְנוּ
 לְשֹׁלֵשׁ שְׂמִיחוֹת שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, הַזְדַּמְנוּ
 לְקִרְאָת הָאֲמוּנָה שֶׁל שְׂמִיחַת כָּל הַשְּׂמִיחוֹת.
 אֲשַׁרִּי חֲלַקְכֶם, יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא! זוּהִי יְרֻשָׁה לְכֶם מִכָּל
 הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת. וְעַל
 זֶה פְּתוּב בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אָמַר ר' יְהוּדָה, הָכִי הוּא וְדָאִי. וְעַל דָּא
 כְּתִיב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ
 וּכְתִיב (ויקרא יט) קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ כִּי קְדוֹשׁ
 אֲנִי יְי'. וּכְתִיב, (ישעיה נח) וְקִרְאֵת לְשַׁבָּת
 עֵנְג לְקְדוֹשׁ יְי' מְכוּבָד.

אָמַר רְבִי יְהוּדָה, כֶּף הוּא וְדָאִי. וְעַל זֶה פְּתוּב
 זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ, וְכְתוּב (ויקרא יט)
 קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'. וְכְתוּב (ישעיה
 נח) וְקִרְאֵת לְשַׁבָּת עֵנְג לְקְדוֹשׁ ה' מְכוּבָד.

סוד של אחד (ח"ב קל"ה, ב)

רָזָא דְשַׁבַּת, אִיְהִי שַׁבַּת, דְּאִתְאַהֲרָא
בְּרִזָּא דְאַחַד, לְמִשְׁרֵי עֲלֵה רִזָּא
דְּאַחַד. צְלוּתָא דְמַעְלֵי שַׁבַּתָּא, דְּהָא
אִתְאַהֲרַת כּוּרְסִיָּא יְקִירָא קְדִישָׁא, בְּרִזָּא
דְּאַחַד, וְאִתְתַּקְנַת לְמִשְׁרֵי עֲלֵה מְלַכָּא
קְדִישָׁא עֲלָאָה.

סוד של אחד

סוד השַׁבֵּת, היא שַׁבַּת שְׁנֵאֲחֻזַּת בְּסוּד שֶׁל
אַחַד, לְהַשְׁרוֹת עָלֶיהָ הַסוּד שֶׁל אֶחָד. תְּפִלַּת
עֲרַב שַׁבַּת, שֶׁהֲרִי אַז מְתִיחַד כְּפַס הַכְּבוֹד
הַקְּדוּשׁ בְּסוּד שֶׁל אֶחָד, וּמִתְתַּקְנַת שִׁישְׁרָה
עָלֶיהָ הַמְּלָךְ הַקְּדוּשׁ הַעֲלִיּוֹן.

יחוד השַׁבֵּת

כִּד עֵיִל שַׁבַּתָּא, אִיְהִי אִתְיַחֲדַת
וְאִתְפָּרְשַׁת מִסְטָרָא אַחְרָא, וְכָל
דִּינִין מְתַעֲבְרִין מִינָהּ, וְאִיְהִי אִשְׁתְּאַרַת
בִּיחּוּדָא דְנִהֲרִו קְדִישָׁא, וְאִתְעַטְרַת
בְּכַמְהָ עַטְרִין לְנַבִּי מְלַכָּא קְדִישָׁא, וְכָל
שׁוּלְטָנֵי רוּגְזִין וּמְאַרֵי דְדִינָא כְּלֵהוּ עַרְקִין,
(נ"א וְאִתְעַבְרוּ מִינָהּ) וְלִית שׁוּלְטָנֵי אַחְרָא
בְּכְלֵהוּ עֲלֵמִין. וְאַנְפָּהָא נִהֲרִין בְּנִהֲרִו
עֲלָאָה, וְאִתְעַטְרַת לְתַתָּא בְּעַמָּא קְדִישָׁא,
וְכְלֵהוּ מְתַעַטְרִין בְּנִשְׁמַתִּין חֲדָתִין. כִּדִּין
שִׁירוּתָא דְצְלוּתָא, לְבָרְכָא לָהּ בְּחֲדוּהָ,
בְּנִהֲרִו דְאַנְפִּין, וְלוּמַר בְּרַכּוּ אֵת יְיָ
הַמְּבוֹרָךְ. אֵת יְיָ דִּיִּקָּא, בְּגִין לְמִפְתַּח
לְגַבְהָ בְּבִרְכָהּ.

יחוד השַׁבֵּת

בְּשִׁנְכֻנְסַת הַשַּׁבַּת, היא מְתִיחַדַת וְנִפְרְדַת
מִהַצַּד הָאַחֵר, וְכָל הַדִּינִים מְעַבְרִים
מִמֶּנָּה, וְהִיא נִשְׁאַרַת בִּיחּוּד שֶׁל אֶחָד
קְדוּשׁ, וּמְתַעַטְרַת בְּכַמְהָ עַטְרוֹת לְמְלָךְ
הַקְּדוּשׁ, וְכָל שְׁלִיטֵי הַרְגֵז וּבַעֲלֵי הַדִּין
כְּלָם בּוֹרְחִים, (וּמְעַבְרִים מִמֶּנָּה) וְאִין שְׁלִטוֹן
אַחֵר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וּפְנִיָה מְאַרִים בְּאוּר
עֲלִיּוֹן, וּמְתַעַטְרַת לְמַטָּה בְּעַם הַקְּדוּשׁ, וְכָלֵם
מְתַעַטְרִים בְּנִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת. אַז רְאִישִׁית
הַתְּפִלָּה, לְבָרַךְ אוֹתָהּ בְּשִׁמְחָה, בְּפָנִים
מְאַירוֹת, וְלוּמַר בְּרַכּוּ אֵת ה' הַמְּבָרָךְ. אֵת
ה' דִּיִּקָּא, כְּדִי לְפַתַּח לָהּ בְּבִרְכָהּ.

הַשַּׁבַּת נִפְרְדָה מִצַּד הָאַחֵר

וְאַסִּיר לְעַמָּא קְדִישָׁא לְמִפְתַּח לְגַבְהָ
בְּפִסּוּקָא דְדִינָא, כְּגוֹן וְהוּא
רְחוּם וְגו', בְּגִין דְּהָא אִתְפָּרְשַׁת מִרִזָּא
דְּסְטָרָא אַחְרָא, וְכָל מְאַרֵי דְדִינִין
אִתְפָּרְשוּ וְאִתְעַבְרוּ מִינָהּ. וּמֵאַן דְּאִתְעַר
הָאִי לְתַתָּא, גְּרִים לְאִתְעַרָּא הַכִּי לְעִילָא.
וְכָרְסִיָּא קְדִישָׁא לֹא יְכֻלָּא לְאִתְעַמְרָא
בְּעַטְרָא דְקְדוּשָׁה, דְּכָל זְמָנָא דְמִתְעַרֵּי
לְתַתָּא אִינוּן מְאַרִיהוּן דְדִינָא, דְּהוּוּ

הַשַּׁבַּת נִפְרְדָה מִצַּד הָאַחֵר

וְאַסִּיר לְעַם הַקְּדוּשׁ לְפַתַּח אֲלֶיהָ בְּפִסּוּק שֶׁל
דִּין, כְּמוֹ וְהוּא רְחוּם וְגו', מִשּׁוּם שֶׁהֲרִי נִפְרְדָה
מִהַצַּד הָאַחֵר, וְכָל בְּעֲלֵי הַדִּינִים נִפְרְדוּ
וְהָעָבְרוּ מִמֶּנָּה. וְמִי שֶׁמְעוֹרֵר אֵת זֶה לְמַטָּה,
גּוֹרֵם לְעוֹרֵר כְּפֹ לְמַעְלָה, וְהַכְּפֹסָא הַקְּדוּשׁ
לֹא יְכוּל לְהִתְעַטֵּר בְּעַטְרַת קְדוּשָׁה. שְׁכָל
זְמַן שֶׁמִּתְעוֹרְרִים לְמַטָּה אוֹתָם בְּעֲלֵי הַדִּין
שֶׁהֲיוּ מְעַבְרִים וְהִיוּ הוֹלְכִים לְהִתְחַבֵּא בְּתוֹךְ
הַנֶּקֶב שֶׁל הָעֵפֶר שֶׁל הַתְּהוֹם הַגְּדוֹל, כְּלָם

שְׂבִים לְשָׂרוֹת בְּמִקוֹמָם, וְהַמְקוֹם הַקָּדוֹשׁ
מִתְרַחֵק (וַיִּנְדָּחֶק) בָּהֶם מְלֵהוּיֹת בְּמִנְחָה.

הַהֲתַעֲוֹרוֹת שֶׁל מַעְלָה תְלוּיָה בְּהֲתַעֲוֹרוֹת
יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה
וְאֵל תֹּאמַר שֶׁזֶהוּ לְבַדּוֹ, אֲלֵא שְׂאִין
הַהֲתַעֲוֹרוֹת לְמַעְלָה לְהֲתַעֲוֹרֵר עַד שִׁישְׂרָאֵל
מְעוֹרְרִים לְמִטָּה, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוּ, שֶׁכְּתוּב
(תְּהִלִּים 99) בְּפֶסֶק לְיוֹם חֲגֹנוּ. לֹא כְּתוּב לְיוֹם
חֲגֹ, אֲלֵא לְיוֹם חֲגֹנוּ. וְלָכֵן אֲסוּר לָעַם הַקָּדוֹשׁ,
שְׂמִתְעַטְרִים בְּעִטְרוֹת קְדוּשׁוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת
כְּדִי לְעוֹרֵר מִנְחָה, שֶׁהֵם יְעוֹרְרוּ דִין, אֲלֵא
כֻּלָּם בְּרִצּוֹן וְאַהֲבָה רַבָּה, שִׁיעוֹרְרוּ בְּרִכּוֹת
מַעְלָה וּמִטָּה כְּאַחַד.

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מִתְגַּדְּלֵת הָאֲרֶץ הַקְּדוּשָׁה
וּמִתְעַטְרֵת בְּעִטְרוֹתֶיהָ
כְּתוּב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, וְכְתוּב
בְּמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית, תִּדְשָׂא הָאֲרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׁב.
מִתִּי מִתְגַּדְּלֵת הָאֲרֶץ הַקְּדוּשָׁה וּמִתְעַטְרֵת
בְּעִטְרוֹתֶיהָ? הֲוֵי אוֹמֵר, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁהִרִי
אֵז מִתְחַבֶּרֶת הַפֶּלֶה (הַגְּבִירָה) עִם הַמְּלֶכֶךְ
לְהוֹצִיא דְּשָׂאִים וּבְרִכּוֹת לְעוֹלָם.

מִתְנָה טוֹבָה
אֲלֵא וְדָאֵי עַל דְּמוֹת זוֹ שֶׁל אוֹת ה' פְּרִשׁוּהָ,
מִתְנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֹזִי וְשַׁבָּת שְׂמָה.
וּכְשֶׁהִיא שׁוֹרָה עַל יִשְׂרָאֵל, אֵינן לָהֶם יְגִיעָה
וְלֹא שְׁעִבוּד, וּבָה נִכְפָּשׁ עֲמֵלָה וַיְגִיעָה (שְׁמוֹת
לב) שַׁבָּת וַיִּנְפֹּשׁ.

מִתְעַבְרֵן וְהוּוּ אֲזֵלִי כְּלֵהוּ לְאַתְמַמְרָא גּוֹ
נוֹקְבָא דְעַפְרָא דְתֵהוּמָא רַבָּא, כְּלֵהוּ
תִּיבִין לְאַשְׂרָאָה בְּדוּכְתִּיהוּ וְאַתְרַחֲקַת
(וְאַתְדַחֲקַת) בְּהוּ אֲתֵר קְדִישָׁא דְכַעֲתָא
נִיחָא.

הַהֲתַעֲוֹרוֹת שֶׁל מַעְלָה תְלוּיָה בְּהֲתַעֲוֹרוֹת
יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה
וְלֹא תִימָא דְדָא אִיהוּ בְּלַחְדוּי, אֲלֵא
לִית אַתְעָרוּתָא לְעִילָא לְאַתְעָרָא,
עַד דִּישְׂרָאֵל מִתְעָרִי לְתַתָּא, כְּמָה
דְּאוּקִימְנָא, דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים 99) בְּפֶסֶק לְיוֹם
חֲגֹנוּ. לְיוֹם חֲגֹ לֹא כְּתִיב, אֲלֵא לְיוֹם חֲגֹנוּ.
וְעַל דָּא אֲסִיר לְעַמָּא קְדִישָׁא, דְּקָא
מִתְעַטְרֵן בְּעִטְרִין קְדִישִׁין דְּנִשְׁמַתִּין, בְּגִין
לְאַתְעָרָא נִיחָא, דְּאִינֵן יִתְעָרוּן דִּינָא,
אֲלֵא כְּלֵהוּ בְרַעוּ וּרְחִימוּ סְגִי, דִּיתְעָרוּן
בְּרַכָּאן עִילָא וְתַתָּא כְּחַדָּא.

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מִתְגַּדְּלֵת הָאֲרֶץ הַקְּדוּשָׁה
וּמִתְעַטְרֵת בְּעִטְרוֹתֶיהָ (חֶלֶק ג' י"ב, א)
כְּתִיב (שְׁמוֹת כ) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ, וְכְתִיב בְּמַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית, תִּדְשָׂא הָאֲרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׁב.
אִימְתִי אַתְרַבִּיאַת אֲרַעָא קְדִישָׁא
וְאַתְעַטְרֵת בְּעִטְרָהָ, הֲוֵי אוֹמֵר בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת, דְּהָא כְּדִין אַתְחַבֶּרֶת כְּלֵה (נ"א)
מִטְרוּנִיתָא) בְּמִלְכָּא, לְאַפְקָא דְשָׂאִין וּבְרַכָּאן
לְעֵלְמָא.

מִתְנָה טוֹבָה (חֶלֶק ג' קכ"ג, ב)
אֲלֵא וְדָאֵי עַל הָאִי דִּיוֹקְנָא דְדָת ה'
אוּקְמוּהָ, מִתְנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית
גְּנֹזִי וְשַׁבָּת שְׂמָה. וְכֵן הָאִי שְׂרִיא עַל
יִשְׂרָאֵל, לִית לוֹן יְגִיעָה וְלֹא שְׁעִבוּד. וּבָה
נִכְפָּשׁ עֲמֵלָה וַיְגִיעָה (שְׁמוֹת לא) שַׁבָּת וַיִּנְפֹּשׁ.

בְּרִכּוֹת הַשַּׁבָּת (חלק ג רצ"ו, א)

וְהֵינּוּ רְזָא, (שמות כ) **עַל כֵּן בְּרַדְי יוֹ אֵת**
יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקְדְּשֶׁהוּ. דְּהָא
אֲשַׁתְּכַח כִּלָּא בְּחַד גּוּפָא שְׁלִים, דְּהָא
מְטְרוֹנִיתָא אֲתַדְּבַקַת בְּמַלְכָא, וְאֲשַׁתְּכַח
גּוּפָא חַד. וְעַל כֵּן בְּרַכְאֵן מִשְׁתַּכְּחִין בְּהָאֵי
יוֹמָא.

הַתְּעוּרָוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת (ד"א מ"ח, א)

תָּא חֲזִי, כִּד אֲתַקְדֵּשׁ יוֹמָא בְּמַעְלֵי
שַׁבְּתָא סַכַּת שְׁלוֹם שְׂרָיָא
וְאֲתַפְרִיסַת בְּעַלְמָא. מֵאַן סַכַּת שְׁלוֹם,
דָּא שַׁבְּתָא, וְכֵל רוּחִין וְעַלְעוּלִין וְשַׁדִּין
וְכֵל סְטָרָא דְּמִסְאֲבֵי כְּלָהוּ טְמִירִין וְעֵאלִין
בְּעֵינָא דְּרִיחֵיָא דְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא.
דְּהָא כִּיּוֹן דָּאֲתַעַר קְדוּשָׁתָא עַל עַלְמָא,
רוּחַ מִסְאֲבָא לָא אֲתַעַר בְּהִדְיָה. וְדָא
עָרִיק מִקְמִיָּה דְּדָא.

הַפּוּרְשׁ סַכַּת שְׁלוֹם

וּבְדִין עַלְמָא בְּנִטִירוּ עֲלָאָה וְלֹא בְּעֵינֵן
 לְעֲלָאָה עַל נִטִירוּ כְּגוֹן שׁוֹמֵר אֵת
 עֲמוּ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן. דְּהָא דָּא בְּיוֹמָא
 דְּחוּל אֲתַתְּקֵן דְּעַלְמָא בְּעֵינֵי נִטִירוּ. אֲבָל
 בְּשַׁבְּת סַכַּת שְׁלוֹם אֲתַפְרִיסָא עַל עַלְמָא
 וְאֲתַנְטִיר בְּכֵל סְטָרִין. וְאֲפִילוּ חֵיִבֵי
 גִיחֵנִם נִטִירוּ אֲנֹן, וְכֵלָּא בְּשַׁלְמָא
 אֲשַׁתְּכַחָא עֲלֵאִין וְתַתֵּאִין, וּבְגִין כְּד
 בְּקְדוּשָׁא דְּיוֹמָא מְבָרְכִין הַפּוּרְשׁ סַכַּת
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כֵּל עֲמוּ יִשְׂרָאֵל וְעַל
 יְרוּשָׁלַם. אֲמַאי עַל יְרוּשָׁלַם, אֲלָא דָּא
 הִיא מְדוּרָא דְּהִיא סְכָה. וּבְעֵינָא לְזַמְנָא
 לְהִיא סְכָה דְּאֲתַפְרִיסַת עֲלֵנָא וְלִמְשָׂרָא
 עֲמָנָא וְלִמְהוּי (ד"א מְגִינָא) עֲלֵנָא כְּאֲמָא
 דְּשַׁרְיָא עַל בְּנִין, וּבְגִין דָּא לָא דְּחֵלִין
 מִכֵּל סְטָרִין, וְעַל דָּא הַפּוּרְשׁ סַכַּת שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ.

בְּרִכּוֹת הַשַּׁבָּת

וְזֵהוּ סוּד עַל כֵּן בְּרַדְי יוֹ אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת
 וַיִּקְדְּשֶׁהוּ. שְׁהֵרִי הַכֵּל נִמְצָא בְּגוּפֵי אֶחָד שְׁלֵם.
 שְׁהֵרִי הַמַּלְכָּה נִדְּבַקַת בְּמַלְכָּה, וְנִמְצָא גּוּפֵי
 אֶחָד. וְעַל כֵּן הַבְּרִכּוֹת נִימְצָאוֹת בְּיוֹם הַזֶּה.

הַתְּעוּרָוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

בָּא רָאָה, כְּשִׁמְתַקְדֵּשׁ הַיּוֹם בְּעָרֵב שַׁבָּת,
סַכַּת שְׁלוֹם שׁוֹרָה וְנִפְרַסַת בְּעוֹלָם. מִי זִו
סַכַּת שְׁלוֹם? זִו שַׁבָּת, וְכֵל רוּחוֹת וְסַעֲרוֹת
וְשַׁדִּים וְכֵל רוּחוֹת הַטְּמָאָה, כְּלָם נְטֻמְנִים
וְנִכְנָסִים בְּעֵין הַרְחִים שֶׁל נִקְבַת תְּהוּם רַבָּה.
שְׁהֵרִי כִּיּוֹן שִׁמְתַעוּרְרַת קְדוּשָׁה עַל הַעוֹלָם,
רוּחַ הַטְּמָאָה לֹא מְתַעוּרְרַת אֹתוֹ, וְזֵה בּוֹרַח
מִלְפָּנֵי זֵה.

הַפּוּרְשׁ סַכַּת שְׁלוֹם

וְאֵז הַעוֹלָם בְּשִׁמְיָרָה עֲלִיוֹנָה, וְלֹא צָרִיךְ
 לְהַתְּפַלֵּל עַל שִׁמְיָרָה כְּמוֹ שׁוֹמֵר אֵת עֲמוּ
 יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן, שְׁהֵרִי זֵה הַתְּקוּן לְיוֹם חַל
 כְּשִׁהַעוֹלָם צָרִיךְ שִׁמְיָרָה. אֲבָל בְּשַׁבְּת נִפְרַסַת
 סַכַּת שְׁלוֹם עַל הַעוֹלָם, וְנִשְׁמָר בְּכֵל הַרוּחוֹת,
 וְאֲפִילוּ רְשָׁעֵי הַגִּיחֵנִם שְׁמוּרִים הֵם, וְהַכֵּל
 נִמְצָאִים בְּשְׁלוֹם - הַעֲלִיוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים.
 וְלָכֵן בְּקְדוּשַׁת הַיּוֹם מְבָרְכִים הַפּוּרְשׁ סַכַּת
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כֵּל עֲמוּ יִשְׂרָאֵל וְעַל
 יְרוּשָׁלַם. לָמָּה עַל יְרוּשָׁלַם? אֲלָא זֵהוּ
 מְדוּרָא שֶׁל אוֹתָהּ סְכָה, וְצָרִיךְ לְזַמֵּן אֵת אוֹתָהּ
 סְכָה שֶׁנִּפְרַסָּה עֲלֵינוּ וְלִשְׁרוֹת עֲמָנוּ, לְהִיֹּת
 [מְגִנָּה] עֲלֵינוּ כְּמוֹ אִם שִׁשׁוּרָה עַל הַבְּנִים,
 וְלָכֵן לֹא פּוֹחְדִים מִכֵּל הַרוּחוֹת, וְלָכֵן הַפּוּרְשׁ
 סַכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ.

(ח"ב קל"ה, ב)

מְבוֹרָךְ כְּמָה דַּאת אָמַר (בְּרֵאשִׁית חט) בְּן פֹּרְת וְלִכְן
פֹּרְת וְעַל דָּא, בְּרֵכָה דָא, אֶצְטְרִיכוּ כָּל עַמָּא לְבָרְכָא, וּבְמַעְלֵי
שַׁבְתָּא, בְּרַעוּ דְלִבָּא, וּבְחֻדְוָה כְּעוּ לְמַשְׁרֵי
בְּשֵׁרוּתָא בְּבָרְכָה דָא, לְאַתְבָּרְכָא הַאי
שַׁבְת דְּמַעְלֵי שַׁבְתָּא, (ז'ל"א) מַעְמָא קְדִישָׁא
כְּדָקָא יֵאוּת. בְּהַאי בְּרֵכָה.

(מְבוֹרָךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית טט) בֶּן פֹּרְת) וְלִכְן
הַבְּרָכָה הַזֹּאת צְרִיכִים כָּל הָעָם לְבָרְכָה, וּבְעֵרֵב
שַׁבָּת, בְּרִצּוֹן הַלֵּב וּבְשִׂמְחָה צְרִיף לְהַתְחִיל
בַּתְחִלָּה בְּבָרְכָה הַזֹּאת, שֶׁתְּתַבָּרַךְ הַשַּׁבָּת הַזֹּאת
שֶׁ לְעַר מִשְׁבֵּב תְּבַלִּילָהּ) מֵהָעַם הַקָּדוֹשׁ כְּרָאוּי
בְּבָרְכָה הַזֹּאת.

ברכת ישראל

ברכת ישראל

(ס"א ברכו) כַּד שְׂרָאן יִשְׂרָאֵל לְבָרְכָא,
קְלָא אֱוֵלָא בְּכַלְהוּ רְקִיעִין,
דְּמַתְקַדְּשֵׁי בְּקֹדֶשׁ דְּמַעְלֵי שַׁבְתָּא.
זְכָאִין אַתּוֹן עַמָּא קְדִישָׁא, דַּאתּוֹן מְבָרְכִי
וּמְקַדְּשֵׁי לְתַתָּא, בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן וּיתְקַדְּשׁוּן
לְעִילָא, כְּמָה מַשְׁרִיין עֲלָאִין קְדִישִׁין,
זְכָאִין אִינוּן בְּהַאי עֲלֵמָא, וְזְכָאִין אִינוּן
בְּעֲלֵמָא דַּאתִּי, וְלֹא מְבָרְכִי יִשְׂרָאֵל בְּרֵכָה
דָּא, עַד דְּמַתְעַטְרֵן בְּעַטְרִין דְּנִשְׁמַתִּין
קְדִישִׁין בְּדָקָא מְרָן. זְכָאֵה עַמָּא דְּזָכִי לֹון
בְּעֲלֵמָא דִּין, לְמִזְכִּי לֹון לְעֲלֵמָא דַּאתִּי.

(ברכו) כְּשֶׁמִּתְחִילִים יִשְׂרָאֵל לְבָרְכָה, קוֹל
הוֹלֵךְ בְּכָל הָרְקִיעִים, שֶׁמִּתְקַדְּשִׁים בְּקֹדֶשׁת
עֵרֵב הַשַּׁבָּת: אֲשֶׁרִיכֶם הָעָם הַקָּדוֹשׁ שְׂאֲתָם
מְבָרְכִים וּמְקַדְּשִׁים לְמִטָּה כְּדִי שִׁיתְבָּרְכוּ
וְיִתְקַדְּשׁוּ לְמַעַלָּה כְּמָה מַחֲנוֹת עֲלִיוֹנִים
קְדוֹשִׁים. אֲשֶׁרִיחֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרִיחֶם
בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלֹא מְבָרְכִים יִשְׂרָאֵל אֶת
הַבְּרָכָה הַזֹּאת, עַד שֶׁמִּתְעַטְרִים בְּעֵטְרוֹת שֶׁל
נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, כְּפִי שֶׁאֲמַרְנוּ. אֲשֶׁרִי הָעָם
שֶׁזָּכִי לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְזִכּוֹתָם לְעוֹלָם
הַבָּא.

פריסת הקדשה על ישראל (ח"א מ"ח, א)

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל מְבָרְכִין
וּמְזַמְנִין לְהַאי סַכַּת שְׁלוֹם אוֹשְׁפִיזָא
קְדִישָׁא וְאֲמַרִי פּוֹרְס סַכַּת שְׁלוֹם, כְּדִין
קְדוּשְׁתָּא עֲלָאָה נַחְתָּא וּפְרִיסַת גְּדַפְהָא
עֲלִיָּהּ וּדִישְׂרָאֵל וּמְכַסֵּי לֹון בְּאֵמָא עַל
בְּנִין, וְכָל זִינִין בִּישִׁין אַתְכַּנְיִשוּ מֵעֲלֵמָא,
וְיִתְבִי יִשְׂרָאֵל תַּחַת קְדוּשְׁתָּא דְּמֵאֲרִיחוּן,
וּכְדִין דָּא סַכַּת שְׁלוֹם יְהִיב נִשְׁמַתִּין חֲדָתִין
לְבַנְהָא, מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְּבִיה נִשְׁמַתִּין
שְׁרִיין (ס"א דְּכִדִּין זְמַן וְזִיגָא וְנִסְלַת נִשְׁמַתִּין וּבִיה שְׁרִיין)
וּמִיָּנָה נִפְקִין. וְכִיּוֹן דִּישְׂרָיָא וּפְרִיסַת
גְּדַפְהָא עַל בְּנֵהָא. אֲרִיקַת נִשְׁמַתִּין חֲדָתִין
לְכָל חַד וְחַד.

פְּרִיסַת הַקְּדָשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל
בָּא רָאָה, בְּשַׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְבָרְכִים
וּמְזַמְנִים אֶת סַכַּת הַשְּׁלוֹם הַזֹּאת אוֹרַחַת
קְדוּשָׁה, וְאֲמַרִים פּוֹרְס סַכַּת שְׁלוֹם, אָז
קְדָשָׁה עֲלִיוֹנָה יוֹרְדַת וּפּוֹרְסַת כְּנַפְיָהּ עַל
יִשְׂרָאֵל, וּמְכַסֶּה אוֹתָם כְּמוֹ אִם עַל הַבְּנִים.
וְכָל הַמִּינִים הָרְעִים מִתְכַּנְּסִים מֵהָעוֹלָם,
וְיִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים תַּחַת קְדָשַׁת רַבּוֹנָם. וְאָז
סַכַּת הַשְּׁלוֹם הַזֹּאת נוֹתְנַת נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת
לְבַנְיָהּ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁבִּיה שְׁרוּיֹוֹת
הַנְּשָׁמוֹת [ס"א שְׂאָז זְמַן הַזְּוִיג, וְנוֹטְלַת
נְשָׁמוֹת וְהוּן שׁוֹרוֹת בֵּה] וּמִמְנָה יוֹצְאוֹת. וְכִיּוֹן
שֶׁשׁוֹרָה וּפּוֹרְסַת כְּנַפְיָהּ עַל בְּנֵיהּ, מוֹרִיקָה
נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד מד

ד

בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע, התבטא פעם באזני מקרבו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל"ץ. ופסק הגה"ק ה"כף החיים" (קני"ה סק"ב), דלמוד הזהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ, וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר, ושוה בו שגיאות הרבה, הוא חשוב לפני הקב"ה, פדתיבו: "ודגלו עלי אהבה" ופרשו חז"ל, ודלוגו עלי אהבה, עכ"ל.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו זי"ע מאור עינינו בעל ה"כסא מלך", דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והוא פסקו בכף החיים (סימן קני"ה סק"ב), וז"ל ה"כסא מלך" (תקון מ"ג), כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

העולה מדברי רבותינו ה"כסא מלך" והרי"ח הטוב זי"ע, דהלמוד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה [וכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים, (שער השמחה) המבאר, דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה, ערכו כפול אף. יוצא שפאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברוח (עין שם), על כן פאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סך הכל למוד זהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקים את הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'".

ב. הערה מאת רש"י: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה כחצייר וכתבו אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת ויצא ברעיא מהימנא (דף עה) ("וי לאינון דאכלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא" ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

המשך בעמוד סח

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָק ה'

פְּרָשִׁיּוֹת

חַיֵּי שָׁרָה - בְּהַר בְּחֻקוֹתַי

קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת בַּתְּפִלָּה

וְדַבְרֵי תוֹרָה

וְסוּד קַבְלַת הַתְּפִלָּה

פְּרָק ה'

- הגַּנַּת הַשַּׁבָּת נה
- שַׁבַּת הָעֲלִיּוֹנָה נה
- תַּשְׁבָּחוֹת הַשַּׁבָּת נה
- כָּלֶם מִתְעַטְרִים כְּאַחַד נו
- תַּפְלוֹת הַשַּׁבָּת נו
- בְּשַׁבַּת צָרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל בְּשִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת
וְתוֹרָה נו
- בְּשַׁבַּת מִתְקַבֵּלַת הַתְּפִלָּה נז
- הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ נז
- בְּשַׁבַּת מְבִיאִים לָהּ מָזוֹן עַל יְדֵי הַקֶּבֶ"ה נח

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבַּת:

- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

הגנת השבת (ח"ב קל"ח, א)

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, (תהלים צב) תושבחהּתא דא, אדם הראשון קאמר לה, בשעתא דאתתּרד מגנתא דעדן, ואתא שבת ואגין עליה. ואוקמוה חברייא, תושבחהּתא דא, עלמא תתאה קא משבח לגבי עלמא עלאה, יומא (דכּלא ביה) דאיהו כולו שבת, מלכא, דשלמא דליה. ודא איהו מזמור שיר, וְלֹא כְּתִיב מֵאֵן קָאֻמֵר לִיהּ, כְּמָה דְאוֹקִימָנָא.

הגנת השבת

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת (תהלים צב). התשפחת זהו אדם הראשון אומר אותה בשעה שגרש מגן עדן, ובאה שבת והגנה עליו. ובארה החברים, את התשפחת זהו משבח העולם התחתון את העולם העליון, יום (שהכל בו) שהוא כלו שבת, המלך שהשלום שלו. וזהו מזמור שיר, ולא כתוב מי אמר אותו, כמו שבארנו.

שבת העליונה

לְיוֹם הַשַּׁבָּת, יומא עלאה, שבת עלאה. דא שבת ודא שבת, מה בין האי להאי. אלא, שבת סתם, דא שבת דמעלי שבתא. יום השבת, דא שבת דלעילא. דא יום, ודא לילה. (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת, הא ליליא, רזא דנוקבא. (שמות כ) זכור את יום השבת, הא יום, רזא דדכּורא. ובגין כך מזמור שיר ליום השבת.

שבת העליונה

לְיוֹם הַשַּׁבָּת - היום העליון, השבת העליונה. זו שבת וזו שבת. מה בין זה לזה? אלא שבת סתם זו שבת של ערב שבת. יום השבת זו שבת שלמעלה. זה יום וזה לילה. (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת - הרי לילה, סוד של נקבה. (שם כ) זכור את יום השבת - הרי יום, סוד של זכר. ולכן מזמור שיר ליום השבת.

תשפחות השבת

וְאִשְׁבַּחְתָּן בכמה אתר, דעלמא תתאה לא סליק בשמא, ואתיא סתם, בגון האי, ובגון ויקרא אל משה, ובגון (שמות כד) ואל משה אומר עלה אל יי'. כלו סתים שמא, ולא סליק ביה. (אָלָא) (ס"א וכלא) בגין דאית ביה דרנא עלאה, ולגבי דרנא עלאה איהו לא סליק בשמא. נהורא דשרנא, לא סליק ביממא, בנהורא דשמשא, ועל דא לא סליק בשמא. וכל אלין תשבחות, דאיהו

תשפחות השבת

וּמְצַאֲנֵי בכמה מקומות, שהעולם התחתון עולה בשם ובא סתם, כמו זה - ויקרא אל משה, וכמו (שמות כד) ואל משה אומר עלה אל ה'. כלם שם נסתר ולא עולה בו, (אָלָא) (והכל) משום שיש בו דרנא עליונה, ואל הדרנא העליונה הוא לא עולה בשם. אור המנורה לא עולה ביום באור השמש, ועל זה לא עולה בשם. וכך אלה תשפחות השבת, שהיא כבוד (יום השבת, שהיא תשפחת) היום, היא תשפחת עליונה על כל שאר הימים. (וכך אלו

הַתְּשַׁבְּחוֹת הַתְּקִינֵנו בְּתַקְוֹן שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁהִיא עוֹלָה לְהַתְּעַטֵּר בְּעִטְרוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, מְקוֹמוֹת קְדוּשִׁים עַל כָּל שָׂאֵר הַיָּמִים).

כְּבוֹד (נִיא יוֹם הַשַּׁבָּת דְּאִיהוּ תוֹשַׁבְּחָתָא) יוֹם, אִיהוּ תוֹשַׁבְּחָתָא עֲלָאָה, עַל כָּל שָׂאֵר יוֹמִין. (ס"א וְכָל אֲלִין תְּשַׁבְּחוּן אַתְּקִינֵנו בְּתִיקוּנָא דְשַׁבְּתָא דְאִיהוּ סְלִיק לְאַתְעַטֵּר בְּעִטְרֵין עֲלָאִין אַתְרֵין קְדִישִׁין עַל כָּל שָׂאֵר יוֹמִין).

כָּלֶם מִתְעַטְרִים כֶּאֱחָד
אֲז כְּשֶׁעוֹלָה הָאוֹר, הָעַם הַקְּדוֹשׁ מְקַדְּיִמִּים
לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּלְבוּשׁ כְּבוֹד בְּשִׁמְחָה,
מִתְעַטְרִים בְּעִטְרָה קְדוּשָׁה שְׁלֹמְעָלָה
בְּאוֹתָהּ רוּחַ שְׁעוֹמְדָת עֲלֵיהֶם לְמִטָּה,
מְשַׁבְּחִים בְּשִׁירוֹת וְתַשַּׁבְּחוֹת, וְהַתְּשַׁבְּחוֹת
עוֹלוֹת לְמַעְלָה, וְכָל הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים
בְּשִׁמְחָה, וְכָלֶם מִתְעַטְרִים כֶּאֱחָד. פּוֹתְחִים
הָעֲלִיּוֹנִים וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִיכֶם הָעַם הַקְּדוֹשׁ
בְּאַרְצֵי, שְׂרַבּוֹנְכֶם הַתְּעַטֵּר עֲלֵיכֶם, וְכָל
הַחִילוֹת הַקְּדוּשִׁים מִתְעַטְרִים בְּשִׁבְלֵכֶם.

כָּלֶם מִתְעַטְרִים כֶּאֱחָד (ח"ב ר"ה, ב)
כְּדִין כַּד סְלִיק נְהוּרָא, עֲמָא קְדִישָׁא
מְקַדְּמֵי לְבֵי כְּנִישְׁתָּא בְּלְבוּשׁ יִקְר
בְּחֻדָּה, מִתְעַטְרֵן בְּעִטְרָא קְדִישָׁא
דְּלַעֲיָלָא, בְּהֵוּא רוּחָא דְקִיּוּמָא עֲלֵיהוּ
לְתַתָּא, מְשַׁבְּחוּן בְּשִׁירֵין וְתוֹשַׁבְּחוּן, וְסְלִקִין
תְּשַׁבְּחוּן לְעֵילָא, וְעֲלָאִין וְתַתָּאִין כְּלָהוּ
בְּחֻדָּה, וּמִתְעַטְרֵן כְּלָהוּ כְּחָדָא. פְּתַחֵי
עֲלָאִי וְאֹמְרֵי, וְכָאִין אַתּוֹן עֲמָא קְדִישָׁא
בְּאַרְעָא, דְּמֵאֲרִיכוּן אַתְעַטֵּר עֲלֵיכוּ, וְכָל
חִילוֹן קְדִישִׁין, מִתְעַטְרֵן בְּגִינִיכוּן.

הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם הַנְּשִׁמוֹת, וְלֹא יוֹם הַגּוֹף,
מִשּׁוּם שֶׁשְׁלִטוֹן צְרוּר הַנְּשִׁמוֹת הוּא, וְכָל
הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים עוֹמְדִים בְּזוּג אֶחָד,
בְּעִטְרָה שֶׁל רוּחַ יְתָרָה עֲלִיוֹנָה קְדוּשָׁה.

הָאִי יוֹמָא, יוֹמָא דְנִשְׁמַתִּין אִיהוּ, וְלֹא
יוֹמָא דְגוּפָא, בְּגִין דְשְׁלִטְנוּ דְצְרוּרָא
דְנִשְׁמַתִּין אִיהוּ, וְקִיּוּמָן עֲלָאִין וְתַתָּאִין
כְּלָהוּ בְּזוּגָא חָדָא, בְּעִטְרָא דְרוּחָא
יְתִירָא עֲלָאָה קְדִישָׁא.

תְּפִלוֹת הַשַּׁבָּת
תְּפִלַּת הַשַּׁבָּת שֶׁל הָעַם הַקְּדוֹשׁ, שֶׁלֹּשׁ
תְּפִלוֹת נִמְצְאוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ
שַׁבְּתוֹת, וּפְרָשִׁיָהּ, וְהַכֹּל אֶחָד. כִּיּוֹן שְׁנַכְנְסוּ
הָעַם הַקְּדוֹשׁ לְבֵית הַכְּנֶסֶת, אָסוּר לְהִשְׁתַּדֵּל
אֶפְלוּ בְּצַרְףּ בֵּית הַכְּנֶסֶת, אֶלָּא בְּדַבְרֵי
תְּשַׁבְּחוֹת וְתַפְלָה וְתוֹרָה וְכִרְאוּי לָהֶם.

תְּפִלוֹת הַשַּׁבָּת
צְלוּתָא דְשַׁבְּתָא, דְעֲמָא קְדִישָׁא, תְּלַת
צְלוּתֵין אֲשֶׁתְּכַחוּ בְּהָאִי יוֹמָא,
לְקַבֵּל תְּלַת שַׁבְּתֵי, וְאוּקְמוּהָ, וְכְלָהוּ חַד.
כִּיּוֹן דְעֲאֵלוּ עֲמָא קְדִישָׁא לְבֵי כְּנִישְׁתָּא,
אָסִיר לְאַשְׁתַּדֵּלָא אֶפִּילוּ בְּצוּרְךָ בֵּי
כְּנִישְׁתָּא, אֶלָּא כְּמַלֵּי תְּשַׁבְּחוּן וְצְלוּתָא,
וְאוֹרִייתָא, וְכַדְקָא חַזִּי לוֹן.

בְּשַׁבָּת צְרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּשִׁירוֹת וְתַשַּׁבְּחוֹת
וְתוֹרָה
וּמִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בְּדַבְרִים אַחֲרֵים וּבְדַבְרֵי
הָעוֹלָם, זֶהוּ אָדָם שֶׁמַּחְלֵל שַׁבָּת, וְאִין לוֹ

בְּשַׁבָּת צְרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּשִׁירוֹת וְתַשַּׁבְּחוֹת
וְתוֹרָה
וּמֵאֵן דְאַשְׁתַּדֵּל כְּמַלִּין אַחֲרֵינִין, וּבְמַלִּין
דְעֲלָמָא, דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְקָא

חלק בעם ישראל. שְׁנֵי מְלָאכִים מְמַנִּים על זה ביום השבת, והם שְׁמִים יְדִיהֶם על ראשו וְאוֹמְרִים: אוי לְפָלוֹנִי שָׁאִין לוֹ חֶלֶק בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעַל זֶה צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּתַפְלָה וּבְשִׁירִים וּבְתַשְׁבּוּחוֹת שֶׁל אַדוֹנָם, וּלְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה.

מְחַלֵּל שַׁבָּתָא, לִית לִיה חוֹלְקָא בְעָמָא דִּישְׂרָאֵל. תְּרִין מְלָאכִין מְמַנִּין עַל דָּא, בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, וְאִינוּן שׁוּוּ וְדִיהוּן עַל רִישֵׁיהּ, וְאִמְרִי, וְוִי לְפָלְגֵינָא, דְלִית לִיה חוֹלְקָא בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא, בְּעֵי לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּצִלוֹתָא וּבְשִׁירִין וּבְתוֹשְׁבָתוֹן דְּמֵאֲרִיהוּן, וְלֹא שְׁתַּדְּלָא בְּאוֹרֵייתָא.

(תיקוני זהר מ"ה, ב)

דְּבַר אַחַר אִם תִּשְׁכַּבּוּן, זֶה הָאֵם הָעֲלִיזָנָה, שֶׁהִיא תַּפְלַת הַשַּׁבָּת, שֶׁצָּרִיכִים שְׁפָתִים לְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת, שֶׁהִיא נִשְׁמַת כָּל חַי, הִיא יוֹרֶדֶת עַל רֹאשׁ צַדִּיק שֶׁהוּא יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשׁוֹן לְמוֹדִים קוֹרְאִים אוֹתוֹ, וְהִיא שׁוֹרָה עָלָיו בֵּין שְׁתֵּי שְׁפָתִים, שֶׁהֵם נִצַּח וְהוֹד.

דְּבַר אַחַר, אִם תִּשְׁכַּבּוּן, דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי צִלוֹתָא דְשַׁבָּת, דְּצָרִיכִין שְׁפוּן לְקַבֵּלָא לָהּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת, דְּאִיהִי נִשְׁמַת כָּל חַי, אִיהִי נִחְתָּא עַל רֹאשׁ צַדִּיק דְּאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשׁוֹן לְמוֹדִים קָרִינֵן לִיה, וְאִיהִי שְׂרִיא עֲלֵיהּ בֵּין תְּרִין שְׁפוּן דְּאִינוּן נִצַּח וְהוֹד.

בשבת מתקבלת התפלה

בְּשַׁבָּת מִתְקַבֵּלַת הַתַּפְלָה וְשַׁבָּת הוּא פָּה, (נ"א פתח) שֶׁנִּפְתַּח בְּעֶרֶב שַׁבָּת לְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּתַפְלַת הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שֶׁהִרִי תַּפְלַת הַשַּׁבָּת נִקְרָאת קַבְלָה, וּמִמְנָה מְקַבְּלוֹת כָּל הַסְּפִירוֹת זֶה מִזָּה, וּבָהּ תַּפְלַתוֹ שֶׁל אָדָם מְקַבְּלַת לְפָנֵי יְהוָה, וְהִיא תַּפְלַת עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וְהִיא ה' עֲלִיזָנָה שֶׁתְּקַנּוּ בָּהּ חֲמֵשׁ תַּפְלוֹת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.

בשבת מתקבלת התפלה

וְשַׁבָּת אִיהִי פָּה, (נ"א פתח) דְּאִתְּפַתְחָא בְּעֶרֶב שַׁבָּת לְקַבֵּלָא לָהּ בְּהֵאִי צִלוֹתָא דְשַׁבָּת, דְּהֵא צִלוֹתָא דְשַׁבָּת אִתְּקַרִּיאת קַבְלָה, וּמִינָהּ מְקַבְּלִין כָּל סְפִירָאן דִּין מִן דִּין, וּבָהּ צִלוֹתָא דְבַר נִשְׁמַת מְקוּבְּלַת קָדָם יְהוָה, וְאִיהִי צִלוֹתָא דְעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וְאִיהִי ה' עֲלָאָה, דְּתַקִּינוּ בָּהּ חֲמֵשׁ צִלוֹתִין בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי.

היושב על חוג הארץ

אֲבָל שַׁבָּת הִיא שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, כְּלוּלָה מִשְׁלָשָׁה אַבּוֹת, שֶׁהֵם שְׁלֹשֶׁת הָעַנְפִים שֶׁל ש' שֶׁל שַׁבָּת, ב"ת יְחִידָה הִיא נִקְדָּה בְּחֻלְל שְׁלָה, וְהִיא חֲג שֶׁל כָּל (שְׁפוּלָל כָּל) יָמִים טוֹבִים, עֲלֵיהּ נֶאֱמַר הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ.

היושב על חוג הארץ

אֲבָל שַׁבָּת אִיהִי שְׂכִינָתָא תַּתָּאָה, כְּלִילָא מִתַּלְתָּא אַבְהוֹן, דְּאִינוּן תַּלְתָּא עַנְפִין דְּש' דְּשַׁבָּת, ב"ת יְחִידָה אִיהִי נִקְדָּה בְּחֻלְל דִּילָהּ, וְאִיהִי חֲג דְכָל (נ"א דְכִילִין כָּל) יוֹמִין טוֹבִין, עֲלָהּ אִתְּמַר (ישעיהו מ כב) הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ.

בשֶׁבֶת מְבִיאִים לָהּ מִזֶּזֶן עַל יְדֵי הַקֶּבֶ"ה
אֲבָל נִשְׁמָה יִתְרָה בְּשֶׁבֶת וּבְיָמִים טוֹבִים
 וּבְכָל הַמוֹסָפִים, הִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, תּוֹסֶפֶת
 רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, תְּפִלָּה שֶׁל שְׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, שֶׁלֹּשׁ
 פְּעָמִים בְּכָל יוֹם, הִיא הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה,
 הַפְּלֵל שֶׁל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה תְּפִלוֹת, שֶׁלֹּשׁ
 פְּעָמִים בְּיוֹם, עוֹלָם בְּשִׁשָּׁה יָמִים שְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה, וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָאת תְּפִלַּת כָּל פֶּ"ה.
 בַּיָּמֵי הַחֹל מְבִיאִים לָהּ מִזֶּזֶן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
אֲבָל בְּשֶׁבֶת וַיָּמִים טוֹבִים מְבִיאִים לָהּ
מִזֶּזֶן עַל יְדֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹי לְאִשָּׁה
 שְׂמֵת־פְּרָנְסֶת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וְהָרִי פְּרָשׁוּהוּ
 בַּיּוֹנָה, שְׁנֹאֲמֵר וְהִנֵּה עֲלֶה זֵית טָרֶף בְּפִיָּה,
 וְלָמָּה עֲלֶה זֵית? אֵלֶּא אֲמָרָה הַיּוֹנָה, רַבּוֹן
 הָעוֹלָמִים, יְהִיָּה מִזּוֹנֵי מְסוּר בִּידָךְ וַיְהִיָּה
 מְרוּר כְּזֵית, וְלֹא יְהִיָּה מִתּוֹק וּמְסוּר בִּיד
 שְׁלִיחַ, וְהַשְּׁלִיחַ בְּמִקּוֹם הַזֶּה זֶה מִטְטֵרוֹן.
 וְעוֹד, שְׂכִינָה נִקְרָאת תְּפִלָּה שֶׁל פֶּסַח מִצַּד
 הַיָּמִין, תְּפִלַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִצַּד הַשְּׂמָאל,
 תְּפִלַּת שְׁבִיעוֹת מִצַּד הָעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי,
 יְהו"ה הוּא בְּכָל מְקוֹם לְקַבֵּל אוֹתָהּ (וַתִּקְרָא

אֶת כְּלֵי הַקֶּבֶב).

בשֶׁבֶת מְבִיאִים לָהּ מִזֶּזֶן עַל יְדֵי הַקֶּבֶ"ה
אֲבָל נִשְׁמָתָא יִתְרָא בְּשֶׁבֶת וּבְיוֹמֵי טוֹבִין
 וּבְכָל מוֹסָפִין, אִיהִי אִימָא עֲלִיָּא,
 תּוֹסֶפֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, צְלוֹתָא דְשִׁית יוֹמִין
 דְּחוּל תְּלַת זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא, אִיהִי שְׂכִינְתָא
 תְּתָאָה, כְּלָלָא דְתַמְנֵי סְרֵי צְלוֹתֵין, תְּלַת
 זְמַנִּין בְּיוֹמָא, סְלָקִין בְּשִׁית יוֹמִין ח"י, וְעַל
 שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי תְּפִלַּת כָּל פֶּ"ה, בְּיוֹמִין
 דְּחוּל אִיִּתִי לָהּ מִזּוֹנָא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
אֲבָל בְּשֶׁבֶת וַיּוֹמִין טוֹבִין אִיִּתִי לָהּ מִזּוֹנָא
עַל יְדָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִידָה הוּא, וְוִי לְאַתְתָּא
 דְּאַתְפְּרָנְסֶת עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, וְהָא
 אוֹקְמוּהוּ בַּיּוֹנָה, דְּאַתְמֵר (בְּרַאשִׁית ח יא) וְהִנֵּה
 עֲלֶה זֵית טָרֶף בְּפִיָּה, וְאַמְאִי עֲלֶה זֵית,
 אֵלֶּא אֲמָרַת יוֹנָה, רַבּוֹן עֲלִמִּין, תְּהָא מִזּוֹנָא
 דִּילִי מְסוּרָה בִּידָךְ וְתְהָא מְרִירָא כְּזֵית,
 וְלֹא תְהָא מְתוֹקָה וּמְסוּרָה בִּיד שְׁלִיחַ,
 וְשְׁלִיחַ בְּהָא אֲתֵר דָּא מִטְטֵרוֹן, וְעוֹד
 שְׂכִינְתָא אֲתַקְרִיאַת צְלוֹתָא דְפֶסַחָא
 מְסָטְרָא דִּימִינָא, צְלוֹתָא דְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
 מְסָטְרָא דְשְׂמָאֵלָא, צְלוֹתָא דְשְׁבִיעוֹת
 מְסָטְרָא דְאַמְצָעִיתָא, יְהו"ה אִיהִי בְּכָל
 אֲתֵר לְקַבֵּלָא לָהּ, (וַתִּקְרָא מִנִּי קֶבֶבָא).

זֶהַר הַשֵּׁבֶת

פֶּרֶק ו'

פְּרָשִׁיּוֹת

תּוֹלְדוֹת - בַּמִּדְבָּר

בְּרַפְת הַבַּיִת עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ

וְשִׁבַח הַשֵּׁבֶת

פְּרָקוֹ'

כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה סא

לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ סא

עֲשׂוּתָה דְּבָרִים הַצְּרִיכִים לְכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה סא

מַעֲלַת הַיּוֹם סב

קְדוּשָׁה שֶׁל עֶרֶב שֶׁבֶת סב

נֶסַח הַקְּדוּשָׁה סג

קְדוּשַׁת הַיּוֹם סג

קְדוּשַׁת הַיּוֹם סג

עֲדוּת עַל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית סג

טְעִימַת הַמַּאֲכָלִים סד

הַכְרָזָה שֶׁבְּכַנְיֵסֶת הַשֶּׁבֶת סד

רְשׁוּת הַנְּשִׂמָה לְבָרֵךְ סד

יּוֹם הַנְּשִׂמוֹת סה

יוֹצֵר אֹר סו

תְּשַׁבְּחוּת הָעוֹלָם הַבֶּא סו

תְּשַׁבְּחַת עַל תְּשַׁבְּחַת סו

עֲלִית הַתְּשַׁבְּחַת לְמַעַלָּה סו

הַתְּשַׁבְּחַת שְׁעוֹלָה עַל כָּל הַתְּשַׁבְּחוֹת סז

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שֶׁבֶת:

- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה:
דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה:
דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית:
דְּפִים קמא-קצח.

כוס של בְּרָכָה (תקוני זהר, ב. ב.)

וְלֹא לְמַגָּא תְקִינּוּ בְכוּס דְּבְרָכָה אוּרְךָ
הַכִּי הַדְחָה וְשְׂטִיפָה, הַדְחָה
מִבְּפָנִים שְׂטִיפָה מִבְּחוּץ, לְמַהוּי תּוֹכוֹ
כְּבָרוּ, וְרָזָא דְמַלְגָּה וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ (ויקרא
טו יט), וְכַד אִיהוּ קִנְקֵן דְּאִיהוּ לְבָא דְכִיָּא
מִלְגָּאָו וּמִלְכָּר, שְׂרִיא תְמָן חֲכָמָה, דְּאִתְמַר
בְּה (משלי ח כב) יְהוּ"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ
קִנְיֵי אִיהוּ קִנְקֵן וְדָאִי, וְאִם הָאִי קִנְקֵן
אִיהוּ דְכִיָּא, אִתְמַר בִּיהּ וְנִקְהָ, וְאִם לֹא
לֹא יִנְקָה כָּל הַנוֹגֵעַ בְּה (שם ו כט).

לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ

וְקִנְקֵן דְּבַר נֶשׂ דָּא אִתְתָּא, וְאִיהוּ כּוּס,
הַכִּי צְרִיכָה שְׂטִיפָה וְהַדְחָה, אִם
הִיא כּוּס דְּבְרָכָה, וְעֲלֵהּ אִתְמַר (יחזקאל מד
ז) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ, וְאִם לֹא
אִתְקְרִיאַת כּוּס הַתְּרַעְלָה, וְיִין דִּילָהּ עֲלֵיהּ
אִתְמַר (משלי לא ו) תִּנּוּ שֶׁכֶר לְאוֹבֵד וְיִין
לְמַרְי נֶפֶשׁ וְכוּ', שְׂדִים דִּילָהּ אִינּוּן
אֲשִׁכּוּלוֹת מְרוֹרוֹת, אֲבָל יִין דְּכוּס דְּבְרָכָה
עֲלֵיהּ אִתְמַר (תהלים קד טו) וְיִין יִשְׂמַח לְבַב
אֲנוּשׁ דְּתִמְן פְּקוּדֵי יְהוּ"ה יִשְׂרִים מִשְׂמַחֵי
לֵב (שם יט טו), דְּאִינּוּן אֲשִׁכּוּלוֹת דִּילָהּ.

עֲשֶׂה דְבָרִים הַצְּרִיכִים לְכוּס שֶׁל בְּרָכָה (תוקי"

פ"ד, ב.)

וְאִתְּי כּוּס דִּינּוּ, דְּאִיהוּ וְיִין הוֹשְׁבֵן סו"ד
מִן יְסוּד, וְצְרִיךְ בִּיהּ עֲשֶׂרָה
דְּבָרִים כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין,
וְאִינּוּן כְּחֻשְׁבֵּן י' מִן יְסוּד, וְאִינּוּן עֲטוּר
וְעֲטוּף הַדְחָה וְשְׂטִיפָה ח"ו וּמְלֵא, מְקַבְּלוּ
בְּתָרֵי יְדוּי וְנוֹתְנוּ בְּיָמִין, וְיַהִיב עֵינּוּי בִּיהּ,
וּמְסַלְקוּ מִן הַקְּרָקַע טַפָּח, וּמְשַׁגְּרִיהּ
בְּמִתְנָה לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ, עֲטוּר מִסְטָרָא
דְּעֲטָרָה דְּבְרִית מִילָהּ, עֲטוּף עוֹטָה אוּר

כוס של בְּרָכָה

וְלֹא לְחַנּוּם תְּקִינּוּ כּוּס שֶׁל בְּרָכָה אֶף כָּךְ
הַדְחָה וְשְׂטִיפָה, הַדְחָה מִבְּפָנִים וְשְׂטִיפָה
מִבְּחוּץ, לְהִיּוֹת תּוֹכוֹ כְּבָרוּ, וְסוּד הַדְּבַר -
וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ, וְכַאֲשֶׁר הִקְנֵקוּ, שֶׁהוּא לֵב זָךְ
מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, שׁוֹרָה שִׁם חֲכָמָה, שְׁנַאֲמַר
בְּה יְהוּ"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ, קִנְיֵי הוּא קִנְקֵן
וְדָאִי, וְאִם הִקְנֵקוּ הִזָּה הוּא זָךְ, נֶאֱמַר בּו
וְנִקְהָ, וְאִם לֹא, לֹא יִנְקָה כָּל הַנוֹגֵעַ בְּה.

לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ

וְקִנְקֵן שֶׁל אָדָם זוּ הָאֲשֶׁה, וְהוּא כּוּס, כָּךְ
צְרִיכָה שְׂטִיפָה וְהַדְחָה, אִם הִיא כּוּס שֶׁל
בְּרָכָה, וְעֲלֵיהּ נֶאֱמַר, לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ,
וְאִם לֹא, נִקְרָאת כּוּס הַתְּרַעְלָה, וְעַל הַיִּין
שְׂלָה נֶאֱמַר תִּנּוּ שֶׁכֶר לְאוֹבֵד וְיִין לְמַרְי נֶפֶשׁ
וְכוּ'. הַשְּׂדִים שְׂלָה הֵן אֲשִׁכּוּלוֹת מְרוֹרוֹת,
אֲבָל הַיִּין שֶׁל כּוּס שֶׁל בְּרָכָה עֲלֵיו נֶאֱמַר
וְיִין יִשְׂמַח לְבַב אֲנוּשׁ, שְׂשִׁם פְּקוּדֵי יְהוּ"ה
יִשְׂרִים מִשְׂמַחֵי לֵב, שֶׁהֵם הָאֲשִׁכּוּלוֹת שְׂלָה.

עֲשֶׂה דְבָרִים הַצְּרִיכִים לְכוּס שֶׁל בְּרָכָה

וְהִיא כּוּס שֶׁל יִין, שֶׁהוּא יי"ו חֻשְׁבֵּן סו"ד
מִן יְסוּד, וְצְרִיךְ בּוֹ עֲשֶׂרָה דְּבָרִים, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרוּהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, וְהֵן כְּחֻשְׁבֵּן י'
מִן יְסוּד, וְהֵם עֲטוּר וְעֲטוּף, הַדְחָה וְשְׂטִיפָה,
ח"ו וּמְלֵא, מְקַבְּלוּ בְּשִׁתֵּי יְדָיו וְנוֹתְנוּ בְּיָמִין,
וְנוֹתְנוּ עֵינּוּי בּוֹ, וּמְסַלְקוּ מִן הַקְּרָקַע טַפָּח,
וּמְשַׁגְּרוּ בְּמִתְנָה לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, עֲטוּר מִצַּד
שֶׁל עֲטָרָה שֶׁל בְּרִית מִילָהּ, עֲטוּף, עֲטָה
אוּר כְּשִׁלְמָה, וְאִם הוּא עֲנִי שְׂאִין לוֹ אֶלָּא

רביעית לוג, שְׁהִיא הַשְּׁעוֹר שֶׁל הָאוֹת ד', נֶאֱמַר תִּפְלָה לְעִנִּי כִי יַעֲטֹף, הַדְּחָה וּשְׂטִיפָה, הַדְּחָה מִבְּפָנַי וּשְׂטִיפָה מִבְּחוּצִי, וְסוּד הַדְּבָר - וְטִהַרוּ וְקִדְּשׁוּ.

מעלת היום

הַיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטֵּר בְּשִׁבְעֵים עֶטְרוֹת, וְהַשֵּׁם הָעֲלִיוֹן הַקְּדוֹשׁ נִשְׁתַּלֵּם בְּכָל הַצְּדָדִים, וְכָל הַדְּרָגוֹת מוֹאֲרוֹת, וְהַכֹּל בְּשִׁמְחַת הַבְּרָכוֹת וּבְקִדְּשָׁה עַל קִדְּשָׁה וְתוֹסֶפֶת שֶׁל קִדְּשָׁה.

קדשה של ערב שבת

קִדְּשָׁה שֶׁל עֶרֶב שֶׁבֶת זוּהִי קִדְּשָׁה שֶׁל שֶׁבֶת בְּרֵאשִׁית. שְׁהֵרִי מִתְקַדֵּשׁ מִשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים, וְשִׁלֵּשׁ דְּרָגוֹת שֶׁל תְּפוּחִים הַקְּדוֹשִׁים. וְצָרִיכִים לְהַזְכִּיר עַל הַקִּדְּשָׁה הַזֹּאת כָּלֵל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וּמְנוּחָה בְּסוּד שֶׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם הַשְּׁבִילִים וְשִׁלֵּשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁנִּכְלָלוֹת בָּהֶם, סוּד הָעֵדוּת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, דְּהֵינּוּ (בְּרֵאשִׁית ב) וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צִבְאָם וְגו'. וַיְכַל אֱלֹהִים, שְׁיֵשׁ בְּעֵדוּת הַזֹּאת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ תְּבוּלוֹת, שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים עִם שְׁלֹשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁל הַתְּפוּחִים הַקְּדוֹשִׁים.

שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת, שֶׁהֵן: שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. וַיֵּשׁ בוֹ סוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, וְסוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן, וְסוּד כָּל הָאֲמוּנָה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אֱלֹהִים: אֶחָד הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן. אֶחָד פֶּתַח יִצְחָק. וְאֶחָד הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן הַקְּדוֹשׁ, קִדְּשׁ קִדְּשִׁים. צָרִיךְ אָדָם לְהַעֲבִיר אֶת הָעֵדוּת הַזֹּאת בְּשִׁמְחָה וְרִצּוֹן הַלֵּב, לְהַעֲבִיר לְפָנַי בְּעֵלְהָ שֶׁל הָאֲמוּנָה. וְכָל מִי שֶׁמַּעֲבִיר אֶת זֶה וַיֵּשֶׁם לְבוֹ וְרִצּוֹנוֹ לְזֶה, מְכַפֵּר עַל כָּל חַטָּאוֹ.

בְּשִׁלְמָה (תהלים קד ב), וְאִם הוּא עֲנִי דְלִית בִּיהַ אֶלָּא רְבִיעִית לוג דְּאִיהִי שְׁעוֹרָא דְּאֵת ד', אֲתִמֵּר (סס קב א) תִּפְלָה לְעִנִּי כִי יַעֲטֹף, הַדְּחָה וּשְׂטִיפָה, הַדְּחָה מִלְּגָאוֹ וּשְׂטִיפָה מִלְּכַר, וְרִזָּא דְמִלָּה וְטִהַרוּ וְקִדְּשׁוּ (ויקרא טז טז).

מעלת היום (ח"ב ר"ח ב)

יוֹמָא דְּאֵה, מִתְעַטֵּרָא בְּשִׁבְעֵין עֶטְרִין, וּשְׁמָא עֲלָאָה קִדְּשָׁא, אֲשִׁתְּלִים בְּכָל סְטֵרִין, וְאֲתִנְהִירוּ בְּלָהוּ דְרִגִּין, וְכֹלָא בְּחֵדוּהַ דְּבִרְפָּאן, וּבְקִדְּוִשָׁה עַל קִדְּוִשָׁה, וְתוֹסֶפֶת דְּקִדְּוִשָׁה.

קדשה של ערב שבת

קִדְּוִשָׁה דְּמַעְלֵי שֶׁבֶתָא, דְּאִיהִי קִדְּשָׁה דְּשֶׁבֶת בְּרֵאשִׁית. דְּהָא אֲתִקְדֵּשׁ מִתְּלַתִּין וְתֵרִין שְׁבִילִין, וְתַלְתַּת דְּרִגִּין דְּתְּפוּחִין קִדְּשִׁין. וּבְעֵינֵין לְאֲדַבְּרָא עַל הָאֵי קִדְּוִשָׁה, כְּלָלָא דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְנִיחָא בְּרִזָּא דְּתַלְתִּין וְתֵרִין שְׁבִילִין, וְתַלְתַּת דְּרִגִּין דְּאֲתִפְלִילוּן בְּהוּ, רִזָּא דְּסִהְדוּתָא דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, דְּהֵינּוּ (בְּרֵאשִׁית ב) וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צִבְאָם וְגו'. וַיְכַל אֱלֹהִים, דְּאִית בְּסִהְדוּתָא דְּאֵה, תְּלַתִּין וְחֲמִשׁ תִּיבּוּן. תְּלַתִּין וְתֵרִין שְׁבִילִין, וְתַלְתַּת דְּרִגִּין דְּתְּפוּחִין קִדְּשִׁין.

תְּלַת דְּרִגִּין, דְּאֵינּוּן: שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. וְאִית בִּיהַ רִזָּא דְּעֲלָמָא עֲלָאָה, וְרִזָּא דְּעֲלָמָא תְּתָאָה, וְרִזָּא דְּכָל מְהִימְנוּתָא. תְּלַת זְמַנִּין אֱלֹהִים, חַד, עֲלָמָא תְּתָאָה. וְחַד, פֶּתַח יִצְחָק. וְחַד, עֲלָמָא עֲלָאָה קִדְּשָׁא, קִדְּשׁ קוֹדְשִׁין. בְּעִי בְּרַגְשׁ לְמַסְהַד סִהְדוּתָא דְּאֵה, בְּחֵדוּהַ דְּבְרֵעוּתָא דְּלָבָא, לְאַסְהַדָּא קְמִי מְאָרִיָּה דְּמִהִימְנוּתָא. וְכָל מְאָן דְּיִסְהִיד דְּאֵה, וַיֵּשֶׁן לְבִיהַ וְרַעוּתִיהַ לְדָא, מְכַפֵּר עַל כָּל חוּבוּי.

נִסַּח הַקְּדוּשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ וְכוּ',
הַאִי קִידוּשָׁא אִיהוּ בְּחַד מִתְקַלָּא, לְקַבֵּל
סִהְדוּתָא דְמַהִימְנוּתָא, וְאִינוּן תְּלַתִּין
וְחַמֵּשׁ תִּיבִין אַחֲרֵינוּ, כְּמָה דְאִית בְּוִיכְלוּ.
כִּלְא סְלִקִין לְשַׁבְעִין תִּיבִין, לְאַתְעַטְרָא
כְּהוּ שֶׁבֶת, דְּמַעְלֵי שֶׁבֶתָא, זְכָאָה חוּלְקִיָּה
דְּבַר נֶשׁ, דְּיִכּוּוּן רְעוּתִיָּה לְמַלִּין אֱלִין,
לִיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה.

נִסַּח הַקְּדוּשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ וְכוּ', קִדּוּשׁ זֶה
הוּא בְּמִשְׁקַל אֶחָד כְּנֶגֶד עֲדוּת הָאָמוּנָה,
וְהֵם שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ תַּבּוֹת אַחֲרוֹת, כְּמוֹ
שֵׁשׁ בְּוִיכְלוּ. הַכֹּל עוֹלָה לְשִׁבְעִים תַּבּוֹת
לְהִתְעַטֵּר בָּהֶם שֶׁבֶת שֶׁל עֶרֶב שֶׁבֶת. אֲשֶׁרִי
חִלְקוּ שֶׁל אָדָם שֶׁיִּכְנוּ רְצוּנוֹ לְדַבְרִים הֶלְלוּ
לְכַבוֹד רַבּוֹנוּ.

קְדוּשַׁת הַיּוֹם

קִידוּשָׁא דְיוֹמָא, הָא אוּקְמוּהָ בּוֹרָא
פְּרִי הַגִּפְנוֹ, וְלֹא יִתִּיר. דְּהָא
יוֹמָא קָאִים לְקַדְּשָׁא לִיָּה, מַה דְּלִית הַכִּי
כְּלִילָא, דְּאֵנָן צְרִיכִין לְקַדְּשָׁא לִיָּה, בְּהַנִּי
מַלִּין, כְּמָה דְאוּקִימְנָא. וְלֹא אַתְקַדְּשׁ
הַאִי לִילָא, אֶלָּא בְּעַמָּא קְדִישָׁא לְתַתָּא,
כַּד שְׂרָיָא עֲלִיָּהוּ הֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה.
וְאֵנָן בְּעִינֵין לְקַדְּשָׁא לִיָּה בְּרְעוּתָא דְלִבָּא,
לְכוּנָא דְעֵתָא לְהַאִי.

קְדוּשַׁת הַיּוֹם

קְדוּשַׁת הַיּוֹם, הֲרִי פְּרִשׁוּהוּ בּוֹרָא פְּרִי הַגִּפְנוֹ,
וְלֹא יוֹתֵר. שֶׁהֲרִי הַיּוֹם עוֹמֵד לְקַדְּשׁ אוֹתוֹ. מַה
שָׂאִין כֵּן בְּלִילָה, שְׂאֵנָן צְרִיכִים לְקַדְּשׁ אוֹתוֹ
בְּדַבְרִים הֶלְלוּ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. וְלֹא מִתְקַדְּשׁ
הַלִּילָה הַזֶּה, אֶלָּא רַק בְּעַם הַקְּדוּשׁ לְמִטָּה,
כְּשִׁשׁוּרָה עֲלֵיהֶם אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיוֹנָה. וְאֵנָן
צְרִיכִים לְקַדְּשׁוֹ בְּרָצוֹן הַלֵּב, וְלִכְנוֹן הַדְּעַת
לָזָה.

קְדֻשַׁת הַיּוֹם

וְיוֹמָא אִיהוּ קָא מְקַדְּשָׁא לִיָּה. וְיִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי בְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין,
וּמִתְקַדְּשִׁין בְּקְדוּשַׁתִּיָּה, בְּהַאִי יוֹמָא.
זְכָאִין יִשְׂרָאֵל, עַמָּא קְדִישָׁא, דְּאַחְסִינּוּ
יוֹמָא דָּא, אַחְסַנְת יְרוּתָא לְעֵלְמִין.

קְדֻשַׁת הַיּוֹם

וְהַיּוֹם מְקַדְּשׁ אוֹתוֹ, וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְּשִׁים
בְּתַפְלוֹת וּבְקִשּׁוֹת וּמִתְקַדְּשִׁים בְּקְדֻשַׁתוֹ
בַּיּוֹם הַזֶּה. אֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל הָעַם הַקְּדוּשׁ
שִׁירְשׁוֹ יוֹם הַזֶּה נַחֲלַת יְרֻשָׁה לְעוֹלָמִים.

עֲדוּת עַל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית (חֲלֹק ג' רע"ג, א ר"מ)

חֲמִישָׁאָה, כּוּס דְּוִיכְלוּ. כּוּ"ס, בְּחֻשְׁבוֹן
אֱלֹהִים. וְיִכְלוּ, ב, דְּכִלִּיל לוֹן
כִּלְא קְדִישָׁא, דְּהַאִי כּוּס מְלֵא יִינָא
דְּאוּרִיתָא, צְרִיד לְאַסְהָדָא עַל עוֹבְדָא
דְּבְּרָאשִׁית.

עֲדוּת עַל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית

חֲמִישִׁי - כּוּס שֶׁל וְיִכְלוּ. כּו"ס בְּחֻשְׁבוֹן
אֱלֹהִים. וְיִכְלוּ - ע"ב, שֶׁכּוֹלֵל אוֹתָם הַכֵּלָה
הַקְּדוּשָׁה. שֶׁהַכּוּס הַזֶּה הַמְּלֵאָה יְיָ שֶׁל
תּוֹרָה, צְרִיכָה לְהַעֲיֵד עַל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

טעימת המאכלים (ח"א מ"ח, ב.)

וּבְלִילִיָּא דְשַׁבְּתָא כְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַטְעָמָא
מִכְּלָא, בְּגִין לְאַחְזָא דְהַאי
סַבְתָּ שְׁלוֹם מִכְּלָא אֲתַבְּלִילִית, וּבְלִבְדָּ
דְּלֵא יִפְגִּים מִכְּלָא חֲדָא לְיוֹמָא, וְאִית
דְּאֲמְרֵי תְרִין, לְתַרְיִן סְעוּדַתִּי אַחְרֵי
דְּיוֹמָא, וְשִׁפּוּר. וְכָל שְׂפָן אִי סְלִיק יְתִיר
לְיוֹמָא וְיִכִּיל לְמַטְעַם מִמִּיכְּלִין אַחְרֵי
וְלְזַעֲרֵי בְתֵרֵי תְבַשְׂלִין סִגְיָא, וְאוֹקְמוּהָ
חֲבֵרָא.

הַפְּרוּז שְׁבַכְנִיסַת הַשַּׁבָּת (ח"ב ר"ד, א.)

אַלְא כִּד עֵאל שַׁבְּתָא, כְּרוּזָא קָרִי
כְּבוּלְהוּ רְקִיעִין, אֲתַתְּקֵנוּ רְתִיכִין,
אֲתַתְּקֵנוּ מִשְׂרִיין, לְקַדְמוֹת מְאִרִיכוֹן. כְּדִין
נְפִיק חַד רוּחָא מִסְטְרָא דְדָרוּם, וְהַהוּא
רוּחָא אֲתַפְּרֵשׁ עַל כָּל אֵינּוֹן חִילִין
וּמִשְׂרִיין דְּלִסְטְרָא יְמִינָא, וְאֲתַלְבְּשֵׁן בֵּיה,
וְהַהוּא רוּחָא אֲקָרִי לְבוּשָׂא דִיקָר
דְּשַׁבְּתָא. כְּדִין פְּתוּרֵי דְהַאי עֲלֵמָא,
מִתְתַּקְּנֵן בְּחַד הִיכְלָא. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה
דְּהַהוּא בַר נֶשׁ, דְּסְדוּרָא דְפְתוּרִיָּה אֲתַחְזִי
תְּמֵן כְּדָקָא יְאוּת, וְקִימָא כְּלָא מִתְתַּקְּנָא,
בְּלָא כְּסוּפָא, אֵינֶשׁ כְּפּוּם חִילִיָּה.

רְשׁוֹת הַנְּשֻׁמָּה לְבֶרֶךְ (ח"ב קל"ח, א.)

נְשֻׁמַת כָּל חַי, הֵא חֲבֵרִיָּא אֲתַעְרוּ בֵּיה
מְלִין דְּקִשׁוּט. אֲבָל אִית לֵן לְאַדְכְּרָא, הַאי
נְשֻׁמַתָּא דְפִרְחָא מִהַהוּא חַי הַעוֹלָמִים.
וּבְגִין דְּאִיהִי דִילִיָּה, דְּמַנְיָה נְפָקֵן כָּל
בְּרַכָּאן, וְשִׂרְיִין בֵּיה, וְהוּא אֲשֻׁקִי וּמְבַרְךְ
לְתַתָּא, הַאי נְשֻׁמַתָּא דְנִפְקָא מַנְיָה, אִית
לָה רְשׁוֹ לְבֶרֶכָא לְהַאי אֲתֵר.
וְעַל דָּא פְּרַחִין נְשֻׁמַתִּין מִהַהוּא חַי,
בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא. אֵינּוֹן נְשֻׁמַתִּין דְּאֵינּוֹן
פְּרַחָאן, מִמֶּשׁ מְבַרְכִין לְהַאי אֲתֵר דְּאֲקָרִי

טעימת המאכלים

וּבְלִילִי שַׁבְּתָא צְרִיף אָדָם לְטַעַם מִהַכֵּל כְּדִי
לְהִרְאוֹת שְׁסַפְתָּ שְׁלוֹם הַזֵּאת נִכְלָלָה מִהַכֵּל,
וּבְלִבְדָּ שְׁלֵא יִפְגִּים מִאֲכָל אֶחָד לְיוֹם, וְיֵשׁ
אוֹמְרִים שְׁנַיִם, לְשַׁתֵּי הַסְּעוּדוֹת הָאֲחֵרוֹת
שֶׁל הַיּוֹם, וְיִפְהָ. וְכָל שְׂפָן אִם מַעְלָה יוֹתֵר
לְיוֹם וְיִכּוֹל לְטַעַם מִמִּמְאָכְלִים אַחֲרֵים.
וְלִקְטָנִים בְּשַׁנֵּי תְבַשְׂלִים מִסְפִּיק. וּבְאַרְוֵהָ
הַחֲבֵרִים.

הַפְּרוּז שְׁבַכְנִיסַת הַשַּׁבָּת

אַלְא כְּשִׁנְכְּנִיסַת שַׁבְּתָא, פְּרוּז קוּרָא בְּכָל
הַרְקִיעִים: הַתְּתַקְּנוּ מִרְכָּבוֹת, הַתְּתַקְּנוּ
מַחְנוֹת כְּנֶגֶד רְבוּבֵכֶם. אַז יוֹצֵאת רוּחַ
אַחַת מִצַּד הַדָּרוּם, וְאוּתָהּ רוּחַ נִפְרָשֶׁת
עַל כָּל אוֹתָם חֲלִלוֹת וּמַחְנוֹת שֶׁל צַד יְמִין,
וּמִתְלַבְּשׁוֹת בּוֹ, וְאוּתָהּ רוּחַ נִקְרָאת לְבוּשׁ
כְּבוֹד שֶׁל שַׁבְּתָא. אַז הַשְּׁלַחְנוֹת שֶׁל הַעוֹלָם
הַזֶּה מִתְתַּקְּנוֹת בְּהִיכָל אֶחָד. אֲשֵׁרֵי חֲלָקוֹ שֶׁל
אוֹתוֹ אָדָם שֶׁסְּדוּר שְׁלַחְנוֹ נִרְאֶה שֶׁם פְּרָאֵי,
וְהַכֵּל עוֹמֵד מִתְקוֹן בְּלֵי בּוּשָׂה, אִישׁ כְּפִי כָחוּ.

רְשׁוֹת הַנְּשֻׁמָּה לְבֶרֶךְ

נְשֻׁמַת כָּל חַי, הֵרִי הַחֲבֵרִים עוֹרְרוּ בּוֹ דְבַרֵּי
אַמְתָּ. אֲבָל יֵשׁ לָנוּ לְהַזְכִּיר, הַנְּשֻׁמָּה הַזֹּאת
שֶׁפּוֹרַחַת מֵאוֹתוֹ חַי הַעוֹלָמִים. וּמִשׁוּם
שֶׁהִיא שְׁלוֹ, שְׁמִמְנוֹ יוֹצֵאוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת
וְשׁוֹרוֹת בּוֹ, וְהוּא מְשָׁקֵה וּמְבַרְךְ לְמִטָּה,
הַנְּשֻׁמָּה הַזֹּאת שֶׁיוֹצֵאת מִמְנוֹ יֵשׁ רְשׁוֹת לְבֶרֶךְ
אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה.

וְלָכֵן פּוֹרַחוֹת הַנְּשֻׁמוֹת מֵאוֹתוֹ חַי בְּעֶרֶב
שַׁבְּתָא, אוֹתָן נְשֻׁמוֹת שֶׁפּוֹרַחוֹת, מִמֶּשׁ
מִבְּרָכוֹת מְקוֹם זֶה שֶׁנִּקְרָא שֶׁם מְלִמְטָה.

ואותו מקום שיוצאות ממנו, מברך אותו למעלה, ושם זה מקבל ברכות ממטה וממעלה, ונקללת מכל הצדדים.

בימי החל היא מקבלת ברכות משאר הנשמות שמברכות אותה מלמטה, ביום השבת היא מקבלת ברכות מאותן נשמות עליונות שמברכות אותה בארבעים וחמש תבות כחשבון מ"ה. (מנשמת כל חי עד והאחרונים) ובסוד של חמשים תבות. כחשבון מ"ה כמו שבארנו בסוד מ"ה ובסוד מ". זה העולם העליון, וזה העולם התחתון. נשמת כל חי (עד והאחרונים) - מ"ה. וזמן אלו פינו מלא שירה עד ומלפנים - עולה התשבחת האחרת חמשים תבות. ואף על גב שלא עומד הדבר בחשבון, עולה החשבון סוד מ", ומשם והלאה עולה התשבחת האחרת לחשבון (מ"ה) מאה תבות, תשלומים של הכל, ומרפבה אחת על מה ששורה שהוא תשלום (אותו שלם עליו).

וכל השבח הזה וכל הדברים הללו כלם איברים ידועים בחשבון לתשלום שבת ולהשתלם מהם פראוי. אשרי העם שידועים לסדר את שבח רבונם פראוי. מכאן והלאה סדור התפלה כמו שתקן.

יום הנשמות

היום הזה הוא יום הנשמות שמתעטר אותו צרור הנשמות (בתפחות של אדום). משום כך משבחים בתפחות תשבחת הנשמה, והינו נשמת כל חי תברך את שמך ה' אלהינו ורוח כל בשר וכו'. ואין התשבחת אלא בצד של

שם מתתא. והוא אתר דנפקי מניה מברך ליה לעילא, והאי שם מקבלא ברכאן, מתתא ומעילא, ואתכלילת מכל סטרין.

ביומי דחול, איהי מקבלא ברכאן משאר נשמתין, דקא מברכין לה מתתא. ביומא דשבת, איהי מקבלא ברכאן מאינון נשמתין עלאין, דקא מברכאן לה בארבעין וחמש תיבין, כחושבן מ"ה. (מנשמת כל חי עד והאחרונים) (ס"א) וברזא דחמשין תיבין, כחושבן מ"ה) כמה דאוקימנא, ברזא מ"ה, וברזא מ". דא עלמא עלאה, ודא עלמא תתאה. נשמת כל חי (ס"א עד והאחרונים) מ"ה. וזמן ואילו פינו מלא שירה עד ומלפנים, סלקא תושבחתא אחרא חמשין תיבין. ואף על גב דלא קיימא תמן מלה כחושבנא, סלקא חשבנא רזא מ". ומתמן ולהלאה סלקא תושבחתא אחרא לחשבון (מ"ה) מאה תיבין, תשלומין דכלא, וחד רתיקא על מה דשריא דאיהו תשלומא (ס"א הוא שלימא עלאה).

וכל שבחא דא, וכל מלין אליון, בלהו שייפין ידיען, כחושבנא לתשלומא דשבת, ולאשתלמא מניהו, כדקא חזי. זכאה עמא, דידיעי לסדרא שבחא דמריהון, כדקא יאות. מכאן ולהלאה סדורא דצלותא כמה דאתתקנת.

יום הנשמות (ח"ב ר"ה, ב)

האי יומא, איהו יומא דנשמתין, דאתעטרא ההוא צרורא דנשמתין. (בתושבתו דמאריהו) בגין כך משבחי בתושבתון תשבחתא דנשמתא, והינו נשמת כל חי תברך את שמך יי' אלהינו

נְשָׁמָה וְרוּחַ, וְהַיּוֹם הַזֶּה עוֹמֵד בְּרוּחַ וּנְשָׁמָה,
וְלֹא שֶׁל גּוֹף.

יוֹצֵר אוֹר

הַתְּשֻׁבָּה שֶׁל דְּרָגָה אַחֲרֵת עֲלִיּוֹנָה, סוֹד
הַיּוֹם, שֶׁמֶשׁ קְדוּשָׁה שֶׁהִיא אוֹר הַיּוֹם, הַיְנוּ
יוֹצֵר אוֹר. סוֹד הָאוֹר הַמְּאִיר, שֶׁמִּמֶּנּוּ נִזְזָנִים
וּמְאִירִים כָּל אוֹתָן הַצְּבָאוֹת, הַמְּרַכְּבוֹת,
וְהַכּוֹכָבִים וְהַמְּזָלוֹת, וְכָל אוֹתָם שֶׁשׁוֹלְטִים
עַל הָעוֹלָם.

תְּשֻׁבּוֹת הָעוֹלָם הַבָּא

תְּשֻׁבָּתוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא בַּיּוֹם הַזֶּה,
הַיְנוּ אֵל אֲדוֹן. וְהַתְּשֻׁבָּת הַזֹּאת הִיא בְּסוֹד
עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת קְדוּשׁוֹת
שֶׁמִּתְעַטְרוֹת בְּאַבוֹת וּבַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה
הַקְּדוּשָׁה.

תְּשֻׁבָּת עַל תְּשֻׁבָּת

הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטַנוֹת הֵן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן הָעוֹלָם הַתְּחִלְתוֹן, שֶׁהֵן אֵל
בְּרוּךְ גְּדוֹל דְּעָה וְכוּ', וְאִין בֵּין תְּבָה לְתְבָה
רוּחַ אַחֵר, אֶלָּא אוֹת רְשׁוּמָה בְּכָל תְּבָה
וְתְבָה. וּבְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן יֵשׁ רוּחַ, וְהַצְּדִידִים
הַקְּדוּשִׁים בֵּין אוֹת לְאוֹת. וְזוֹהִי תְּשֻׁבָּת
עַל תְּשֻׁבָּת, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל
הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשֻׁבָּחוֹת וְאוֹמְרוֹת לְמַלְךְ
הָעֲלִיּוֹן יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.

עֲלִית הַתְּשֻׁבָּת לְמַעְלָה

כְּשֶׁהַתְּשֻׁבָּת הַזֹּאת עוֹלָה לְמַעְלָה, שְׁתֵּים
מְרַכְּבוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁאֵמְרָנוּ, מִזְדַּמְּנִין
וְלוֹקְחוֹת אֶת הַתְּשֻׁבָּת הַזֹּאת מִהַעֵם הַקְּדוּשׁ,
וּמַעֲלִים אוֹתָהּ לְהַתְעַטֵּר בָּהּ בְּכִמְהָ מְרַכְּבוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת שְׁמִמְנוֹת. וְכָל אוֹתָם הַצְּדִיקִים
שֶׁבָּגוּ עֲדוֹ, כְּלָם מִתְעַטְרִים בְּתְשֻׁבָּת

וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר וְכוּ'. וְלִית תּוֹשְׁבַתָּה אֶלָּא
בְּסִטְרָא דְנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא, וְהֵאֵי יוֹמָא,
קַיִימָא בְרוּחָא וּנְשָׁמַתָּא, וְלֹאוּ דְגוּפָא.

יוֹצֵר אוֹר

תּוֹשְׁבַתָּה דְּדְרָגָא אַחֲרָא עֲלָא, רָזָא
דְּיוֹמָא, שְׁמֵשׂא קְדִישָׁא
דְּאִיהוּ נְהוּרָא דְּיוֹמָא, הַיְנוּ יוֹצֵר אוֹר.
רָזָא דְנְהוּרָא דְנְהוּרָא, דְּמִנְיָה אֲתִזְנִין וְנְהוּרִין
כָּל אִינּוֹן חַיִּילִין, רְתִיכִין, וְכַכְּבִיא וּמְזִלִי,
וְכָל אִינּוֹן דְּשִׁלְטִין עַל עֲלָמָא.

תְּשֻׁבּוֹת הָעוֹלָם הַבָּא (ח"ב ר"ח, ב)

תּוֹשְׁבַתָּה דְּעֲלָמָא דְּאִתִּי בְּיוֹמָא דְּאֵ,
הַיְנוּ אֵל אֲדוֹן. וְתּוֹשְׁבַתָּה
דְּאֵ, אִיהוּ בְּרָזָא דְּעֲשָׂרִין וְתִרִין אֲתִנּוֹן
עֲלָאִין קְדִישִׁין, דְּמִתְעַטְרִין בְּאַבְהֵן
וּבְרְתִיכָא עֲלָאָה קְדִישָׁא.

תְּשֻׁבָּת עַל תְּשֻׁבָּת

אֲתִנּוֹן זְעִירִין, אִינּוֹן עֲשָׂרִין וְתִרִין אֲתִנּוֹן,
דְּאִינּוֹן בְּעֲלָמָא תְּתָאָה, דְּאִינּוֹן
אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל דְּעָה וְכוּ', וְלֹא אִית בֵּין
תִּיבָה לְתִיבָה, רוּחָא אַחֲרָא, אֶלָּא אֵת
רְשִׁימָא בְּכָל תִּיבָה וְתִיבָה. וּבְעֲלָמָא
עֲלָאָה, אִית רוּחָא, וְסִטְרִין קְדִישִׁין, בֵּין
אֵת לְאֵת. וְדָא אִיהוּ, תּוֹשְׁבַתָּה עַל
תּוֹשְׁבַתָּה, דְּאֲתִנּוֹן עֲלָאִין דְּיוֹמָא
שְׁבִיעָאָה, קָא מְשַׁבַּח וְאָמַר לְמַלְכָא
עֲלָאָה יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.

עֲלִית הַתְּשֻׁבָּת לְמַעְלָה

כַּד תּוֹשְׁבַתָּה דְּאֵ סִלְקָא לְעִילָא, שְׁתֵּין
רְתִיכִין עֲלָאִין דְּקַאמְרוּן, מִזְדַּמְּנִין
וּנְטִילִי לְהֵאֵי תּוֹשְׁבַתָּה מַעְמָא קְדִישָׁא,
וְסִלְקִי לָהּ לְאֲתַעְטְרָא בָּהּ, בְּכִמְהָ רְתִיכִין
עֲלָאִין, דִּי מְמַנּוּ, וְכָל אִינּוֹן צְדִיקִיא
דְּבַגְנָתָא דְּעָדוֹן, כְּלָהוּ מִתְעַטְרִין

הַזֶּאת, וְכָל אוֹתוֹן מְרַכְּבוֹת וְכָל אוֹתוֹן נְשָׁמוֹת
הַצְּדִיקִים, כְּלָם עוֹלָיִם בְּתִשְׁבַּחַת הַזֶּה עַד
סוּד הַפֶּסֶא.

בְּתוֹשְׁבַחְתָּא דָּא, וְכָל אֵינּוֹן רְתִיכִין, וְכָל
אֵינּוֹן נְשָׁמְתִין דְּצַדִּיקָיָא, כְּלָהוּ סְלָקִין
בְּתוֹשְׁבַחְתָּא דָּא, עַד רְזָא דְכוֹרְסָיָא.

הַתְּשַׁבַּחַת שְׁעוֹלָה עַל כָּל הַתְּשַׁבַּחוֹת
וּבְשִׁמְיָנָהּ לְכַפֵּא הַקְּדוֹשׁ הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה שֶׁל
כָּל יִשְׂרָאֵל, עוֹמְדַת שָׁם עַד הַזְּמַן שְׂאוֹמְרִים
הַקְּדוֹשָׁה הַעֲלִינָה שֶׁל מוֹסְרָא. וְאַזְ הַעֲלִיָּה
שְׁלִמְטָה לְמַעְלָה, לְהַאֲחִז חֲכָל לְמַעְלָה
לְמַעְלָה לְהִיּוֹת הַכָּל אַחַד. זֹהֵי הַתְּשַׁבַּחַת
שְׁעוֹלָה עַל כָּל הַתְּשַׁבַּחוֹת.

הַתְּשַׁבַּחַת שְׁעוֹלָה עַל כָּל הַתְּשַׁבַּחוֹת
כַּד מְטָא לְכוֹרְסָיָא קְדִישָׁא, תוֹשְׁבַחְתָּא
דָּא דְכָל יִשְׂרָאֵל, קְיִימָא תַּמָּן, עַד זְמַנָּא
דְּקַאמְרֵי קְדוּשָׁה עֲלָא דְמוֹסְרָא. וּבְדִין
סְלוֹקָא דְלַתְתָּא לְעִילָא, לְאַתְאַחְדָּא כְּלָא
לְעִילָא לְעִילָא, לְמַהּוּ כְּלָא חַד. דָּא אֵיחֵי
תוֹשְׁבַחְתָּא, דְּסְלָקָא עַל כְּלָהוּ תְשַׁבְּחוֹן.

**יהודים חושיו
והינצלו**

הַיּוֹם כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כְּמַהוּ
וְעַתְּ צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמְנָה יוֹשִׁיעַ
(יִרְמִיָּה פָּרָק ל"ז)

**הַאִם הַנֶּךְ חִפֵּץ לְהִנְצַל מִפְּצַצַת אַטוֹם?
מִהַקְּרִינּוֹת?
הַאִם הַנֶּךְ יוֹדֵעַ מַה יִּסּוּכֵךְ עֲלֶיךָ?**

**הַאִם שְׁמַעַת הֵיכַן נִיתֵן לְהַשִּׁיג בִּימִינוּ
תִּיבַת נַח כְּדִי לְהִינְצַל?**

**הַזְּמַן אוֹזֵל אֶל
תְּתַמְהָמָה!**

המשך "ערכה של שעה" מעמוד בב

כתב הפך החיים (סי' קנ"ה סק"ג): מצוה פְּרִיָּה וּרְבִיָּה שְׁלֵא יְהֵא עֵקֶר בְּשִׁכְלוֹ שְׂאִינוּ מוֹלִיד, וְאָמְרוּ חז"ל וְדָלָא מוֹסִיף יְסִיף, וְצָרִיף שִׁיחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם: מַה שְּׁלֵא חֲדָשׁ מִקְדָּמַת דְּנָא, וּבְזָה יֵאִירוּ יִמְיוֹ לְעוֹלָם הַבָּא (בשם אור צדיקים אות י"ג), וְכֵתֵב מְרֻנָּא הֲבֵן אִישׁ חַי זִי"ע (חלק דְּרוּשִׁים פְּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים ד"ה אַם אֲדוֹנָיו יִתֵּן לוֹ), וְז"ל: כִּי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֻלְק הַנִּסְתֵּר, וְנִקְרָאִים בְּנִים, וְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֻלְק הַנִּגְלָה וְנִקְרָאִים בְּנוֹת, עכ"ל. וְיוֹצֵא לְפִי דְּבִרְיָהֶם הַקְדוּשִׁים שְׁפָדֵי לְצֵאת יְדֵי חוֹבַת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה בַתּוֹרָה, חֵיב לְחַדָּשׁ גַּם בְּנִגְלָה וְגַם בְּנִסְתֵּר, וְמִי יֹאמֵר וְכִיתִי וְיוֹצֵאתִי יְדֵי חוֹבַתִּי.

ובזהר הקדוש (פְּרָשַׁת שְׁלַח לך דף קע"ג ע"א) כְּתוּב, שְׁכָל יְהוּדֵי חֵיב לְחַדָּשׁ חֲדוּשִׁים בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל לְנִשְׁמָה מַה חֲדָשָׁה, וְאִם לֹא חֲדָשָׁה, נִמְצָאת בְּבוּשָׁה גְדוּלָה.

וְכֵתֵב בְּסֵפֶר "זוהר חי", דְּכָל אֶחָד חֵיב לְחַדָּשׁ בַּתּוֹרָה בְּשַׁבַּת כְּפִי יְכוּלָתוֹ, בְּכָל חֻלְקֵי פְרָד"ס הַתּוֹרָה וּבְדִרְשׁוֹת חז"ל. וּבשׁו"ת "תוֹרָה לְשִׁמְהָ" (לְרַבֵּנוּ יוֹסֵף חַיִּים – א"ח סִימָן צ"ח) כְּתוּב: כִּי מִי שֶׁחֲדָשׁ אֵיזָה חֲדוּשׁ בַּתּוֹרָה, בְּמִשְׁפַּח הַשְּׁבוּעַ וְכֵתֵב לֹא יוֹצֵיא אוֹתוֹ בְּפֶה עַד שַׁבַּת, וְאֵין נֶחְשָׁב שֶׁחֲדָשׁוֹ בְּשַׁבַּת.

שלו ואומר: שמעו חדוש תורה שאומרת נשמת פלוני זה. וכלם מעמידים אותו דבר בשתי ישיבות. הם למטה, והקדוש ברוך הוא למעלה חותם לאותו דבר.]

תא חזי, כד מלה אתחדש באורייתא, ונשמתא דנחתא בשבתא אתעסקת באינון מלין חדתין, וסלקי לעילא. כל פמליא דלעילא, צייתין לההוא מלה, וחסיות הקדש מתרביין בגדפין, ומתלבשין בגדפין. וכד שאיל לון קדשא ברין הוא, ולא תבין ושתקין, כדין חיות הקדש מה כתיב, (תקזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהו, כמה דאת אמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (תקמ"ח) וכפתחו עמדו כל העם. - [באור: בא וראה, כשדבר מתחדש בתורה ונשמה שיוֹרֶדֶת בְּשַׁבַּת הַתַּעֲסָקָה בְּאוֹתָם דְּבָרִים חֲדָשִׁים וְעוֹלָה לְמַעְלָה, כָּל הַפְּמִלְיָה שֶׁל מַעְלָה מְקַשֵּׁיבָה לְאוֹתוֹ דְּבָר, וְחִסוֹת הַקְדָּשׁ מִתְרַבִּים בְּכַנְפֵיהֶם וּמִתְלַבְּשִׁים בְּכַנְפֵיהֶם. וְכַשֵּׁשׁוֹאֵל אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מְשִׁיבֵינוּ, וְשׁוֹתְקִינוּ, אֵין חִסוֹת הַקְדָּשׁ מַה כְּתוּב? (תקזקאל א): "בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְנַפְיָהוּ", כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (איוב לב): "כִּי עָמְדוּ לֹא עָנוּ עוֹד". (תקמ"ח): "וְכַפְתְּחוּ עָמְדוּ כָל הָעָם"]. (עין שם בארץ ובדף קע"ד ע"ב). (ועין ב"סידורו של שבת" שרש החמישי ענף ב' אות ח', וז"ל: ודברי הכל בשבת נתנה תורה, אף אור התורה ורזין דאורייתא צריד אדם לחדש ביום השבת. (עין שם).

ג. כתב קב הישר (פרק לה), דביום היארצייט של אביו או אמו, וכן גם של חמיו וחמותו, לא די בקדוש ותענית שמועיל להנצל ממקצת הדין, אלא יראה להמציא לעשות טוב ביום הזה, ויראה לחדש בו איזה דבר בתורה, אז יש תועלת גדול לאביו ולאמו, וכן בשאר ימות השנה כשהבן מחדש איזה חדוש תורה לשמה, אז הבן משמח אביו ואמו, ומעטרין לאביו ואמו בכמה עיטורין, וכן לחמיו וחמותו (עין שם).

ד. **בוזהר** (פְּרָשַׁת שְׁלַח לך דף קע"ג עמוד ב'): כִּיֵּן דְּסִלְקִין כְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין דְּשָׂאֵרוּ עֲלֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל. סִלְקֵי וְזַיְמִין בְּדִיּוּקָא קַמִּי מִלְּכָא קְדִישָׁא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא שְׂאִיל לְכָלְהוּ, מֵאִי חֲדוּשָׁא הֵוָה לְכוּ בְּהֵוָה עֲלֵמָא בְּאוּרִייתָא. וְזָכָא אִיהוּ מֵאֵן דְּחֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא אִמְרַת קַמִּיה. כְּמַה חֲדָנָה עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, כְּנִישׁ לְפַמְלִיא דִּילֵיה, וְאָמַר, שְׁמַעוּ חֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא, דְּאִמְרַת נִשְׁמַתָּא דָּא דְּפִלוֹנִי, וְכָלְהוּ מוֹקַמִּי הֵיִיא מְלָה בְּתַרִּי מִתִּיבְתִּי. אִינוּן לְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְעֵילָא, חֲתִים לְהֵיִיא מְלָה. - [באור: כִּיֵּן שְׁעוֹלוֹת כָּל הַנִּשְׁמוֹת שְׁשָׂרוּ עַל יִשְׂרָאֵל, עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת בְּדַמּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל אֵת כָּלֶם: אֵיזָה חֲדוּשׁ הֵוָה לְכֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם בַּתּוֹרָה? אִשְׂרֵי מִי שְׂאוֹמֵר לְפָנָיו חֲדוּשׁ עַל הַתּוֹרָה. כְּמַה חֲדָה עוֹשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מְכַנֵּס פְּמִלְיָה

המשך בעמוד 19

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פֶּרֶק ז'

פְּרָשִׁיּוֹת

וַיֵּצֵא - נָשָׂא

שְׂמִיחַת הַתּוֹרָה בַּשַּׁבָּת וּקְדוּשַׁת

קְרִיאַת סֵפֶר תּוֹרָה בַּשַּׁבָּת

פֶּרֶק ז'

עא	שִׁמְחַת הַתּוֹרָה הָעֲלִיּוֹנָה.....
עא	לְהַכְלִיל בְּאוֹתָהּ שִׁמְחָה אֶת הָעַם הַקָּדוֹשׁ.....
עא	סוּד סֶפֶר תּוֹרָה.....
	עֵינַי שְׂבַעַת הָעוֹלָם לַתּוֹרָה בְּשַׁבַּת וַחֲמִשָּׁת הָעוֹלָם
עב	בְּיוֹם טוֹב.....
עב	הַכֵּל סוּד אֶחָד.....
עב	עֲלִית הָרְבִיעִי בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ.....
עב	תִּקְוָה בְּכֶסֶף.....
עג	שְׂמִיעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּאִימָה.....
עג	אֲמִירַת בְּרִיךְ שְׁמִיָּה בְּשַׁעַת הוֹצֵאת סֶפֶר תּוֹרָה.....
עג	גֶּסֶח תְּפִלַּת בְּרִיךְ שְׁמִיָּה.....
עד	רַק אֶחָד קוֹרֵא בַּתּוֹרָה.....
עד	כּוֹלָם שׁוֹתְקִים.....
עה	הַכְּנָה וְכִבֵּית הַקּוֹרֵא.....
עה	מְקוֹם הַפְּסֻקָּה בַּפְּרָשָׁה.....
עה	הַפְּרָשִׁיּוֹת מִתְּעַטְרוֹת לְפָנֵי הַקֶּבֶד"ה.....
עו	מִנּוּי הַמְּכַרְבּוֹת הַקָּדוֹשׁוֹת עַל כָּל פְּרָשָׁה וּפְרָשָׁה.....
עו	הַמְּלִים שֶׁל הַפְּרָשִׁיּוֹת עוֹלוֹת לְמַעַלָּה.....
עו	כֵּן מִתְּעַטְרוֹת בַּתּוֹךְ הַכֶּסֶף הַקָּדוֹשׁ.....
עז	קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּמִנְחָה שֶׁל שַׁבַּת.....
עז	קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּשָׁנֵי וּבַחֲמִישֵׁי.....
עז	תְּשַׁעַת הָעוֹלָם.....

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נוֹסֶפֶת לַג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבַּת:

- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

שמחת התורה העליונה (ח"ב ר"ה, ב)

מכאן ולהלאה, סדורא דצלותא דשאר יומי, עד ישמח משה וכו', חדוּתא דדרגא עלאה, עקרא דאבהן, דחדדי בההוא ערבא דיליה, כד סליק כורסייא לגביה, ונטיל לה, ומתחבראן כחדא. ודא איהו חדוה דאורייתא עלאה דלעילא, תורה שבכתב. דחדדי באורייתא דלתתא, תורה שבבעל פה, ואתחברו דא כדא.

שמחת התורה העליונה

מכאן והלאה סדור התפלה של שאר הימים, עד ישמח משה וכו', השמחה של הדרגה העליונה, עקר האבות, ששמח באותו חלק שלו כשהכפסא עולה אליו ונטיל אותה, ומתחברים כחדד. וזוהי שמחת התורה העליונה שלמעלה, תורה שבכתב. ששמח בתורה שלמטה, תורה שבבעל פה, ומתחברים זה עם זה.

להכליל באותה שמחה את העם הקדוש

פיון דאתחברו כחדא, בעי בר נש לאכללא בההוא חדוה לעמא קדישא, ישמחו במלכותך שומרי שבת וכו', אלהינו ואלהי אבותינו נא במנוחתנו.

להכליל באותה שמחה את העם הקדוש

פיון שהתחברו כחדד, צריף אדם להכליל באותה שמחה את העם הקדוש. **ישמחו במלכותך שומרי שבת וכו'**, אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו.

סוד ספר תורה (ח"ב ר"ה, ב)

רזא דספר תורה ביומא דא, הא אוקמוה תנינן כתיב, (נחמיה ח) ויקראו בספר בתורת האלהים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא והא אוקמוה רזא, דאינון פסוקי טעמי, ומסורת, וכל אינון דיוקין, (כ"א תקונין) ורזין עלאין, כלא אתמסר למשה מסיני. אי בכל הני דיוקין אתמסר אורייתא למשה, ספר תורה דאיהו בכל אינון קדושאן, אמאי איהו חסר מכל הני תקונין ורזין דאתמסרו ליה למשה באורייתא.

סוד ספר תורה

סוד ספר התורה ביום הזה הרי פרשהו, ששנינו כתוב (נחמיה ח) ויקראו בספר בתורת האלהים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא, והרי בארו את הסוד, שהם פסוקים, טעמים ומסורת, וכל אותם דיוקים (תקונין) וסודות עליונים, הכל נמסר למשה מסיני. אם בכל הדיוקים הללו נמסרה תורה למשה, אז ספר תורה שהוא בכל אותן קדשות, למה הוא חסר מכל התקונין האלו והסודות שנמסרו לו למשה בתורה?

אלא רזא דא, כד כורסייא קדישא

מתעטר, ואתכלילת בתורה שבכתב, כל אינון דיוקנין, וכל אינון טעמיין ומסורות, פלהו עלאין בגניזו, ואתרשימו בגו כורסייא קדישא, ואינון דיוקנין, דאעיל אורייתא דבכתב,

אלא סוד זה, כשהכפסא הקדוש מתעטר, ונכללת בתורה שבכתב כל אותן דמיות, וכל אותם טעמים ומסורות, כלם נכנסים בגניזה ונרשמו בתוך הכפסא הקדוש, ואותן דיוקנאות שהכניסה תורה שבכתב בתורה שבבעל פה, ובהם התעברה כמו אשה

שֶׁהַתַּעֲבָרָה מֵהַזְכָּר, וְנִשְׁאַרוּ הָאוֹתִיּוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת לְבָדוֹן בְּקִדְשֵׁתוֹן פְּרָאוֹי. וּלְהִרְאוֹת
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, שֶׁהִרִי מִתְבָּרְכֶת וּמִתְעַטָּרֶת
הַכֶּסֶס מִסוּד תּוֹרָה שֶׁבְכַתָּב, וְשֵׁם מַכְנִיסָה
כָּל אוֹתוֹן דְּמִיּוֹת וּמִתְקַדְּשֶׁת מִמָּוֶנּוּ, צָרִיף
לְהִרְאוֹת בְּאוֹתִיּוֹת לְבָדוֹן פְּרָאוֹי.

עַנְיָן שֶׁבַעַת הָעוֹלָם לַתּוֹרָה בַּשַּׁבָּת וְחֻמְשַׁת
הָעוֹלָם בְּיוֹם טוֹב

וְאִזְ הַכֹּל מִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה עֲלִיּוֹנָה פְּרָאוֹי,
כָּל שֶׁכּוֹן וְכָל שֶׁכּוֹן בְּיוֹם הַזֶּה. בְּיוֹם הַזֶּה צָרִיף
לְהַעֲלוֹת שֶׁבַעָה אָנָּשִׁים כְּנֶגֶד שֶׁבַעָה קוֹלוֹת,
שֶׁהֵם סוּד הַתּוֹרָה, וּבְזִמְנִים וּבְמוֹעֲדִים חֲמִשׁ
תּוֹרָה סוּד זֶה. בְּיוֹם הַכְּפֻרִים שֵׁשׁ תּוֹרָה הַסוּד
הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה.

הַכֹּל סוּד אֶחָד

וְהַכֹּל סוּד אֶחָד. חֲמִשׁ, שֶׁהֵם חֲמִשׁ דְּרָגוֹת
לְמִטָּה מִדְּרָגַת הָאוֹר הִרְאוֹשׁוֹן לְמִטָּה, וְהֵם
סוּד הַתּוֹרָה. שֵׁשׁ, שֶׁהֵם שֵׁשׁ צְדָדִים, וְהַכֹּל
סוּד אֶחָד. שֶׁבַע הֵם שֶׁבַעָה קוֹלוֹת, וְכָלֵם
סוּד אֶחָד אֶלֶּה וְאֶלֶּה.

עֲלִית הַרְבִּיעִי בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ

בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ נֹסֵף אֶחָד עַל שְׁלֹשָׁה בְּשָׁבִיל
הַשְּׂמֵשׁ שֶׁמֵּאִיר בְּאוֹתוֹ זְמַן לְלַבְּנָה, וְנוֹסֵף
אוֹר עַל הַלְּבָנָה, וְזוֹהוּ סוּד מוֹסֵף. בְּסִפְרַת תּוֹרָה
צָרִיף לְהַשְׁמֵעַ קוֹל אֶחָד וְדַבּוֹר.

תִּקּוֹן בְּכֶסֶס

הַסְּדוּר לְסִדְרַת הָעַם הַקְּדוֹשׁ בְּיוֹם הַזֶּה
וּבְשָׂאֵר הַיָּמִים שֶׁלְּסִפְרַת תּוֹרָה צָרִיף לְסִדְרַת

בְּאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, וּבָהוּ אֶתְעַבְרַת,
כְּאֶתְתָּא דְּאֶתְעַבְרַת מִן דְּכוּרָא,
וְאֶשְׁתָּארוּ אֶתְוֹן עֲלָיִן לְחוּדְיִיהוּ
בְּקִדְוִשְׁיִיהוּ כְּדָקָא חֲזִי. וְלֹאֲתַחֲזָאָה כְּבִי
כְּנִישְׁתָּא, דְּהָא אֶתְבָּרְכֶת וְאֶתְעַטָּרֶת
כּוּרְסִיָּא מְרֻזָּא דְּתוֹרָה שֶׁבְכַתָּב, וְתִמְן
אֶעִיל כָּל אִינּוֹן דְּיוֹקְנִין, וְאִיהִי אֶתְקַדְּשֶׁת
מִנְיָה, בְּעִי לֹאֲתַחֲזָאָה בְּאֶתְוֹן לְחוּדְיִיהוּ
כְּדָקָא יְאוֹת.

עַנְיָן שֶׁבַעַת הָעוֹלָם לַתּוֹרָה בַּשַּׁבָּת וְחֻמְשַׁת
הָעוֹלָם בְּיוֹם טוֹב

וּבְרִיין, כָּלֵא אֶתְקַדֵּשׁ בְּקִדְוִשָׁה עֲלָאָה
כְּדָקָא חֲזִי, כָּל שֶׁכּוֹן וְכָל שֶׁכּוֹן
בְּהֵאִי יוֹמָא. בְּהֵאִי יוֹמָא בְּעִי לְסִלְקָא
שֶׁבַעָה גּוֹבְרִין, לְקַבֵּל שֶׁבַעָה קְלִין, דְּאִינּוֹן
רְזָא דְּאוֹרֵייתָא. וּבְזִמְנִין וּבְמוֹעֲדִין חֲמִשׁ,
גּוֹ רְזָא דָא. בְּיוֹמָא דְּכְפּוּרֵי שִׁית. גּוֹ רְזָא
עֲלָאָה דָא.

הַכֹּל סוּד אֶחָד

וְכָלֵא רְזָא חֲדָא. חֲמִשׁ, דְּאִינּוֹן חֲמִשׁ
דְּרָגִין לְתַתָּא, מִדְּרָגָא דְּאוֹר
קְדָמָאָה לְתַתָּא, וְאִינּוֹן רְזָא דְּאוֹרֵייתָא.
שִׁית, דְּאִינּוֹן שִׁית סְטְרִין וְכָלֵא רְזָא חֲדָא.
שֶׁבַע אִינּוֹן שֶׁבַע קְלִין. וְכָלֵהוּ רְזָא חֲדָא,
אֵלִין וְאֵלִין.

עֲלִית הַרְבִּיעִי בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ

בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֶתְוֹסֵף חַד עַל תְּלַתָּא,
בְּגִין שֶׁמֵּשָׂא, דְּנִהִיר בְּהֵוֹא
זְמַנָּא, לְסִיְהֵרָא, וְאֶתְוֹסֵף נְהוֹרָא עַל
סִיְהֵרָא, וְהִינְיִנוּ רְזָא דְּמוֹסֵף. בְּסִפְרַת תּוֹרָה,
בְּעִי לְשַׁתְּמַע חַד קְלָא וְדַבּוֹר.

תִּקּוֹן בְּכֶסֶס

סְדוּרָא לְסִדְרָא עֲמָא קְדִישָׁא בְּיוֹמָא
דָּא, וּבְשָׂאֵר יוֹמִין דְּסִפְרַת תּוֹרָה

ולתקון תקונו בכסא אחד שנקרא תבה, ואותו כסא שיהיה בשש דרגות לעלות בהם, ולא יותר, שכתוב ושש מעלות לכסא. ודרגה אחת למעלה לשים עליו ספר תורה ולהראותו לכל.

שמיעת קריאת התורה באימה **בשעולה** לשם ספר תורה, אז צריכים כל העם לסדר עצמם למטה באימה ופחד, ברתת ובזיע ולכון לבם, כאלו שפעת עומדים על הר סיני לקבל תורה, ויהיו מקשיבים ומטים אזנייהם. ואין רשות לעם לפתח פיהם אפלו בדברי תורה, כל שכן בדבר אחר, אלא כלם באימה, כמי שאין לו פה, והרי פרשוה, שכתוב (נחמיה ח) וכפתחו עמדות כל העם. ואזני כל העם אל ספר התורה.

אמירת בריך שמה בשעת הוצאת ספר תורה **אמר** רבי שמעון, כשמוציאים ספר תורה בצבור לקרא בו, נפתחים שערי רחמים בשמים, ומעוררים את האהבה למעלה, וצריך אדם לומר כן.

נסח תפלת בריך שמה **ברוך** שמו של רבון העולם, ברוך כתרך ומקומך, יהיה רצונך עם עמך ישראל לעולם, ופדות ימינך הראה לעמך בבית מקדשך, ולהגיע לנו מטוב אורך ולקבל תפלותינו ברחמים. יהי רצון מלפניך, שתאריך לנו חיים בטוב, ולהיותי נפקד בין הצדיקים לרחם עלי ולשמר אותי, ואת כל שלי ושל כל עמך ישראל. אתה

בעי לסדרא ולתקנא תקונא, בחד כרסייא דאקרי תיבה, והוא כרסייא דלהוי בשית דרגין, לסלקא בהו ולא יתיר, דכתיב, (דברי הימים ב ט) ושש מעלות לכסא. ודרגא חד לעילא, לשואה עליה ספר תורה, ולאחזאה ליה לכלא.

שמיעת קריאת התורה באימה **כד** סליק ספר תורה לתמן, בדין בעאן כל עמא לסדרא גרמייהו לתתא, באימתא בדחילו ברתת בזיע, ולכוונא לביהו, כמה דהשתא קיימין על טורא דסיני לקבלא אורייתא, ויהון צייתין וירכון אודנייהו. ולית רשו לעמא למפתח פומיהון, אפילו במילי דאורייתא, וכל שכן במלה אחרא, אלא כלהו באימתא, כמאן דלית ליה פומא והא אוקמוה, דכתיב, (נחמיה ח) וכפתחו עמדות כל העם. ואזני כל העם אל ספר התורה.

אמירת בריך שמה בשעת הוצאת ספר תורה **אמר** רבי שמעון, כד מפקין ספר תורה בצבורא, למקרא ביה, מתפתחין תרעי שמיא דרחמין, ומעוררין את האהבה לעילא, ואבעי ליה לבר נש למימר הכי.

נסח תפלת בריך שמה **ברוך** שמה דמארי עלמא, בריך כתרך ואתרך, יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם, ופורקן ומינך, אחזי לעמך בבית מקדשך, ולאמטוני לנא מטוב נהורך, ולקבלא צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך, דתוריד לן חיים בטיבו, ולהוי אנא פקידא כגו צדיקיא, למרחם עלי, ולמנטר יתי, וית כל דילי, ודי לעמך

הוא הֵזַן אֶת הַכֹּל, אֶתָּהּ הוּא הַשּׁוֹלֵט עַל הַמְּלָכִים וּמִפְּרִנְס אֶת הַכֹּל. אֶתָּהּ הוּא הַשּׁוֹלֵט עַל הַכֹּל, וְהַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ הִיא. אֲנִי עֲבָדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁמִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו וּמִלְפָּנָי כְּבוֹד תּוֹרַתְנוּ בְּכֹל זְמַן וְזְמַן. לֹא עַל אִישׁ אֲנִי בּוֹטָח וְלֹא עַל בְּנֵי אֱלֹהִים אֲנִי סוֹמֵךְ, אֶלָּא בְּאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, שֶׁהוּא אֱלֹהֵי אֲמַת וְתוֹרַתוֹ אֲמַת וּנְבִיאָיו אֲמַת, וּמְרַבֶּה לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת וְאֲמַת. בּוֹ אֲנִי בּוֹטָח, וְלִשְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנִּכְבָּד אֲנִי אוֹמֵר תִּשְׁבַּחְתָּ. יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שֶׁתִּפְתַּח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ, וְתִתֵּן לִי בְּנִים זְכָרִים שְׁעוֹשִׂים רְצוֹנְךָ, וְתִשְׁלַם מִשְׁאֲלוֹת לְבִי וְלֵב כָּל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל לְטוֹב וְלַחַיִּים וְלִשְׁלוֹם, אָמֵן.

רק אחד קורא בתורה

וְאֶסוּר לְקַרְא בְּסֵפֶר תּוֹרָה, רַק אֶחָד לְבַדּוֹ, וְכֹלֵם מְקַשְׁבִּים וְשׁוֹתְקִים, כְּדִי שִׁישְׁמְעוּ הַדְּבָרִים מִפִּי כְּאִלּוּ קִבְּלוּ אוֹתָהּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מְהֵרָה סִינִי. וּמִי שֶׁקּוֹרָא בְּתוֹרָה, שִׁיְהִיָּה אֶחָד עוֹמֵד עֲלָיו וְשׁוֹתֵק, שְׁלֹא יִשְׁמַע - רַק דְּבוּר אֶחָד לְבַדּוֹ וְלֹא שְׁנֵי דְבוּרִים. לְשׁוֹן קִדְשׁ אַחַת, וְאֶחָד הוּא, וְלֹא שְׁנֵי דְבוּרִים. וְאִם נִמְצְאִים שְׁנַיִם בְּסֵפֶר תּוֹרָה, זֶהוּ חֶסֶד שֶׁל סוּד הָאֲמוּנָה, וְחֶסֶד שֶׁל כְּבוֹד הַתּוֹרָה נִמְצָא בְּסֵפֶר תּוֹרָה. וְצָרִיךְ קוֹל אֶחָד, מִתְּרַגֵּם אֶחָד, וְסוּד זֶה - קִלְפָּה וּמִתָּה. (סוּד הַעוֹלָם וְסוּד

הַעוֹלָם הַבָּא).

כולם שותקים

כֹּלֵם שׁוֹתְקִים וְאֶחָד קוֹרָא, שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת כ) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר. הוּא לְמַעַלָּה, וְכָל הָעָם לְמַטָּה, שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת

יִשְׂרָאֵל. אֶתָּהּ הוּא זֶן לְכֹלָא, וּמִפְּרִנְס לְכֹלָא, אֶתָּהּ הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלָא, אֶתָּהּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מְלָכִיא, וּמְלָכוֹתָא דִּילָךְ הוּא. אֲנִיא עֲבָדָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, דְסִגְדָנָא קַמִּיה, וּמִקַּמִּי דִיקַר אוֹרִייתִיה, בְּכָל עֵידָן וְעֵידָן. לֹא עַל אֵינִשׁ רַחֲצִנָא, וְלֹא עַל בְּרַ אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֶלָּא בְּאֱלֹהָא דְשְׁמִיא, דְהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט, וְאוֹרִייתִיה קְשׁוּט, וּנְבִיאֻהִי קְשׁוּט, וּמִסְגִּי לְמַעַבְד טְבוּוֹן וְקְשׁוּט. בִּיה אֲנִיא רַחֲוִין, וְלִשְׁמִיה קְדִישָׁא וְיִקְרָא אֲנִיא אֵימֵר תִּשְׁבַּחְתָּ. יְהִי רַעוּא קְדָמְךָ, דְתִפְתַּח לְבָאִי בְּאוֹרִייתְךָ וְתִיְהִיב לִי בְּנִין דְכָרִין דְעֲבָדִין רַעוּתְךָ. וְתִשְׁלַם מִשְׁאֲלִין דְלְבָאִי, וְלְבָא דְכָל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלַחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן.

רק אחד קורא בתורה

וְאֶסִיר לְמַקְרִי בְּסֵפֶרָא דְאוֹרִייתָא, בְּרַחַד בְּלַחֲדוּדִי, וְכֹלָא צִיִּיתִין וְשִׁתְקִין, בְּגִין דִּישְׁמַעוֹן מְלִין מְפּוּמִיָּה, כְּאִילוּ קִבְּלוּ לָהּ הִיא שְׁעַתָּא מְטוּרָא דְסִינִי. וּמֵאֵן דְקָרִי בְּאוֹרִייתָא, לְהוּי חַד קָאִים עֲלֵיהּ, וְשִׁתִּיק. דְלֹא יִשְׁתַּמַּע בְּרַ דְבוּר חַד בְּלַחֲדוּדִי, לֹא תְרִין דְבוּרִין, לְשׁוֹן קִדְשׁ חַד, וְחַד הוּא, וְלֹא תְרִין דְבוּרִין, וְאִי תְרִין מִשְׁתַּכְּחִין בְּסֵפֶר תּוֹרָה, גְּרִיעוּתָא דְרְזָא דְמַהִימְנוּתָא אִיהוּ וּגְרִיעוּתָא דִיקְרָא דְאוֹרִייתָא אִשְׁתַּכַּח בְּסֵפֶר תּוֹרָה, וּבְעֵי חַד קִלְפָּה. מִתְרַגֵּם חַד. וְרְזָא דָא קִלְפָּה וּמוּחָא. (רְזָא דְעֵלְמָא דָא וְרְזָא

דְעֵלְמָא דְאַמִּי).

כולם שותקים

כֹּלָא שִׁתְקִין, וְחַד קָאִרִי, דְכַתִּיב, (שְׁמוֹת כ) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר אִיהוּ לְעִילָא, וְכָל עַמּוּא

לְתַתָּא, דְּכְתִיב, (שמות יט) וַיִּתְּצֵבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר. וְכַתּוּב וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים.

(ט) וַיִּתְּצֵבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר. וְכַתּוּב וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים.

הַכְּנָה וְכֻנַּת הַקּוּרָא

וְהָהוּא דְקֹארי בְּאוּרֵייתָא, יִשְׁוֵי לְבִיהַ וְרַעוּתִיהַ לְאִינּוֹן מְלִין, וְכִי אִיהוּ שְׁלִיחָא דְמֶאֱרִיָּה, בְּסִדּוּרָא דְהַנִּי מְלִין, לְמִשְׁמַע לְכָל עַמָּא, דְּהָא אִיהוּ קֹאריִם כְּדוּגְמָא עֲלָאָה. בְּגִין כֵּן, מֵאֵן דְּסִלִּיק לְמִקְרֵי בְּאוּרֵייתָא, יִסְדֵּר אִינּוֹן מְלִין בְּקִדְמִיתָא בְּבִיתִיהַ, וְאִי לֹא, לֹא יִקְרִי בְּאוּרֵייתָא, מְנַלֵּן מִהֵוּא דְבוּר, עַד לֹא יִשְׁמַע אוּרֵייתָא לְעַמָּא קְדִישָׁא מַה כְּתִיב, (איוב כח) אֲזִי רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם חֲקָרָה, וּלְכַתֵּר, וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יִרְאֵת יְיָ הִיא חֲכָמָה וְגו'.

הַכְּנָה וְכֻנַּת הַקּוּרָא

וְאוּתוּ שְׁקוּרָא בְּתוֹרָה, יְשִׁים לְבוּ וּרְצוֹנוּ לְאוּתָם דְּבָרִים, וְכִי הוּא שְׁלִיחַ רְבוּנוּ בְּסִדּוּרָם שֶׁל הַדְּבָרִים הֶלְלוּ לְהַשְׁמִיעַ לְכָל הָעָם, שֶׁהָרִי הוּא עוֹמֵד כְּדָגְמָה עָלֵינוּהָ. מִשּׁוּם כֵּן, מִי שְׁעוֹלָה לְקֹרָא בְּתוֹרָה, יִסְדֵּר אוּתָם דְּבָרִים בְּרֵאשׁוֹנָה בְּבֵיתוֹ, וְאִם לֹא, לֹא יִקְרָא בְּתוֹרָה. מִיָּנַן לָנוּ? מֵאוּתוֹ דְּבוּר, שְׁטָרָם לְשִׁמְיעַ תּוֹרָה לְעָם הַקְּדוֹשׁ, מַה כְּתוּב? (איוב כח) אֲזִי רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם חֲקָרָה. וְאַחַר כֵּן, וַיֹּאמֶר לְאָדָם הוּא יִרְאֵת ה' הִיא חֲכָמָה וְגו'.

מְקוּם הַפְּסָקָת בְּפִרְשָׁה

אֲסִיר לִיהַ לְמֵאֵן דְּקֹארי בְּאוּרֵייתָא לְמַפְסַק פְּרִשְׁתָּא, אוּ אִפִּילוּ מְלָה קְדָא, אֲלֵא כְּאַתֵּר דְּפַסַּק מוֹשֶׁה פְּרִשְׁתָּא לְעַמָּא קְדִישָׁא, יִפְסִיק. וְלֹא יִפְסִיק מְלִין דְּפְרִשְׁתָּא דְּשַׁבְּתָא דָּא, בְּפְרִשְׁתָּא דְּשַׁבְּתָא אַחֲרָא.

מְקוּם הַפְּסָקָת בְּפִרְשָׁה

אֲסִיר לוּ לְמִי שְׁקוּרָא בְּתוֹרָה לְהַפְּסִיק בְּפִרְשָׁה אוּ אִפִּילוּ דְּבַר אַחַד, אֲלֵא רַק בְּמְקוּם שֶׁהַפְּסִיק מוֹשֶׁה אֶת הַפְּרִשָׁה לְעָם הַקְּדוֹשׁ - יִפְסִיק, וְלֹא יִפְסִיק דְּבָרֵי פְרִשְׁתַּת שַׁבְּתַת זוּ בְּפִרְשְׁתַּת שַׁבְּתַת אַחֲרַת.

הַפְּרִשׁוּת מִתְּעַטְרוֹת לְפָנֵי הַקֶּבֶ"ה

רְזָא דָּא, בְּשַׁעֲתָא דְּאִיפְסִיקוּ פְרִשְׁוִין, כָּל חַד וְחַד אַתְעַטְרָא וְקוּיָמָא קְמִי קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא. כִּיּוֹן דְּאִשְׁלִימוּ לְמַפְסַק הַנִּי פְרִשְׁוִין דְּכָל שַׁתָּא, אַתְעַטְרוּ קְמִיָּה קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא, וְאִמְרֵי אֲנָא מִשַׁבְּתַת פְּלוּנִי, (ס"א מְצַבּוּרָא פְּלוּנִי) וְאֲנָא מִשַׁבְּתַת פְּלוּנִי.

הַפְּרִשׁוּת מִתְּעַטְרוֹת לְפָנֵי הַקֶּבֶ"ה

הַסּוּד הַזֶּה, בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַפְּסִיקוּ פְרִשְׁוִית, כָּל אַחַת וְאַחַת מִתְּעַטְרַת וְעוֹמְדַת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּיּוֹן שֶׁהַשְּׁלִימוּ לְהַפְּסִיק לְכָל הַשָּׁנָה אֶת הַפְּרִשְׁוִית הֶלְלוּ, הִתְעַטְרוּ לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאוּמְרוּת: אֲנִי מִשַׁבְּתַת פְּלוּנִי (מְצַבּוּרָא פְּלוּנִי), וְאֲנִי מִשַׁבְּתַת פְּלוּנִי (מְצַבּוּרָא פְּלוּנִי).

(מְצַבּוּרָא פְּלוּנִי).

מנוי המרכבות הקדושות על כל פֶּרֶשָה ופֶּרֶשָה

בְּהֵיָא שְׁעָתָא, קָרָא לְיוֹפִיא"ל רַב מְמָנָא, וְלַחֲמָשִׁין וְתַלְתָּ רִתִּיכִין קַדִּישִׁין דְּתַחֲתוֹת יְרֵיָה, דְּאַתְמָנוּן בְּשִׁמוּשָׁא דְּאוּרִייתָא, וְכָל רִתִּיכָא וְרִתִּיכָא מְנִי לִיָּה, לְהָא רִתִּיכָא עַל פֶּרֶשְׁתָּא פִּלְגִיָּא, דְּבִשְׁבַת פִּלְוִנִי. וְרִתִּיכָא פִּלְוִנִי, עַל פֶּרֶשְׁתָּא פִּלְגִיָּא, דְּשַׁבַּת פִּלְוִנִי. וְכָל חַד וְחַד, מִשְׁמָשָׂא לְאוּרִייתָא, דְּהֵהוּא שַׁבַּת דִּילִיָּה. וְאַסִּיר לֵן לְעָרְבָא אֵלִין בְּאַלִּין, וְלֹא לְאַעְלָא רִתִּיכָא בְּרִתִּיכָא דְּחַבְרִיָּה, אֲפִילוּ כְּמֵלֵא נִימָא. וְאַפִּילוּ בְּחַד תִּיבָה, אוֹ אֲפִילוּ בְּאַת חַד, אֲלֵא כָּל חַד וְחַד, כְּמָה דְּפָסִיק לֹון קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא, וְכְמָה דְּמְנִי לֹון בְּאַיְנוּן פֶּרֶשִׁין, כָּל חַד וְחַד עַל מַטְרִיָּה.

המלים של הפֶּרֶשִׁיּוֹת עולות למעלה **וְלִכְּנָן כְּשִׁמְתַּעְטַרְתָּ פֶּרֶשָה זו, עולות אותן המלים של אותה הפֶּרֶשָה שְׁנִשְׁלֵמָה בְּצַבּוּר, וְאוֹתָהּ מְרַכְּבָה לֹוקַחַת אוֹתָם, זוֹ שְׁמִמְנָה עַל אוֹתָהּ פֶּרֶשָה, וּמַעְלָה אוֹתָם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאוֹתָם מְלִים מִמֶּשׁ עוֹמְדוֹת לְפָנָיו וְאוֹמְרוֹת: אֲנִי פֶּרֶשָה פִּלְוִנִית שְׁהַשְׁלִימוּנִי צַבּוּר פִּלְוִנִי כֶּן וְכֶן.**

כֵּן מִתְעַטְרוֹת בְּתוֹךְ הַפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ **אִם הַשְׁתַּלְמָה כְּרָאוּי לָהּ, מַעְלִים אֶת אוֹתָן מְלִים, וּמַתְעַטְרוֹת עַל הַפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ, וְאוֹתָהּ מְרַכְּבָה מִשְׁמַשֶּׁת לְפָנָיו, כָּל מְרַכְּבָה וּמְרַכְּבָה, הַפֶּרֶשָה שֶׁל כָּל שַׁבַּת וְשַׁבַּת, וְכֵן מִתְעַטְרוֹת בְּתוֹךְ הַפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ, וּבִקְוָה הִיא עוֹלָה לְהַתְיַחַד לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְהַכֵּל נַעֲשֶׂה כָּלֵל אַחַד. מִשּׁוּם כֶּן, אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ**

מנוי המרכבות הקדושות על כל פֶּרֶשָה ופֶּרֶשָה

בְּהֵיָא שְׁעָתָא, קָרָא לְיוֹפִיא"ל רַב מְמָנָא, וְלַחֲמָשִׁין וְתַלְתָּ רִתִּיכִין קַדִּישִׁין דְּתַחֲתוֹת יְרֵיָה, דְּאַתְמָנוּן בְּשִׁמוּשָׁא דְּאוּרִייתָא, וְכָל רִתִּיכָא וְרִתִּיכָא מְנִי לִיָּה, לְהָא רִתִּיכָא עַל פֶּרֶשְׁתָּא פִּלְגִיָּא, דְּבִשְׁבַת פִּלְוִנִי. וְרִתִּיכָא פִּלְוִנִי, עַל פֶּרֶשְׁתָּא פִּלְגִיָּא, דְּשַׁבַּת פִּלְוִנִי. וְכָל חַד וְחַד, מִשְׁמָשָׂא לְאוּרִייתָא, דְּהֵהוּא שַׁבַּת דִּילִיָּה. וְאַסִּיר לֵן לְעָרְבָא אֵלִין בְּאַלִּין, וְלֹא לְאַעְלָא רִתִּיכָא בְּרִתִּיכָא דְּחַבְרִיָּה, אֲפִילוּ כְּמֵלֵא נִימָא. וְאַפִּילוּ בְּחַד תִּיבָה, אוֹ אֲפִילוּ בְּאַת חַד, אֲלֵא כָּל חַד וְחַד, כְּמָה דְּפָסִיק לֹון קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא, וְכְמָה דְּמְנִי לֹון בְּאַיְנוּן פֶּרֶשִׁין, כָּל חַד וְחַד עַל מַטְרִיָּה.

המלים של הפֶּרֶשִׁיּוֹת עולות למעלה **וְעַל דָּא, כִּד מִתְעַטְרָא פֶּרֶשְׁתָּא דָּא, סְלִקֵּן אִינּוּן מְלִין דְּהֵהוּא פֶּרֶשְׁתָּא, דְּאַשְׁתְּלִים בְּצַבּוּרָא, וְנִטִּיל לֹון הֵהוּא רִתִּיכָא, דְּמְמָנָא כְּהֵהוּא פֶּרֶשְׁתָּא, וְסָלִיק לֹון קְמִי קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא, וְאַלִּין מְלִין מִמֶּשׁ, קְנִימִין קְמִיָּה וְאַמְרִין, אֲנָא פֶּרֶשְׁתָּא פִּלְגִיָּא, דְּאַשְׁלִימוּ לִי צַבּוּרָא פִּלְוִנִי, חֲכִי וְחֲכִי.**

כֵּן מִתְעַטְרוֹת בְּתוֹךְ הַפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ **אִי אֲשְׁתְּלִים כִּדְקָא חֲזִי לִיָּה, סְלִקִּין אִינּוּן מְלִין, וּמַתְעַטְרֵן עַל בּוֹרְסִיָּא קַדִּישָׁא, וְהֵהוּא רִתִּיכָא מִשְׁמָשָׂא קְמִיָּה, כָּל רִתִּיכָא וְרִתִּיכָא, פֶּרֶשְׁתָּא דְּכָל שַׁבַּתָּא וְשַׁבַּתָּא, וְכִלְהוּ מִתְעַטְרֵן בְּגוֹ בּוֹרְסִיָּא קַדִּישָׁא, וּבִהוּ אִיָּה סְלִקָא לְאַתִּיחְדָּא לְעִילָא לְעִילָא, וְאַתְעַבִּיד כָּלֵא כָּלֵא**

מי שִׁמְשָׁלִים פְּרֻשֵׁת כָּל שַׁבַּת וְשַׁבַּת כְּרָאוּי
כְּמוֹ שִׁפְסָקוּ אוֹתָהּ לְמַעַלָּה.

קריאת התורה במנחה של שבת
פְּעֻמִּים קוראים בספר תורה בשבת;
במנחה, בשעה שהדין תלוי לעת ערב,
צריכים להכליל שמאל בימין, שהרי תורה
נתנה משני צדדים, שכתוב (דברים לג) מימינו
אש דת למו, מימין ושמאל. משום כך לספר
התורה במנחה די בעשרה פסוקים או יותר,
אבל לא שלמות הפרשה, שהרי שלמות
הפרשה אינה אלא בימין, והימין תלוי עד
שעת המנחה, והרי פרשוה.

קריאת התורה בשני ובחמישי
בְּשֵׁנִי בשבת ובחמישי בשבת, משום
שיוֹרְדוֹת הַדְּרָגוֹת לְמַטָּה, שֶׁהֵם כָּלֵל הַתּוֹרָה.
ואם תאמר, הרי נביאים התפרשו למטה -
אֶלָּא כִּי זֶה וְדָאִי. אֶבֶל אֵלֶּה שְׁלֵמַטָּה, כָּלֵם
כָּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד כּוֹלֵל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד.

תשעת העולים
וְסוּד הדבר - הדרגות העליונות הללו הן
נקראות פרשה אחת, ואחר כך יוצאות
מהן תשע דרגות שנקראות כאחד, ומשום
כך תשעה אנשים: שלשה במנחה בשבת,
ושלשה ביום שני, ושלשה ביום חמישי.
הרי תשעה.

ובספר של רב ייבא סבא, במנחה בשבת הרי
התעוררות של שמאל, והנקדה התחתונה
באותו צד השמאל מקבלת סוד התורה. אז

הָדָא. בְּגִין כֵּךְ, זְכָאָה חוֹלְקִיהָ מֵאֵן
דְּאִשְׁלִים פְּרֻשָׁתָּהּ רְכָל שַׁבְּתָא וְשַׁבְּתָא,
כְּדָקָא יָאוּת, כְּמָה דְּאִפְסִיקוּ לְעֵילָא.

קריאת התורה במנחה של שבת
הַרִי זְמַנִּי, קְרִינֵן בְּסֵפֶר תּוֹרָה בְּשַׁבְּתָא,
בְּמַנְחָה, בְּשַׁעֲתָא דְדִינָא תְּלֵיא,
לְעִידֵן עֶרֶב. צְרִיכִין לְאֶכְלָלָא שְׁמַאלָא
בִּימִינָא, דְּהָא אִוְרִייתָא מִתְרִין סְטְרִין
אִתְיִהִיבַת, דְּכְתִיב, (דברים לג) מִימִינוֹ אִשׁ
דָּת לְמוֹ, וְיִמִּנָא וְשְׁמַאלָא. בְּגִין כֵּךְ סֵפֶר
תּוֹרָה בְּמַנְחָה דִּי בְּעֶשְׂרֵה פְּסוּקִין, אוֹ
יְתִיר, אֶבֶל לֹא שְׁלִימוֹ דְּפְרֻשָׁתָּא, דְּהָא
שְׁלִימוֹ דְּפְרֻשָׁתָּא לֹא הוּי, אֶלָּא בִּימִינָא,
וְיִמִּנָא תְּלֵיא עַד שַׁעֲתָא דְּמַנְחָה, וְהָא
אוּקְמוּהָ.

קריאת התורה בשני ובחמישי
בְּשֵׁנִי בשבת, ובחמישי בשבת, בגין
דְּקָא נְחִתִּין דְּרִגִין לְתַתָּא, דְּאִינֵן
כָּלֵלָא דְּאִוְרִייתָא. וְאִי תִּימָא, הָא נְבִיאִין
מִתְפָּרְשֵׁן לְתַתָּא. אֶלָּא הֵכִי הוּא וְדָאִי,
אֶבֶל הֵנִי דְּלְתַתָּא, כָּלֵהוּ כָּלֵלָא
דְּאִוְרִייתָא, וְכָל חַד וְחַד כָּלִיל לְכָל חַד
וְחַד.

תשעת העולים
וְרִזָּא דמלה, אלון דרגין עלאין, אינון
אקרון פרשתא חדא, ולבתר
נפקין מנייהו תשע דרגין, דאתאחדן
כחדא, ובגין כך תשעה גוברין, תלת
בשבתא במנחה, ותלת ביומא תניינא,
ותלת ביומא חמשאה, הא תשעה.

ובספרא דרב ייבא סבא, במנחה
בשבתא, הא אתער רזא
דשמאלא, ונקודה תתאה, בההוא סטרא

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה נּוֹסַעַת מֵצֵד שְׂמָאל, וּמְשַׁלָּה אֲנֹו קוֹרְאִים.

שְׁהַרִי הִיא עוֹמְדַת בְּסוּד שֶׁל תְּשַׁע (סְפִירוֹת), וְקוֹרְאִים תְּשַׁעָה, וְהֵם שְׁשֵׁה שֶׁל חַל וּשְׁלֹשֶׁה בְּשַׁעָה שֶׁהַשְּׂמָאל מֵתַעְוֹרַר בְּשַׁבָּת, וְלֶהֱכַלִּיל הַכֹּל כְּאַחַד. וְהִיא מֵתַעְטְרַת בְּהֵם בְּשְׁלֹשֶׁה צְדָדִים, כְּמוֹ שְׁלֹשֶׁת הַצְּדָדִים הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם כָּלֵל שֶׁל פְּרֻשַׁת הַשַּׁבָּת. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שִׂזוּכָה לְכַבּוֹד הַשַּׁבָּת. אֲשֶׁרִי בְּשִׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

דְּשָׂמָא לֹא, מִקְבְּלָא רְזָא דְאוּרִייתָא, כְּדִין בְּהֵיא שְׁעָתָא, נְטִילָא מִסְטְרָא דְשָׂמָא לֹא, וּמְדִילֵיהּ קְרִינָן.

דְּהָא אִיהִי קַיימָא כְּרְזָא דְתַשַׁע, (נ"א סְפִירוֹת) וְקְרִינָן תַשַׁע, וְאִינוּן שִׁית דְּחוּל, וְתַלַּת בְּשַׁעָתָא דְאַתְעַר שְׂמָא לֹא כְּשַׁבְתָּא, וְלֹא תַפְלָלָא כְּלָא כְּחָדָא. וְאִיהִי מֵתַעְטְרָא בְּהוּ, בְּתַלַּת סְטְרִין, כְּגוּוֹנָא דְתַלַּת סְטְרִין עֲלָאִין, דְּאִינוּן כָּלֵלָא דְפְרֻשַׁתָּא דְשַׁבְתָּא. זְכָאָה חוֹלְקִיהּ מְאֵן דְּזְכִי לִיקְרָא דְשַׁבְתָּא, זְכָאָה אִיהוּ כְּתְרִין עֲלָמִין, בְּעֲלָמָא דִין, וּבְעֲלָמָא דְאַתִי.

סֵפֶר הַזֵּהוּר הַקְּדוּשׁ חֶק לְיִשְׂרָאֵל דֶּף הַיּוֹמִי
עִם לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ – מְנוּקָד מְפָסֵק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
מְסֻדָּר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פֶּרֶק ח'

פְּרָשִׁיּוֹת

וַיִּשְׁלַח - בְּהַעֲלוֹתָךְ

תְּבַלּוֹת הַשַּׁבָּת וְעִנְיַג שַׁבָּת

פא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

פא תְּפִלוֹת הַשַּׁבָּת

פב שְׂמִינַת הָאֱמוּנָה

פב סְעוּדוֹת שַׁבָּת

פב חֲשִׁיבוֹת שְׁלֹשֶׁת סְעוּדוֹת שַׁבָּת

להזכירכם,

ישנה חלוקה נוספת לג' סעודות של שבת:

- ◉ שמונה פרקים [א-ח] לסעודה הראשונה: זפים כז-פד.
- ◉ שמונה פרקים [ט-ז] לסעודה השנייה: זפים פה-קמ.
- ◉ שמונה פרקים [י"ז-כז] לסעודה השלישית: זפים קמא-קצח.

כָּתוּב יִתְנֶנּוּ (חלק ג' ומ"ב, א' ר"מ)

וְתִנְאִין וְאִמְרָאין, כָּל מוֹסְפִין דְּשַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, כָּל מוֹסְפֵי דְאִמְרִינָן בִּיהַ כְּתָר, מִהֲכָא אִשְׁתְּמוּדְעִין. וְכָל צְלוֹתֵין דְּיִשְׂרָאֵל, רִיחָא דְלֵהוֹן, כְּרִיחָא (שיר השירים א) דְּמִזֹּר וּלְבוֹנָה וְכָל אֲבָקַת רוּכְל, בְּשָׂאָר יוֹמִין. אֲבָל בְּשַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, חֲשִׁיב עֲלֵיהּ מִכָּל מִינֵי בְּשָׁמִים.

כָּתוּב יִתְנֶנּוּ

וְתִנְאִים וְאִמְרָאִים, כָּל מוֹסְפִים שֶׁל שַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, כָּל מוֹסְפֵי שְׂאוּמְרִים בּוֹ כְּתָר - מִכָּאן נִזְדַּעְעִים. וְכָל תְּפִלוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, רִיחֹן כְּרִיחַ שֶׁל (שיר השירים ג) מִזֹּר וּלְבוֹנָה וְכָל אֲבָקַת רוּכְל, בְּשָׂאָר יָמִים. אֲבָל בְּשַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים חֲשׁוּב עֲלָיו מִינֵי בְּשָׁמִים.

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל (תקוני זהר ל"ה, א)

וְכַד בַּר נֶשׁ מְצִלִי, צָרִיךְ בְּקַדְמֵיחָא לְנַחְתָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְלִיהּ אִמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּכָל שַׁבְּתוֹת וְיָמִין טוֹבִין, בְּגִין דְּיוֹמִין דְּחֹל תְּרַעָא דְהִיכְלָא פְּנִימָאָה אִיהִי סְתִימָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל מו א) כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהִים שְׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קִדְּיִם יְהִי סְגוּר שְׁשֵׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְאִמְרֵי בְּגִין דְּמַטְטְרוֹן שְׁלִיט עֲלֵיהּ, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת דְּיִתִּי בַּעֲלָהּ יִפְתַּח, וְכֵן בְּיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, וּבְגִין דָּא, כַּד נַחֲתַת בַּר נֶשׁ יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, צָרִיךְ לְנַחְתָּא לִיהּ בְּאֲדֹנָי, דְּאִיהוּ כְּפּוֹמִיָּה, וּבְגִין דָּא אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל

וְכִשְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל, צָרִיךְ בְּהַתְּחֵלָה לְהוֹרִיד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא יְהו"ה, בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְאִין אִמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, מִשּׁוּם שֶׁבְּיָמִים שֶׁל חוֹל, שְׁעַר הַהִיכָל הַפְּנִימִי הוּא סְתוּם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהִים שְׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קִדְּיִם יְהִי סְגוּר שְׁשֵׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְלָמָּה? מִשּׁוּם שֶׁמַטְטְרוֹן שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׂפִיבָא בַּעֲלָהּ יִפְתַּח, וְכֵן בְּיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, וּמִשּׁוּם זֶה, כְּשִׁמוּרִיד אָדָם יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, צָרִיךְ לְהוֹרִיד אוֹתוֹ בְּאֲדֹנָי, שֶׁהוּא בְּפִיו, וּמִשּׁוּם זֶה אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

תְּפִלוֹת הַשַּׁבָּת

דְּתַלַּת צְלוֹתֵין אֵינוֹן בְּשַׁבָּת, וּרְבִיעֵאָה צְלוֹתָא דְּמוֹסְפֵי, צְלוֹתָא דְּעַרְבִית אַתָּה קְדִשְׁתָּ, וְדָא שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה, דְּאִיהִי מִסְטָרָא דְּשְׂמָאֵלָא, דְּתַמְּן לִיוָּאֵי דְּאִתְמַר בְּהוֹן וְקִדְשָׁתָּ אֶת הַלְלוּם, צְלוֹתָא דְּשַׁחְרִית יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתְּנַת חֲלָקוֹ, וְדָא נְשִׁמַּת כָּל חַי, דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, עֲלָה אִתְמַר (תהלים סו יד) אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שַׁפְּתִים, אִל תִּקְרִי אִם אֲלָא אִם, דְּעֲלָה

תְּפִלוֹת הַשַּׁבָּת

שְׁשֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת הֵן בְּשַׁבָּת, וּרְבִיעֵית תְּפִלַּת מוֹסְפֵי, תְּפִלַּת עַרְבִית אַתָּה קְדִשְׁתָּ, וְזוֹ שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא מִצַּד הַשְּׂמָאל, שְׁשֵׁם הַלְלוּם, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וְקִדְשָׁתָּ אֶת הַלְלוּם. תְּפִלַּת שַׁחְרִית, יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמַתְּנַת חֲלָקוֹ, וְזֶה נְשִׁמַּת כָּל חַי, שְׁהִיא הָאִם הָעֲלִיוֹנָה, עֲלֵיהּ נְאָמַר אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שַׁפְּתִים, אִל תִּקְרִי אִם אֲלָא אִם, שְׁעֲלֵיהּ נְאָמַר וְיִשְׁכַּבּ בְּמָקוֹם הַהוּא, בְּמָקוֹם שֵׁישׁ כ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה,

שׁוֹכְבֵת שָׁם. אֲשֶׁרִי הוּא הַפֶּה שֶׁהַתּוֹרָה שָׁל אוֹתָהּ שְׁעָה שׁוֹכְבֵת שָׁם.

שְׁמַחַת הָאֲמוּנָה

הַתְּפִלָּה הַשְּׁלִישִׁית, אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, זֶה יְהו"ה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁאוּחַז בְּשִׁנְיָהּ, וְהוּא נִשְׁמָה יִתְרָה וְרוּחַ יִתְרָה וְנֶפֶשׁ יִתְרָה. נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּעֶרְבֵי שַׁבָּת - אַתָּה קֹדֶשׁ שֶׁתָּה. נִשְׁמָה יִתְרָה - נִשְׁמַת כָּל חַי, שְׁנֹאֲמַר בְּהַ יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ. רוּחַ יִתְרָה - אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁפּוֹתַח אֶת פִּי בְּשִׁלְשׁ תְּפִלוֹת לְקַבֵּל אוֹתָם בְּשַׁבָּת. תְּפִלַּת מוֹסֵף זֶה צְדִיק, שְׁכוּלֵל אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת, וְבוֹ אוֹמְרִים בְּתְפִלַּת מוֹסֵף כְּתוּב יִתְנוּ לָךְ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, וְהַכְּתוּב הוּא כְּתוּב עֲלֵינוּ, יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ - אֲבָא וְאֲמָא, וְקְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ - שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, יְהו"ה צְבָאוֹת - בְּרִית מִיֶּלֶה וְשִׁתֵּי יֶרְכִים שָׁל אִמָּת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ זוֹ שְׁכִינָה.

סְעוּדוֹת שַׁבָּת

וְעַל כֵּן נִתְּוֹסְפָה נִשְׁמָה שָׁל שְׁמַחָה בְּשַׁבָּת. וְצָרִיף הָאָדָם לְשִׁמוּחַ בְּשִׁלְשׁ סְעוּדוֹת שָׁל שַׁבָּת, שְׁהָרִי כָּל הָאֲמוּנָה, וְכָל כְּלָלוֹת הָאֲמוּנָה, בּוֹ נִמְצָא, וְצָרִיף הָאָדָם לְעֶרּוֹף הַשְּׁוֹלְחָן, וְלֹאֲכוּל שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת שָׁל הָאֲמוּנָה, וְלְשִׁמוּחַ בָּהֶם.

חֲשִׁיבוֹת שְׁלֹשֶׁת סְעוּדוֹת שַׁבָּת

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מֵעִיר עָלִי לְכָל אֶלּוֹ שְׁכָאן שְׁהָרִי מִיָּמַי לֹא בִּיטְלָתִי אֵלּוֹ הַשְּׁלֹשׁ סְעוּדוֹת, וּבְזַכּוּתָם לֹא הוּצַרְכְּתִי לְתַעֲנִית בְּשַׁבָּת, וְאֶפְלוּ בְּיָמַי אַחֲרִים לֹא הוּצַרְכְּתִי

אֶתְמַר (בְּרֵאשִׁית כח יא) וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא, בְּאֶתֶר דִּישׁ כ"ב אֶתוֹן דְּאוּרִייתָא שְׁכִיבַת תַּמָּן, זַכָּאָה אִיהִי פּוּמָא, דְּאוּרִייתָא דִּהִיא שְׁעָתָא שְׁכִיבַת תַּמָּן.

שְׁמַחַת הָאֲמוּנָה

צְלוֹתָא תְּלִיתָאָה אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, דָּא יְהו"ה עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּאֶחָד בְּתְרוּיָהּ, וְאִינוּן נִשְׁמָה יִתְרָה וְרוּחַ יִתְרָה וְנֶפֶשׁ יִתְרָה, נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּעֶרְבֵי שַׁבָּת, אַתָּה קֹדֶשׁ שֶׁתָּה. נִשְׁמָה יִתְרָה נִשְׁמַת כָּל חַי, דְּאֶתְמַר בְּהַ יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, רוּחַ יִתְרָה אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּאֶתְפַּתַּח פּוּמוּי בְּתִלַּת צְלוֹתֵינוּ, לְקַבֵּלָא לּוֹן בְּשַׁבָּת, תְּפִלַּת מוֹסֵף דָּא צְדִיק, דְּכִלִּיל כְּלָהוּ צְלוֹתֵינוּ, וּבִיהַ אֲמָרִין בְּצְלוֹתָא דְּמוֹסֵף כְּתוּב יִתְנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכְתוּב אִיהוּ כְּתוּב עֲלֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבָא וְאִמָּא, קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ תְּלַת אֲבָהוּן, יְיָ צְבָאוֹת בְּרִית מִיֶּלֶה וְתָרִין יֶרְכִי קְשׁוּמָא, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ דָּא שְׁכִינָתָא.

סְעוּדוֹת שַׁבָּת (חֶלֶק ג' רפ"ח, ב)

וְעַל דָּא אֶתְוֹסֵף נִשְׁמַתָּא דְּחָדוּ בְּשַׁבָּתָא. וּבְעֵי בְּרַ נֶשׁ לְמַחְדֵּי בְּתִלַּת סְעוּדָתִי דְּשַׁבָּתָא, דְּהָא כָּל מְהִימְנוּתָא, וְכָל כְּלָלָא דְּמְהִימְנוּתָא, בִּיהַ אֲשַׁתְּכַח, וּבְעֵי בְּרַ נֶשׁ לְסַדְרָא פְּתוּרָא, וְלִמְיַכַּל תְּלַת סְעוּדָתִי דְּמְהִימְנוּתָא, וְלִמַּחְדֵּי כְּהוּ.

חֲשִׁיבוֹת שְׁלֹשֶׁת סְעוּדוֹת שַׁבָּת

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶסְהַדְנָא עָלִי לְכָל אֶלּוֹן דְּהָכָא, דְּהָא מִן יוּמָאֵי לָא כְּטִילְנָא אֶלּוֹן תְּלַת סְעוּדָתִי, וּבְגִינְיָהוּן לָא אֲצַטְרִיכְנָא לְתַעֲנִיתָא בְּשַׁבָּתָא.

כָּל שֶׁפֶן בְּשַׁבָּת. שְׁמִי שֶׁזֹּכָה בָּהֶם זֹכָה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. סְעוּדָה אַחַת שֶׁל הַמַּלְכָּה. וְסְעוּדָה אַחַת שֶׁל הָעֵתִיק הַקְּדוֹשׁ סְתוּם מִכָּל הַסְּתוּמִּים. וּבֵאוּתוֹ עוֹלָם יִזְכֶּה בָּהֶם לְאֵלוֹ. הַרְצוֹן הַזֶּה פֶּאֶשֶׁר מִתְגַּלֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְנָעִים מִשְׁלֵשְׁלֹאוֹתֵיהֶם.

וְאֶפְּלוּ בְיוֹמֵי אַחֲרֵינוּ לֹא אֶצְטְרִיכְנָא, כָּל שֶׁפֶן בְּשַׁבָּתָא. דְּמֵאֵן דְּזָכִי בְהוּ, זְכִי לְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא. חַד, סְעוּדָתָא דְּמִטְרוּנֵיתָא. וְחַד, סְעוּדָתָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא. וְחַד, סְעוּדָתָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין. וּבְהַהוּא עֲלָמָא יִזְכִּי בְהוּ לְאֵלִין. הַאי רְצוֹן כַּד אֶתְגַּלְיָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפְיִין מִשׁוּלְשְׁלֵיהוּן.

המשך "ערכה של שנה" מעמוד סח

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ענף חדושי) כתב: רק שיעמול בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרוץ בתנ"ך ובש"ס, או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואחר כך כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו פאלו חדש חדושים, עכ"ל. הראת לדעת דהלומד זוהר הקדוש, יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובזהר הקדוש בהקדמה" (דף ד' ע"ב ודף ה' ע"א) כתב, דכמה צריך לזהר שיהא תורתו תורת אמת, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש, ששעה שנה שנה, כדברי ה"פסא מלך", ובשבת עולה לערף אלה שנה, כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמה

לקטלא בני נשא. ועל דא (משלי ז) "כי רבים חללים הפילה", מאן 'הפילה', דא ההיא 'חטאה' דקטלית בני נשא. מאן גרים דא, תלמיד חכם דלא מטי להוראה ומורה, רחמנא לשזבן. - [באור: ועל זה כתוב (ישעיה ה): "הוי משכי העון בחבלי השוא". העון זה הזכר. "וכעבות העגלה חטאה", מי החטאה? זו הנקבה שנקראת חטאה. הוא מושך את אותה שנקרא עון באותם חבלי השוא. ואחר כך כעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגברה להיות טסה להרג בני אדם. ועל זה (משלי ז): "כי רבים חללים הפילה". מי הפילה? זו אותה החטאה שהורגת בני אדם. מי גרם את זה? תלמיד החכם שלא הגיע להוראה ומורה. הרחמן יצילנו].

אמר רבי שמעון לחבריא, במטותא מנייכו דלא תפקון מפומייכו מלה דאורייתא דלא ידעתון ולא שמעתון מאילנא רבבא כדקא יאות, בגין דלא תהווין גרמין ליהוא חטאה לקטלא

ה. כתוב בהקדמת הזוהר (דף ד' ע"ב, ודף ה' ע"א): בראשית. רבי שמעון פתח (ישעיה נא) "ואשים דברי בפיר". כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא וממא ולילא, בגין דקדשא ברין הוא ציית לקלהו דאנון דמתעסקי באורייתא, ובכל מלה דאתחדש באורייתא על דא דהוא דאשתדל באורייתא, עביד רקיעא חדא. - [באור: בראשית. רבי שמעון פתח, (ישעיה נא): "ואשים דברי בפיר". כמה יש לאדם להשתדל בתורה יומם ולילה, משום שהקדוש ברוך הוא מקשיב לקולות אותם שמתעסקים בתורה. ובכל דבר שמתחדש בתורה על ידי אותו שמשתדל בתורה, עושה רקיע אחד] (ועו שם באורך).

(ובהמשך) ועל דא כתיב (ישעיה ה) "הוי מושכי העון בחבלי השוא". 'העון' דא דכווא. "וכעבות העגלה חטאה". מאן 'חטאה', דא נוקבא דאקרי חטאה. איהו משיך ההוא דאקרי עון באנון 'חבלי השוא'. ולבתר "כעבות העגלה חטאה", להיא נוקבא דאקרי 'חטאה', דתמן אתתקפת למנהי טס

למליון שנה, כדברי האורחות צדיקים, ובסורים כפול מאה, כדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוחי, וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים, [ככתוב בספרים הקדושים] ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי. בואו וראו: שעה אחת לימוד זהר הקדוש בשבת קודש, שנה מאה מליון שנה תורה, ועוד, נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

בנו בעונותינו הרבים וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש רש"י בסנהדרין צ"ז ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ונראי ה' ומאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את גניהם יהודים קשרים כדת התורה, מקבלים עליהם להיות חיי עני ודוחק כל ימיהם, ומשאריה עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בגניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עונגם ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חנוך גניהם לתורה ונראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

אכלוסין דבר נש למגנא. פתחו כלהון ואמרו, רחמנא לשזבן, ורחמנא לשזבן. - [באור: אמר רבי שמעון לחברים, בבקשה מכם שלא תוציאו מפיהם דבר תורה שלא ידעתם ולא שמעתם מעץ גדול כראוי, כדי שלא תהיו גורמים לאותה החטאה להרג המוני בני אדם לחנם. פתחו כלם ואמרו, הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו].

ו. כתב החפץ חיים בספר "צפית לישועה" (פרק א'): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים

המשך בעמוד צ

קול הרשב"י
שיעור בזוהר היומי
0722-990055

ניתן לשמוע שיעורים של הזוהר הקדוש בלשון הקודש בלשון קלה ונעימה.

ב-20 דקות בלבד ביום-
ניתן לסיים כל ספר הזוהר בתוך 3 שנים!.

השיעורים נמסרים על ידי הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א

בשיתוף עם "מפעל הזוהר העולמי" מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

ניתן גם להשיג דיסקים לשמיעה
טלפון: 0544577956 / 0548-436784

זֶהַר הַשֵּׁבֶת

פְּרָק ט'

פְּרָשִׁיּוֹת

וַיֵּשֶׁב - שְׁלַח

שְׁלַחַן הַשֵּׁבֶת

וּבִרְכַת הַמִּלֻּאֲכִים

פֶּרֶק ט'

- פז שְׂכַר הַצְדָּקָה
- פז שְׁלַחַן שֶׁבֶת
- פח הַשְּׂגָחָה עַל שׁוּמְרֵי וּמַעֲנֵגֵי שֶׁבֶת כְּרָאִי
- פח נֶהָר דִּינֹר
- פח בְּרַכַּת הַשְּׁלַחַן
- פט עוֹנָשׁוֹ שֶׁל שְׁלַחַן שְׂאִינוֹ כְּרָאִי
- פט שְׂכַר מַעֲנֵגֵי הַשֶּׁבֶת

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חִלּוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סֵעוּדוֹת שֶׁל שֶׁבֶת:

- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסֵעוּדָה הָרֵאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פז.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסֵעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

שכר הצדקה (חלק ג רמ"ה, ב ר"מ)

חמישאה, אוקמוה מארי מתניתין, דצריך להאריך על פתוריה, בגין עניים. ורזא דמלה, בגין דצדקה יאריך יומיו, דלא יתקצרון. כגוונא דאורייתא איהו אריכות יומין, בתרין עלמין, בעלמא דין ובעלמא דאתי לנשמתא. אוף הכי צדקה, איהי אריכות יומין לגופא, בתרין עלמין, הדיא הוא דכתיב, (דברים 2) כי הוא חייד וארד ימיד. כי הוא חייד בעולם הזה וארד ימיד בעולם הבא. דעלמא דאתי לגופא לתחתית המתים, דלבתר דיוקום לא ימות. וכגוונא דעלמא דאתי יהא קיים, הכי עלמא דין יהא קיים.

שכר הצדקה

חמישי - פרושהו בעלי המשנה, שצריך להאריך על השלחן בגלל עניים. וסוד הדבר - בגלל הצדקה יאריך ימיו, שלא יתקצרו. כמו התורה שהיא אריכות ימים בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא לנשמות - אף כך הצדקה היא אריכות ימים לגוף בשני עולמות. זהו שכתוב (דברים 2) כי הוא חייד וארד ימיד. כי הוא חייד בעולם הזה. וארד ימיד - בעולם הבא. שעולם הבא לגוף לתחתית המתים, שאחר שיקום לא ימות. וכמו שהעולם הבא יהיה עומד, כך העולם הזה יהיה עומד.

שלחן שבת (תקוני זהר פ"ד, א)

ושבת צריך לתקנא ביה פתורא בארבע רגליו, כגוונא דפתורא דלעילא דאתמר ביה (יחזקאל מא כב) זה השלחן אשר לפני יהוה, ועלה אתמר (תהלים כג ה) תערוך לפני שלחן, פתורא דקודשא בריד הוא דא שכונתא, איהי מסטרא דצפון דאיהו גבורה, וכגין דא תקינו מארי מתניתין שלחן בצפון, ונר דליק לימינא כגוונא דלעילא, דאתמר ביה מגורה בדרום, מטה באמצעיתא מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

שלחן שבת

ובשבת צריך לתקן שלחן עם ארבע רגלים, כמו השלחן שלמעלה, שנאמר בו זה השלחן אשר לפני יהוה, ועליה נאמר תערוך לפני שלחן, שלחנו של הקדוש ברוך הוא זו השכינה, היא מצד הצפון שהוא גבורה, ומשום זה תקנו בעלי המשנה שלחן בצפון, ונר דולק לימין כמו שלמעלה, שנאמר בו מגורה בדרום, מטה באמצע מצד העמוד האמצעי.

(ח"ב רנ"ב, ב)

אי זכי, נפקא האי צלותא, ומתגלגלא האי שאלתא, ונפקן עמה תריסר ממנו, וכל חד וחד תבעין מעם ההוא רוחא, קיומא בהאי שאלתא, ואתקיימא בהו.

אם זוכה - יוצאת התפלה הזו, ומתגלגלת הבקשה הזו, ויוצאים עמה שנים עשר ממנים, וכל אחד ואחד תובעים מעם אותה הרוח קיום בבקשה הזו, ומתקיימת בהם.

הַשְּׁגָחָה עַל שׁוּמְרֵי וּמַעֲנֵגֵי שַׁבַּת כְּרָאוּי
תַּחַת הַחֲתִיָּה הַזֹּאת אַרְבַּעַת שְׁרָפִים לוֹהֲטִים:
 שְׂרָפָא"ל, בְּרָקִיא"ל, קְרִישִׁיא"ל, קְדוּמִיא"ה.
 וְאַרְבַּעַת הַלְלוּ שֶׁתַּחַת הַחֲתִיָּה הַזֹּאת עוֹמְדִים
 לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. אֵלֹהֵי הָאַרְבַּעַת
 עוֹמְדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְהֵם
 מְמַנִּים לְהַשְׁגִּיחַ בְּכָל אוֹתָם שְׁשׁוּמְרֵים אֶת
 יוֹם הַשַּׁבָּת וּמַעֲנֵגִים אֶת הַשַּׁבָּת כְּרָאוּי.

מֵהָאַרְבַּעַת הַלְלוּ, כְּשֶׁנוֹסְעִים, יוֹצְאִים שְׂבִיבֵי
 אֵשׁ, וְזֶמֶר שְׂבִיבִים הַלְלוּ נַעֲשִׂים שְׂבָעִים
 וּשְׁנַיִם גְּלָגְלִים לוֹהֲטִים בָּאֵשׁ. מִכָּאן נַעֲשֶׂה
 נְהַר דִּינֹור. אֶלֶף אֶלְפִים יִשְׁמְשׁוּ אֶת אוֹתוֹ
 הַנְּהַר. כָּל אוֹתָם שְׁמַעֲנֵגִים שַׁבַּת, אַרְבַּעַת
 הַמְּמַנִּים הַלְלוּ מִשְׁגִּיחִים בְּכָל אוֹתָם
 שְׁמַעֲנֵגִים אֶת הַשַּׁבָּת, וְהַחֲתִיָּה הַזֹּאת עוֹמְדַת
 עֲלֵיהֶם, וְנוֹסְעִים בְּשִׁבְלָה תַּחֲתֶיהָ.

נְהַר דִּינֹור

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם זוֹרֵם אוֹתוֹ נְהַר דִּינֹור וְשׁוֹרֵף
 כְּמֵה רֹחוֹת וְכִמְה שְׁלִיטִים. וְכִשְׁנֹכְנֶסֶת
שַׁבַּת, יוֹצֵא כְרוֹז, וְשׁוֹכֵף אוֹתוֹ נְהַר דִּינֹור,
וְהַסְּעֲרוֹת וְהַזִּיקִים וְהַשְּׂבִיבִים שׁוֹכְכִים.
 וְהַחֲתִיָּה הַזֹּאת הוֹלֶכֶת וְעוֹלָה עַל אַרְבַּעַת
 הַשְּׂרָפִים הַלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ, וְנִכְנָסֶת לְתוֹךְ
 אֲמַצַּע הַהִיכָל הַזֶּה לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנֹקְרָא
 עֲנֵג.

בְּרַכַּת הַשְּׁלַחן

מִשׁוּם שֶׁבְּמִקוֹם הַזֶּה, כְּשֶׁנִּכְנָסֶת שַׁבַּת,
מִסֵּת דְרִים שֵׁם כָּל שְׁלַחְנוֹת בְּנֵי הָעוֹלָם,
 שְׁנֹקְרָאִים בְּנֵי הַיְכָל הַמְּלֹךְ. וְאֶלֶף אֶלְפִים
 וְרִבּוֹא רַבּוֹת עוֹמְדִים עַל אוֹתָם הַשְּׁלַחְנוֹת.
 וְהַחֲתִיָּה הַעֲלִיּוֹנָה הַזֹּאת עַל אַרְבַּעַת הַשְּׂרָפִים
 הַלְלוּ, וְנִכְנָסֶת לְאוֹתוֹ מְקוֹם, וְרוֹאֶה שֵׁם אֶת
 כָּל אוֹתָם הַשְּׁלַחְנוֹת (וְכָל אוֹתָם שְׁנוּמְדִים עֲלֵיהֶם),

הַשְּׁגָחָה עַל שׁוּמְרֵי וּמַעֲנֵגֵי שַׁבַּת כְּרָאוּי
תַּחַת הַחֲתִיָּה הַזֹּאת אַרְבַּעַת שְׁרָפִין
 מְלַהֲטִין, שְׂרָפָא"ל, בְּרָקִיא"ל,
 קְרִישִׁיא"ל קְדוּמִיא"ה. וְאֵלֵין אַרְבַּעַת תַּחֲתֵי
 הַחֲתִיָּה קְיִימִין לְאַרְבַּעַת סְטְרֵי עֲלָמָא,
 אֵלֵין אַרְבַּעַת קְיִימֵי לְאַרְבַּעַת סְטְרֵי עֲלָמָא,
 וְאֵינוּן מְמַנֵּן לְאַשְׁנַחָא בְּכָל אֵינוּן דְּנִטְרֵי
 יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, וּמַעֲנֵגֵי שַׁבְּתָא כְּרָקָא
 יְאוּת.

מֵאֵלֵין אַרְבַּעַת כַּד נִטְלֵי, נִפְקֵי שְׂבִיבִין
 דְּאֵשָׁא, וּמֵאֵלֵין שְׂבִיבִין
 אֲתַעֲבִידוּ שְׂבָעִין וְתֵרִין גְּלָגְלִין, מְלַהֲטִין
 בְּאֵשָׁא. מִהֲכָא אֲתַעֲבִיד נְהַר דִּינֹור. אֶלֶף
 אֶלְפִין יִשְׁמְשׁוּנִיָּה לְהֵהוּא נְהַרָא. כָּל אֵינוּן
 דְּמַעֲנֵגֵי שַׁבְּתָא, אֵלֵין אַרְבַּעַת מְמַנֵּן מִשְׁגָּחִין
 בְּכָל אֵינוּן דְּמַעֲנֵגֵי שַׁבְּתָא, וְהַחֲתִיָּה הַזֹּאת
 קְיִימָא עֲלֵיהֶוּ, וְנִטְלֵי בְּגִינָה תַּחֲתֶיהָ.

נְהַר דִּינֹור

בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, נְגִיד הַהוּא נְהַר דִּינֹור,
 וְאוֹקִיד לְכַמְה רֹחוּין, וְלְכַמְה
 שְׁלִיטִין. וְכַד עֵייל שַׁבְּתָא, כְּרוֹזָא נִפְקָא,
 וְשִׁכִּיד הַהוּא נְהַר דִּינֹור, וְנַעֲפִין וַיִּיקִין
 וְשְׂבִיבִין אֲשַׁתְּכַבוּ. וְהַחֲתִיָּה הַזֹּאת אֵזְלָא
 וְסִלְקָא עַל אַרְבַּעַת אֵלֵין שְׂרָפִים דְּקִאֲמַרְן.
 וְעַל גּוֹ אֲמַצְעִיתָא דְּהִיכְלָא דָא, בְּהַהוּא
 אֲתַר דְּאִקְרִי עֲנֵג.

בְּרַכַּת הַשְּׁלַחן

בְּגִין דְּבַהֲאֵי אֲתַר, כַּד עֵייל שַׁבְּתָא,
מִתְּסַדְרָאן תַּמְן כָּל פְּתוּרֵי דְּבְנֵי
עֲלָמָא, דְּאִקְרוּ בְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָא, וְאֶלֶף
 אֶלְפִין, וְרִבּוּ רַבּוּן מְמַנֵּן. קְיִימֵי עַל אֵינוּן
 פְּתוּרֵי. וְהַחֲתִיָּה הַזֹּאת עֲלָאָה עַל אֵלֵין
 אַרְבַּעַת שְׂרָפִים, וְעַל בְּהַהוּא אֲתַר,
 וְהִמָּא כָּל אֵינוּן פְּתוּרֵי, (וְכָל אֵינוּן דְּמִימָא עֲלֵיהֶוּ)

וּמְשַׁגְיָחָהּ בְּכָל שְׁלַחַן וְשְׁלַחַן, וְאִיךָ מַעֲנִיגִים אֶת כָּל שְׁלַחַן וְשְׁלַחַן, וְעוֹמְדֵת וּמְבָרַכֶת אֶת אוֹתוֹ הַשְּׁלַחַן. וְכָל אוֹתָם אֶלְפִים וְרַבּוּא רַבּוּת, כָּלָם פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים אָמֵן.

וּמָה הַבְּרָכָה שֶׁמְבָרַךְ עַל הַשְּׁלַחַן הַזֶּה שֶׁנֶּעֱרַךְ וְנֶעֱנַג כְּרֵאוֹי? (ישעיה נח) אָ אֶתְעַנֵּג עַל ה' וְגו' כִּי פִי ה' דַּבֵּר. וְכָלָם אוֹמְרִים: אֲזַ תִּקְרָא וְה' יַעֲנֶה וְגו'. רוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁנִּקְרָאת זְכוּ"ת אֵל, כְּשֵׁאוֹתוֹ הַשְּׁלַחַן מִתְעַנֵּג בְּכָל הַסְּעוּדוֹת, בְּסְעוּדַת הָאֲחֵרוֹנָה הַשְּׁלִישִׁית מִסֵּיִם וְאוֹמֵר עַל כָּל אוֹתָם הֵרֵאשׁוּנִים, וְאוֹמֵר: אֲזַ יִבְקַע כְּשַׁחַר אוֹרֶךְ וְגו', כְּבוֹד ה' יֵאֲסָפֶךָ. כָּל אוֹתָם שְׁבָעִים אוֹרוֹת אַחֲרֵים בְּכָל הַצְּדָדִים פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: (תהלים קכח) הִנֵּה כִּי בֵן יְבוֹרֵךְ גָּבַר יֵרֵא ה'.

עוֹנְשׁוֹ שֶׁל שְׁלַחַן שְׁאִינוֹ כְּרֵאוֹי וְכִשְׁשִׁלַּחַן הָאָדָם אֵינּוּ עוֹמֵד בְּאוֹתוֹ מְקוֹם בְּעֵרִיכַת הָעֵנַג כְּרֵאוֹי, אֲזַ הַחֲתִיָּה הַזֹּאת וְאוֹתָן אַרְבַּע שְׂתַחֲתִיָּה, וְכָל אוֹתָם אֶלְפִים וְרַבּוּא רַבּוּת, כָּלָם דּוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר, וְכִמְהָ שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים, כָּלָם נוֹטְלִים אוֹתוֹ וּמְכַנְּסִים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא בְּהֶפְךָ מִזֶּה, וְנִקְרָא נֶגַע. וְכִשְׁמְכַנְּסִים אוֹתוֹ לְשֵׁם, (פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים) (שם קט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ וַתְּבוֹאֶיהָ וְלֹא חִפֵּץ בַּבְּרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ. יִנְקֹשׁ נוֹשָׂה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְגו', אֵל יְהִי לוֹ מוֹשֵׁךְ חֶסֶד וְגו'. הִרְחַמְנוּ יִצְיָלְנוּ.

שִׁכְר מַעֲנִיגֵי הַשַּׁבָּת מְשׁוּם שֶׁעֲנַג שַׁבָּת, וְאֶמְנֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (זֶה אֵלּוֹ אוֹתָם שֶׁלְחֻנוֹת שֶׁל עֲנַג שַׁבָּת וּמוֹעֲדִים וְחַגִּים, כָּלָם שְׂמֻחָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְשׁוּם בְּרָךְ הוּא).

וְאֲשַׁנַּח בְּכָל פְּתוּרָא וּפְתוּרָא, וְהִיד מַעֲנִיגֵי לִיָּה לְכָל פְּתוּרָא וּפְתוּרָא, וְקִיִּמָּא וּבְרִיד לִיָּה לְהֵוֹא פְּתוּרָא. וְכָל אֵינּוֹן אֶלְפִי אֶלְפִין, וְרַבּוּא רַבּוּן, כְּלֵהוּ פְתַחֵי וְאוֹמְרֵי אָמֵן.

וּמָה בְּרָכָה הִיא דְכְרִיד עַל הַאי פְּתוּרָא דְמַתְסָדֵר וְאֶתְעַנֵּגָא כְּדָקָא יְאוּת. (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי' וְגו' כִּי פִי יי' דַּבֵּר. וְכִלְהוֹ אִמְרֵי, (ישעיה נח) אֲזַ תִּקְרָא וְיי' יַעֲנֶה וְגו'. רוּחָא עֲלֵאָה דְאִקְרִי זְכוּ"ת אֵל, כִּד הֵוֹא פְּתוּרָא אֶתְעַנֵּג בְּכִלְהוֹ סְעוּדַתִּי, בְּסְעוּדַתָּא בְּתֵרָאָה תְּלִיתָאָה מִסֵּיִם וְאוֹמֵר, עַל כָּל אֵינּוֹן קְדָמָאֵי, וְאוֹמֵר (ישעיה נח) אֲזַ יִבְקַע כְּשַׁחַר אוֹרֶךְ וְגו', כְּבוֹד יי' יֵאֲסָפֶךָ. כָּל אֵינּוֹן שְׁבָעִין נְהוּרִין אַחֲרֵינֵי בְּכָל סְטְרִין, פְּתַחֵי וְאוֹמְרֵי, (תהלים קכח) הִנֵּה כִּי בֵן יְבוֹרֵךְ גָּבַר יֵרֵא יי'.

עוֹנְשׁוֹ שֶׁל שְׁלַחַן שְׁאִינוֹ כְּרֵאוֹי וְכִד פְּתוּרָא דְכַר נִשׁ לֹא קִיִּמָּא כֵּהוּא אֲתֵר בְּסוּדֵרָא דְעֵנוּגָא כְּדָקָא יְאוּת, כְּדִין הֵאִי חִיוּתָא, וְאֵינּוֹן אַרְבַּע דְתַחֲוֹתָהּ, וְכָל אֵינּוֹן אֶלְפִי אֶלְפִין וְרַבּוּ רַבּוּן, כְּלֵהוּ דְחִיִּין לִיָּה לְכַר, לְהֵוֹא סְטְרָא אַחֲרָא, וְכִמְהָ גְרַדִּינֵי נִימוּסִין, כְּלֵהוּ נְטְלֵי לִיָּה וְעֵיילֵי לִיָּה לְהֵוֹא אֲתֵר, דְאִיָּהוּ בְּהַפּוּכָא מִן דָּא, וְאוֹמְרֵי נֶגַע. וְכִד עֵייל לָהּ תַמְן, (ס"א) פְּתַחֵי וְאוֹמְרֵי (תהלים קט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ וַתְּבוֹאֶיהָ וְלֹא חִפֵּץ בַּבְּרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ. (תהלים קט) יִנְקֹשׁ נוֹשָׂה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְגו', אֵל יְהִי לוֹ מוֹשֵׁךְ חֶסֶד וְגו'. רְחַמְנָא לְשַׁזְּבֵן.

שִׁכְר מַעֲנִיגֵי הַשַּׁבָּת בְּגִינֵי דְעֵנוּגָא דְשַׁבְתָּא, וּמְהִימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיד הוּא (ס"א) הֵאִי אִיָּהוּ אֵלִין פְּתוּרֵי דְעֵינּוּגָא דְשַׁבְתָּא וְחַמְיֵין וְחַמְיֵין כּוּלְהוּ חֲדוּתָא דְקוּדְשָׁא

ומשום זה, כל אותם שמענגים ענג השבת וזמנים ומועדים, ארבעת הללו שעומדים תחת החיה הזו עומדים כנגד אותו נהר דיגור, ולא גותנים להשרף שם את כל אלו שמענגים ענוגיהם כראוי.

בריד הוא ובגין דא) איהו. ובגין דא, כל אינון דמענגי ענוגא דשבתא וזמני ומועדי, אליו ארבע דקיימי תחות האי חיותא, קיימא לקבל החוה נהר דיגור, ולא שבקי לאתוקרא ביה, לכל אינון דמתענגי ענוגיהו כדקא יאות.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד 19

ה

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שנה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים], וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י) "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר וענש, ובאר את הודוי: וסרנו ממצותיך וממשפטריך הטובים ולא שווה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות, כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "קרה היא מפנינים וכל חפצריך לא ישוו בה" (משלי פרק ג' פסוק ט"ו) ובמסכת הוריות (דף י"ג א'): א"ר אחא ברבי חנינא, דאמר קרא "קרה היא מפנינים", מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים.

בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו "אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחפה לו", ובתפלה בברכת "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח... כי לישועתך קוינו כל היום", כתב מר"ן האר"י הח"י שצריך בכל פעם שמתפלל לכוון לצפות לישועת השם יתברך, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל, וברא, ובמה אנו מצפים לישועת ה'.

כתוב בכתבי האריז"ל, שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדרנו כולנו זוכים לראת את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הכוללים, ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזהר הקדוש, נפתח לבם ומתרחב מתם, לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים.

שעות ביום, ובכך גם תזכה לראת שמים טהורה.
ח. ובדאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון - ומתגלה בלמוד הזהר הקדוש (דברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.
המשך בעמוד קא

ז. ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: "מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה...", אל תקרי 'מה' אלא 'מאה', שבלימוד שעה אחת זה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר

זֶהַר הַשֵּׁבֶת

פְּרָק י'

פְּרָשִׁיּוֹת

מִקֵּץ - קֶרַח

מִצּוֹת לֶחֶם מִשְׁנֶה וּבִרְפַת
הַפֶּת, אֲמִירַת דְּבָרֵי תוֹרָה
עַל הַשְּׁלָחוֹן

פָּרָק י'

- עגן בְּצִיעַת שְׁנֵי הַכְּרוֹת צג
- אין הַשְּׁטוֹן מְזִיק בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת צג
- בְּצִיעָה וּבְרָכָה עַל הַפֶּת צג
- בְּצִיעַת הַפֶּת עַל דָּרָךְ הַסּוּד צד
- מַעֲלַת הַמַּאֲרִיף עַל שְׁלֶחֶנוּ צד
- דְּבַרֵי תוֹרָה עַל הַשְּׁלֶחַן צה
- כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה צו
- עגן כּוֹס בְּרָכָה עַל דָּרָךְ סוּד צו
- מִים אַחֲרוֹנִים ק

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שֶׁבֶת:

- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

עגנו בציעת שני הכפרות (חלק ג רע"ג, א ר"מ)

התנינא, למבצע על שני כפרות בשבת, דאינון רמיוזין בתרי לוחי אורייתא, דאתייהיבו בשבת זוגות. דביומא תליתאה נחתו, דביה תרי זמני טוב, ובשבת אתייהיבת, תרין נוקבין לתרין טבין. ואף על גב דאוקמוה דשדים ממנין על זוגות, כמה דאוקמוה שני ביצים, שני אגוזים. הלכה למשה מסיני שלוחי מצוה אינו נזקין.

ואי תימא, והא תנינו, אין מתחילין בשני, ואין מסיימין בד', דהינו כב' ד' עם ערב רב, דלא הוה שלוחי מצוה, דלא אתגירו לשם שמים, ולבתר דאתעברו מעלמא, מני קדשא בריך הוא לנטלא (שמות טז) שני לוחות אבנים כראשונים, ואמר, (שם) וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות וגו'.

אין השטן מזיק ביום השבת

ותרין כפרות בשבת, רמיוזין לתרין יודין יאהדונהי. דאדני איהי יחידה מבעלה בשית יומין דחול, ובשבת נחית לגבה. ובגין דא בשבת, כל נשמתין ורוחין ונפשין נפקין ונחתין זוגות, ואין שטן ואין מזיק שליט ביומא דשבתא. ואפילו גיהנם לא שליט, ולא אוקיד בשבת. ובגין דא, (שמות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. ודא אש נוקראה, אלא אש דקרנא, אש דקדושה. ולית לארכאה בכציעא דלהון, דהא אתמר לעיל.

בציעה וברכה על הפת (חלק ג רמ"ד, ב ר"מ)

פתח ואמר, הא אוקמוה מארי מתניתין, בעל הבית בוצע ואורח מברך.

עגנו בציעת שני הכפרות

שני - לבצע על שתי כפרות בשבת, שהן רמוזות בשני לוחות התורה, שנתנו בשבת זוגות. שבים השלישי ירדו, שבו פעמים טוב, ובשבת נתנה, שתי נקבות לשנים טובים. ואף על גב שבארוה שהשדים ממנין על זוגות, כמו שבארוה שתי ביצים, שני אגוזים - הלכה למשה מסיני: שלוחי מצוה אינו נזקין.

ואם תאמר, והרי שנינו, אין מתחילין בשני ואין מסיימין בריעי, דהינו בב' ד' עם ערב רב, שלא היו שלוחי מצוה, שלא התגירו לשם שמים, ולאחר שעברו מן העולם, צוה הקדוש ברוך הוא לטל (שמות טז) שני לוחות אבנים כראשונים, ואמר, וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות וגו'.

אין השטן מזיק ביום השבת

ושתי כפרות בשבת רמוזות לשני יודי"ם יאהדונהי. שאדני היא יחידה מבעלה בששת ימות החול, ובשבת יורד אליה. ומשום זה בשבת כל הנשמות והרוחות והנפשות יוצאות ויורדות זוגות, ואין שטן ואין מזיק שולט ביום השבת. ואפלו גיהנם לא שולט ולא בוער בשבת. ומשום זה, (שמות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. וזו אש נכריה, אלא אש הקרבן, אש של קדשה. ואין להאריב בבציעה שלהן, שהרי נתבאר למעלה.

בציעה וברכה על הפת

פתח ואמר, הרי בארוהו בעלי המשנה, בעל הבית בוצע ואורח מברך. ועוד בארוהו,

צָרִיךְ לְדַקְדַּק בְּה' מִן הַמוֹצֵיא. וְשִׁתִּי ה' הֵן כִּנְגַד שְׁתֵּי הַלָּחִם. שְׁתֵּי כִפְרוֹת שֶׁל הַשְּׁבֵת. אוֹת ל' הִיא כְּפִיצָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וּמִיֵּהוּ בַעַל הַבַּיִת שְׂבוֹצֵעַ? זוֹ אוֹת ו'.

שְׁנֵינָא, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ, כְּדֵי שְׂיִבְצַע בְּעִין יָפָה, וּמְשָׁלִים הַבְּרָכָה, וְאַחֲרֵי כֵן בּוֹצֵעַ. וּפְרָשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ שֶׁל הַמְשָׁנָה, שְׂאִין הַמְּסֻבִּים רִשָּׁאִים לְטַעַם עַד שְׂיִטְעֵם הַמְּבָרָךְ, וְאִין הַבּוֹצֵעַ רִשָּׁאִי לְטַעַם עַד שְׂיִכְלֶה אֲמֹן מִפִּי הַמְּסֻבִּים. וְאִם רְצוֹנוֹ לְחַלֵּק כְּבוֹד, הִרְשׁוֹת בְּיָדוֹ. וְעוֹד פְּרָשׁוּהָ שֶׁהַאֲרוֹחַ מְבָרָךְ, בְּשִׁבְלֵי שְׂיִבְרָךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת.

בְּצִיעַת הַפֶּת עַל דְּרָךְ הַסוּד
וְדָרָךְ סוּד, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ - זֶה הָעֵמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא קוֹ הָאֲמֻצְעִי. וּבְשֵׁבֶת צָרִיךְ
לְבַצֵּעַ מִשְׁתֵּי כִפְרוֹת, שֶׁהֵן ה' ה'. בַּעַל הַבַּיִת
- זֶה ו' שֶׁל הָאֲמֻצְעַי. (וּבְצוּרָה זוֹ. וּמְשׁוּם זֶה) וְכִדִּי
שֶׁלֹא יִרְאֶה כְּרַעֲבָתָנוּת, יִכּוֹל לְבַצֵּעַ בְּה' לְכָל
אֶחָד וְאֶחָד כְּפִיצָה. מֵה זֶה כְּפִיצָה? ל' ו'!
וְהֵן הַנְּקֻדּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, נִקְרָאִים
פְּרוּרִים שְׂבֻכָזִי. וְאֵלּוּ כִּנְגַד טְפוֹת הָצֶרַע.
וּמִי שֶׁמְזַלְזֵל בְּהֵן וְזוֹרְקֵן בְּמִקּוֹם שֶׁלֹא
צָרִיךְ, הָעֲנִיּוֹת רוֹדְפֹת אַחֲרָיו, וְהוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד.
זֶהוּ שְׂכָתוּב (אִיּוֹב טו) נוֹדֵד הוּא לְלָחֵם אֵיִה.
וְאִין לָחֵם אֵלֶּא תוֹרָה, וְהוּא צוֹנַח: אֵיִה מִי
שְׂמֻרָחֵם עָלָיו? וְלֹא מוֹצֵא.

מַעֲלַת הַמַּאֲרִיךְ עַל שְׁלַחֲנוּ
שְׂבִיעֵי - לְהַאֲרִיךְ עַל הַשְּׁלַחֲנוּ מְשׁוּם הָעֲנִיּוּם.
וּמְשׁוּם זֶה, כָּל הַמַּאֲרִיךְ עַל שְׁלַחֲנוּ מַאֲרִיכִים

וְעוֹד אוֹקְמוּהָ, צָרִיךְ לְדַקְדַּק בְּה' מִן
הַמוֹצֵיא. וְתֵרִין הֵהִין אֵינּוֹן, לְקַבֵּל שְׁתֵּי
הַלָּחִם. שְׁתֵּי כִפְרוֹת דְּשֵׁבֶת. י', אֵיִהי
כְּפִיצָה לְכָל חַד וְחַד. וּמֵאֵן אֵיִהוּ בַּעַל
הַבַּיִת דְּבוֹצֵעַ. דָּא ו'.

(חֻלְק ג ער"ב, א ר"מ)

הַתְּנִינָא, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ, כְּדֵי שְׂיִבְצַע
בְּעִין יָפָה. וּמְשָׁלִים בְּרַכְתָּא,
וּלְכַתֵּר בּוֹצֵעַ. וְאוֹקְמוּהָ רַבְּנֵן דְּמַתְּנִיתִין,
דְּאִין הַמְּסוּבִין רִשָּׁאִין לְטַעַם, עַד שְׂיִטְעוּם
הַמְּבָרָךְ. וְלִית הַבּוֹצֵעַ רִשָּׁאִי לְטַעַם, עַד
שְׂיִכְלֶה אֲמֹן מִפִּי הַמְּסוּבִין. וְאִם רְעוּתִיהָ
לְחַלֵּק כְּבוֹד, הִרְשׁוֹת בְּיָדֶיהָ. וְעוֹד
אוֹקְמוּהָ, דְּאוֹרַח מְבָרָךְ, בְּגִין דִּיבְרָךְ
לְבַעַל הַבַּיִת.

בְּצִיעַת הַפֶּת עַל דְּרָךְ הַסוּד
וְאוֹרַח רוּא, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ, דָּא עֵמוּדֵא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּאֵיִהוּ קוֹ הָאֲמֻצְעִי.
וּבְשֵׁבֶת צָרִיךְ לְבַצֵּעַ מִשְׁנֵי כִפְרוֹת,
דְּאֵינּוֹן ה' ה'. בַּעַל הַבַּיִת, דָּא ו'
דְּאֲמֻצְעִיתָא. (וּבְגוֹנָא דָּא וּבְגִין דָּא) וּבְגִין דְּלֹא
לְאַתְחַזָּא כְּרַעֲבָתָנוּתָא, יִכּוֹל לְמַבְצֵעַ
בְּה' לְכָל חַד וְחַד כְּפִיצָה. מֵאִי כְּפִיצָה.
י' ו'. אֵינּוֹן נְקוּדִין דְּשָׂמָא קְדִישָׁא, אַתְקֵרִי
פְּרוּרִי כְּכֹזִית. וְאֵלִין לְקַבֵּל טְפוֹן דְּזֶרַע,
וּמֵאֵן דְּמְזַלְזֵל בְּהוֹן, וְזוֹרִיק לוֹן בְּאַתְרֵי
דְּלֹא אַצְטְרִיךְ, עֲנִיּוֹתָא קֵא רְדִיף
אַבְתְּרִיָּה, וְאֵזִיל נֶעַ וְנָד. הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (אִיּוֹב טו) נוֹדֵד הוּא לְלָחֵם אֵיִה.
וְלִית לָחֵם אֵלֶּא תוֹרָה, וְהוּא צוֹנַח אֵיִה
מֵאֵן דְּמֻרָחֵם עָלֶיהָ, וְלֹא יִשְׁכַּח.

מַעֲלַת הַמַּאֲרִיךְ עַל שְׁלַחֲנוּ (חֻלְק ג רע"ג, ב ר"מ)

שְׂבִיעֵיָא, לְאַרְכָּאָה עַל פְּתוּרָא, בְּגִין
עֲנִיּוּם. וּבְגִין דָּא, כָּל הַמַּאֲרִיךְ עַל שְׁלַחֲנוּ

לו ימיו ושנותיו, ומשום כך (משלי י) וצדקה תציל ממנות. שעני חשוב כמת, והוא מחיה אותו, גם כך הקדוש ברוך הוא מחיה אותו. ועוד בדרך סוד, שכל העניים מצד האות ד', שנקמר בה (תהלים קטז) דלותי ולי יהושיע. ואות ד' של אחד שצריך להאריך בה, זהו שכתוב (דברים ח) להאריך ימים על ממלכתו, ולכן צריך להאריך על השלחן, שהיא ד', כלולה מארבע רגלים של השלחן. בשביל כבוד האות ד' צריך להאריך על השלחן בשביל העניים.

דברי תורה על השלחן

רביעי - להיות על השלחן דברי תורה, שלא יתקיים בו כדגמת עמי הארץ שנקמר עליהם (ישעיה כח) כי כל שלחנות מלאו קיא צאה. אבל בסודות התורה פרשוהו, הרוצה להעשיר - יצפיו, יתן שלחן לצפון. הרי שלחן לשמאל, שהוא דין, צריך לקשר בו הימין, שהוא התורה, שנתנה מחסד, שהוא רחמים, ימין ה'.

ששי - להיות על השלחן דברי תורה, שכל פרשוה בעלי המשנה, (אבות פ"ג) שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה וכו'. וסוד הדבר - משום שהרי פרשוה שלחן בצפון, והתורה נתנה מימין. לחבר ימין, שהוא רחמים, עם שמאל, שהוא דין. שהתורה היא יי מימין, שלחן אדני משמאל, וצריך לחבר אותם. משום שהשלחן משמאל, פרשוה בעלי המשנה, קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף.

מאריכין לו ימיו ושנותיו. ובגין כך (משלי י) וצדקה תציל ממנות. דעני חשוב כמת, ואיהו מחיה ליה, אוף הכי קדשא בריך הוא מחיה ליה.

ועוד באורח רזא, דכלהו עניים מסמרא דאת ד', דאתמר בה (תהלים קטז) דלותי ולי יהושיע. ואות ד' דאחד, דצריך לארכאה בה, הךא הוא דכתיב להאריך ימים על ממלכתו, ובגין דא, צריך לארכאה על פתורא, דאיהו ד', כלילא מד' רגלין דפתורא. בגין וקרא דאת דלית, צריך לארכאה על פתורא, בגין עניים.

דברי תורה על השלחן (ח"ג רמ"ה, ב ר"מ)

רביעאה, למהו על פתוריה דברי תורה, דלא יתקיים ביה כגוונא דעמי הארץ, דאתמר עליהו (ישעיה כח) כי כל שלחנות מלאו קיא צאה. אבל בסתרי תורה אוקמוה, הרוצה להעשיר יצפיו, יתן שלחן לצפון. הרי שלחן לשמאלא, דאיהו דין, בעי לקשרא ביה מינא, דאיהו אורייתא, דאתיהיבת מחסד, דאיהו רחמי, ימין ה'.

(ח"ג רע"ג, א ר"מ)

שתיאתא, למהו על פתורא דברי תורה, דהכי אוקמוה מארי מתניתין, ג' שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה וכו'. ורזא דמלה, בגין דהא אוקמוה שלחן בצפון, ואורייתא אתיהיבת מימינא. לחברא מינא דאיהו רחמי, בשמאלא דאיהו דינא. דאורייתא איהו יי מימינא, פתורא אדני משמאלא, וצריך לחברא לון. דבגין דפתורא משמאלא, אוקמוה

ומשום כִּן צָרִיךְ תִּלְמִיד חֶכֶם לְזַמֵּן עִמּוֹ,
לְמִי שִׁישֶׁתֶּדֶל בְּדַבְרֵי תוֹרָה.

רַבָּנָן דְּמִתְנִיתִין, קָשִׁין מְזוּנֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם
בְּקָרִיעַת יָם סוּף, וּבְגִין כֵּן, צָרִיךְ תִּלְמִיד
חֶכֶם לְזַמֵּן עִמִּיה, לְמֵאן דִּישְׁתַּדֵּל
בְּפִתְגָמֵי אֹרֵייתָא.

כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה

טְלִישִׁי - כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה שֶׁתִּקְנוּ בוֹ עֲשָׂרָה
דְּבָרִים: הַדָּחָה וְשִׁטְפָּה, עֲטוּר, עֲטוּף, חֵי.
מְלֵא, מְקַבְּלוּ בְּשֵׁתֵי יָדָיו, וְנוֹתְנוּ בְּיָמָיו, וְנוֹתְנוּ
עֵינָיו בוֹ, וּמְגַבִּיהוּ מִן הַקְּרָקַע טַפְחָא, וּמְשַׁגְרוּ
בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ.

כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה (ח"ג רמ"ה, א ר"מ)

תְּלִיתָאָה, כּוֹס דְּבְרָכָה, דְּתִקְנוּ בֵּיה
עֲשָׂרָה דְּבָרִים. הַדָּחָה.
שִׁטְפָּה. עֲטוּר, עֲטוּף, חֵי, מְלֵא, מְקַבְּלוּ
בְּשֵׁתֵי יָדָיו, וְנוֹתְנוּ בְּיָמָיו, וְנוֹתְנוּ עֵינָיו בוֹ.
וּמְגַבִּיהוּ מִן הַקְּרָקַע טַפְחָא, וּמְשַׁגְרוּ
בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ.

עֵינָיו כּוֹס בְּרָכָה עַל דְּרָךְ סוּד

וּבְדַרְךָ סוּד, כּוֹס (דְּבָרִים ג') מְלֵא בְּרַכַּת ה'.
כּוֹס בְּגִימְטְרִיאָא אֱלֹהִי"ם, וּמִשָּׁם הִנְשָׁמָה,
שֶׁהִיא עַל שְׁמוֹ - כּוֹס. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים
קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא, מִי נִקְרָא יְשׁוּעוֹת?
חֲמֵשׁ אֲצַבְּעוֹת, שֶׁהֵן כְּנֶגֶד חֲמֵשׁ סְפִירוֹת
שֶׁל כּוֹס, שֶׁהוּא שֵׁם אֱלֹהִים חַיִּים שֶׁהִבִּינָה
מִתְפַּשֵּׁט בָּהֶם לְחֲמִשִּׁים שְׁעָרִים. ה' פְּעָמִים
עֲשָׂר, בְּאוֹת י', שֶׁהוּא עֲשָׂרָה דְּבָרִים שֶׁתִּקְנוּ
חֲכָמִים בְּכּוֹס, שֶׁהוּא אֱלֹהִים חַיִּים, חֲמֵשׁ
אוֹתִיּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן ה'.

עֵינָיו כּוֹס בְּרָכָה עַל דְּרָךְ סוּד

וְאוֹרַח רְזָא, כּוֹס (דְּבָרִים ג') מְלֵא בְּרַכַּת
י'. כּוֹס בְּגִי אֱלֹהִי"ם. וּמִתְמַן
נִשְׁמָתָא, דְּאִיהִי עַל שְׁמִיה כּוֹס. הָדָא
הוּא דְכָתִיב, (תְּהִלִּים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא.
מֵאן יְשׁוּעוֹת, חֲמִשָּׁה אֲצַבְּעָאן. דְּאִינוּן
לְקַבֵּל חֲמִשָּׁה סְפִירֵין דְּכּוֹס, דְּאִיהוּ אֱלֹהִים
חַיִּים בִּינָה מִתְפַּשֵּׁטָא בְּהוּן, לְחֲמִשִּׁין
תְּרַעִין. ה' זְמִינֵין עֲשָׂר. בְּאֵת י', דְּאִיהוּ
עֲשָׂרָה דְּבָרִים דְּתִקְנוּ רַבָּנָן בְּכּוֹס, דְּאִיהוּ
אֱלֹהִים חַיִּים, חֲמֵשׁ אֹתוֹן, בְּחֻשְׁבוֹן ה'.

וּבְאָרוֹ, בְּכּוֹס שֶׁצָּרִיךְ הַדָּחָה וְשִׁטְפָּה. הַדָּחָה
מִבְּחוּץ, וְשִׁטְפָּה מִבְּפָנִים. וְסוּד הַדְּבָר -
שִׁיחָא תּוֹכוֹ כְּבָרוּ. מִי שֶׁזָּכָה לְנִשְׁמָה מְכּוֹס
זֶה, לְהִיֹּת נִשְׁמָה טְהוֹרָה מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ.
וְסוּד הַדְּבָר - (ויקרא טז) וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ. טְהָרָה
מִבְּפָנִים, וְקִדְּשָׁה מִבְּחוּץ. וּמָה כּוֹס אֵין
טְהָרְתוּ וְקִדְּשׁוּ מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ בְּלִי מִים
- אִף כֵּן הִנְשָׁמָה אֵין טְהָרְתָהּ וְקִדְּשָׁתָהּ
מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ בְּלִי תוֹרָה. וּמִשׁוּם זֶה אָמַר

וְאוֹקְמוּהָ בְּכּוֹס, שֶׁצָּרִיךְ הַדָּחָה
וְשִׁטְפָּה. הַדָּחָה מִבְּחוּץ,
וְשִׁטְפָּה מִבְּפָנִים. וְרְזָא דְמִלָּה, שִׁיחָא
תּוֹכוֹ כְּבָרוּ. מֵאן דְּזָכִי לְנִשְׁמָתָא מֵהִיא
כּוֹס, לְמַהוּ נִשְׁמָתָא דְכֵּיָא מְלָגוּ וּמְלָבַר.
וְרְזָא דְמִלָּה, (ויקרא טז) וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ, טְהָרָה
מִבְּפָנִים, וְקִדְּשָׁה מִבְּחוּץ. וּמָה כּוֹס לְאוּ
טְהָרְתִיהָ וְקִדְּשָׁתִיהָ מְלָגוּ וּמְלָבַר בְּלֵא
מִיָּא. אוּף הִכִּי נִשְׁמָתָא, לְאוּ טְהָרְתָהּ

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, מִי שָׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ לֹא יִכְנָס לְבֵית הַמְדָרֶשׁ. בְּגִלְל שָׁאִין הוּא מַצַּד עַץ הַחַיִּים, אֶלָּא מַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע.

עטור - פֶּרְשׁוּהוּ מְעַטְרוּ בְּתַלְמִידִים. וְדַרְךְ סוּד - ה' הִיא כּוֹס, מְעַטְרוּ בְּתַלְמִידִים בְּאוֹת י', שֶׁהִיא עֲטָרָה עַל ה'. עֲטוּף - צָרִיף לַעֲטוּף רֵאשׁוֹ בְּגִלְל שֶׁהַשְּׂכִינָה עַל רֵאשׁוֹ. שְׂכָף פֶּרְשׁוּהוּ בְּעַלֵּי הַמְשָׁנָה, אֲסוּר לְתַלְמִיד חֻכָּם לְהֵלֵךְ ד' אַמּוֹת בְּגִלְוֵי הָרֵאשׁ, מִשּׁוּם (ישעיה 1) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. כָּל שְׂכָן בְּבִרְכָה וּבִהְזָכְרָת שֵׁם הַקָּדוֹשׁ שָׂאֲסוּר לְהִיּוֹת בְּגִלְוֵי הָרֵאשׁ.

שְׂאוֹת י' מִן יְהוָה הִיא שֶׁהַתַּעֲטָפָה בְּאוֹר, וְנִעְשְׂתָה אֲוִיר. (וְזֵהוּ אֲוִיר שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מַחֲכִים) מִשּׁוּם שְׂאוֹת י', שֶׁהִיא חֻכְמָה, בְּאֲוִיר, וְזֵהוּ אוֹר שֶׁהַתַּעֲטָפָה בּוֹ כְּשֶׁבָרָא אֶת הָעוֹלָם. זֵהוּ שְׂכָתוֹב (תהלים קד) עֲטָה אוֹר כְּשֶׁלְמָה. וְזֵהוּ (בראשית א) יְהִי אוֹר - יְהִי אֲוִיר. וּפְרָשׁוּהוּ בְּעַלֵּי סוּדוֹת הַתּוֹרָה, בְּטָרָם שְׁנִיתֵהוּנָה כָּל דְּבָר, נִתְּהוּ הַהִיּוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר יְהִי אוֹר וְיִהִי אוֹר, שֶׁהִיא מִזְמַן קִדְמוֹן.

חי - פֶּרְשׁוּהוּ חֵי מִן הַחֲבִית. וְדַרְךְ סוּד - שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה הִיא שְׂמִינִית לְסַפִּירוֹת מִמִּטָּה לְמַעַלָּה, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאת אוֹת ח', וְנֶאֱמַר בָּהּ (משלי כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת. וְזֵהוּ חֲבִית: ח' בַּיִת. וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא חַיִּים, שְׂכָתוֹב (משלי ג) עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, הֵינּוּ מְשֵׁם הוּא חֵי. וְזֵהוּ יִינָה שֶׁל תּוֹרָה. מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בָּהּ נִקְרָא חֵי. וְעוֹד, צַדִּיק חֵי, שֶׁהוּא חֵי מִן הַחֲבִית.

וּקְדָשְׁתָּה מְלַגּוּ וּמְלַבֵּר בְּלֹא אוֹרֵייתָא. וּבְגִין דָּא אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, מִי שָׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ לֹא יִכְנָס לְבֵית הַמְדָרֶשׁ. בְּגִין דְּלֹאוּ אִיהוּ מַסְטָרָא דְאִילָנָא דְחַיִּי, אֶלָּא מַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע.

עטור, אוֹקְמוּהָ מְעַטְרוּ בְּתַלְמִידִים. וְאֵרַח רְזָא, ה' אִיהוּ כּוֹס, מְעַטְרוּ בְּתַלְמִידִים בְּאוֹת י', דְּאִיהוּ עֲטָרַת עַל ה'. עֲטוּף, צָרִיף לַאֲעַטְפָא רִישִׁיה בְּגִין דְּשְׂכִינְתָא עַל רִישִׁיה. דְּהִכִּי אוֹקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְּנִיתִין, אֲסוּר לְתַלְמִיד חֻכָּם לְמִיּהָד ד' אַמּוֹת בְּגִלְוֵי הָרֵאשׁ. מִשּׁוּם (ישעיה 1) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. כָּל שְׂכָן בְּבִרְכָה, וּבִאֲדָרְכָת שְׂמָא קַדִּישָׁא, לְמַהוּי בְּגִלְוֵי הָרֵאשׁ.

דָּאת י' מִן יְהוָה, אִיהִי אֲתַעֲטָפָה בְּאוֹר, וְאֲתַעֲבִיד אֲוִיר. (וְהֵינּוּ אֲוִירָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מַחֲכִים) בְּגִין דָּאת י' דְּאִיהִי חֻכְמָה בְּאֲוִיר, וְהֵינּוּ אוֹר דְּאֲתַעֲטָפָה בִּיהַ כַּד בְּרָא עֲלְמָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (תהלים קד) עֲטָה אוֹר כְּשֶׁלְמָה. וְהֵאֵי אִיהוּ (בראשית א) יְהִי אוֹר וְיִהִי אֲוִיר. וְאוֹקְמוּהָ מְאִירֵי סַתְרֵי תּוֹרָה, בְּטָרָם נִתְּהוּהוּ כָּל דְּבָר, נִתְּהוּוּ הַהִיּוֹת. וּבְגִין דָּא יְהִי אוֹר וְיִהִי אוֹר, דְּהוּהוּ מַקְדַּמַת דְּנָא.

ח"י אוֹקְמוּהָ, חֵי מִן הַחֲבִית. וְאֵרַח רְזָא, שְׂכִינְתָא עֲלָאָה אִיהִי תְּמוּנָאָה דְסַפִּירָאן מִתְתָא לְעִילָא. וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאת ח', וְאֲתַמַּר בָּהּ (משלי כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת. וְהֵינּוּ חֲבִית: ח' בַּיִת. וּבְגִין דְּאִיהִי חַיִּים, דְכָתִיב (משלי ג) עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְזֵהוּ מִתְּמַן אִיהוּ ח"י. וְדָא אִיהוּ יִינָא דְאוֹרֵייתָא. מֵאֵן דְּאֲשַׁתְּדֵל בָּהּ, אֶקְרִי ח"י. וְעוֹד, צַדִּיק ח"י. אִיהוּ חֵי מִן הַחֲבִית.

יֵין ישׁ מִמֶּנּוּ שְׁנֵי גִּנּוּנִים - לָבוֹ וְאָדָם. יֵין גִּימְטְרִיָּא שְׁבַעִים פְּנִים. הָרִי ע"ב. וּכְנָגַד שְׁנֵי גִּנּוּנִים שֶׁל הַיּוֹן, הוּא זְכוֹר וְשִׁמּוֹר שֶׁל שְׁבֵת, וְשְׁבַעִים תְּבוּת שֶׁל קְדוּשׁ וּיְכַל"ו - הָרִי ע"ב.

מְלֵא - זָהוּ שְׁכָתוּב כּוּס (דְּבָרִים ל) מְלֵא בְּרַפְת ה'. וְאִף שֶׁהוּא מְלֵא מִיֵּינָה שֶׁל תּוֹרָה. אָדָם כֶּף צְרִיף לְהִיּוֹת שְׁלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית כה) אִישׁ תָּם - גָּבַר שְׁלָם, כְּמוֹ (שם לג) וַיֵּבֵא יַעֲקֹב שְׁלָם. כֶּף צְרִיף לְהִיּוֹת נִשְׁמָה שְׁלָמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ פָּגָם, שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא כא) שֶׁכָּ ל (אִישׁ) אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב. אִף כֶּף אוֹתִיּוֹת אֵלִים עִם י"ה - הוּא אֱלֹהִים, כְּחֻשְׁבוֹן כּוּס. (שם י"ה) הוּא מְלֵא, וְהִפָּךְ אוֹתִיּוֹת אֵלִים וְתִמְצָא מְלֵא. מְתִי? כְּאֲשֶׁר ישׁ שֵׁם אוֹתִיּוֹת י"ה. וְהֵינּוּ (שְׁמוֹת יז) כִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה. אֲדַנְי חֻשְׁבוֹנוֹ ו"ה. הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי מְלֵא מְשִׁינֵיהֶם, וּמְשׁוּם זֶה שׁוֹרָה עָלָיו אָדָם, שֶׁהוּא שֵׁם מִפְרָשׁ.

מִקְבְּלוֹ בְּשֵׁתֵי יָדָיו - כְּמוֹ הַתּוֹרָה שֶׁהִיָּתָה בְּשֵׁנֵי לַיְחֻת, חֲמִשָּׁה דְּבָרוֹת בְּלוּחַ אֶחָד כְּנָגַד חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד יָמִין, וְחֲמִשָּׁה בְּלוּחַ שְׁנֵי כְּנָגַד חֲמֵשׁ אֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד שְׂמָאל. וְנִתְּנוּ בְיָמִין, כְּלוֹמֵר בְּיַד יָמִין. וּמְשׁוּם זֶה, שְׁנֵי לַיְחֻת אֲבָנִים בְּיָדוֹ, וְלֹא בְיָדָיו. וְזֶהוּ שֶׁמִּעֵיד הַפְּסוּק, (דְּבָרִים לג) מִיָּמִינוֹ אֵשׁ דֶּת לָמוֹ.

וְנוֹתַן עֵינָיו בּוֹ - מְשׁוּם שֶׁכּוּס זֶה הוּא כְּנָגַד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (דְּבָרִים יא) תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ. וְעֵינָיִם שֶׁל מַעֲלָה הֵם שְׁבַעִים סְנֵהֲדָרִין, וְעֲלִיָּהֶם מְשָׁה וְאֶהְרֹן. שְׁתֵּי עֵינָיִם עֲלִיוֹנוֹת. אַחַת עֵין יָמִין, וְאַחַת

יֵין אֵית מַצִּיָּה תְרִין גִּוּוּנִין, הַחוּר וְסוּמָק. יֵין, שְׁבַעִין אַנְפִּין. הָא, ב. לְקַבֵּל תְּרִין גִּוּוּנִין דִּינִין, אִיְהִי זְכוֹר וְשִׁמּוֹר דְּשְׁבֵת, וְשְׁבַעִין תִּיבִין דְּקְדוּשׁ וּיְכַל"ו, הָא, ב.

מְלֵא, הָדָא הוּא דְכָתִיב כּוּס (דְּבָרִים לג) מְלֵא בְּרַפְת י'. וְאוּף דְאִיְהוּ מְלֵא מִיֵּינָא דְאוּרִיִּיתָא. בְּר נֶשׁ הָכִי צְרִיף לְמַהוּי שְׁלִים, כְּמָה דְאֵת אָמַר (בְּרֵאשִׁית כה) אִישׁ תָּם: גָּבַר שְׁלִים. כְּמוֹ (בְּרֵאשִׁית לג) וַיֵּבֵא יַעֲקֹב שְׁלָם, הָכִי צְרִיף לְמַהוּי נִשְׁמָתָא שְׁלִימָתָא, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ פָּגָם, (וַיִּקְרָא כא) דְּכָל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב. אוּף הָכִי אֵלִים עִם י"ה, הוּא אֱלֹהִים, כְּחֻשְׁבוֹן כּוּס. (שם י"ה) אִיְהוּ מְלֵא, וְהִפּוּד אֵלִים וְתִמְצָא מְלֵא. אִימְתִי. כִּד אֵית תִּמְן י"ה. וְהֵינּוּ (שְׁמוֹת יז) כִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה. אֲדַנְי חֻשְׁבְּנֵיהּ ו"ה. עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא מְלֵא מִן תְּרוּוּיָהּ. וּבְגִין דָּא שְׂרִיא עָלֵיהּ אָדָם, דְּהוּא שְׂמָא מִפְרָשׁ.

מִקְבְּלוֹ בְּשֵׁתֵי יָדָיו, כְּגוּוּנָא דְאוּרִיִּיתָא, דְּהוּהּ בְּתִרִין לַיְחֻין, חֲמִשָּׁה דְּבָרִין בְּלוּחָא חָדָא, לְקַבֵּל חֲמִשָּׁה אֲצַבְעָאן דִּיד יָמִינָא. וְחֲמִשָּׁה בְּלוּחָא תְנִינָא, לְקַבֵּל חֲמִשָּׁה אֲצַבְעָאן דִּיד שְׂמָאלָא. וְאֶתִּיְהִיבוּ בְיָמִינָא דְהֵינּוּ כִיד יָמִין. וּבְגִין דָּא, שְׁנֵי לַיְחֻת אֲבָנִים הוּרִיד בְּיָדוֹ, וְלֹא בְיָדָיו. וְהָא אִיְהוּ דְאֶסְהִיד קָרָא, (דְּבָרִים לג) מִיָּמִינוֹ אֵשׁ דֶּת לָמוֹ.

וְנוֹתַן עֵינָיו בּוֹ, בְּגִין דְּהָא כּוּס, דְאִיְהוּ לְקַבֵּל אַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, דְאֶתְמַר בָּהּ, (דְּבָרִים יא) תִּמְיֵד עֵינֵי י' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ. וְעֵינָיִם דְּלְעֵילָא, אֵינּוּן שְׁבַעִין סְנֵהֲדָרִין, וּמְשָׁה וְאֶהְרֹן עָלֵיהּ. תְּרִין עֵינָיִם עֲלָאִין.

עין שמאל. והם ע"ב, כמננו "בינו". וזהו סוד של נותן בכוס עינו.

ומגביהו מן הקרקע טפח - משום שאות ה' היא כוס, צריך להעלות אותה באות י', שהיא טפח, שבו נפתחת אות ה' בחמש אצבעות. ומשגרו לאנשי ביתו במתנה - משום שתתברך אשתו, שהיא נפש, שגומר בה (במדבר יא) נפשנו יבשה אין כל. ומתברכת ועושה פרות. זהו שכתוב (בראשית א) תדשא הארץ דשא.

תשיעי - כוס של ברכה, ופרשה בעלי המשנה, עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה, ואלו הם: עטור"ר. עטור"ף. הדח"ה. שטיפ"ה. ח"י. מ"ל"א. ומקבלו בשתי ידיו. ונותנו בימין. ומסלקו מן הקרקע טפח. ונותנו עינו בו. ומשגרו במתנה לאנשי ביתו. ועכשו אין לנו אלא ארבעה, שהם: הדחה. ושטיפה. ח"י. מ"ל"א. ויש אומרים חי, מן החבית. ויש אומרים חי, הכוס שלם. ששבירתו זו היא מיתתו.

כוס על דרך החכמה הוא אלהים, והוא (מלא ב"ה והם) וכאן שלם. כ"ס בלי ו', כמו כס, שהוא פגום וחסר בלא אלקי, כן הוא חסר בלי וי"ו, והוא פגום. הכפ"א כן עולה בגימטריא כוס.

כוס היא ה"א, וצריך עשרה דברים כנגד י', והם: עטור"ר בסוד העטרה, עטרת תפארת. וזהו סוד עטור שאמרו זכרונם לברכה, מעטרו בתלמידים, והיא עטרת הברית.

חד עין ימין, וחד עין שמאל, ואינון, ב, כמננו בינו. והאי איהו רזא דנותן בכוס עינו.

ומגביהו מן הקרקע טפח, בגין דאת ה' איהי כוס, בעי לסלקא לה באת י', דאיהי טפח, דביה אתפתחת ה' בה' אצבעאן. ומשגרו לאנשי ביתו במתנה, בגין דיתברך דביתהו, דאיהי נפש, דאתמר בה (במדבר יא) נפשנו יבשה אין כל, ואתברכת ואתעבדת פרין, דדא הוא דכתיב, (בראשית א) תדשא הארץ דשא.

(ח"ג רע"ג, ב ר"מ)

תשיעאה, כוס דברכה. ואוקמוה מארי דמתניתין, עשרה דברים נאמרו בכוס דברכה ואלו אינון. עטור"ר. עטור"ף. הדח"ה. שטיפ"ה. ח"י. מ"ל"א. ומקבלו בשתי ידיו. ונותנו בימין. ומסלקו מן הקרקע טפח. ונותנו עינו בו. ומשגרו במתנה לאנשי ביתו. ועכשו, אין לנו אלא ארבעה שהן הדחה. ושטיפה. ח"י. מ"ל"א. ויש אומרים חי מן החבית, ויש אומרים חי, הכוס שלם. ששבירתו זו היא מיתתו.

כוס על דרך החכמה, הוא אלהים. והוא (מלא ב"ה והם) והכא שלם, כ"ס בלא ו' כמו כס שהוא פגום וחסר בלא אלקי, כן הוא חסר בלא וי"ו, והוא פגום. הכפ"א כן עולה בגימטריא כוס.

כוס היא ה"א, וצריך עשרה דברים, כנגד י'. והם: עטור"ר בסוד העטרה, עטרת תפארת. וזהו סוד עטור, שאמרו זכרונם לברכה מעטרו בתלמידים, והיא עטרת

עטו"ף, (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטף. שכל הברכות והתפלות מתעטפים עד שתעלה תפלת העני.

הברית. עטו"ף, (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטף. שכל הברכות והתפלות מתעטפים, עד שתעלה תפלת העני.

הַדָּח"ה וְשֵׁטִיפ"ה, כְּמוֹ (ויקרא טז) וְטָהַר וְקָדְשׁוֹ. הַטָּהָרָה מִימִין הַחֶסֶד, וְהַקְדוּשָׁה מִשְׁמָאל הַגְּבוּרָה. כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה מְלֻכּוֹת, מֵצַד בִּינָה הַנִּקְרָאת אֱלֹהִים. וְנִקְרָא עֲטָרָה מֵצַד הַכֶּתֶר. ח"י מֵצַד יְסוּד, שְׁנַאֲמַר (ישעיה נד) וּבְרִיתִי שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אֲמַר מְרַחֵם ה'. מֵלֵא מֵצַד תַּפְאֶרֶת. מְקַבְּלוֹ בְּשֵׁתֵי יָדָיו, ה' ה'.

הַדָּח"ה וְשֵׁטִיפ"ה, כְּמוֹ (ויקרא טז) וְטָהַר וְקָדְשׁוֹ. הַטָּהָרָה מִימִין הַחֶסֶד. וְהַקְדוּשָׁה מִשְׁמָאל הַגְּבוּרָה. כּוֹס דְּבְרָכָה מְלֻכּוֹת מֵצַד בִּינָה הַנִּקְרָאת אֱלֹהִים. וְנִקְרָא עֲטָרָה מֵצַד הַכֶּתֶר. ח"י, מֵצַד יְסוּד, הַנִּקְרָא שְׁלוֹם, שְׁנַאֲמַר (ישעיה נד) וּבְרִיתִי שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אֲמַר מְרַחֵם יי'. מֵלֵא, מֵצַד תַּפְאֶרֶת. מְקַבְּלוֹ בְּשֵׁתֵי יָדָיו, ה' ה'.

וְנוֹתְנוֹ בִּימִין, כִּי ה' עֲלִיוֹנָה לְחֶסֶד, ה' שְׁנִיָּה לְגְבוּרָה. וּמְסַלְקוֹ מִן הַקְרָקַע טַפַּח, בְּסוּד יו"ד, כִּי סְלוֹק ה' הוּא יו"ד. וְנוֹתְנוֹ עֵינָיו בּוֹ, שֶׁהֵם בְּסוּד יֶאֱהַדוֹנָהּ. יי' מֵאִיר בְּבֵת עֵין. יְהו"ה בְּשֵׁלֶשֶׁה צְבָעֵי הָעֵין. אֲדָנִי מֵאִירָה בְּשֵׁנֵי כְרוּבֵי הָעֵין וְאִישׁוֹנֵי עַפְעָפֵי הָעֵין. וּמְשַׁגְּרוֹ בְּמַתְנָה לְאִנְשֵׁי בֵיתוֹ, הִיא בִּינָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֻלְקוֹ.

וְנוֹתְנוֹ בִּימִין, כִּי ה' עֲלִיוֹנָה לְחֶסֶד, ה' שְׁנִיָּה לְגְבוּרָה. וּמְסַלְקוֹ מִן הַקְרָקַע טַפַּח, בְּסוּד יו"ד כִּי סְלוֹק ה' הוּא יו"ד. וְנוֹתְנוֹ עֵינָיו בּוֹ, שֶׁהֵם בְּסוּד יֶאֱהַדוֹנָהּ. יי' (ד"א) מֵאִיר בְּבֵת עֵין. יְהו"ה בְּשֵׁלֶשֶׁה צְבָעֵי הָעֵין. אֲדָנִי מֵאִירָה בְּשֵׁנֵי כְרוּבֵי הָעֵין, וְאִישׁוֹנֵי עַפְעָפֵי הָעֵין. וּמְשַׁגְּרוֹ בְּמַתְנָה לְאִנְשֵׁי בֵיתוֹ. הִיא בִּינָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ, יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֻלְקוֹ.

מִים אַחְרוֹנִים

שְׁמִינֵי - מִים אַחְרוֹנִים שֶׁתִּקְנוּ לָהֶם מִשׁוּם מְלַח סְדוּמִית הַמְסַמָּא אֶת הָעֵינַיִם. לָמָּה נִקְרָאוּ חוֹבָה? אֵלֵא בְּדָרֶךְ סוּד, סֵם הַמְּוֹת שׁוֹרָה עַל יָדַיִם מְזַהְמוֹת, שְׁעוֹשִׂים בָּהֶם בְּרָכָה. וְעַל כּוֹס שֶׁמְבָרְכִים עָלֶיהָ בְּלִי טָהָרָה נִקְרָאת טְמָאָה. וּמָה כּוֹס שְׁשׁוֹתִים בָּהּ טְמָאָה לְבְרָכָה, עַד שֶׁהִיוּ מְטָהֲרִים אוֹתָהּ בְּהַדְחָה מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ - כָּל שֶׁכֵּן יָדָיו. וּמִשׁוּם זֶה מִים אַחְרוֹנִים חוֹבָה. וְסוּד הַדְּבָר, (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם - אֵלֵינוּ מִים רֵאשׁוֹנִים. וְהִיִּיתֶם

מִים אַחְרוֹנִים (ח"ג רע"ג, ב ר"מ)

הַמִּינָאָה, מִים אַחְרוֹנִים דְּתִקְנוּ לֹן, בְּגִין מְלַח סְדוּמִית, הַמְסַמָּא אֶת הָעֵינַיִם. אֲמַאי אַקְרוּן חוֹבָה. אֵלֵא בְּאֶרְחַ רְזָא, סֵם הַמְּוֹת שְׁרִיא עַל יָדָיו מְזוּהָמִין, דְּעַבְדֵי בְּהוּ בְּרָכָה. וְעַל כּוֹס דְּמְבָרְכֵי עָלֶיהָ בְּלֵא טָהָרָה, אַקְרִי טְמָא. וּמָה כּוֹס דְּשׁוֹתִין בּוֹ, טְמָא לְבְרָכָה עַד דְּהוּוּ מְטָהֲרֵי לִיהָ בְּהַדְחָה מְלָגוּ וּמְלָכְר. כָּל שֶׁכֵּן יָדָיו. וּבְגִין דָּא, מִים אַחְרוֹנִים חוֹבָה. וְרְזָא דְּמְלָה, (ויקרא כ) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם:

קדושים - אלו מים אחרונים. כי קדוש - זה שמו ערב. כנגד (ישעיהו) קדוש קדוש קדוש ה' צבאות. ומשום זה והתקדשותם וגו', להודיע שאתם בנים לקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם.

אלו מים ראשונים. והיותם קדושים: אלו מים אחרונים. כי קדוש: זה שמו ערב. לקבל, קדוש קדוש קדוש יי' צבאות. ובגין דא והתקדשותם וגו', לאשתמודעא דאתון בגין לקודשא בריך הוא, הדיא הוא דכתיב, (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד צ'

כילננו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום? משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, כי הזוהר הקדוש הוא כמו תיבת נח ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש, וינצלו מחבלי משיח, ובה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזוהר הקדוש.

כתב השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכאן שחבור הזוהר הנה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה ושבבתם איש אל אחותו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרו הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאלה העתידה לא יהיה הגאלה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזוהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתיו, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לגריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרף אלא יציאה, וזהו שצאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי ה' ילך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל..." כל מי שיתדבק בזוהר הקדוש ברוח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח, והאמת כי ספר הזוהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י ז"ל), שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח (ראה בארץ ב"אור הזוהר").

ט. ספר הזוהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא. והמשכילים זיהירו כזוהר הרקיע". אליו אינו דקא משתדליו בזהר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו כתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אהד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) "כל הבן הילוד האורה תשליכוהו". ודא אורה דספרא דא (זוהר חלק ג' דף קנ"א: ברעיא מהימנא). **הרמח"ל** ז"ל לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזוהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאלה ברחמים. וז"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר

בואו ונתאחד פלנו' ביחד, ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תקוני זהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, ואפשר גם ללמוד ולשמע ב"קול הזוהר" בטלפון 0722-99-00-44, ובשבת קודש נלמד שעה אחת, למען תיקוני השכינה הקדושה, ובעזרת השם! תברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים (זהר נשא ברעיא מהימנא דף קכ"ד ע"ב).

וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דני סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק ז"ע"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו"..." ותורת הסוד מה היא עליה? (ספר הרש"ש עמ' 158). מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס פולנו, במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ולמד עם בנו, מחנך עם חניכו, ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישים, כך יחדר תלמודם מנגרותם, וכן תלמודי תורה, ישיבות וכוללים, וכל כלל ישראל, יתאחדו בלמוד הקדוש הזה, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה, כמו שכתוב ב"כסא מלך" בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את הגאולה השלמה ברחמים, וב"אמרי פנחס" השלם (דף ק"ו) לקדוש רבי פינחס מקאריץ ז"ע, פתב בזה הלשון: "צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זהר, שהוא בחינת עין החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח בו נשמה אמיתית", עד כאן לשונו, (ואני שמעתי, שזה מקבל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו). כי הזוהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באפן שיוכל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו, עכ"ל (חכם הרויס).

[אמר המעתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים].

י. כתוב בזוהר הקדוש, דעל ידי כנישתא תדא תכף נשמתין ונקלו בספר הזוהר הקדוש, ואכמ"ל.

המשך בעמוד קיב

זֶהַר הַשִּׁבּוֹת

פְּרָק י"א

פְּרָשִׁיּוֹת

וַיַּגִּשׁ - חֻקֹּת

זִמְנוֹת הַפְּלִת הַמְּנַחָה עֵת רָצוֹן

וּסְגֻלַּת ג' סְעוּדוֹת

פֶּרֶק י"א

מְנוּחָה שֶׁל שַׁבָּת	קה
שַׁעַת מְנוּחָה הִיא עֵת רְצוֹן	קה
כָּל שַׁעַר בֵּית הַמִּדְרָשׁ נִגְעָלוּ.	קה
צְדוּק הַדִּין	קו
נְעִילַת שַׁעַר הַתּוֹרָה וְהַעוֹלָם	קו
בּוֹשׁ הַמַּעֲיָנוֹת בְּמִיתַת יוֹסֵף	קו
חֲשֹׁף בְּמִיתַת מֹשֶׁה	קו
בְּטָלָה שֶׁמַּחַת הַתּוֹרָה בְּמִיתַת דָּוִד	קז
חֹבֶת הָעֵנָג בַּשַּׁבָּת	קז
בְּרָכָה מִן הַיּוֹם הַזֶּה	קז
עֵנָג וְשִׂמְחָה בְּיוֹם זֶה	קח
סְדוּר הַשְּׁלֶחֶן ג' פְּעָמִים	קח
מַעֲלַת הַמַּשְׁלִיִּים ג' סְעוּדוֹת	קח
הַכֹּל נִמְצָא בַשַּׁבָּת	קח
שִׂמְחָה בְּסְעוּדַת שַׁבָּת	קט
סְעוּדַת הַמְּלָךְ	קט
סְעוּדַת הַגְּבִירָה	קט
סְעוּדָה שְׁנִיָּה	קט
סְעוּדָה שְׁלִישִׁית	קי
עוֹנְשׁוֹ שֶׁל הַפּוֹגֵם בְּסְעוּדַת שַׁבָּת	קי
נִשְׁמָה יְתֵרָה	קיא
ג' סְעוּדוֹת שֶׁל אֲמוּנָה	קיא
מַעֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת	קיא
מְנוּחָה שֶׁל שַׁבָּת שַׁעַת רְצוֹן	קיא

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- ◉ שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- ◉ שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- ◉ שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

מנחה של שבת (ח"ב קנ"ו, א)

וְאִי תִימָא, אַמַּאי אַתְּמַנִּי הַאי קָרָא, בְּצִלוֹתָא דְּמִנְחָה דְּשַׁבַּת. יֵאוּת אִיהוּ לְמַהוּי בְּשַׁבַּת בְּהִיא צִלוֹתָא דְּמִנְחָה, וְלֹא בְּצִלוֹתָא דְּחוּל, דְּוִדַּאי לֹאוּ צִלוֹתָא דְּמִנְחָה דְּשַׁבַּת כְּחוּל. בְּגִין דְּהָא כְּחוּל בְּשַׁעְתָּא דְּמִנְחָה, תְּלִיא דִּינָא בְּעֵלְמָא, וְלֹאוּ אִיהוּ עַת רְצוֹן. אֲבָל בְּשַׁבַּת, דְּכָל רוּגְזָא אַתְּעָדִי, וְכֹלָא אַתְּכְּלִיל כְּחֻדָּא, וְאַף עַל גַּב דְּדִינָא אַתְּעָר, אַתְּבִסְמוּתָא אִיהוּ, וְעַל דָּא אַצְטְרִיד קָרָא דִּיחֻדָּא, לִיחֻדָּא כָּל דְּרַגְיָן, דְּכַד הוּי יחֻדָּא, דִּינָא אַתְּחַבֵּר וְאַתְּכְּלִיל בְּרַחֲמֵי, וְאַתְּבִסָּם כְּלָא, וְכַדִּין עַת רְצוֹן כְּתִיב. עַת רְצוֹן, כְּלִיל כְּלָא כְּחֻדָּא. וְדִינָא אַתְּבִסָּם בְּהִיא זְמַנָּא, וְהוּי חֻדָּה כְּכֹלָא.

מנחה של שבת ואם תאמר, למה התמנה הפסוק הזה בתפלת מנחה של שבת? נראה הוא להיות בשבת באותה תפלת מנחה ולא בתפלת חל, שודאי אין תפלת מנחה של שבת כמו חל. משום שהרי בחל, בשעת המנחה, תלוי הדיו בעולם ואינו עת רצון, אבל בשבת כשכל הרגז הוסר והכל נכלל כאחד, ואף על גב שמתעורר דין, זו התבשמות, ולכן צריך פסוק של יחוד ליחד את כל הדרגות. שפשיש יחוד, הדיו מתחבר ונכלל ברחמים והכל מתבסם, ואז כתוב עת רצון. עת רצון כולל הכל כאחד. והדין מתבסם באותו זמן, ויש שמחה בכל.

שעת מנחה היא עת רצון

מִשָּׁה אַסְתַּלַּק מֵעֵלְמָא, בְּהִיא שַׁעְתָּא דְּצִלוֹתָא דְּמִנְחָה דְּשַׁבַּת, בְּשַׁעְתָּא דַּעַת רְצוֹן אַשְׁתַּכַּח. וּבְהִיא שַׁעְתָּא רַעוּא הוּהוּ לְעֵילָא, וְצַעְרָא לְתַתָּא, וְעַל דָּא נִנְעֵלוּ תְרַעִין בְּשַׁבַּת, מִשַׁעְתָּא דְּמִנְחָה וְלְעֵילָא. מָאן תְרַעִין נִנְעֵלוּ. תְרַעִין דְּבִי מְדַרְשָׁא, בְּגִין לְאַדְכְּרָא לְמִשָּׁה רַעִיא מְהִימָנָא, דְּאוּרִייתָא אַתְּבַטְלָא בְּגִינֵיהּ.

שעת מנחה היא עת רצון משה הסתלק מן העולם באותה שעת תפלת מנחה של שבת, בשעה שנמצאת עת רצון. ובאותה שעה רצון היה למעלה, וצער למטה, ועל זה ננעלו השערים בשבת משעת המנחה ומעלה. אילו שערים ננעלו? שערי בית המדרש, כדי להזכיר את משה הרועה הנאמן שהתורה התבטלה בגללו.

כל שערי בית המדרש ננעלו

בְּהִיא זְמַנָּא, בִּי מְדַרְשָׁא דְּמִשָּׁה אַתְּבַטְלָא, כָּל שְׁכַן אַחֲרָנִין. מָאן חֲמֵי תְרַעִין דְּבִי מְדַרְשָׁא דְּמִשָּׁה דְּנִנְעֵלוּ, דְּלֹא נִנְעֵלוּ אַחֲרָנִין כְּלָהוּ. אוּרִייתָא דְּמִשָּׁה עֲצִיבָא עֲלֵיהּ בְּהִיא זְמַנָּא, מָאן לֹא עֲצִיב. בְּגִין כִּדְ כָּל תְרַעִי

כל שערי בית המדרש ננעלו באותו זמן בית מדרשו של משה בטל, כל שכן האחרים. מי רואה את שערי בית מדרשו של משה שננעלו, ונשלא ינעלו כל האחרים?! כשהתורה של משה עצובה עליו באותו זמן, מי לא עצוב? משום כך כל שערי בית המדרש ננעלו, והצטרכו

דְּבִי מְדַרְשֵׁי נִנְעָלוּ, וְאַצְטְרִיכוּ כֻלָּא
לְצַדְקָא לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידְהּ הוּא בְּאֶרְחָ
שְׁבָחָא, וְהֵינְנוּ (תהלים 17) צְדָקְתְּךָ כְּהַרְרֵי
אֵל.

כָּלֶם לְצַדֵּק אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדַרְךְ
שְׁבַח, וְהֵינְנוּ (תהלים 17) צְדָקְתְּךָ כְּהַרְרֵי אֵל.

צדוק הדין

תִּלְתָּא אֵינּוּ דְאַסְתָּלְקוּ מֵעֲלֵמָא בְּהַאי
זְמַנָּא, וְכִלְהוּ כְּלִילִין בְּמִשְׁהָ. חַד,
מִשְׁהָ נְבִיאָה מְהִימְנָא עֲלָאָה. וְחַד, יוֹסֵף
צְדִיקָא. וְחַד, דְּוֹד מְלָכָא. בְּגִינֵי כֵךְ, תִּלְתָּ
צְדוּקֵי דִינֵי הַכָּא, חַד אִיהוּ דִּיּוֹסֵף זַכָּאָה,
קְדִים לְכָל הַנִּי, וְדָא אִיהוּ צְדָקְתְּךָ כְּהַרְרֵי
אֵל מִשְׁפָּטִיד תְּהוּם רַבָּה וְגו', דָּא יוֹסֵף,
דְּאִיהוּ בְּלַחְדוּדֵי כְּהַרְרֵי אֵל, כְּכִלְהוּ טוֹרִין
עֲלָאִין. וְחַד מִשְׁהָ נְבִיאָה מְהִימְנָא, וְדָא
אִיהוּ דְכְּתִיב, (תהלים 84) וְצְדָקְתְּךָ אֱלֹהִים
עַד מְרוֹם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ גְדוּלוֹת, בְּגִין דְּאִיהוּ
נְטִיל לְכָל סְטָרִין, יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. וְחַד
אִיהוּ דְוֹד מְלָכָא, וְדָא אִיהוּ דְכְּתִיב, (תהלים
קיט) צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת,
לְעוֹלָם: דָּא דְוֹד מְלָכָא.

צדוק הדין
שְׁלֹשָׁה הֵם שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִן הָעוֹלָם בְּזְמַן
הַזֶּה, וְכָלֶם כְּלוּלִים בְּמִשְׁהָ. אֶחָד - מִשְׁהָ
הַנְּבִיאָה הַנִּינְיָו, וְאֶחָד - יוֹסֵף הַצְּדִיק,
וְאֶחָד - דְּוֹד הַמֶּלֶךְ. מִשׁוּם כֵּךְ יֵשׁ כָּאֵן שְׁלֹשָׁה
צְדוּקֵי דִין. אֶחָד הוּא שֶׁל יוֹסֵף הַצְּדִיק קוֹדֵם
לְכָל אֱלֹהִים, וְזֶהוּ צְדָקְתְּךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטִיד
תְּהוּם רַבָּה וְגו'. זֶה יוֹסֵף, שֶׁהוּא לְבַדּוֹ כְּהַרְרֵי
אֵל, כְּמוֹ כָּל הַהַרְרִים הָעֲלִיוֹנִים. וְאֶחָד מִשְׁהָ
הַנְּבִיאָה הַנִּינְיָו, וְזֶהוּ שְׂכָתוּב (שם 84) וְצְדָקְתְּךָ
אֱלֹהִים עַד מְרוֹם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ גְדוּלוֹת, מִשׁוּם
שֶׁהוּא נוֹטֵל לְכָל הַצְּדִיקִים, יְמִין וּשְׂמָאל.
וְאֶחָד הוּא דְוֹד הַמֶּלֶךְ, וְזֶהוּ שְׂכָתוּב (שם קיט)
צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת. לְעוֹלָם
- זֶה דְּוֹד הַמֶּלֶךְ.

נעילת שערי התורה והעולם

נְעִילַת שַׁעְרֵי הַתּוֹרָה וְהָעוֹלָם
כְּדִין אֲתַכְנִישׁ כֻּלָּא בְּהַאי זְמַנָּא, תּוֹרָה
שְׂבַכְתָּב, וְתוֹרָה שְׂבַעַל פֹּה. וְעַל דָּא
בְּהַאי זְמַנָּא נִנְעָלוּ תַרְעֵי דְאַוּרִייתָא,
וְנִנְעָלוּ תַרְעֵי דְכָל עֲלָמָא, בְּהַאי זְמַנָּא.

נעילת שערי התורה והעולם
אֵז מִתְכַּנֵּס הַכֹּל בְּזְמַן הַזֶּה, תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב
וְתוֹרָה שְׂבַעַל פֹּה. וְעַל זֶה בְּזְמַן הַזֶּה נִנְעָלוּ
שַׁעְרֵי תּוֹרָה, וְנִנְעָלוּ שַׁעְרֵי כָּל הָעוֹלָם בְּזְמַן
הַזֶּה.

יבוש המעינות במיתת יוסף

יְבוּשׁ הַמַּעֲיֵנוֹת בְּמִיתַת יוֹסֵף
בְּשַׁעֲתָא דְּמִית יוֹסֵף צְדִיקָא, יְבָשׁוּ
מְקוֹרֵין וּמְבוּעֵין, וְכִלְהוּ שְׂבָטִין נְפִלוּ
בְּגִלוּתָא, פְּתַחוּ עֲלָאִי וְאַמְרוּ, צְדָקְתְּךָ
כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטִיד תְּהוּם רַבָּה וְגו'.

יבוש המעינות במיתת יוסף
בְּשַׁעֲתָא שְׁמַת יוֹסֵף הַצְּדִיק, יְבָשׁוּ הַמְּקוֹרוֹת
וְהַמַּעֲיֵנוֹת, וְכָל הַשְּׂבָטִים נְפִלוּ בְּגִלוּת.
פְּתַחוּ הָעֲלִיוֹנִים וְאַמְרוּ, צְדָקְתְּךָ כְּהַרְרֵי
אֵל מִשְׁפָּטִיד תְּהוּם רַבָּה וְגו'.

חשוך במיתת משה

בְּשַׁעֲתָא דְּמִית מֹשֶׁה, אֲתַחְשַׁךְ שְׂמָשָׁא
בְּטִיּהָרָא, וְאַנְעַלַת תּוֹרָה
שְׂבַכְתָּב, נְהוּרָהָא דְאַסְפְּקִלְרִיאָה דְנְהָרָא.

חשוך במיתת משה
בְּשַׁעֲתָא שְׁמַת מֹשֶׁה, נְחָשָׁךְ הַשְּׂמָשׁ
בְּצַהָרִים, וְנִנְעָלָה תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, הָאוֹר
שֶׁל הָאֲסַפְּקִלְרִיאָה הַמְּאִירָה.

בטלה שמחת התורה במיתת דוד
בשעתא דמית דוד מלכא, כנישת
 סיהרא גהוראה ואורייתא
 דבעל פה כנישת גהוראה. ומההוא זמנא
 אתגניזו גהורין דאורייתא, ואסגיא
 מחלוקת על משנה, וחכימיא במחלוקת,
 וכלהו תקיפי לכא בערבוביא. ועל דא,
 חדוה דאורייתא לאו איהו ביההוא זמנא,
 בכל דרין דעלמא.

ומה אינון חומרי דתעניות דגזרו רבנן,
 כד מית פלוני, גזרו תענית. כד הוה כד,
 גזרו כד. (ס"א דא דמנה) וכד הוה כנישו יתיר
 דחדוה דתורה דבכתב ותורה דבעל
 פה, ביההוא זמנא, על אחת כמה וכמה
 דאצטריד למגעל תרעי דאורייתא
 ביההוא זמנא.

ובגין כך אמרינן הני צדוקי דינא, כמה
 דאתמר. חדו רבי יוסי ורבי חייא,
 ונשקוהו ברישיה כמלקדמין, אמרו
 זכאה חולקנא בהאי ארעה.

חובת הענג בשבת (ח"ב פ"ח, א)

רבי יצחק אמר, אפילו ביומא דשבתא
 גמי. רבי יהודה אמר, בעי לאתענגא
 בהאי יומא, ולמיכל תלת סעודתי
 בשבתא, בגין דישתכח שבעא וענוגא
 בהאי יומא בעלמא.

ברכה מן היום הזה

רבי אבא אמר, לאזדמנא ברביתא
 באינון יומין דלעילא, דמתברכאן
 מהאי יומא. והאי יומא, מלךא רישיה
 דזעיר אנפין, מטלא דנחית מעתיקא
 קדישא סתימא דכלא, ואטיל לחקלא
 דתפוחין קדישין, תלת זמני, מכד עייל
 שבתא, דיתברכון בלהו כחדא.

בטלה שמחת התורה במיתת דוד
בשעה שמית דוד המלך, כנסה הלכה
 את אורה, ותורה שבעל פה כנסה את
 אורה. ומאותו זמן נגזרו אורות התורה,
 והתברתה המחלקת על המשנה, והחכמים
 במחלוקת, וכל חזקי הלב בערבוביה. ועל זה
 אין שמחת התורה באותו זמן בכל דורות
 העולם.

ומהן חמרות התעניות שגזרו רבנן? כשמת
 פלוני גזרו תענית, כשהיה כף גזרו כף. (קה
 שתייה) וכשהיה פנוס יתר של שמחת התורה
 שבכתב ותורה שבעל פה, באותו זמן על
 אחת כמה וכמה שצריך לגעל שערי התורה
 באותו זמן.

ולכן אמרים את אלו צדוקי הדיו, כמו
 שנתבאר. שמחו רבי יוסי ורבי חייא
 ונשקוהו בראשו כמקדם, ואמרו, אשרי
 חלקנו בדרך הזו!

חובת הענג בשבת

רבי יצחק אמר, אפלו ביום השבת גם רבי
 יהודה אמר, צריף להתענג ביום הזה ולאכל
 שלש סעודות בשבת, כדי שימצאו שבע
 וענג ביום הזה בעולם.

ברכה מן היום הזה

רבי אבא אמר, להזמין ברכה באותם ימים
 שלמעלה שמתברכים מן היום הזה, וביום
 הזה מלא ראשו של זעיר אנפין מטל שנחת
 מהעתיק הקדוש הנסתור של הכל, ומטיל
 לשדה התפוחים הקדושים שלש פעמים
 משנכנסת שבת, שכלם יתברכו כאחד.

ענג ושמחה ביום זה

ועל דא בעי בר נש, לאתענגא תלת זמנין אלין, דהא בהא תליא מהימנותא דלעילא, בעתיקא קדישא, ובזעיר אפין, ובחקלא דתפוחין. ובכי בר נש לאתענגא בהו, ולמחדי בהו. ומאן דגרע סעודתא מנייהו, אחזי פגימותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סגי.

סדור השלחן ג' פעמים

בגני כד, בעי לסדרא פתוריה, תלת זמני, מכד עייל שבתא, ולא ישתכח פתוריה ריקניא, ותשרי ברכתא עליה, כל שאר יומי דשבתא. ובהאי מלה, אחזי, ותלי מהימנותא לעילא.

מעלת המשלים ג' סעודות

רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא, קלא נפיק ומכרוז עליה, (ישעיה נח) אז תתענג על יי, דא סעודתא חדא, לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין. והרפכתיך על במתי ארץ, דא סעודתא תניינא, לקבל חקלא דתפוחין קדישין. והאכלתיך נחלת יעקב אביך, דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אפין.

הכל נמצא בשבת

ולקבלייהו בעי לאשלמא סעודתיה, ובכי לאתענגא בכלהו סעודתי, ולמחדי בכל חד וחד מנייהו, משום דאיהו מהימנותא שלימתא. ובגין כד, שבתא אתיקר, מכל שאר זמנין וחגיגין, משום דכלא ביה אשתכח, ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחגי. אמר רבי חייא, בגין כד, משום דאשתכח כלא ביה, אידכר

ענג ושמחה ביום זה

ועל זה צריך אדם להתענג שלש הפעמים הללו, שהרי בזה תלויה האמונה העליונה - בעתיק הקדוש, ובזעיר אנפין, ובשדה התפוחים. וצריך אדם להתענג בהם ולשמח בהם. ומי שגורע סעודה מהם, מראה פגם למעלה, וענשו של האדם ההוא גדול.

סדור השלחן ג' פעמים

משום כף צריך לסדר שלחנו שלש פעמים משנכנסת שבת, ולא ימצא שלחנו ריק, ותשרה עליו הברכה כל שאר ימות השבת, ובדבר הזה מראה ותולה את האמונה העליונה.

מעלת המשלים ג' סעודות

רבי שמעון אמר, זה מי שמשלים שלש סעודות בשבת, קול יוצא ומכריז עליו: (ישעיה נח) אז תתענג על ה'. זו סעודה אחת פנגד העתיק הקדוש של כל הקדושים. והרפכתיך על במתי ארץ - זו סעודה שניה פנגד שדה התפוחים הקדושים. והאכלתיך נחלת יעקב אביך - זוהי השלמות שהשתלמה בזעיר אנפין.

הכל נמצא בשבת

ובנגדם צריך להשלים סעודתו, וצריך להתענג בכל הסעודות ולשמח בכל אחת ואחת מהן, משום שהיא האמונה השלמה, ומשום כף השבת נתכפדה מכל שאר הזמנים והחגים, משום שהכל בה נמצא, ולא נמצא כף בכל הזמנים והחגים. אמר רבי חייא, משום כף, משום שהכל נמצא בו, נזכר שלש פעמים, שכתוב (בראשית

תלת זמנין. דכתיב, (בראשית ב) ויכל אלהים ביום השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך אלהים את יום השביעי.

שמחה בסעודת שבת

רבי אבא, (נ"א רב המנונא סבא) כד הוה יתיב בסעודתא דשבתא, הוי חדי, בכל חד וחד, והוה אמר, דא היא סעודתא קדישא, דעתיקא קדישא סתימא דכלא. בסעודתא אחרא הוה אמר, דא היא סעודתא דקודשא פריד הוא. וכן בכלהו סעודתי, והוה חדי בכל חד וחד. כד הוה אשלים סעודתי, אמר אשלימו סעודתי דמהימנותא.

סעודת המלך

רבי שמעון, כד הוה אתי לסעודתא, הוה אמר הכי, אתקיננו סעודתא דמהימנותא עלאה, אתקיננו סעודתא דמלכא, והוה יתיב וחדוי. כד אשלים סעודתא תליתאה, הווי מכריז עליה, אז תתענג על יי' והרפכתיד על כמתי ארין והאכלתיד נחלת יעקב אביד.

סעודת הגבירה

אמר רבי אלעזר לאבוי, אליו סעודתי היד מתתקנין. אמר ליה, ליליא דשבתא, כתיב, והרפכתיד על כמתי ארין. ביה בליליא, מתברכא מטרוניתא, וכלהו חקל תפוחין, ומתברכא פתוריה דבר נש, ונשמתא אתוספת, וההוא ליליא, חדוה דמטרוניתא הוי. ובגעי בר נש למחדי בחדוותא, ולמיכל סעודתא דמטרוניתא.

סעודה שניה

ביומא דשבתא, בסעודתא תניינא, כתיב (ישעיה נח) אז תתענג על

ב) ויכל אלהים ביום השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך אלהים את יום השביעי.

שמחה בסעודת שבת

רבי אבא (רב המנונא סבא), כשהיה יושב בסעודת השבת, היה שמח בכל אחת ואחת, והיה אומר: זוהי סעודה קדושה של העתיק הקדוש הנסתר של הכל. בסעודה האחרת היה אומר: זוהי סעודה של הקדוש ברוך הוא, וכן בכל הסעודות. והיה שמח בכל אחת ואחת. כשהיה משלים את הסעודות, אומר: נשלמו סעודות האמונה.

סעודת המלך

בשרבי שמעון היה בא לסעודה, היה אומר כן: התקיננו סעודה של האמונה העליונה. התקיננו סעודת המלך. והיה יושב ושמח. כשהשלים סעודה שלישית, היו מכריזים עליו: (ישעיה נח) אז תתענג על ה' והרפכתיד על כמתי ארץ והאכלתיד נחלת יעקב אביד.

סעודת הגבירה

אמר רבי אלעזר לאביו, איך מתקנים את הסעודות הללו? אמר לו, ליל שבת כתוב והרפכתיד על כמתי ארץ. בו בלילה מתברכת הגבירה וכל שדה התפוחים, ומתברך שלחנו של אדם, ונשמה נוספת, ואותו הלילה שמחת הגבירה הוא. וצריך אדם לשמח בשמחה ולאכל סעודת הגבירה.

סעודה שניה

ביום השבת, בסעודה השנייה כתוב אז תתענג על ה'. על ה' ודאי. שאותה שעה

נגלה העתיק הקדוש, וכל העולמות בשמחה, והשלמות והחדוה של העתיק אנו עושים, זוהי סעודתו ודאי.

סעודה שלישית

בסעודה השלישית של שבת כתוב והאכלתיך נחלת יעקב אביך. זוהי הסעודה של זעיר אנפין שהוא בשלמות. וכל ששת הימים מאותה שלמות מתברכים. וצריך אדם לשמח בסעודתו ולהשלים הסעודות הללו, שהן סעודות האמונה השלמה של זרע קדוש של ישראל, שהאמונה העליונה היא שלהם ולא של עמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ומשום כך אמר, (שמות לא) ביני וביני בני ישראל.

עונשו של הפוגם בסעודת שבת

בא וראה, בסעודות הללו נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני היכל המלך, ושאנו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו

י. על יי' ודאי. דהיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא, וכלהו עלמין בחדוותא, ושלמו וחדוותא דעתיקא עבדינו, וסעודתא דיליה הוא ודאי.

סעודה שלישית

בסעודתא תליתאה דשבתא, כתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביך. דא היא סעודתא דזעיר אנפין, דהוי בשלימותא. וכלהו שיתא יומין, מההוא שלימו מתברכן. ובעי בר נש למחדי בסעודתיה, ולא שלמא אלין סעודתי, דאינון סעודתי מהימנותא שלימתא, דזרעא קדישא דישראל, די מהימנותא עלאה, דהא דילהון היא, ולא דעמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ובגיני כך אמר, (שמות לא) ביני וביני בני ישראל.

עונשו של הפוגם בסעודת שבת

תא חזי, בסעודתי אלין, אשתמודעון ישראל, דאינון בני מלכא. דאינון מהיכלא דמלכא, דאינון בני מהימנותא, ומאן דפגים חד סעודתא מנייהו, אחזי פגימותא לעילא, ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'. **ותא** חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למסכני, ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגי, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב

לאחר־א, לא יִהְיֶה עֲלֶיהָ עוֹנֵשׂא, כְּשֶׁאֵר זְמַנֵּי וְחֻגֵי, דְּכַתִּיב פֶּרֶשׁ חֻגֵיכֶם. פֶּרֶשׁ חֻגֵיכֶם קֹאֵמֵר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שְׁבֻתְכֶם. וְכַתִּיב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי. וְאֵלֹו שְׁבֻת לֹא קֹאֵמֵר.

עֲנֵשׂ כְּבִשְׂאָר הַזְּמַנִּים וְהַחֻגִים, שְׁכַתּוּב פֶּרֶשׁ חֻגֵיכֶם. אָמֵר פֶּרֶשׁ חֻגֵיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שְׁבֻתְכֶם. וְכַתּוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי. וְאֵלֹו שְׁבֻת לֹא אָמֵר.

נְשֻׁמָה יִתְּרָה

וּבְגִינֵי כֹד כְּתִיב, בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֵׁתְכַח בְּשֻׁבְתָּא, יִהְיֶה לְבַר נֵשׁ נִשְׁמָתָא אַחְרָא, נִשְׁמָתָא עֲלֵאָה, נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִימוּ בָהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאַתֵּי. וּבְגִינֵי כֹד אֲקִרֵי שְׁבֻתָּא. מַהוּ שְׁבֻתָּא. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִימֵי מְכָל סְטֵרוּי.

נְשֻׁמָה יִתְּרָה

וּמִשׁוּם כֹּף כְּתוּב בֵּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׁכָל הָאֱמוּנָה נִמְצְאָת בְּשֻׁבְתָּא, נוֹתְנִים לְאָדָם נְשֻׁמָה אַחְרָת, נְשֻׁמָה עֲלִיוֹנָה, נְשֻׁמָה שְׁכָל הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדָגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם כֹּף נִקְרָאָת שְׁבֻתָּא. מַה זֶה שְׁבֻתָּא? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם מְכָל צְדָדִיו.

ג' סְעוּדוֹת שֶׁל אֱמוּנָה

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כֹד הוּא. וְוִי לִיה לְבַר נֵשׁ, דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְמִלְכָּא קוּדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיה. אֵלֵין תִּלְתַּת סְעוּדוֹתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדוֹתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילֵין בְּהוּ. וְכִלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכָל סְטֵרוּי.

ג' סְעוּדוֹת שֶׁל אֱמוּנָה אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כֹף הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מִשְׁלִים אֶת שְׁמִיחָה הַמְּלַךְ הַקְּדוּשׁ. וּמַהִי שְׁמִיחָתָא? אֵלֹו שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׁאֲבָרְהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׁמִיחָה עַל שְׁמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מְכָל צְדָדִיו.

מַעֲלַת יוֹם הַשְּׁבֻת

תְּאֵנָא, בְּהַדְרֵין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵינֵי וְנִקְוֵין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי כְּכָל שְׂאֵר חֻגֵין וְזְמַנֵּין. בְּהַדְרֵין יוֹמָא, חֵיבִיבֵי דְגִיּהָנָם גִּיּוּחֵין. בְּהַדְרֵין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיזֵין, וְלֹא מִתְעַרְיֵן בְּעֲלָמָא. בְּהַדְרֵין יוֹמָא אוּרְיִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין. בְּהַדְרֵין יוֹמָא, חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא אֲשֵׁתַמְעֵ, בְּמֵאֲתָן וְחֻמְשֵׁין עֲלָמִין.

מַעֲלַת יוֹם הַשְּׁבֻת שְׁנִינֵי, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מַה שְּׂאִין כּוֹן בְּכָל שְׂאֵר הַחֻגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיּוּחִים נִחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרָת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת. בַּיּוֹם הַזֶּה שְׁמִיחָה וְתַפְנוּקָא נִשְׁמָעִים בְּמֵאֲתָתִים וְחֻמְשֵׁים עוֹלָמוֹת.

מִנְחָה שֶׁל שְׁבֻת שְׁעַת רְצוֹן

תְּאֵ חוּי, בְּכָל שִׁיתָא יוֹמֵי דְשְׁבֻתָּא, כֹּד מְטָא שְׁעַתָּא דְצִלוּתָא דְמִנְחָה, דִּינָא תַקִּיפָא שְׁלֵטָא, וְכָל דִּינֵין מִתְעַרְיֵן. אַבְל

מִנְחָה שֶׁל שְׁבֻת שְׁעַת רְצוֹן בְּאִ וְרָאָה, בְּכָל שְׁשֻׁת יְמֵי הַשְּׁבֻתָּא, כְּשִׁמְגִיעָה שְׁעַת תַּפְלַת הַמִּנְחָה, הַדִּין הַקָּשָׁה שׁוֹלֵט וְכָל הַדִּינִים מִתְעוֹרְרִים, אַבְל בַּיּוֹם הַשְּׁבֻתָּא,

כְּשֶׁמִגִּיעַ זְמַן תְּפִלַּת הַמְּנַחָה, נִמְצָא רַצוֹן הַרְצוֹנוֹת, וְהַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ מְגַלֵּה רַצוֹנוֹ, וְכֵל הַדִּינִים נִכְפָּיִם, וְנִמְצָא רַצוֹן וְשִׂמְחָה בְּכֹל.

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, כַּד מְטָא עַדן דְּצִלוֹתָא דְמְנַחָה, רַעֲוֵא דְרַעֲוִין אֲשַׁתְּכַח, וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא גְלִיָּא רַצוֹן דִּילֵיהּ, וְכֹל דִּינִין מִתְכַּפְּיִין, וּמִשַׁתְּכַח רַעֲוִתָא וְחֵדוּ בְּכֹלָא.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד קב

וּבְלִמּוּד זוהר הקדוש תמידים כְּסֻדְרָם, בְּזֶה מִמְשִׁיף עָלָיו קְדוּשָׁה פְּקַבְּלַת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב בְּזוהר פְּרֻשַׁת בְּהַעֲלֵתָרָא (דף קנב), שֶׁהַעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הָאָמֶת נִקְרָאִים "אֵינּוּן דְּהוּוּ קְיָיְמוּ בְּטוֹרָא דְּסִינַי", וּבְאֵר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחַ ז"ע, וז"ל: וְנִרְאָה לִי בְּבֵאוֹר כְּוִנָּתוֹ, כִּי בְּתַחֲלָה כְּשֶׁצָּאוּ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאֵת הָאֱלֹקִים, הָיוּ מִתְיַצְבִּים בְּתַחֲתֵית הָהָר, וְאַחַר כֵּן נֶאֱמַר: "וַיִּרְא הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמָדוּ מֵרְחוֹק", כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְיָמוּתוּ, וְהָיָה מִקְצַת מֵהָעַם שֶׁהָיוּ שׁוֹשִׁים וְשׂוֹמְחִים לְקִרְאֵת הַשְּׂכִינָה, וְלֹא רָצוּ לְזוֹז מִמְּקוֹמָם הַרְאִשׁוֹן לְעַמֵּד מֵרְחוֹק, אֲפִילוּ אִם יָמוּתוּ מִמֶּשׁ, וְעַלֵּיהֶם הוּא מֵה שְׁכַתוֹב בְּזוהר הַנּוֹכַח "אֵינּוּן דְּקִיָּיְמוּ בְּטוֹרָא דְּסִינַי", כְּלוֹמֵר וְלֹא נָעוּ וַעֲמָדוּ מֵרְחוֹק, אֲלֵא עָמְדוּ בְּטוֹרָא דְּסִינַי מִתַּחֲלָה וְעַד סוּף, וְלִכֵּן הֵם זֹכִים לְחֻכְמַת הָאָמֶת, וְאוֹתָן הַנְּשֻׁמּוֹת אֲשֶׁר נָעוּ עִם הָעַם וַעֲמָדוּ מֵרְחוֹק, כֵּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עַתָּה, שְׁנֹסִים וְעוֹמְדִים מֵרְחוֹק לְחֻכְמַת הָאָמֶת, מִיִּרְאַתָם פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת.

וְאָמַר הַר"ק מִקַּמְאֲרָנָא: יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִיִּם, שְׁבוֹרְחִים מִלְּמוּד רַצוֹן שֶׁל מֶרֶן הָאֲר"י וְסָפַר הַזוהר, אֲשֶׁר הֵם חִינּוּ, וְלוֹ עַמֵּי שׁוֹמְעֵי לִי, בְּעַקְבוֹת מִשִּׁיחָא, אֲשֶׁר הִרַע וְהַמִּינּוֹת גּוֹבְרֵי, הָיוּ שׁוֹקְדִים כָּל יְמֵיהֶם, לְלַמּוּד סֵפֶר הַזוהר וְכַתְבֵי הָאֲר"י ז"ל, בְּלוֹל עִם חֲסִידוֹת שֶׁל מֶרֶן הַבַּעַל שֶׁם טוֹב, וְהָיוּ מִבְּטָלִים כָּל גְּזֵרוֹת רַעוֹת... וְלוֹ עַמֵּי שׁוֹמְעֵי לִי, בְּדוֹר הִרַע הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבְרֵי, הָיוּ לְמַדִּים עִם תִּינוּק בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁנַיִם, סֵפֶר הַזוהר וְתִיקוּנֵים וְלַהֲגוֹת בָּהּ, וְהָיָה יִרְאַתָּה קוֹדֶמַת לְחֻכְמָתוֹ וְיִתְקַיֵּים.

מִשְׁמַע, אוֹתָם שְׂאִינָם יוֹדְעִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה לֹא עָמְדוּ עַל הַר סִינַי (וַעֲשׂוּ בְּתִיקוּנֵי זוהר בְּהַקְדָּמָה דף ה' ע"ב דְּבִר הַמַּתְחִיל "דְּרַגָּא תְּמִינָנָא"). וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי, זְמִינִין לְאִסְתַּכְלָא בְּנִשְׁמַתָּא דְנִשְׁמַתָּא דְאוֹרִיָּיתָא. [וְלַעֲתִיד לְבוֹא הֵם עֲתִידִים לְהַסְתַּכֵּל וְלַהֲתַבּוֹן בְּנִשְׁמָה שֶׁל הַנְּשֻׁמָה שֶׁל הַתּוֹרָה, כִּי אַחַר תַּחֲתֵית הַמַּתִּים עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדְרוֹשׁ תּוֹרָה קְדוּשָׁה בְּסוּדוֹת וְנַעֲלָמִים, מֵה שְׂאִי אֲפֶשֶׁר בְּזַמַּן הַזֶּה לִידַע מְהוּתָהּ] (הַבַּיִר מִהַפְּרוּשׁ "מִתּוֹק מִדְּבִש").

המשך בעמוד קכא

יֵא. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: חֲפִימִין עֲבָדֵי דְמִלְכָּא עֲלָא, [הַחֲכָמִים שֶׁהֵם עֲבָדִים שֶׁל מֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן], אֵינּוּן דְּקִיָּיְמוּ בְּטוֹרָא דְּסִינַי, [אוֹתָם שֶׁעָמְדוּ עַל הַר סִינַי], לֹא מִסְתַּכְלֵי אֲלֵא בְּנִשְׁמַתָּא, דְּאִהִי עֲקָרָא דְכֹלָא אוֹרִיָּיתָא מִמֶּשׁ וְכוּ' [אֵינָם מִסְתַּכְלֵים אֲלֵא בְּנִשְׁמַתָּה הַתּוֹרָה שֶׁהִיא עֲקָרָה כָּל הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ, כְּלוֹמֵר שִׁיּוֹדְעִים שְׁבַסְפוּרִים וְגַם בְּגוֹפֵי הַתּוֹרָה יֵשׁ פְּנִימִיּוֹת, שֶׁהֵם רְזִי הַתּוֹרָה וְהַכּוֹנֵנוֹת שְׂצָרִיף לְכוֹן בְּכֹל מַצּוֹה וּמַצּוֹה]. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. [וְנִכְתַּב בְּצַדוֹ, אָמַר מַעֲתִיק:

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פֶּרֶק י"ב

פְּרָשִׁיּוֹת

וַיְחִי - בְּלֶק

עֲנֵג שַׁבָּת, מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא

פֶּרֶק י"ב

עֲבֹד הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף קטו
 לְבוֹשִׁים נְאִים וְטְעִימַת מֵאֲכָלִים בְּשַׁבָּת ... קטו
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּהּ אֶתְפָּאֵר קטו
 הַמְּמֻנִים שְׂבֵהֵיכֶל קטז
 מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא קיז
 מְנוּחַת הַנְּשֻׁמוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת קיז
 הַתְּעוֹרְרוֹת אוֹתָהּ רוּחַ קיח
 הַנְּאִת הָרוּחַ קיט
 וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת קיט
 וַיִּנְפֹּשׁ קכ
 עֵטוֹר הַנְּפֻשׁוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת קכא

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- ◉ שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- ◉ שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- ◉ שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

ענג הנפֿש והגוף (ח"ב מ"ו, א)

וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֵג, עֹנֵגָא דְכָלְא, עֹנֵגָא דְנִפְשָא וְגוֹפָא עֹנֵגָא דְעֵלְאִין וְתַמְאִין. וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת, מְאִי וְקִרְאתָ. דִּיזְמִין לִיה. כְּמָה דְאֵת אָמֵר, (ויקרא כג) מְקִרְאֵי קֹדֶשׁ, כְּלוּמֵר, זְמִינִין, כְּמָה דְמִזְמִין אוֹשְׁפִיזָא לְבֵיתִיה. וְעַל דָּא וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֵג, דִּיזְמִין לִיה, כְּמָה דְמִזְמִין אוֹשְׁפִיזָא, בְּפִתּוּרָא מְתַקְנָא, בְּבֵיתָא מְתַקְנָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּמִיכְלָא וּבְמִשְׁתֵּיָא כְּדָקָא יְאוּת, וְתִיר עַל שְׂאֵר יוֹמִין. וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת מִבְּעוֹד יוֹם. לְקַדּוּשׁ יוֹם מְכֻבָּד: דָּא יוֹם כְּפוּרִים. תְּרֵי דְאִינוּן חַד. וּכְבֻדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְרַבִּיךָ, כְּמָה דְאוּקִימָנָא.

לבושים נאים וטעימת מאכלים בשבת (תקוני

זהר ס"ט, ב)

כִּן כְּגוֹנוּנָא דָּא שְׂכִינְתָּא אִיהִי פְּרֻדָּם בְּגָלוּתָא, וְאִיהִי מוֹחָא מְלָגוּ, אָגוּז קִרְיָנָן לִיה, כְּמָה דְאָמֵר שְׁלֵמָה מְלָכָא, אֶל גִּנְתֵּי אָגוּז יִרְדְּתִי (שיר ו א), וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא אִיבָא מְלָגָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מְלֶכֶד פְּנִימָה מִמַּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְקְלִיפִין הֵן כְּמָה רְשׁוּיּוֹת נְוִכְרָאִין, וּבְשַׁבָּת מְכָלָא אֲתַפְשֵׁטָה, וְאֲתַלְבַּשְׁתָּ בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירָאן, וְכֵן צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאֲתַחְדֵּשׁא בְּשַׁבָּת בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירָאן, וְכֵן לְאֲטַעֲמָא בְּשַׁבָּת מְכָל מְאָכְלִין טְבִין, בְּגִין לְקַשְׂרָא וּלְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְגַבְהָ מְכָל סְפִירָן, וּלְמַהוּי אֲשַׁתְקִיא מְכָלְהוּ.

ישראל אשר בך אתפאר (ח"ב ר"ט, א)

החוא רוחא עלאה דנחית עליה דבר נש בחדו, וחדוי לנפשיה, כדין

ענג הנפֿש והגוף

וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֵג - עֹנֵג שְׁל הַכֹּל, עֹנֵג הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף, עֹנֵג לְעֵלְיוֹנִים וְלַתַּחְתּוֹנִים. וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת, מַה זֶה וְקִרְאתָ? שְׂיִזְמִין אוֹתָהּ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמֵר (ויקרא כג) מְקִרְאֵי קֹדֶשׁ, כְּלוּמֵר מְזַמְּנִים, כְּמוֹ מִי שְׂמַזְמִין אוֹרַח לְבֵיתוֹ. וְעַל זֶה וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֵג, שְׂיִזְמִין אוֹתָהּ כְּמוֹ שְׂמַזְמִינִים אוֹרַח, בְּשִׁלְחוֹ מִתְּקוֹן וּבְבֵית מִתְּקוֹן פְּרָאוּי בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּה פְּרָאוּי יוֹתֵר עַל שְׂאֵר הַיָּמִים. וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֵג - מִבְּעוֹד יוֹם. לְקַדּוּשׁ ה' מְכֻבָּד - זֶה יוֹם הַכְּפוּרִים, שְׁנַיִם שָׁהִם אַחַד. וּכְבֻדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְרַבִּיךָ - כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ.

לבושים נאים וטעימת מאכלים בשבת

כִּן כְּמוֹ זֶה, הַשְּׂכִינָה הִיא פְּרֻדָּם בְּגָלוּת, וְהִיא מִחַ מִבְּפָנִים, אָגוּז קוֹרְאִים לָהּ, כְּמוֹ שְׂאֲמֵר שְׁלֵמָה הַמְּלֶכֶד אֶל גִּנְתֵּי אָגוּז יִרְדְּתִי, וְהַשְּׂכִינָה הִיא פְּרִי מִבְּפָנִים. זֶהוּ שְׂכָתוּב כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מְלֶכֶד פְּנִימָה מִמַּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְהַקְּלִפּוֹת הֵן כְּמָה רְשׁוּיּוֹת נְכָרִיּוֹת, וּבְשַׁבָּת הִיא מִתְּפַשֵּׁטָה מִן הַכֹּל וּמִתְּלַבַּשְׁתָּ בְּלְבוּשֵׁים יָפִים, וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, לְהִתְחַדֵּשׁ בְּשַׁבָּת בְּלְבוּשֵׁים יָפִים, וְכֵן לְטַעֵם בְּשַׁבָּת מְכָל הַמְּאָכְלִים הַטּוֹבִים, כְּדִי לְקַשֵּׁר וּלְהַרְיֵק בְּרַכּוֹת אֱלֹהֵי מְכָל הַסְּפִירוֹת, וְשִׁתְּהִיָּה מְשֻׁקֵּית מְכָלָם.

ישראל אשר בך אתפאר

אותה רוח עליונה שיוֹרֶדֶת עַל אָדָם בְּשִׁמְחָה וּמִשְׂמַחַת אֶת נַפְשׁוֹ, אִזְ עוֹמְדַת נֶפֶשׁ הָאָדָם

כמו העולם הבא, שעתיד להנות ממנו. כמו שאדם מהנה את הרוח הזו בעולם הזה, כך אותה רוח מהנה אותו לעולם הבא, שכתוב (ישעיה נח) אַז תתענג על ה' וגו'. וכתוב והשביע בצחצחות נפשך. כמו שאדם מרוה את אותו ענג ומנה אתו, כך גם הוא מרוה אותו לעולם הבא. אַז כְּשֶׁהָאָדָם זֹכֶה וּמְשָׁלִים אֶת שְׁלֹמוֹת כְּבוֹד שְׁבַת כְּפִי שְׂאֲמַרְנוּ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא עָלָיו וְאוֹמֵר, (שם ט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

הממנים שבהיכל

ההיכל החמישי. בהיכל הזה עומדים שלש מאות וששים וחמשה ממנים, כחשבון ימות השנה. ומעליהם ארבעה עמודים עליונים על כלם. ואלה הם: קרטיהא"ל, סרטיהא"ל, עסירי"ה, קדמיא"ל. ואלו נקראים יתדות של ההיכל הזה.

אלו התמנון לבדח את העולם (א"ל), כשנשמה נוספת מערב שבת לערב שבת. והיא יוצאת. כשהיא יוצאת, יוצאים אלה עמה, ומעבירים מישראל כל עצבות וכל יגיעה וכל מרירות הנפש וכל הרגז של העולם, ואלה הם משמחי העולם.

כל אותם שלמטה מהארבעה הללו, כלם התמנון להעביר דין מאותם בעלי הדין ומאותם שטורדים אותם בגיהנם שיעלו מהם את הדין. ועל פו כל היתדות הללו, כלן עומדות בשמחה ויוצאות משמחה,

קיימא נפשא דבר נש, כגוונא דעלמא דאתי, דומין לאתהנאה מניה, כמה דבר נש, אהני להאי רוחא בעלמא דא. הכי ההוא רוחא אהני ליה לבר נש, לעלמא דאתי, דכתיב, (ישעיה נח) אַז תתענג על יי' וגו'. וכתוב והשביע בצחצחות נפשך. כמה דבר נש, רוי לההוא ענוגא, ואהני ליה, הכי נמי איהו רוי ליה לעלמא דאתי. כדין כד בר נש זכי, ואשלים שלימו דיקרא דשבתא כדקאמרן, קדשא בריך הוא קארי עליה ואמר, (ישעיה ט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

הממנים שבהיכל (ח"ב רנ"ו, א)

היכלא חמישאה. היכלא דא, קיימין ביה תלת מאה ושתיין וחמש ממנון, כחושבון ימי שתא. ועילא מנייהו ארבע סמכין עלאין על בלהו. ואלין אינון: קרטיהא"ל, סרטיהא"ל, עסירי"ה, קדמיא"ל. ואלין אקרוין יתדות דהיכלא דא.

אלין אתמנון לברחא עלמא (א"ל). כד נשמתא אתוספת מערב שבת לערב שבת. ואיהי נפקת, כד איהי נפקת, נפקין אלין עמה, ומעברי מישראל כל עצבו, וכל יגיעה, וכל מרירו דנפשא, וכל רוגזא דעלמא, ואלין אינון בדיחי עלמא.

כל אינון דלתתא מאלין ארבעה, בלהו אתמנון לאעברא דינא. מאינון מארי דדינא, ומאינון דטרדי לון בגיהנם, דיסקלון דינא מנייהו. ועל דא, כל אלין יתדות בלהו קיימי בחדוה, ומחדוה

נפקי, ובלהו היכלין קיימי לאתעטרא לעילא. כמה דאתמר.

וכל ההיכלות עומדים להתעטר למעלה, כמו שנתבאר.

מעין עולם הבא (ח"א מ"ח, א)

תו אמר רבי שמעון על דא תנינן שבת דונגמא דעלמא דאתי איהו, הכי הוא ודאי, ועל דא שמיטה ויובל דונגמא דא ברא. ושבת ועלמא דאתי הכי הוא. וההוא תוספת דנשמתא מרזא דזכור קא אתיא על האי סבת שלום דנטיל מעלמא דאתי ודא תוספת יהבת לעמא קדישא. ובההוא תוספת חראן ויתנשי מניהו כל מלין דחול וכל צערין וכל עאקין כמה דאת אמר (ישעיה יד) ביום הניח יי לך מעצבך ומרגוד ומן העבדה הקשה וגו'.

מעין עולם הבא
עוד אמר רבי שמעון, על זה שנינו, **שבת** דגמא של עולם הבא היא. כן זה ודאי. ועל זה שמטה ויובל דגמא זה בזה. ושבת ועולם הבא כן הוא. ואותה תוספת נשמה, מסוד של זכור היא באה על סכת השלום הזאת שלוקחת מהעולם הבא. והתוספת הזאת נותנת לעם הקדוש. ובאותה תוספת הם שמחים, ונשפכים מהם כל דברי החל, וכל צער וכל הצרות, כמו שנאמר (ישעיה יד) ביום הניח ה' לך מעצבך ומרגוד ומן העבדה הקשה וגו'.

מנוחת הנשמות ביום השבת (ח"ב צ"ח, א)

אם אחרת יקח לו. הכא אית רזא דרזין, לחכימין אתמסרו, ואית לאודעא בקדמיתא מלה חרא. תא חזי, ביומא דשבתא בשעתא דאתקדש יומי, נפקי נשמתין מגו אילני דחיי, ומנשבן אינון נשמתין קדישין לתתאי, ונייחין בהו כל יומא דשבתא. ולבתר דנפיק שבתא, סלקין כלהו נשמתין ומתעטרן בעטרין קדישין לעילא. (וכד מתעטרו בההוא טבא אליו אינון בעליו דהוא טיבו ודאי) אור הכי, קדשא בריך הוא אזמין לההוא בר נש, ודא הוא נשמתא אחרת, ואף על גב דדא זמינא ליה, נשמתא דהות ליה בקדמיתא, שארה דקדמיתא, כסותה וענתה לא יגרע, כמה דאתמר.

מנוחת הנשמות ביום השבת
אם אחרת יקח לו. כאן יש סוד הסודות שלחכמים נמסרו, ויש להודיע בראשונה דבר אחד. בא וראה, ביום השבת, בשעה שמתקדש היום, יוצאות נשמות מתוך עץ החיים, ומנשבות אותן הנשמות הקדושות לתחתונים ונחים בהם כל יום השבת. ואחר שיוצאת השבת, עולות כל הנשמות ומתעטרות בעטרות קדושות למעלה. (וכשמתעטרות באותו טוב, אלו הם בעליו של אותו טוב ודאי) אף כאן מזמין הקדוש ברוך הוא את אותו האיש, וזוהי נשמה אחרת, ואף על גב שזו מזמנת לו, הנשמה שהיתה לו בראשונה, שארה הראשונה, כסותה וענתה לא יגרע, כמו שנתבאר.

(ח"ב ר"ד, א)

בְּשֵׁהִנְקִדָּה הַתַּחְתּוֹנָה הַזֹּאת עוֹלָה, וְנִרְאִיתָ וּמִתְקַשְׁטִיטָה, (אוֹתָהּ נִקְדָּה תַּחְתּוֹנָה כַּאֲשֶׁר עוֹלָה לְהַתְעַטֵּר בְּאַבּוֹת) אַז כָּל הַשְּׂמֻחָה נִמְצָאת לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשֻׂמְחָה. וּבְלִילָה הַזֶּה הַנִּקְדָּה הַזֹּאת אוֹרָה מִתְפַּשֵּׁט, וּפּוֹרֵשׁ כִּנְפָיו עַל הָעוֹלָם, וְכָל הַשְּׁלִיטִים הָאֲחֵרִים מְעַבְרִים, וְנִמְצָאת שְׂמִירָה עַל הָעוֹלָם.

וְאֵי זִנְסֵפֶת רוּחַ נִשְׁמָה בְּיִשְׂרָאֵל לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וּבְאוֹתָהּ נִשְׁמָה יְתָרָה שׁוֹכְחִים כָּל הָעֵצָב וְהַחֲמָה, וּכְלוּם לֹא נִמְצָא פָּרֵט לְשֻׂמְחָה לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה. אוֹתָהּ רוּחַ שְׂיֹרֶדֶת וְנוֹסֶפֶת בְּבִנֵי הָעוֹלָם, כְּשְׂיֹרֶדֶת, רוֹחֶצֶת בְּבִשְׂמִים שֶׁל גֹּן עֵדֶן, וְיֹרֶדֶת וְשׁוֹרָה עַל הָעָם הַקְּדוֹשׁ. אֲשֶׁרֵיהֶם כְּשֶׁהָרוּחַ הַזֶּה מִתְעוֹרֶרֶת.

הַתְעוֹרְרוֹת אוֹתָהּ רוּחַ

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׂאוֹתָהּ רוּחַ יֹרֶדֶת, יֹרְדִים עִמָּה לְתוֹךְ גֹּן הָעֵדֶן שְׁשִׁים מְרַכְּבוֹת מְעַטְרוֹת לְשֵׁשׁ צְדָדִים. וְכִשְׂמִיגֵיעִים לְגֹן עֵדֶן, אֵיזִי כָּל אוֹתוֹ הָרוּחוֹת וְהַנְּשֻׁמוֹת שֶׁבְּגֹן עֵדֶן, כֻּלָּן מִתְעוֹרְרוֹת לְאוֹתָהּ (מִתְעַטְרוֹת בְּאוֹתָהּ) רוּחַ. הַכְּרוֹזִים קוֹרְאִים וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, הָעָם הַקְּדוֹשׁ, שְׂרָצוֹן רְבוּנְכֶם מִתְעוֹרֵר אֵלֵיכֶם.

סוּד הַסּוּדוֹת לְיֹדְעֵי הַחֻקִּים. אֲשֶׁרֵיהֶם כְּשֵׁרוּחַ זֹאת מִתְעוֹרֶרֶת. הָרוּחַ הַזֶּה הִיא הַתְּפִשְׁטוֹת הַנִּקְדָּה הַזֹּאת, וְיוֹצֵאת מִמֶּנָּה וּמִתְפַּשֵּׁטת בְּעוֹלָם, וְאוֹתָהּ הִיא סוּד הַשְּׂבֵת שְׂשֻׁרֵי לְמַטָּה, וְעַל כֵּן כָּךְ כְּתוּב בּוֹ שְׂמִירָה, (שְׂמוֹת לֹא) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׂבֵת, וְהָרִי

הַאִי נִקְדָּה תַתְּאָה כִּד סִלְקָא וְאוֹתְחוֹזִית, וְאוֹתְקִשְׁיִטָה. (ס"א הַאִי נִקְדָּה תַתְּאָה כִּד סִלְקָא לְאוֹתְעַטְרָא בְּאַבּוֹת) כְּדִין כָּל הַחֲדוּהָ אֲשֶׁתְּכַח לְעִילָא וְתַתָּא, וְעֵלְמִין כְּלָהוּ בְּחֲדוּהָ. וּבְהָאִי לִילָיא, הַאִי נִקְדָּה אֲתַפְּשֵׁט נְהוֹרָאָה, וּפְרִישׁ גְּדַפּוּי עַל עֵלְמָא, וְכָל שְׁלִטוֹנֵי אַחֲרֵינִי מִתְעַבְּרִין, וְנִטְרִי אֲשֶׁתְּכַח עַל עֵלְמָא.

וּכְדִין אֲתוֹסֵף רוּחַ נִשְׁמָתָא בְּיִשְׂרָאֵל, עַל כָּל חַד וְחַד, וּבְהֵיחֵא נִשְׁמָתָא יְתִירָא, נִשְׁיִין כָּל עֵצָבָא וְחִימָתָא, וְלֹא אֲשֶׁתְּכַח בְּרַחֲמֵי הַאִי לְעִילָא וְתַתָּא. הַהוּא רוּחָא דְנַחֲתִית וְאוֹתוֹסֵף בְּבִנֵי עֵלְמָא, כִּד נַחֲתִית, אֲתַסְחִי בְּבוֹסְמִין דְּגַנְתָּא דְּעֵדֶן, וְנַחֲתִית וְשָׂרָא עַל עֵמָא קְדִישָׁא, זְכָאִין אִינוּן, כִּד הַאִי רוּחָא אֲתַעֵר.

הַתְעוֹרְרוֹת אוֹתָהּ רוּחַ

בְּהֵיחֵא שְׁעָתָא דְהַהוּא רוּחָא נַחֲתִית נַחֲתִין עִמָּה לְגוֹ גַּנְתָּא דְּעֵדֶן, שְׁתִּין רְתִיכִין, מִתְעַטְרִין לְשִׁית סְטֵרִין. וְכִד מְטִי לְגַנְתָּא דְּעֵדֶן, כְּדִין כָּל אִינוּן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין דְּגַנְתָּא דְּעֵדֶן, כְּלָהוּ מִתְעַרְי לְהַהוּא (כ"א מִתְעַטְרִי בְּהַהוּא) רוּחָא. כְּרוּזֵי קְרִי וְאָמַר, זְכָאִין אַתּוּן יִשְׂרָאֵל, עֵמָא קְדִישָׁא, דְּרַעוּתָא דְּמֵאֲרִיכוֹן אֲתַעֵר לְגַבְיִכוֹן.

רְזָא דְרוּזִין לְיֹדְעֵי חֻקִּמָּתָא, זְכָאִין אִינוּן כִּד הַאִי רוּחָא אֲתַעֵר. הַאִי רוּחָא אִיהוּ אֲתַפְּשֵׁטוֹתָא דְהַאִי נִקְדָּה, וְנִפְקָא מִינָהּ, וְאוֹתַפְּשֵׁטָא בְּעֵלְמָא, וְהַהוּא הוּי רְזָא דְשֵׁבֶת, דְּשָׂרָא לְתַתָּא, וְעַל דָּא כְּתוּב בִּיהַ שְׂמִירָה, (שְׂמוֹת לֹא) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

את השבת, והא אוקמוה, שבת לא כתיב, אלא את השבת, לאסגאה יהוא רוחא דשרי על כלא, ואצטריד לנמרא ליה, הואיל וקיימא עמיה דבר נש, ועל דא כתיב, (ישעיה נז) כל שומר שבת מחללו.

פרשוה, לא כתוב שבת, אלא את השבת, לרבות אותה רוח ששורה על הכל, וצריך לשמר אותה הואיל ועומדת עם האדם, ועל זה כתוב, (ישעיה נז) כל שומר שבת מחללו.

הנאת הרוח

בהאי רזא אית רזא אהרא. האי רוחא, אתהני בהאי יומא, מהנאותן דישראל, ומענוגא דלהון, ובגין דא, בעי למיהב ליה ענוגא, במיכלא ובמשתויא, תלת זמנין, בתלת סעודתיין, דתלת דרגי מהימנותא, כמה דאוקמוה. והאי נטיל חדה וענוגא, באינון סעודתי דישראל. זכאה חולקיה, מאן דאהני ליה, ומענג ליה, בהאי יומא.

הנאת הרוח

בסוד הזה יש סוד אחר. הרוח הזו נהנית ביום הזה מהנאתם של ישראל ומהענג שלם, ומשום כך צריך לתת לה ענג במאכל ובמשתה שלש פעמים בשלש סעודות של שלש דרגות האמונה, כמו שבארנו, וזו נוסלת שמחה וענג באותן סעודות של ישראל. אשרי חלקו מי שמנהגה אותה ומענג אותה ביום הזה.

האי רוחא, אתהני כל שיתא יומין, מרוחא עלאה דעתיקא דכל עתיקין. וביומא דשבתא, כיון דנחית, ואתסחי בגנתא דעדן בליליא, אתענג מענוגא דגופא, בסעודתי דמהימנותא, ואתעטר (נ"א ואתענג) האי רוחא מעילא ותתא, ואתרוי ככל סמריין, בעטרא (נ"א בענוגא) דלעילא ותתא.

הרוח הזו נהנית כל ששית ימים מהרוח העליונה של עתיק כל העתיקים, וכיון שיורדת ביום השבת ורוחצת בגן עדן בליילה, מתענגת מענג הגוף בסעודות של האמונה, ומתעטרת (ומתענגת) הרוח הזו ממעלה וממטה, ונרנית בכל הצדדים בעטר תענג שלמעלה ומטה.

ושמרו בני ישראל את השבת

והואיל וקיימא עמיה דבר נש, אצטריד ליה לנמרא ליה, ועל דא כתיב ושמרו בני ישראל את השבת. שבת, דא הוא ההיא נקודה תתאה. את השבת, דא הוא האי רוחא, אתפשטותא דהיא נקודה. ההוא אתפשטותא, כד אתוסף קדושן וברכאן מלעילא, על

ושמרו בני ישראל את השבת

והואיל ועומד עם האדם, צריך לו לשמר אותו, ועל זה כתוב ושמרו בני ישראל את השבת. את השבת - שבת זו היא נקדה תחתונה. את השבת - זוהי אותה רוח, התפשטותה של אותה נקדה. אותה ההתפשטות, כשנוספות קדשות וברכות מלמעלה על אותה נקדה, הכל נאור,

וְנַעֲשִׂית רוּחַ מְאִירָה בְּכָל הַצְּדָדִים, מִתְחַלֵּק לְמַעֲלָה וּמֵאֵיר, וְנִחְלַק לְמַטָּה וּמֵאֵיר. וְזֶהוּ שְׁכָתוּב בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, חֵלֶק יִרְשָׁה יֵשׁ לָנוּ כָּאֶחָד.

הַחֵלֶק שֶׁלְמַעֲלָה מִתְעַטֵּר בְּיוֹם הַזֶּה מֵהֶעֱנָג הָעֲלִיּוֹן הַקְדוֹשׁ, וְנִהְיָה מֵהַזֵּי הָעֲלִיּוֹן שֶׁל עֵתִיק כָּל הָעֵתִיקִים. הַחֵלֶק הַתַּחְתּוֹן מִתְעַטֵּר בְּיוֹם הַזֶּה מֵהֶעֱנָג שֶׁלְמַטָּה שֶׁנִּהְיָה בְּסַעֲוֹדוֹת הַלָּלוּ, וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְעֲנֹג בְּמֵאֶלֶךְ וּבְמִשְׁתָּהּ, בְּלְבוּשֵׁי כְבוֹד וּבְשִׂמְחַת הַכֹּל.

וּבְשִׂמְחַת עֵטֶר הַחֵלֶק הַזֶּה לְמַטָּה וְנִשְׁמָר כְּמוֹ שְׁצָרִיף, עוֹלָה לְמַעֲלָה, וּמִתְחַבֵּר בְּאוֹתוֹ חֵלֶק אֲחֵר. וְהַנֶּקֶדָה הַזֹּאת נִשְׁלַת הַכֹּל מִמַּעֲלָה וּמִמַּטָּה, וְנִכְלָלָת מִכָּל הַצְּדָדִים. וּמִשׁוֹם שְׂמִתְעַטֵּרָת בְּשִׁבְתָּ מִמַּעֲלָה וּמִמַּטָּה, כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים נוֹתְנִים כַּח לֶכֶל, וְנוֹתְנִים לָהּ שְׁלֵטוֹן מִמַּעֲלָה וּמִמַּטָּה. וּבְסוּדוֹת סִפְרוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ נִמְצָא הַסוּד הַזֶּה, וּבֵאֵר אוֹתוֹ הַמְּנַוֵּר הַקְדוֹשׁ. אֲשֶׁרֵי חֵלְקֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

וַיִּנְפֹשׁ

כְּתוּב וַיִּנְפֹשׁ, וּפְרָשׁוּהָ - וַיִּנְפֹשׁ שְׁאָבְדָה, וַיִּפֶּה הוּא. אֲבָל אִם כֹּה, וַיִּלְגוּף הָיָה צָרִיף לומר, שֶׁמִּמֶּנּוּ אֲבָדָה נְפֹשׁ! אֲבָל סוּד הַדְּבָר - בְּאֵדָם יֵשׁ נְפֹשׁ שֶׁנוֹטְלָת וּמוֹשְׁכָת אֵלָיו אֶת הָרוּחַ הַזֶּה מֵעֶרֶב שְׁבֵת, וְאוֹתָהּ הָרוּחַ שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ אוֹתָהּ הַנְּפֹשׁ וְדָרָה בָּהּ כָּל יוֹם הַשְּׁבֵת, וְאֵז אוֹתָהּ נְפֹשׁ יִתְרָה הִיא בְּרַבּוּי וְתוֹעֵלָת יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהִיָּתָה.

הִיא נְקוּדָה, אֶתְנַהֵיר כְּלָא, וְאֶתְעַבֵּיד רוּחָא נְהִירָא כְּכֹל סְטָרִין, אֶתְפְּלַג לְעִילָא וְנַהֵיר. וְאֶתְפְּלַג לְתַתָּא וְנַהֵיר. וְדָא הוּא דְכְּתִיב בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חוֹלֶק אֶחְסָנָא אִית לָן כְּחֵדָא.

חוֹלְקָא דְלְעִילָא, אֶתְעַטֵּר בְּהַאי יוֹמָא, מֵעֲנֹגָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְאֶתְהֵי מִזִּיּוּא עֲלָאָה דְעֵתִיקָא דְכָל עֵתִיקִין. חוֹלְקָא תַתָּאָה, אֶתְעַטֵּר בְּהַאי יוֹמָא, מֵעֲנֹגָא דְלְתַתָּא, דְאֶתְהֵי בְּהֵי סַעֲוֹדָתֵי. וְעַל דָּא, בְּעֵי לְעֲנֹגָא לִיה, בְּמִיכְלָא וּבְמִשְׁתָּיָא בְּלְבוּשֵׁי יָקָר, וּבְחֵדוּה דְכְּלָא.

וְכֵד מִתְעַטֵּרָא הַאי חוֹלְקָא לְתַתָּא, וְאֶתְנַטֵּיר כְּמָה דְאֶצְטָרִיד, סְלָקָא לְעִילָא, וְאֶתְחַבֵּרָא בְּהַהוּא חוֹלְקָא אֲחֵרָא. וְהַאי נְקוּדָה נְטִיל כְּלָא מֵעִילָא וְתַתָּא, וְאֶתְכְּלִילָא מִכָּל סְטָרִין. וּבְגִין דְמִתְעַטֵּרָא בְּשִׁבְתָּ, מֵעִילָא וּמִתַּתָּא, כָּל שְׂאֵר יוֹמִין יְהִיב חִילָא לְכְּלָא, וְאֶתִּיְהִיב לִיה שׁוֹלְטָנוּ מֵעִילָא וּמִתַּתָּא. וּבְרִזִין דְסַפְרָא דְשְׁלֹמֹה מִלְכָא, אֶשְׁתַּכַּח רְזָא דָא, וְאוֹקְמוּהָ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, זְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל.

וַיִּנְפֹשׁ

כְּתִיב וַיִּנְפֹשׁ, וְאוֹקְמוּהָ וּוֵי נְפֹשׁ דְאֶבְדָת וְשִׁפִּיר אִיהוּ. אֲבָל אִי הָכֵי וּוֵי גּוּפָא אֶצְטָרִיד לְמִימַר, דְּמִנִּיה אֶבְדָת נְפֹשׁ. אֲבָל רְזָא דְמִלָּה, בְּכַר נֵשׁ אִית נְפֹשׁ, דְנִמְלָא וּמְשִׁיד לְגַבִּיָּה לְהַאי רוּחָא מֵעֶרֶב שְׁבֵת. וְהַהוּא רוּחָא שְׂרִיָּא כְּגוּוּה דְהַהִיא נְפֹשׁ, וְדִוִּירָא בְּהָ כָּל יוֹמָא דְשְׁבֵתָא. וּכְדִין, הַהוּא נְפֹשׁ, יִתְרָה בְּרַבּוּיָא וְתוֹעֵלָתָא יוֹתֵר מִמָּה דְהוּהוּ.

עטור הנפשות ביום השבת

וְעַל דַּא תְּנִינָן, כָּל נַפְשָׁאן דִּישְׂרָאֵל מִתְעַטְרִין בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, וְעַמְרָא דְלַהוּן, דְּשַׁרְיָא הָאִי רוּחָא בְּגוּוּיָהּ. כִּיּוֹן דְּנַפְק שַׁבְּתָא, וְהָהוּא רוּחָא סְלָק לְעֵילָא, כְּדִין וּוִי לְנַפְשׁ, דְּאִבְרַת מַה דְּאִבְרַת. אִבְרַת הָהוּא עַטְרָא עֲלָאָה, וְהָהוּא חֵילָא קַדִּישָׁא דְהוּא בְּהָ, וְדָא הוּא וַיִּנְפֵּשׁ, וּוִי נַפְשׁ, דְּאִבְרַת מַה דְּאִבְרַת.

עטור הנפשות ביום השבת

וְעַל זֶה שְׁנִינָנָה, כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְהַעֲטָרָה שְׁלֵהֶם, שְׁשׂוּרָה הַרוּחַ הַזֶּה בְּתוֹכָם. כִּיּוֹן שֶׁיּוֹצֵאת שַׁבָּת וְאוֹתָהּ רוּחַ עוֹלָה לְמַעְלָה, אִזִּי וַי לְנַפֵּשׁ שְׂאֵבְדָה מַה שְׂאֵבְדָה. אֵבְדָה אוֹתָהּ עֲטָרָה עֲלִיוֹנָה וְאוֹתוֹ כֹּחַ קְדוֹשׁ שֶׁהִיא בָּהּ. וְזֶהוּ וַיִּנְפֵּשׁ, וַי נַפֵּשׁ, וַי נַפֵּשׁ שְׂאֵבְדָה מַה שְׂאֵבְדָה.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד קיב

6

השראת השכינה בציוני הצדיקים ז"ע

כתוב בתיקוני זהר (תיקון ו'), שהקדוש ברוך הוא משרה שכינתו על ציוני הצדיקים, ועלינו לידע שיש פאן השראת השכינה, כי אנחנו בלימודנו בתורת הרשב"י ז"ע, נחשב לנו כמו שזכינו להיות בציונו הקדוש של הרשב"י ז"ע, כי בלומדינו תורת התנא ממשיכים נשמתו אלינו. ואמרו חז"ל **בִּיבְמוֹת** (צו ע"ב - צו ע"א): **אֵל ר' אֶלְעָזָר אָמַר לְשִׁמְעוֹתָא בִּי מִדְּרָשָׁא, וְלֹא אָמַרָה מִשְׁמִיָּה דְרַבִּי יוֹחָנָן. שָׁמַע רַבִּי יוֹחָנָן אִיקְפֵּד. ... וְרַבִּי יוֹחָנָן מֵאִי טַעְמָא קָפִיד כּוּלֵי הָאִי? דְּאָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, מֵאִי דְכַתִּיב "אֲגוּרָה בְּאַהֲלֵךְ עוֹלָמִים"? וְכִי אֶפְשָׁר לוֹ לְאָדָם לְגוּר בְּשָׁנֵי עוֹלָמִים? אֵלָּא אָמַר דּוּד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן שֶׁיֵּאֱמָרוּ דְבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה. דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, כָּל תַּלְמִיד חֲכָם, שְׂאוֹמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁפִתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקַבְרֵי. אָמַר ר' יִצְחָק בֶּן זְעִירָא וְאִיתִימָא שְׁמַעוֹן גְּזִירָא, מֵאִי קָרְאָה? "וְחִכְךָ כִּיּוֹן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפִתֵי יְשָׁנִים". כְּכּוֹמֵר שֶׁל עֲנָבִים. מַה כְּמֹר שֶׁל עֲנָבִים, כִּיּוֹן שְׁמוֹנִים אָדָם אֲצַבְעוּ עָלָיו, מִיַּד דּוֹבֵב, אִף תַּלְמִידֵי חֲכָמִים כִּיּוֹן שְׂאוֹמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁפִתוֹתֵיהֶם דּוֹבְבוֹת בְּקַבְרֵי."**

ועל אחת כמה וכמה, שצריך ללמוד את תורת הרשב"י, על ציונו הקדוש, ובכל מקום, ולעשות לו נחת רוח, שהוא הוא בעל המימרא, ואי אפשר לתאר כמה גדול כח הלומד זהר הקדוש, שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם

הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר **בהבלא דגרמי**, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר, עכ"ל (ועין עוד ב"עזרת דבש", חלק ראשון, דרוש ט"ז).

יג. וכתב הגן איש חי (בדרושים פרשת מטות ד"ה

יב. ופרש על זה בספר "עזרות דבש", (חלק שני - דרוש ז'): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרינו דר בב' עולמות, בעולם

עלינו, וכחו של הרשב"י בהיותו בחיים היה גדול מאד, להמשיך רחמים על כלל ישראל, כמו שהעיד רבי שמעון בר יוחאי על עצמו, כדאיתא בגמרא (ספ"ה דף מ"ה ע"ג): **ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה, משום רבי שמעון בן יוחאי, יכול אני לפטור את כל העולם פולו מן הדיו, מיום שנבראתי עד עתה, ואלמלי אלעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשו, ואלמלי יתם בן עזיהו עמנו, מיום שנברא העולם עד סופו, ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי, ראיתי בני עליה והן מועטין, אם אלה הן, אני ובני מהו, אם מאה הם, אני ובני מהו, אם שנים הן אני ובני הן.**

ובמדרש רבה (בראשית ל"ה, ב) הביאו רש"י ז"ע על הפסוק (נח פ"ק ט' י"ב) "זאת אות הברית... לדת עולם" דרשו, "לדורת" נכתב חסר, שיש דורות שלא הצרכו לאות, לפי שצדיקים גמורים היו, כמו דורו של חזקיה מלך יהודה, ודורו של רבי שמעון בן יוחאי, עכ"ל. ועל ידי שנלמד זהו הקדוש נזכה בכח התורה להמשיך את נשמת הרשב"י לדורנו ממש, ובזה מייד נגאל.

שעשית אותו היום מצוה שהיה נזהר בה רבי פנחס בן יאיר מאד, עכ"ל. יד. ובהצטרף יחד כח התורה שהיה דורו של חזקיהו המלך שכמעט ונגעה משיח עם כחו של הרשב"י ז"ע שאמר לפטור את כל העולם מן הדיו בודאי יבוא תכף משיח במהרה בגמיונו אמו, כן יהי רצון.

החלצו מאתכם) בשם האריז"ל, בעובדא דבעל מדרש שמואל, שכל אדם האוחז במדה טובה שהיה צדיק מצדיקים הראשונים אוחז בה מאד, יזכה שתתעבר נפש אותו צדיק אתו לעזרו. ולכן קשבא הרב בעל מדרש שמואל אצל רבנו האריז"ל, קם מפניו ואמר לו, לא מפניך קמתי, אלא מפני רבי פנחס בן יאיר שבא עמך, בשביל

המשך בעמוד קכז

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.. - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

זֶהַר הַשֵּׁבֶת

פְּרָק י"ג

פְּרָשִׁיּוֹת

שְׁמוֹת - פִּינְחָם

הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בַּשֵּׁבֶת

פֶּרֶק י"ג

נְשָׂמָה יְתָרָה קכה

נְשָׂמָה יְתָרָה לְפִי מַעֲלָתוֹ שֶׁל כָּל או"א קכה

הַתְּפִשְׁטוֹת הַשְּׂכִינָה קכה

לְהַזְכִּירְכֶם,

יְשָׁנָה חֲלוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שֶׁבֶת:

- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

נשמה יתרה (ח"ג רמ"ב, ב ר"מ)

וּתְנַאִים וְאִמּוֹרָאִים, נֶפֶשׁ יִתְיָרָה בְּשַׁבָּת לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּחֶדְא, חֵד אִיהִי. אֲכָל לְכָל בֵּר נֶשׁ, אִיהוּ כְּפּוּם עוֹבְדוּי. וְאִלְיָנָא מְקַל וְחוֹמֵר דְּתִיּוּבְתָא, דְּכָל יִשְׂרָאֵל בְּחֶדְא, בְּכָל זְמַנָּא דְּחִזְרִין בְּלָהוּ, מִתְקַבְּלִי. הֶדְא הוּא דְּכְתִיב, (דְּבָרִים ד) כִּי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו, דְּשֵׁם יְיָ מוֹכְתָר עֲלֵיהוּ בְּכַתְרִיהָ, דְּאִיהוּ כְּתָר עֲלִיוֹן. וְהָאִי אִיהוּ נֶשְׁמָה יִתְיָרָה דְּכָל יִשְׂרָאֵל, בְּשַׁבָּת וְיוֹמִין טְבִין. וּבְגִין דָּא תְּקִינּוּ בְּכָל יוֹמִין, לְמַחְתָּם בְּשֵׁם יְהוָה, דְּאִיהוּ חוֹתָם דְּכָל בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָיו, וְלֹא אִמְרִין מוֹסְף בְּלֹא כְּתָר. וּבְשַׁבָּת, תְּקִינּוּ לְמִימֵר בְּמוֹסְף, כְּתָר יִתְנוּ לָדּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

נשמה יתרה לפי מעלתו של כל אחד ואחד אֲכָל לְכָל חֵד מִיִּשְׂרָאֵל, הֵכִי נַחִית לִיהָ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה, כְּפּוּם דְּרַגָּא דִּילִיהָ. אִי הוּא חֶסֶד, יְהִבִּין לִיהָ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה מִמֵּדַת חֶסֶד, כְּפּוּם דְּרַגָּא דִּילִיהָ. אִי אִיהוּ גְבוּרָה, יִרָא חֶטָא, יְהִבִּין לִיהָ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה, מִמֵּדַת גְּבוּרָה. וְאִי אִיהוּ אִישׁ תָּם, יְהִבִּין לִיהָ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה, מִמֵּדַת אֱמֶת. וְנֶפֶשׁ יִתְיָרָה דָּא מְלָכוּת, דְּאִיהִי כְּלִילָא מְעֻשָׁר סְפִירָאן, וְכְּפּוּם מֵדָה דְּכֵר נֶשׁ. אִם נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, אִו חֶכְם, אִו מְבִין בְּחֶכְמָה, אִו בְּתוֹרָה, דְּאִתְמַר בֵּיהָ, (מְשַׁלִּי א) לְהִבִּין מְשַׁל וּמְלִיצָה, אִו בְּנִבְיָאִים. הֵכִי יְהִבִּין לִיהָ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה, דְּאִתְקְרִיאַת כְּתָר מְלָכוּת.

התפשטות השכינה (ח"ג רמ"ב, ב ר"מ)

סְבָא סְבָא, שְׂכִינְתָא אִתְקְרִי אַרְיָן דְּקוּדְשָׁא כְּרִיד הוּא. הֶדְא הוּא דְּכְתִיב, (ישעיה 10) וְהָאֲרִין הִדֵּם רְגְלֵי.

נשמה יתרה

וּתְנַאִים וְאִמּוֹרָאִים, נֶפֶשׁ יִתְיָרָה לְכָל יִשְׂרָאֵל כְּאֶחָד - אַחַת הִיא, אֲבָל לְכָל אָדָם הוּא כְּפִי מְעֻשָׂיו. וְלִמְדוּנָהּ מְקַל וְחוֹמֵר שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, שְׁכָל יִשְׂרָאֵל כְּאֶחָד, בְּכָל זְמַן שְׁחוּזָרִים כְּלָם - מִתְקַבְּלִים. זֶהוּ שְׁפָתוּב (דְּבָרִים ד) כֹּה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו. שֵׁם ה' מְכַתָּר עֲלֵיהֶם בְּכַתְרוֹ, שֶׁהוּא כְּתָר עֲלִיוֹן. וְזוֹהִי נֶשְׁמָה יִתְיָרָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּשַׁבָּת וְיָמִים טוֹבִים. וּמִשׁוּם זֶה תְּקִינּוּ בְּכָל יוֹם לְחַתָּם בְּשֵׁם יְהוָה, שֶׁהוּא חוֹתָם שֶׁל כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת, וְלֹא אוֹמְרִים מוֹסְף בְּלֵי כְּתָר. וּבְשַׁבָּת תְּקִינּוּ לוֹמֵר בְּמוֹסְף, כְּתָר יִתְנוּ לָהּ ה' אֱלֹהֵינוּ.

נשמה יתרה לפי מעלתו של כל אחד ואחד אֲבָל לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כְּפִי יוֹרְדָתָ לּוֹ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה כְּפִי מְדְרָגָתוֹ. אִם הוּא חֶסֶד - נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה מִמֵּדַת חֶסֶד כְּפִי מְדְרָגָתוֹ; אִם הוּא גְבוּרָה, יִרָא חֶטָא - נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה מִמֵּדַת הַגְּבוּרָה; וְאִם הוּא אִישׁ תָּם - נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה מִמֵּדַת אֱמֶת. וְנֶפֶשׁ יִתְיָרָה זֹאת מְלָכוּת, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מְעֻשָׁר סְפִירוֹת, וְכְּפִי מֵדָה שֶׁל בֶּן אָדָם. אִם נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, אִו חֶכְם, אִו מְבִין בְּחֶכְמָה, אִו בְּתוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (מְשַׁלִּי א) לְהִבִּין מְשַׁל וּמְלִיצָה, אִו בְּנִבְיָאִים, אִו בְּכַתְּוִבִים - כְּפִי נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְיָרָה שֶׁנִּקְרָאֵת כְּתָר מְלָכוּת.

התפשטות השכינה

זְמַן זְמַן, הַשְּׂכִינָה נִקְרָאֵת אַרְץ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁפָתוּב (ישעיה 10) וְהָאֲרִץ הִדֵּם רְגְלֵי. מִצַּד הַחֶסֶד נִקְרָאֵת מִיָּם, וּמִצַּד

הַגְּבוּרָה נִקְרָאת אֵשׁ, וּמִצַּד הָעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי
- אִוִיר. וְהִיא אֶרֶץ, קֹרֶקַע לְכֻלָּם.

וּמִשׁוּם שֶׁנֶּשְׁמָה יִתְּרָה מִתְּפִשְׁטֵת בְּשִׂכְנָה,
שֶׁהִיא שְׂבֵת הַמִּלְכָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (תהלים קג)
וּמִלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה - מִשָּׁם הִיא נֹעֵשִׂית
מִלְכוּת, שֶׁשְׁלִיטְתָּהּ עַל הָאֶרֶץ וְעַל אֵילָנוֹת
וְזֵרְעִים (וְהָרִים וְאֲבָנִים). וּמִשׁוּם שֶׁאֵילָן הַחַיִּים,
שֶׁהִיא נֶשְׁמָה יִתְּרָה בְּשַׁבָּת, בָּהּ תּוֹלְדוֹת
שָׁלָה - יֵשׁ בָּהּ מְנוּחָה לְאֶרֶץ, שֶׁהִיא הַשִּׂכְנָה.

וּמִשׁוּם שֶׁהַשִּׂכְנָה הַעֲלִיּוֹנָה הַתְּפִשְׁטָה
בְּאֶרֶץ, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֶיהָ (במדבר יט) פָּרָה
אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא
עָלָה עָלֶיהָ עֵל, לְכֹן אֶסוּר לְחַרֵּשׁ בְּשַׁבָּת.
וְחֲרִישָׁה בְּשׁוּר, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קכט) עַל גְּבִי
חֲרָשׁוּ חֲרָשִׁים. וְהַשִּׂכְנָה הַתְּחַתּוֹנָה הִיא
פָּרָה אֲדָמָה מִצַּד הַגְּבוּרָה. תְּמִימָה - מִצַּד
הַחֶסֶד, שֶׁהִיא מִדְּרָגָה שֶׁל אֲבֵרָה, שֶׁנֶּאֱמַר
בּוֹ (בראשית יז) הַתְּהַלֵּף לְפָנַי וְהָיָה תְּמִים. אֲשֶׁר
אֵין בָּהּ מוֹם - מִצַּד הָעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי. אֲשֶׁר
לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֵל - מִצַּד הַשִּׂכְנָה הַעֲלִיּוֹנָה
שֶׁהִיא חֲרוֹת הַכֹּל, בְּמָקוֹם שֶׁהִיא שׁוֹלְטָת,
(במדבר א) וְהָזַר הַקֶּרֶב יוֹמָת, אֵין רְשׁוּת לְצַד
הָאֲחֵר לְשִׁלֵּט, לֹא שְׁטוֹן, וְלֹא מִשְׁחִית, וְלֹא
מִלֵּאָד הַמְּנוֹת, שֶׁהֵם מִצַּד הַגִּיּוֹנָם.

וּמִשׁוּם זֶה בִּימֵי הַחַל אֲוִמְרִים יִשְׂרָאֵל, (תהלים
עח) וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֵזוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְגו'. מִשׁוּם שֶׁבִימֵי הַחַל הַשִּׂכְנָה
הַתְּחַתּוֹנָה מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּאֵלוֹ הַקְּלָפוֹת שֶׁל
מִיתָה וְדִין. וּבְשַׁבָּת מִתְּפִשְׁטֵת מֵהֵם, בְּגִלְל

מִסְטָרָא דְחֶסֶד אֲתִקְרִיאת מוֹם. וּמִסְטָרָא
דְּגְבוּרָה אֲתִקְרִיאת אֵשׁ. וּמִסְטָרָא
דְּעֵמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא אִוִיר. וְאִיהִי אֶרֶץ,
קֹרֶקַע לְכֻלָּהּ.

וּבְגִין דְּנִשְׁמָתָא יִתְּרָה אֲתִפְשֵׁטָא
בְּשִׂכְנָתָא, דְאִיהִי שְׂבֵת מִלְכָּתָא,
דְאֲתִמַר בָּהּ (תהלים קג) וּמִלְכוּתוֹ בְּכֹל
מְשָׁלָה, מִשָּׁם אִיהִי מִלְכוּת, דְשִׁלְטְנוּתָהּ
עַל אֶרֶעָא, וְעַל אֵילָנִין וְזֵרְעִין. (וטורין וְאֲבָנִין)
וּבְגִין דְאֵילָנָא דְחַיִּי, דְהִיא נֶשְׁמָתָא יִתְּרָה
דְבְשַׁבָּת, בָּהּ תּוֹלְדִין דִּילָהּ, אִית גְּיִיחָא
לְאֶרֶעָא, דְאִיהִי שִׂכְנָתָא.

וּבְגִין דְשִׂכְנָתָא עֲלָאָה אֲתִפְשֵׁטָת
בְּאֶרֶעָא, דְאֲתִמַר בָּהּ (במדבר יט)
פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם
אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֵל, אֶסוּר לְחַרֵּוֹשׁ
בְּשַׁבָּת חֲרִישָׁה בְּשׁוּר. דְאֲתִמַר (תהלים קכט)
עַל גְּבִי חֲרָשׁוּ חֲרָשִׁים. וּשִׂכְנָתָא תְּתָאָה
אִיהִי פָּרָה אֲדָמָה מִסְטָרָא דְגְבוּרָה.
תְּמִימָה, מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דְאִיהִי דְרָגָא
דְאֲבֵרָה, דְאֲתִמַר בִּיהּ (בראשית יז) הַתְּהַלֵּךְ
לְפָנַי וְהָיָה תְּמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם,
מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא. אֲשֶׁר לֹא
עָלָה עָלֶיהָ עוֹל, מִסְטָרָא דְשִׂכְנָתָא עֲלָאָה
דְאִיהִי חֲרוֹת דְכֻלָּא, בְּאֲתֵר דְאִיהִי שְׁלֵטָא
(במדבר א) וְהָזַר הַקֶּרֶב יוֹמָת, לִית רְשׁוּ
לְסִטְרָא אֲחֵרָא לְשִׁלְטָאָה, לֹא שְׁטוֹן, וְלֹא
מִשְׁחִית, וְלֹא מִלֵּאָד הַמְּנוֹת, דְאֵינּוֹן
מִסְטָרָא דְגִיּוֹנָם.

וּבְגִין דָּא, בְּיוֹמִין דְחוּל, אֲמִרִין יִשְׂרָאֵל,
(תהלים עח) וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֵזוֹן וְלֹא
יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְגו'. בְּגִין
דְבִיוֹמִין דְחוּל, שִׂכְנָתָא תְּתָאָה אֲתִלְבֶּשֶׁת
בְּאֵלִין קְלִיפִין דְמִיתָה דְדִינָא. וּבְשַׁבָּת

שְׁעַץ הַחַיִּים שֶׁהוּא בֶן י"ה, י"ו, מִתְחַבֵּר
בְּאוֹת ה"א. בְּזִמְנוֹ הַהוּא מְנוּחָה נִמְצָאת לְאוֹת
ה"א, וְכָל מֵה שֶׁהוּא מִתְחַתֵּיהָ, וְלֹא צָרִיךְ
לֹאמַר בָּהּ וְהוּא רַחוּם. וּמִי אֵלּוּ (שְׁמַחְתִּיהָ)? תַּחַת
י' יִשְׂרָאֵל. וְכָל מְקוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִמְצָאִים,
שְׁמִירָה נִמְצָאת וּמְנוּחָה.

אֲתֶפְשֶׁט מְנִיָּהוּ. בְּנִין דְּאִילָנָא דְחַיִּי
דְּאִיְהוּ בֶן י"ה, י"ו, אֲתַחְבֵּר בְּה"א.
בְּהוּא זְמַנָּא נִיחָא אֲשַׁתְּכַחַת לְה"א,
וְכָל מֵה דְּאִיְהוּ תַּחוּתָהּ, וְלֹא צָרִיךְ לְמִימַר
בִּיה וְהוּא רַחוּם. וּמֵאֵן אֵינּוֹן (ס"א תַּחוּתָהּ).
תַּחוּת י' יִשְׂרָאֵל. וְכָל אֲתַר דְּיִשְׂרָאֵל
מִשְׁתַּכְּחִין, נְטִירוֹ אֲשַׁתְּכַח וְנִיחָא.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד קכב

וְאֶפְּלוֹ בְּדוֹרְנוֹ הַפְּשׁוּט, בְּכָל רְגַע וּבְכָל מְקוֹם תּוֹכְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י - וְלִזְכוּת
לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, וּבְדַאי הַרְשָׁב"י זי"ע יִכִּיר לְכֶם טוֹבָה, וְתוֹשָׁפְעוּ מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת,
שֶׁפְּדוּעַ גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הַכִּירוּ בְּגָדְלָהּ הַמַּעֲלָה שֶׁבְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהר, שֶׁמְבַטֵּל כָּל מִינֵי
פְּרַעֲוִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוּת, וּמוֹתְנָא וְחֶרְבָּא וּבִזְיָה מַעֲלָמָא. וְהַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, מְגוֹן וּמְצִיל וּמְסוּכָּךְ

כַּמְלַקְדָּמִין, הוּא מְלָה דְּרַבֵּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר
קַמִּיהָ.

תַּרְגוּם הַזֶּהר: שְׁמַעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁהִיא אוֹמֵר פִּנּוּ
מְקוֹם פִּנּוּ מְקוֹם לְרַבֵּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר, שֶׁהוּא בָּא
אֶצְלָנוּ, שְׁלַמְדָּנוּ, דְּבַכְל מְקוֹם שֶׁהַצְּדִיק חָדָשׁ בּו
דְּבָרֵי תוֹרָה, כְּאֲשֶׁר הוּא בְּעוֹלָם הוּא [הַעֲלִיּוֹן]
פּוֹקֵד לְאוֹתוֹ מְקוֹם [בְּעוֹלָם הַזֶּה] וּבָא אֵלָיו, וְכָל
שָׁן שְׁשׁוּרִין בּו צְדִיקִים אֲחֵרִים לְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ
מְקוֹם, וְלוֹמְדִים שֵׁם תוֹרָה, כְּעִין זֶה הִנֵּה בָּא רַבֵּי
פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר לְפַקֵּד מְקוֹמוֹ, וּמְצָא אֵלּוּ הַצְּדִיקִים
מִחֲדָשִׁין דְּבָרֵי תוֹרָה וְנִתְחַדֵּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר תוֹרָה
שֶׁאָמַר מִלְּפָנִים, רַבֵּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר, עֲתָה מִתְחַדֵּשׁ
לְפָנָיו כְּאֵן.

עַל יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵיו זוֹכֵה לִישֵׁב בְּמַחְצוֹתָ בְּעוֹלָם
הַבָּא: הַמְדַפִּיס סִפְרִים מִמְּמוֹנוֹ לְהוֹצִיא לְאוֹר
תוֹרָה, זוֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצֵת הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
מִחֲבָרֵי הַסִּפְרִים, שֶׁהֵרִי עַל יְדוֹ יֵצֵא הַחֲבוּר
לְעוֹלָם, וְתַרְבָּה הַדַּעַת בְּכָל עַתָּה. וְאֵילּוּ הִנֵּה גְּנוּז
לְמַקְצָעוֹת הַמִּשְׁכָּן בְּיַרְכְּתֵימָם, לֹא הָיוּ לוֹמְדִים בּו.
- ב. וְהִנֵּה אָמְרוּ חַז"ל בְּמַסְכַּת יְבָמוֹת (דף צ"ו ע"ב)
שֶׁפְּתוּתֵינוּ דּוֹבְבוֹת וְכו' כְּדֵאִיתָא שֵׁם, וְלִפֵּי זֶה

טו. כְּתַב בְּסִפְרָא פְּלֵא יוֹעֵץ (עַרְדּוּב) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
פְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, שֶׁכָּל תְּלַמִּיד חָכָם שְׂאוֹמְרִים
דְּבַר תוֹרָה מִשְׁמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת
בְּקַבְרָה, וְיֵשׁ לוֹ הַנְּאִה וְנַחַת רוּחַ כְּשׁוֹתָהּ יַיִן
קוֹנְדִיטוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּיִרְוֹשְׁלַי מִסַּכַּת שְׁקֵלִים...
כְּתוּב בְּסִפְרִים שֶׁפַּעַם אַחַת הִיא שְׂמִד וְנִגְלָה
מוֹהַר"מ אֲלִשִׁיף ז"ל בְּהַקִּיץ, וְהַצִּיל לְאֶחָד מִתּוֹךְ
הַהַפְּכָה, מִפְּנֵי סָבָה שֶׁהִיא לּוֹמֵד סִפְרוֹ בְּתַמִּידוֹת,
עַכ"ל. - וּבְסִפְרָא "תוֹרָה וְחַיִּים" לְהַרִי"ח הַטּוֹב
זְי"ע (מַעֲרַכַת חַת) כְּתַב: אִם אוֹמְרִים חֲדוּשִׁים
שֶׁל תְּלַמִּיד חָכָם שֶׁכָּבַר בְּעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן, הֵרִי
הוּא בָּא מְעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן לְאוֹתוֹ מְקוֹם כְּמַבְאֵר
בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (חֲלֵק ג' פְּרִשְׁתָּ פְּנַחֵס דף ר"כ ע"א),
וְז"ל: שְׁמַעוּ חַד קָלָא דְהוּא אָמַר, פִּנּוּן אֲתַר,
פִּנּוּן אֲתַר לְרַבֵּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר, דְּאִיְהוּ גְּבִיכּוּ.
דְּתַנִּינוּ, דְּכָל אֲתַר דְּצְדִיקָא אֲתַחְדָּשׁ בִּיה מְלִי
דְּאוּרִיטָא, כַּד אִיְהוּ בְּהוּא עֲלָמָא, פְּקִיד לְהוּא
אֲתַר, וְאֲתִי לִיה לְגַבִּיהָ. וְכָל שָׁן כַּד שְׂרָאן
בְּגוּוִיָּה צְדִיקִיָּא אֲתַרְנִין. לְחַדְתָּא בְּהוּא אֲתַר,
דְּאֲמַרִין מְלִי דְּאוּרִיטָא. כְּגוּוֹנָא דָּא דְהוּא אֲתִי
רַבֵּי פְּנַחֵס בֶּן יֵאִיר לְמַפְקֵד לְאֲתַרְיָה, וְאֲשַׁכַּח
אֵלּוּ צְדִיקִיָּא מִחֲדָתֵינוּ מְלִין דְּאוּרִיטָא, וְאֲתַחְדָּשׁ

בְּצֵלָא קְדִישָׁא, כְּאֶמְרֵם ז"ל (ירושלמי יבמות ע"ח), "סִכְתָּה לְרֵאשִׁי בְיוֹם נָשֶׁק" (תהילים פֶּרֶק ק"מ ח), וְבוּ נִנְצַל מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמְגוּגוּסִי.

וּמִבְּאֵר בְּתַקּוּנֵי הַזֶּהַר (תקון שתי תפארה דף כ"ד ע"א, ובתקוני זוהר המחולק לימות השנה, [בשני פרכים], בהוצאת מפעל הזהר העולמי, נמצא בלימוד ליום כ"ו חשון עמוד ק"א), שְׁבַשְׁעָה שְׂאֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וּלְחִבְרֵי קְדִישָׁא שְׁעֵמוֹ, וְלִמּוֹד עִמְהֶם סִתְרֵי תוֹרָה, בְּעֵנֵן תַּקּוּנֵי נְשִׁמוֹת, יִצְאָה בַת קוֹל מְשֻׁמִּים וְאֶמְרָה לָהֶם "כִּמְה רַב כְּחוֹ, וְקִדְשָׁתוּ, שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, בְּעוֹלָם", וְאַחַר כֵּן הוֹסִיפָה וְאֶמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן, "וְכִמְה בְּנֵי נְשָׂא לְתַתָּא, יִתְפַּרְנְסוּן מֵהָאי חִבְרֵי דִלְךָ, כִּד יִתְגַּלּוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה, בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ, וְיִקְרָאֲתֶם דְרוּר בְּאַרְצֵי". וּבְלְשׁוֹן הַקִּדְשׁ: כִּמְה בְּנֵי אֲדָם לְמִטָּה, יִתְפַּרְנְסוּן מִזָּה חִבְרֵי שְׁלָךְ, כְּאֶשֶׁר יִתְגַּלּוּ לְמִטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן, בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזִכּוֹתוֹ יִתְקִים הַפְּסוּק "וְיִקְרָאֲתֶם דְרוּר בְּאַרְצֵי" הַמְרַמֵּז עַל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

וּמוֹסִיף לְבָאָר בְּ"מִקְדָּשׁ מְלֶךְ" לְתַקּוּנֵי זֶהַר, שְׁכַל הָעוֹסֵק בְּסִפְרָא זֶה, מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה, וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרוֹ, וְעָלְיוֹ אֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: כְּאֵלוּ פְדָאנִי, לִי וּלְבְנֵי מִן הַגְּלוּת, וְכוּ'. כִּי כִּף גְּזוֹר הַבּוֹרָא שְׂלָא יִתְגַּלָּה, וְיִהְיֶה גִּנּוּז עַד סוּף יוֹמֵיָא, דְּבִגִּינָה יְבוֹא דְרוּר, כִּי סִגְלָה זֹו בּוּ וְלֹא בּוֹזֵלְתוּ. - בְּרֵאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּרוּחַ קְדִישׁוֹ עֵינֵן זֶה, צִוָּה לְרַבִּי אַבְבָּא לְכַתֵּב סִפְרָא הַזֶּהַר, בְּדֶרֶךְ הָעֵלֶם, לְהִיְוֹתוֹ מִנְצֵעַ לְמִשְׁמֶרֶת עַד דְרָא בְּתַרְאָה, קְרִיב לְיוֹמֵיָא מְלִכָּא מְשִׁיחָא, כְּדִי שְׁבִזְכוֹת הַמִּתְעַסְקִים בּוּ תִצְמַח הַגְּאֻלָּה בְּיָמֵינוּ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, כְּנִזְכֹּר בְּפִרְשֵׁת וְיָחִי (דף ר"ז), עַל דָּא כְּתִיב: "קַח צְנֻצָּת אַחַת וְתֵן שְׁמָה מְלֵא הָעֵמֹר מִן כּוֹ' לְמִשְׁמֶרֶת", לְאַצְנֻעוּתָא, וְהִבֵּן זֶה מֵאֵד (הרב חיים ויטאל זלה"ה, בהקדמתו לשער ההקדמות).

וְהַכֹּל תְּלוּי בְּעֶסֶק הַחֲכֵמָה הַזֹּאת, וּמוֹנֵיעַתָנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ, הִיא גּוֹרְמַת אַחוּר וְעִכּוּב בְּנֵן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֵרַתָנוּ, (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים). וְכַתֵּב מֵהַר"א אֲזוּלָאי ז"ל ע"ע: וְגַם עַל יְדֵי חִבְרֵי הַהוּא יִהְיֶה בְטוֹל הַקְּלִפּוֹת, וְקִלּוֹת הַגְּלוּת, וְהַשְּׁבַתַת הַקְּטְרוּגִים (חסד אברהם מעין ראשון נהר כ"ד). וְכַתֵּב בְּ"פְרִי עֵץ חַיִּים" (שער העמידה, הג"ה מרנ"ש): וְנִרְאָה, שְׁעַל יְדֵי זְכוֹת הָעוֹסְקִים בְּחֻמַּת הַאֲמָת, יֵשׁ כַּח בְּיָדָם לְהִגֵּן עַל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שְׂלָא יְמוּת עַל יְדֵי הַרְשָׁע אַרְמִילוֹס (ועין עוד תיקו"ז לרמח"ל תיקון ח').

הַגּוֹרֵם שִׁיְהִי הַחֲכֵם חֵי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זוֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ, שְׁהָרִי הוּא גֵרֵם לְהַחִיּוֹתוֹ, וְאִין סִפְק כְּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֲכֵם בְּעִצְמוֹ עִם סִיעַת מְרַחְמוּהֵי יוֹצְאֵין לְקִרְאָתוֹ לְקַבֵּל פְּנֵיו (הגאון

מהר"א איסטרוסקה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב, וכן שמעתי דבכר אמרה רבי יהודה חסיד ז"ע). - **הַסִּפְרָא שֶׁל הַצְּדִיק הוּא נְשִׁמַת הַצְּדִיק:** בְּחֵלוֹם וְכוּ' עֵינֵן שָׁם, וְנָא לְעֵינֵן בְּהַסְפָּמַת הַגֵּה"צ מֵהַר"ח זוֹנְנֶפֶלד זְכוֹתוֹ יְגוֹ עֲלֵינוּ אָמוֹ, בְּסִפְרָא "צְדִיקָה וּמְשֻׁפֵּט", אֹדוֹת הוֹצָאָה לְאוּר. (ראַה עוֹד מֵהַר"ח פְּלֵאגִי זְבֵל בְּסִפְרוֹ "תוֹרָה וְחַיִּים", מ"ע ס' אוֹת ר"ז). גַּם הָאֲדוּמִ"ר מְסַאֲדִיגְרָא זְכוֹתוֹ יְגוֹ עֲלֵינוּ אָמוֹ, מְבִיא

שְׁהַצְּדִיק לְהַצְּדִיק הוּא בְּשִׁבִיל הַגּוֹן וְהַנְּפֶשׁ, וְהַסִּפְרָא שֶׁל הַצְּדִיק הוּא לְנִשְׁמַת הַצְּדִיק.
טז. דְּכִידוּעַ סְעוּדָה שְׁלִישִׁית מְצִילָה מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמְגוּגוֹ, וְהוּא בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב אֲבִינוּ ע"ה - כַּח הַתּוֹרָה, וְיַעֲקֹב מְלֵא בְּיוֹ, הוּא רָמַז לְתוֹרַת הַסּוּד, וּבְקִלְמוּדָה נִגְאָל בְּקִרְוֹב (כְּמוֹבָא בְּרַשִׁי" עַל הַתּוֹרָה וְיִקְרָא פֶּרֶק כ"ו מ"ב) "וְיִזְכְּרֵי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרָהּ אֲזַכֵּר וְהָאֲרִץ אֲזַכֵּר". - בְּחֻמְשָׁה מְקוֹמוֹת נִכְתָּב מְלֵא וְאֵלֵיהּ חֶסֶד בְּחֻמְשָׁה מְקוֹמוֹת, יַעֲקֹב נִטַּל אוֹת מְשֻׁמוֹ שֶׁל אֵלֵיהּ עֲרִבּוֹן שְׁבִוּא וְיִבְשָׁר גְּאֻלַּת בְּנֵיו. וְהִבֵּן.

הַמִּשְׁךָ בַּעֲמוּד קֶלֶט

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָק י"ד

פְּרָשִׁיּוֹת

וְאָרָא - מִטּוֹת מַסְעֵי

שְׁבִיטַת שַׁבָּת וְכַח חֲדוּשֵׁי

תּוֹרָה בַּשַּׁבָּת

פֶּרֶק י"ד

טַעַם אֶסָר חֲרִישַׁת הָאָרֶץ וְטִלְטוּל כְּלֵי הָאָרֶץ
 בַּשָּׁבֶת..... קלא
 עֵינֵי אֶסָר הוֹצָאָה בַּשָּׁבֶת..... קלא
 חֲדוּת הַתּוֹרָה..... קלב
 הַקְּשָׁבָה לְחִדוּשׁ..... קלב
 עֹטָר הַצְּדִיקִים בְּגַן עֵדֶן מִשָּׁבֶת לְשָׁבֶת..... קלג
 שְׂמַחַת הַצְּדִיקִים בְּגַן עֵדֶן..... קלג
 כְּבוֹד הָאֵב בְּחִדוּשֵׁי בְּנוֹ..... קלג
 הַתְּעַטְרוֹת הַתּוֹרָה בְּיוֹם זֶה..... קלד

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שָׁבֶת:

- שְׂמוּנָה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׂמוּנָה פְּרָקִים [ט-זט] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׂמוּנָה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

טעם אסור חרישת הארץ וטלטול כלי הארץ בשבת
 ובגין דא, אסור למחרש בארעא, ולמעבד בה גומות, דהוי כאילו עבד פגמו בארעא קדישא, דאיהי שכינתא. ואסור לאשתמש בכלים דארעא בשבת. ואפילו לטלטל אבן. ולא מידי אלא כלי בעלמא. דיהוי נייחא לון בזכו דשכינתא דאתקריאת אבנא, דכתיב בה (בראשית כח) והאבן הזאת אשר שמתני מצבה, בעלותא. עמידה איהי לישראל, דבגינה אית לון קיומא בעלמא. ועליה אתמר, (בראשית מט) משם רעה אבן ישראל. (זכריה ג) על אבן אחת שבעה עינים, (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים.

טעם אסור חרישת הארץ וטלטול כלי הארץ בשבת
ומשום זה אסור לחרש בארץ ולעשות בה גמות, שנעשה כאלו עשה פגם בארץ הקדושה, שהיא שכינה. ואסור להשתמש בכלים של הארץ בשבת, ואפילו לטלטל אבן ולא דבר, אלא כלי סתם, שיהיה מנוחה להם בזכות השכינה שנקראת אבן, שכתוב בה (בראשית כח) והאבן הזאת אשר שמתני מצבה - בתפלה, עמידה היא לישראל, שבגללה יש להם קיום בעולם, ועליה נאמר (סם מט) משם רעה אבן ישראל. (זכריה ג) על אבן אחת שבעה עינים. (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים.

ענין אסור הוצאה בשבת
ובגין דא (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. צריך לנטרא לה בדירתם, דלא יפקון מרשות היחיד לרשות הרבים. והאי איהו דאוקמוה מארי מתניתין, יציאות השבת שתיים שהן ארבע, הוצאה מרשות לרשות, והכנסה נמי יציאה קרי לה. ואיגון סמאל ונחש, צריכין ישראל לנטרא לון, דלא ייעלון לדירה דשכינתא, דאיהי רשות היחיד. מאן רשות הרבים. חללה שפחה זונה נדה גויה, רשות דסמאל ונחש, ושבעין מקמן דעמין.

ענין אסור הוצאה בשבת
ומשום זה נאמר, (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. צריך לשמר אותה בדירתם, שלא יצאו מרשות היחיד לרשות הרבים. וזהו שבארוהו בעלי המשנה, יציאות השבת שתיים שהן ארבע, הוצאה מרשות לרשות, והכנסה גם כן יציאה קורא לה. ואלו הם סמאל ונחש, צריכים ישראל לשמר עליהם שלא יכנסו לדירה של השכינה, שהיא רשות היחיד. מי רשות הרבים? חללה שפחה זונה נדה גויה, רשות של סמאל ונחש, ושבעים ממנים של העמים.

(ח"ג קע"ג, א)

וכדין, ישראל כלהו מתעטרין בעטרין דאיגון נשמתין קדישין, כלהו בחדוה בניחא. וכל השבת, אית לון ההוא חדוה, וההוא נייחא, וכל צדיקייא די

ואז ישראל כלם מתעטרין בעטרות של אותן נשמות קדושות, כלם בחדוה במנוחה. וכל השבת יש להם אותה חדוה ואותה מנוחה, וכל הצדיקים שבגון, כלם עולים ומתענגים בענג עליון של העולם הבא.

בגנתא, בלהו סלקין ומתענגין בענוגא
עלאה, דעלמא דאתי. כיון דנפיק שבתא,
בלהו נשמתין פרחין וסלקין.

חדות התורה

תא חזי, כד עייל שבתא נשמתין נחתין
לשרייה על עמא קדישא. ונשמתין
דצדיקנייא סלקין לעילא. כד נפיק
שבתא, נשמתין סלקין, אינון דשארין
עלייהו דישראל. ונשמתין נחתין, אינון
נשמתין דצדיקנייא.

כיון דסלקין בלהו נשמתין דשארין
עלייהו דישראל. סלקי וקיימין
בדיוקנא קמי מלכא קדישא, וקודשא
ברוך הוא שאיל לכלהו, מאי חדושא
הוה לכו בהווא עלמא באורייתא.
זכאה איהו מאן דחדושא דאורייתא
אמרת קמיה. כמה חדוה עביר קדשא
ברוך הוא, כניש לפמליא דיליה, ואמר,
שמעו חדושא דאורייתא, דאמרת
נשמתא דא דפלוני, וכלהו מוקמי ההיא
מלה בתרי מתיבתא. אינון לתתא,
וקודשא ברוך הוא לעילא, חתים לההיא
מלה.

הקשבה לחדוש

תא חזי, כד מלה אתחדש באורייתא,
ונשמתא דנחתא בשבתא
אתעסקת באינון מלין חדתין, וסלקי
לעילא. כל פמליא דלעילא, צייתין
לההוא מלה, וחיות הקדש מתרבין
בגדפין, ומתלבשין בגדפין. וכד שאיל
לון קדשא ברוך הוא, ולא תבין ושתקין,
כדין חיות הקדש מה כתיב, (יחזקאל א)
בעמדם תרפינה כנפייהן, כמה דאת אמר
(איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח)
וכפתחו עמדו כל העם.

כיון שיצאת השבת, כל הנשמות פורחות
ועולות.

חדות התורה

בא וראה, כשנכנסת שבת, נשמות יורדות
לשרות על העם הקדוש, ונשמות הצדיקים
עולות למעלה. כשיצאת השבת, הנשמות
עולות, אותן ששרו על ישראל. ונשמות
יורדות, אותן נשמות הצדיקים.

כיון שעולות כל הנשמות ששרו על ישראל,
עולות ועומדות בדמות לפני המלך הקדוש,
והקדוש ברוך הוא שואל את כלם: איזה
חדוש היה לכם באותו עולם בתורה? אשרי
מי שאומר לפניו חדוש על התורה. כמה
חדוה עושה הקדוש ברוך הוא. מכנס פמליה
שלו ואומר: שמעו חדוש תורה שאמרת
נשמת פלוני זה. וכלם מעמידים אותו דבר
בשתי ישיבות. הם למטה, והקדוש ברוך
הוא למעלה חותם לאותו דבר.

הקשבה לחדוש

בא וראה, כשדבר מתחדש בתורה ונשמה
שיורדת בשבת התעסקה באותם דברים
חדשים ועולה למעלה, כל הפמליה של
מעלה מקשיבה לאותו דבר, וחיות הקדש
מתרבים בכנפים ומתלבשים בכנפים.
וכששואל אותם הקדוש ברוך הוא ולא
משיביו, ושותקין, אז חיות הקדש מה
כתוב? (יחזקאל א) בעמדם תרפינה כנפייהן,
כמו שנאמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד.
(נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם.

ואם תאמר, למה לשתיקה קראו עמידה? אלא בדבור יש שבקעה איברים שמתנענעים יחד אתו: לב, ראה, קנה, לשון, שנים, שפתיים, בשר. ובשתיקה עומדים בעמדם ללא נענוע, ועל זה קוראים לשתיקה עמידה.

עטור הצדיקים בגן עדן משבת לשבת **שהרי** רב המנונא סבא אמר, (תהלים ס) ישלח עזרך מקדש וגו'. מקדש - זה קדוש ידים. ומציון יסעדה - זה המוציא, שהוא סועד לב האדם. יזכר כל מנחתיה, כל - לרבות דבר אחר, זו נטילת ידים אחרונה. ועולתך ידשנה סלה - זו ברפת המזון בזמון. אם אתה עושה כן, יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. ובשבת מקדש, זה קדוש הגדול. ועל דבר זה התעטרו הצדיקים בגן עדן משבת לשבת אחרת.

שמחת הצדיקים בגן עדן **ובזה** גם כן כמה שמחה על שמחה תהיה לצדיקים בגן עדן. ומשום זה אשריו מי שנשמתו בשבת מעידה לפני המלך על חדוש התורה, שהקדוש ברוך הוא וכל פמליתו וכל אותן נשמות הצדיקים שהיו בגן עדן, כלם מתעטרים באותו דבר.

כבוד האב בחדושי בנו **עוד** שמעתי מנורה הקדושה, שכמה כבוד על כבוד ועטרה על עטרה מעטרים לאבי אותו אדם שם בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא: התכנסו לשמע חדוש ודברים חדשים בתורה משם פלוני בן פלוני. כמה הם שמנשקים את ראשו. כמה צדיקים

ואי תימא, שתיקה אמאי קרו ליה עמידה. אלא, בדבורא אית ז' שייפין דמתנענען בהדיה, לבא. ריאה. קנה. לשון. שניים. שפון. בשר. ובשתיקה קיימו בקיימיהו, בלא נענועא. ועל דא קרי לשתיקה עמידה.

עטור הצדיקים בגן עדן משבת לשבת **דהא** רב המנונא סבא אמר, (נ"א רב מתיבתא) (תהלים ס) ישלח עזרך מקדש וגו'. מקדש, דא קדוש ידים. ומציון יסעדה, דא המוציא, דאיהו סעיד לבא דבר נש. וזכור כל מנחותיה, כל לאסגאה מלה אחרא, דא נטילת ידים בתרייתא. ועולתך ידשנה סלה, דא ברפת המזון בזמון. ואי את עביד כן, יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. ובשבת מקדש, דא קדושא רבא. ועל מלה דא, אתעטרו צדיקייא בגן עדן, משבת לשבת אחרא.

שמחת הצדיקים בגן עדן (ח"ג קע"ג, ב) **ובדא** אורף הכי, כמה חרו על חרו הוי לצדיקייא בגן עדן. ובגין כך זכאה איהו, מאן דנשמתיה בשבת אסהידת קמי מלכא, על חדושא דאורייתא, דקודשא בריך הוא, וכל פמליא דיליה, וכל אינון נשמתין דצדיקייא דהוו בגן עדן, פלהו מתעטרו בכהוא מלה.

כבוד האב בחדושי בנו **תו** שמענא בוצינא קדישא, דכמה יקר על יקר, ועטרה על עטרה, מעטרן לאבוה דהוא בר נש תמן, בשעתא דאמר קדשא בריך הוא, אתכנשי למשמע חדושא ומלון חדתין דאורייתא, משמיה דפלוני בר פלוני, כמה אינון דנשקין

מְעַטְרִים אוֹתוֹ כְּשִׁיזְרָדִים. אֲשֶׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל
כָּל אֱלוֹ שִׁמְשֵׁת־דָּלִים בְּתוֹרָה בְּיָוֶם הַשֶּׁבֶת
מִשָּׂאֵר יָמִים. (עד כאן)

הַתְּעַטְרוֹת הַתּוֹרָה בְּיָוֶם זֶה

שְׁנֵינֵנוּ, בְּיָוֶם הַזֶּה שֶׁהַתּוֹרָה מִתְּעַטֶּרֶת בּוֹ,
מִתְּעַטֶּרֶת בְּכָל, בְּכָל אוֹתָן מִצְּוֹת, בְּכָל אוֹתָן
גְּזָרוֹת וְעִנְיָשִׁים, בְּשִׁבְעֵים עֲנָפִים שֶׁל אוֹר
שְׁזוֹהָרִים מִכָּל צֶד וְצֶד. מִי רָאָה הָעֲנָפִים
שִׁיּוֹצְאִים מִכָּל עֲנָף וְעֲנָף, חֲמִשָּׁה עוֹמְדִים
בְּתוֹף הָאֵילָן, וְכָל הַפְּנִים אַחוּזִים בָּהֶם?
מִי רָאָה אוֹתָם שְׁעָרִים שֶׁנִּפְתְּחוּ בְּכָל צֶד
וְצֶד, וְכָלֵם זוֹהָרִים וּמְאִירִים בְּאוֹתוֹ הָאוֹר
שִׁיּוֹצֵא וְלֹא פוֹסֵק?

בֹּא רָאָה, כָּל אוֹתָם עֵמְקִים נִסְתָּרִים
שִׁיּוֹצְאִים מִתּוֹף מִחֲשֶׁבָה וְקוֹל לֹקַח אוֹתָם,
לֹא מִתְגַּלִּים עַד שֶׁדְּבוּר מְגַלֶּה אוֹתָם. מֶה
הַדְּבָר? הֵינּוּ דְבוּר.

עַל רִישֵׁיה. כִּמָּה צְדִיקֵיִיא מְעַטְרִין לִיה, כִּד
נְחֻתִין. זְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּכָל אִינוֹן
דְּמִשְׁתְּדָלִין בְּאוֹרֵיִיתָא, יוֹמָא דְּשִׁבְתָּא
מִשָּׂאֵר יוֹמִין. (עד כאן).

הַתְּעַטְרוֹת הַתּוֹרָה בְּיָוֶם זֶה (ח"ב פ"ט, א)

תָּאנָא, בְּהַאי יוֹמָא, דְּאוֹרֵיִיתָא
מִתְּעַטְרָא בִּיה, מִתְּעַטְרָא כְּכֹלָא, בְּכָל
אִינוֹן פְּקוּדִין בְּכָל אִינוֹן גְּזָרִין וְעוֹנְשִׁין,
בְּשִׁבְעֵין עֲנָפִין דְּנְהוּרָא, דְּזוֹהָרִין מִכָּל
סְטָרָא וְסְטָרָא. מָאן חָמִי, עֲנָפִין דְּנִפְקִין
מִכָּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא, חֲמִשָּׁא קוּיִמִין בְּגו
אֵילָנָא, כְּלֵהוּ אֲנָפִין בְּהוּ אַחִידִין. מָאן
חָמִי, אִינוֹן תְּרַעִין דְּמִתְפַּתְחוּן בְּכָל סְטָר
וְסְטָר, כְּלֵהוּ מְזוּדְהָרִין וְנְהָרִין, כְּהֵהוּא
נְהוּרָא דְּנִפְיָא וְלֹא פֹסֵק.

(ח"א ל"ב, א)

תָּא חֲזוּ, כָּל אֲנוֹן עֲמִיקוֹן סְתִימִין דְּנִפְקִי
מִגּוּ מִחֲשֶׁבָה וְקֹלָא נְטִיל לֹזן לָא
אֲתַגְלִיין עַד דְּמִלְהָ מְגַלֶּה לֹזן. מָאן מִלְהָ
הֵינּוּ דְבוּר.

הַחֲפֵץ חַיִּים וְהַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו
הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה
באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא
בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס'
"מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על
רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של
הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה,
אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82).
ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל
אמר להג' ר' שמריהו גריינימ זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך
טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזהר העולמי - 0548436784)

זֶהַר הַשַּׁבָּת

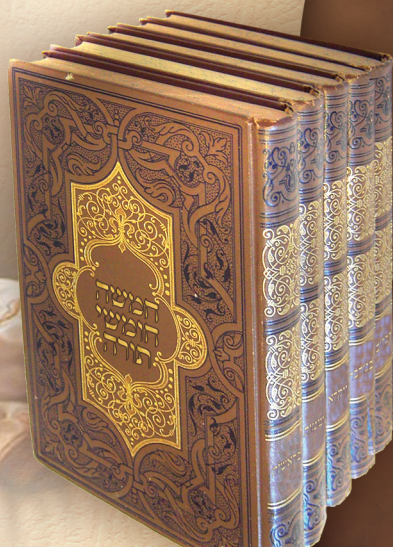
פְּרָק טו

פְּרָשִׁיּוֹת

בֵּא - דְּבָרִים

כֹּחַ הַדְּבֹר בַּשַּׁבָּת
וְשִׁמְרָה עַל קְדוּשַׁת הַדְּבֹר

פרק ט"ו

אסור דבְּרֵי חוֹל בְּשַׁבָּת..... קלז
 כּחוּ שֶׁל דְּבַר..... קלז
 יֵשׁ לְהִתְעוֹרֵר רַק בְּדַבְּרֵי שְׁמַיִם בְּשַׁבָּת..... קלז
 הַמוֹצֵיא דְּבַר שֶׁל חוֹל בְּשַׁבָּת מִחֻלּוֹ..... קלז
 אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ..... קלח
 הַתְּעוֹרְרוֹת חוֹל בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הֵיא חֶסְרוֹן
 לְמַעַל ה..... קלח
 הַרְהוֹר מְתָר..... קלט

להזכירכם,

ישנה חלוקה נוספת לג' סעודות של שבת:

- ◉ שמונה פרקים [א-ח] לסעודה הראשונה: דפים כז-פד.
- ◉ שמונה פרקים [ט-טז] לסעודה השנייה: דפים פה-קמ.
- ◉ שמונה פרקים [י"ז-כד] לסעודה השלישית: דפים קמא-קצח.

אסור דבְּרֵי חוֹל בְּשַׁבַּת

וְהָאֵי דְבוּר אַקְרִי שַׁבַּת. וּבְגִין דְּשַׁבַּת אַקְרִי דְבוּר, דְּבוּר דְּחוּל אָסוּר

בְּשַׁבַּת. (גליון מהרש"ב וק"ה הוה עביד רבי שמעון כד חמי לאמיה דהות משמעניא הוה אמר לה, אמא, שתוקי, שבת הוא ואסיר). **בְּגִין דְּדְבוּר דָּא בְּעֵיא לְשַׁלְטָאָה וְלֹא אַחֲרָא. וְהָאֵי דְבוּר דְּאִיהוּ אֲתִי מְסַטְרָא דְּחֻשְׁדָּא מְגַלְהָ עֲמוּקוֹת מְגִייה. וּמִשְׁמַע מְנֵי חֻשְׁדָּא. הֵהוּא דְּאֲתִי מְסַטְרָא דְּחֻשְׁדָּא דְּכֹתִיב מְנֵי דִּיִּיקָא.**

כחו של דבור (ח"ב מ"ז, ב)

מִמְצוּא חֲפָצָא וְדְבוּר דְּבוּר, וְהָאֵי אַתְמוּר, בְּגִין דְּהֵיִיא מְלָה סְלֵקָא, וְאַתְעֵר מְלָה דְּחוּל לְעֵילָא. מָאן דְּמִזְמִין אוּשְׁפִּיזָא, בִּיָּה בְּעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא, וְלֹא בְּאַחֲרָא.

תָּא חֲזִי הֵהוּא מְלָה דְּנִפִּיק מִפּוּמִּיהָ דְּבוּר נֶשׁ, סְלֵקָא וְאַתְעֵר אֲתַעְרוּתָא לְעֵילָא, אִי לְטַב, אִי לְבִישׁ. וּמָאן דִּיתִיב בְּעִנּוּנָא דְּשַׁבְתָּא, אָסִיר לִיָּה לְאַתְעֵרָא מְלָה דְּחוּל, דְּהָא פְּגִימָא בְּיוֹמָא קֳדֵישָׁא. מָאן דִּיתִיב בְּהִילוּלָא דְּמִלְכָא, לֹא יִתְחַזֵּי לְמִשְׁבַּק לְמִלְכָא, וְיִתְעַסַּק בְּאַחֲרָא.

יש להתעורר רק בדברי שמים בשבת **וּבְכָל יוֹמָא בְּעֵי לְאַחֲזָא עוּבְדָּא, וְלֹאֲתַעֲרָא אֲתַעְרוּתָא מְמָה דְּאַצְטְרִיד. וּבְשַׁבַּת, בְּמִלֵּי דְּשָׁמַיָּא, וּבְקִדּוּשָׁה דִּיּוֹמָא בְּעֵי לְאַתְעֵרָא, וְלֹא בְּמִלָּה אַחֲרָא.**

המוציא דבור של חול בשבת מחללו (ח"ב ס"ג, ב) **וּבְגִין כֵּךְ, אֲזַהְרוּתָא לְבוּר נֶשׁ, דְּקָא מִתְעַטְרָא כְּעַטְרוּתָא קֳדֵישָׁא דְּלְעֵילָא, דְּלֹא יִפּוּק מְנִיָּה בְּפּוּמִיהָ מְלוּלָא**

אסור דבְּרֵי חוֹל בְּשַׁבַּת

וְזֵה הַדְּבוּר נִקְרָא שַׁבַּת, וּבְגִלְל שַׁבַּת נִקְרָא דְבוּר, דְּבוּר שֶׁל חוֹל אָסוּר בְּשַׁבַּת. [וְכָךְ הִיָּה עוֹשֶׂה רַבֵּי שְׁמַעוֹן, כְּשֶׁהִיָּה רוֹאֶה אֶת אָמוֹ שֶׁהִיָּתָה מְדַבְּרָת, הִיָּה אוֹמֵר לָהּ: אִמָּא, שְׁתַּקִּי. שַׁבַּת הַיּוֹם וְאָסוּר]. בְּגִלְל שֶׁדְּבוּר זֶה צְרִיךְ לְשַׁלֵּט וְלֹא אַחֵר. וְדְבוּר זֶה שֶׁהוּא בָּא מִצֵּד הַחֻשְׁדָּא, מְגַלְהָ עֲמוּקוֹת מִתּוֹכוֹ. וּמִשְׁמַע מְנֵי חֻשְׁדָּא, אוֹתוֹ שֶׁבָּא מִצֵּד הַחֻשְׁדָּא, שֶׁכְּתוּב מְנֵי דִּוְקָא.

כחו של דבור

מִמְצוּא חֲפָצָא וְדְבוּר דְּבוּר, וְהָרֵי נִתְבָּאֵר, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתוֹ דְּבוּר עוֹלָה וּמְעוֹרֵר דְּבוּר שֶׁל חוֹל לְמַעְלָה. מִי שֶׁמְזַמֵּן אוֹרְתָא, צְרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בּוֹ וְלֹא בְּאַחֵר.

בָּא רָאָה, אוֹתוֹ הַדְּבוּר שֶׁיּוֹצֵא מִפִּי הָאָדָם, עוֹלָה וּמְעוֹרֵר הַתְּעוֹרוּרוֹת עֲלִיוֹנָה, אִם לְטוֹב אִם לְרַע. וּמִי שֶׁיּוֹשֵׁב בְּעִנּוּן שַׁבַּת, אָסוּר לוֹ לְעוֹרֵר דְּבוּר שֶׁל חוֹל, שֶׁהָרֵי הוּא פּוֹגֵם פְּגָם בִּיּוֹם הַקְּדוּשָׁה. מִי שֶׁיּוֹשֵׁב בְּהִילוּלַת הַמְּלָכָה, לֹא רָאוּי שֶׁיַּעֲזֹב אֶת הַמְּלָכָה וְיִתְעַסַּק בְּאַחֵר.

יש להתעורר רק בדברי שמים בשבת **וּבְכָל יוֹם צְרִיךְ לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה וּלְעוֹרֵר הַתְּעוֹרוּרוֹת מִמָּה שֶׁצְרִיךְ, וּבְשַׁבַּת בְּדְבָרֵי שָׁמַיִם וּבְקִדּוּשַׁת הַיּוֹם צְרִיךְ לְהִתְעוֹרֵר, וְלֹא בְּדְבוּר אַחֵר.**

המוציא דבור של חול בשבת מחללו **וְלִכֵּן אֲזַהְרָה לְאָדָם שֶׁמִּתְעַטֵּר בְּעַטְרוֹ קְדוּשָׁה שֶׁלְמַעְלָה, שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּי דְּבוּר שֶׁל חוֹל, מִשּׁוּם שֶׁאִם יֵצֵא מִמֶּנּוּ, הוּא מְחַלֵּל אֶת יוֹם**

דחול, בגין דאי יפוק מניה, קא מחלל יומא דשבתא, בירוי בעובדתא. ברגלוי, למהך לבר מתרין אלפין אמין. כל אלן חלולא דשבתא אינון.

השבת, בידו - במעשה, וברגליו - ללכת מחוץ לאלפים אמה. כל אלו הם חלול שבת.

אל יצא איש ממקומו

אל יצא איש ממקומו, דא איהו אתר יקירא דקדושה, דהא לבר מניה, אלהים אחרים ניהו. ברוך כבוד יי, דא כבוד דלעילא. ממקומו, דא כבוד דלתתא. דא איהו רזא דעטרא דשבת, בגין כך אל יצא איש ממקומו. זכאה חולקיה מאן דזכי ליקרא דשבתא זכאה איהו בעלמא דין ובעלמא דאתי.

אל יצא איש ממקומו

אל יצא איש ממקומו - זהו מקום נכבד של קדושה, שהרי מחוצה לו הם אלהים אחרים. ברוך כבוד ה' - זהו כבוד שלמעלה. ממקומו - זה כבוד שלמטה. זהו סוד עטרת השבת, ולכן אל יצא איש ממקומו. אשרי חלקו של מי שזוכה לכבוד את השבת. אשריו בעולם הזה ובעולם הבא.

התעוררות חול ביום השבת היא חסרון

למעלה (ח"ג ס"ה, א)

רבי יוסי ורבי יצחק הוו אזלי באורחא, אמר רבי יוסי לרבי יצחק, כתיב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש יי' מכבד וגו', וכברתו מעשות דרכיך שפיר. אבל ממצוא הפצד ודבר דבר מה הוא. ומאי גריעותא הוא לשבת.

התעוררות חול ביום השבת היא חסרון למעלה

רבי יוסי ורבי יצחק היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי יצחק, כתוב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבד וגו', וכברתו מעשות דרכיך - יפה. אבל ממצוא הפצד ודבר דבר מה זה? ומה חסרון הוא לשבת?

אמר ליה, ודאי גריעותא הוא, דלית לך מלה ומלה דנפיק מפומיה דבר נש, דלית לה קלא, וסלקא לעילא, ואתער מלה אחרא. ומאי הוא. ההוא דאקרי חול, (לעילא) מאינון יומין דחול. וכד אתער חול ביומא קדישא, גריעותא הוא לעילא ודאי. וקודשא בריך הוא וכנסת ישראל שאלי עליה, מאן הוא דבעי לאפרשא זווגא דילן. מאן הוא דבעי חול הקא. עתיקא קדישא לא אתחזי, ולא שריא על חול.

אמר לו, ודאי שזיהו חסרון, שאין לה דבור ודבור שיוצא מפיו של אדם שאין לו קול, ועולה למעלה ומעורר דבור אחר. ומה הוא? אותו שנקרא חל, (למעלה) מאותם ימים של חל וכשמתעורר חל ביום קדוש, ודאי זהו חסרון למעלה, והקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל שואלים עליו: מי הוא שרוצה להפריד הזוג שלנו? מי הוא שרוצה חל כאן? העתיק הקדוש לא נראה, ולא שורה על חל.

הרהור מתר

בְּגִין כִּד, הַרְהוֹר מוֹתֵר. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּהַרְהוֹר לֹא עֵבִיד מְדֵי וְלֹא אֲתַעְבִּיד מְנִיָּה קְלָא, וְלֹא סְלִיק. אֲבָל לְכַתֵּר דְּאִפִּיק מְלָה מְפּוּמִּיָּה, הֵהוּא מְלָה אֲתַעְבִּיד קְלָא, וּבִקְע אֲוִירִין וּרְקִיעִין, וְסִלְקָא לְעֵילָא, וְאֲתַעֵר מְלָה אַחְרָא. וְעַל דָּא מְמַצּוּא הַפְּצֵד וְדָבֵר דְּבָר כְּתִיב. וּמֵאֵן דְּאִפִּיק מְלָה קְדִישָׁא מְפּוּמִּיָּה, מְלָה דְּאֲוִרִיָּתָא, אֲתַעְבִּיד מְנִיָּה קְלָא, וְסִלְקֵי לְעֵילָא, וְאֲתַעֵרוּ קְדוּשֵׁי מְלָכָא עֲלָאָה, וּמִתַּעֲמָרֵן בְּרִישֵׁיהּ, וּבְדִין אֲשַׁתְּכַח חֲדוּתָא לְעֵילָא וְתַתָּא.

הרהור מתר

משנים כִּן הַרְהוֹר מִתֵּר. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַרְהוֹר לֹא עוֹשֶׂה דָּבָר וְלֹא נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ קוֹל, וְלֹא עוֹלָה. אֲבָל אַחֵר שֶׁהוֹצִיא דְּבוּר מִפִּיו, אוֹתוֹ דְּבוּר נַעֲשֶׂה קוֹל, וּבִקְע אֲוִירִים וּרְקִיעִים, וְעוֹלָה לְמַעְלָה וּמַעוֹרֵר דְּבָר אַחֵר, וְעַל כֵּן כְּתוּב מִמְּצוּא חַפְצָה וְדָבֵר דְּבָר. וּמִי שֶׁמוֹצִיא דְּבוּר קְדוֹשׁ מִפִּיו, דְּבָר תּוֹרָה, נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ קוֹל וְעוֹלָה לְמַעְלָה, וּמִתַּעוֹרְרוֹת קְדוּשׁוֹת הַמְּלָכָה הַעֲלִיּוֹן וּמִתַּעֲטוּרוֹת בְּרֵאשׁוֹ, וְאֵז נִמְצְאָת שְׂמִחָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד קכח

וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהַרְמוֹחַ ל', רַבֵּי מִשָּׁה חַיִּים לוֹצְאָטוּ, זְכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבַרְכָּה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמוֹן, בַּעַל הַ"מְסֻלַּת יִשְׂרָאֵל", אֲשֶׁר הָיָה בְּקִי עֲצוּם בְּכָל מַכְמֵנֵי הַתּוֹרָה (אֲשֶׁר אָמַר עָלָיו קְדוֹשׁ ה' הַגִּבּוֹר ז"ע, דָּאלוּ הָיָה חַי בְּדוֹרוֹ הָיָה הוֹלֵךְ רַגְלֵי לְקַבֵּל פְּנֵי הַטְּהוֹרִים מִהַלֵּךְ שֶׁל אֱלֹפִים קִילוּמֵטֵר) וְלֹא מְצָא עֲצָה, לְבַטֵּל גְּזוּרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא אֵת הָעֲצָה הַזֹּאת, לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזֶּהר בְּרַצְפָּה לְלֹא הַפְּסֵק, שֶׁבַחְכֶּם הַקְּדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְקִרְבָּה אֵת הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

לְכֹן תִּקְוָה בִּישִׁיבְתוֹ, סֵדֵר לְמוֹד מִיַּחַד שֶׁל גִּירְסָא בְּסִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּמִשְׁמְרוֹת, לְלֹא הַפְּסֵק כָּלֵל מַעַת לַעַת, וְקִבְעֵי דְבָר זֶה פִּתְקָנָה הַרְאִשׁוֹנָה בִּישִׁיבְתוֹ, וְכוּתֵב עַל מַעַלְתֵּי הַדְּבָר בְּאַגְרַת לְחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "זֹאת הָעֲצָה הַיְעוּצָה לְכָל קְהֵלוֹת קְדָשׁ, לְהַנְצִיל מִרְשַׁת זוֹ טְמֵנוּ שׁוֹנְאִיָּהֶם, וּבְנֻדָּא הָיָה לָהֶם לְפַקְחָה עַל זֹאת, וְלֹא יִחְדְּלוּ, כִּי רַב הַדְּבָר וְעֲצוּם מְאֹד... וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמָלֵא נִתְיַשֵּׁר חִילִי, הִיִּיתִי קוֹבַע דְּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֵת הָעֲצָה הַזֹּאת, וְיִהְיֶה לוֹ לְזְכוּת, כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי לֹא דְבָר קָשָׁה הוּא כָּלֵל".

גַּם אֲצֵל תְּלַמִּידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמְמַשִּׁיכֵי, מְצִינּוּ חֲבִיבוֹת מִיַּחַד לְמוֹד תּוֹרַת הַסוּד, כְּבוֹד הַרַב הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנוּ הַרַב רַבֵּי יִצְחָק אֵיזִיק מִזִּידִיטְשׁוֹב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמוֹן, אֲשֶׁר הֵעִיד עַל עֲצוּמוֹ וְאָמַר: לְמַדְתִּי וְשִׁנִּיתִי ה"פְּרִי עֵץ חַיִּים" מֵאָה וְאַחַד פְּעָמִים.

וּב"דְּגַל מַחְנֵה אֲפָרִים" (פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי): וְזֶהוּ דְרָשׁ דְּרָשׁ מִשָּׁה, הִינּוּ כְּשִׁיתְגַּלְגֵּה (כִּי בְּכָל דוֹר וָדוֹר יֵשׁ בַּחֲנִית מִשָּׁה, וְאִתָּא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הָיָה בְּחִינַת מִשָּׁה), וְיִדְרָשׁ מֵה שֶׁדְּרָשׁ כְּבָר מִשָּׁה, הִינּוּ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, סִפְרֵי הַזֶּהר, אֲזוּ וְהִנֵּה שְׂרָף, הִינּוּ שִׁיתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת, וּמִמִּילָא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה, שִׁיבְנָה בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן סְלָה וְעַד.

וּבְסֵפֶר "אוֹר יִשְׂרָאֵל מִיָּרֵא דְכִיָּא" כְּתַב: קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, תַּתְּגַבֵּר מִינּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמֵנָא לִיְצִלְן בְּעוֹלָם, הַעֲצֵה לְזֶה, לְהַזְהֵר בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים הַלְלוּ, הֶאֱחָד לֵאמֹר בְּכָל יוֹם זֶהר, אִף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין מַה שְּׂאוֹמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהר מוֹסְגֶלֶת, לְטָהֳרַת הַלֵּב.

וּמִקְדָּמַת דְּנָא, מְצִינוּ לְרַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל עֲצֻמוֹ, בְּשַׁעַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, (דף י"ב) שְׂאֹמֵר לְמַהֲרָא הַלְלוּ, "שִׁילְמֹד בְּזֶהר דְּרָף בְּקִיאוֹת בְּלִבָּד, בְּלִי שְׂנַעֲמִיק בְּעִינוּ, מ' אוּ נ' עֲלִים בְּכָל יוֹם, וְשִׁיקְרָא בְּסֵפֶר הַזֶּהר פְּעֻמִּים רַבִּים", וּבְסֵפֶר שְׁבַחֵי הָאָר"י (הַנִּדְ"מ עֲמוּד נ"א) כְּתַב, שְׁנַתְּן תַּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אַחַד, לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם עֲשֶׂה דְפִים מִסֵּפֶר הַזֶּהר, הַלְשׁוֹן לְבַד בְּלִתִּי שׁוּם הַבְּנָה, וְהֵן הוּבָא בְּסֵפֶר "שְׁבַחֵי הָאָר"י" דְפּוֹס יִשְׁן, שְׁנַתְּן תַּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אַחַד, לְלַמְדוֹ בְּכָל יוֹם, ד' אוּ ה' דְפִים, וְהַחִידָא בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים, (מַעֲרַכַת סְפָרִים עַרְף סֵפֶר הַבְּהִיר) הַבִּיא מְשֻׁמִּיהָ דְרַבְּנֵי הָאָר"י, שְׁנַתְּן תַּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה, לּוֹמֵר כָּל יוֹם ה' דְפִים זֶהר, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ כְּתַב הַגַּה"ק מִקְאֲמֵרְנָא בְּסֵפֶר נְתִיב מְצִוֵּתִיף (נְתִיב הַתּוֹרָה שְׁבִיל א' אוֹת ל"א), וְכְתַב שָׁם, שְׁגַם הַגַּה"ק מוֹרְנוּ הַרְבַּ צְבִי הִירֵשׁ מוֹיִדְטְשׁוּב, זֶהר פֶּן, וְכִן מְצִינוּ לְהַגַּה"ק מוֹרְנוּ הַרְבַּ רַבִּי פִּנְחָס מִקְאֲרִיז (אֲמֵרִי פִּנְחָס הַנִּדְ"מ ח"א עֲמוּד רס"ד), שְׂצַרְיָךְ לּוֹמֵר ב' אוּ ג' דְפִין בְּכָל יוֹם, וְעַן עוֹד הַמַּעֲשֶׂה הַנּוֹרָא הַמוּבָא בְּסֵפֶר "בֵּן בֵּיתִי" עַל אַבוֹת, וְאִין כַּאן מִקוּמוֹ לְהַאֲרִיף.

וְהַגֵּם, דְּבַהֲיוֹתוֹ קוֹרָא סֵפֶר הַזֶּהר, לֹא יֵדַע מֵאִי קָאֵמֵר, כְּבָר כְּתַב הַרְבַּ חִידָא, בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאַצְבַּע (אוֹת מ"ד), "לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהר מְרוּמֵם עַל כָּל לְמוֹד, בְּשִׁגְם לֹא יֵדַע מֵאִי קָאֵמֵר, וְאִף שְׂיִטְעָה בְּקִרְיָתוֹ, הוּא תַּקּוּן גְּדוֹל לְנַשְׁמָה". וְכִן כְּתַב בְּסֵפֶר שֵׁם הַגְּדוֹלִים (מַעֲרַכַת סְפָרִים שֵׁם, וְעוֹד בְּשׁוֹת חַיִּים שְׂאֵל ח"א סִימֹן ע"ה סוֹף אוֹת ב'), וּמִקְדָּמַת דְּנָא כְּבָר כְּתַב מְעִין זֶה, מַהֲרִי צְמַח, בְּסֵפֶר לַחֵם מִן הַשָּׁמַיִם, בְּסֵדֶר הַלְמוּד דְּלִיל שְׁבוּעוֹת (דף ל"א ריש ע"ב), וְהַרְמַח"ל, בְּשִׁלְהִי קוֹנְטְרַס דְּרָף עֵץ חַיִּים (וְעַן עוֹד בְּסֵפֶר זִכְרֵה לְחַיִּים, לְהַגָּאוֹן רַבִּי חַיִּים פְּלֶאגִי ח"ב דף ע' ע"ד, וּבְשׁוֹת אִפְרָקְסָתָא דְעֵנָא סִימֹן ע"ד).

וְכַתֵּב הַרְמִי"ק: וְלִזֶּה הַסֵּפֶר יִקְרָא סֵפֶר הַזֶּהר, מִפְּנֵי הַשְּׁפַעַת הָאוֹר הַהוּא מַהֲזַהר הָעֲלִיוֹן, וְדָרְף אֹרוֹ, מְשִׁפְעִים בְּהַשְׁגָּחָה אֱלֹקִית כָּל הַמַּתְעַסְקִים בּוֹי, שְׁהִיָּה אוֹר וְשִׁפְעַ עֲלִיוֹן מֵהַדַּעַת מוֹשְׁפַע בְּרִזֵּי תוֹרָה, דְּהִינּוּ רִזֵּי וְסַתְרֵי תוֹרָה וְכוּ', מִיּוֹן שְׁנַשְׁפַּע מְשֵׁם, אֲתַקְרִי הַחַבּוּר הַזֶּה סֵפֶר הַזֶּהר, כְּלוֹמֵר שְׁנַשְׁפַּע מַהֲזַהר הַהוּא (הַרְבַּ מִשָּׁה קוֹרְדוּבִיר, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אֲבִיךָ, ב').

בִּירְאָת ה', כָּל מֵאֵן דְּאִית בִּיהַ יְרָאָת ה' לִית לִיהַ חֶסֶר הִדָּא הוּא דְכְּתִיב "יִרְאוּ אֶת ה' קוֹדֶשׁוֹ כִּי אִין מַחְסוֹר לִירְאָיו...". דְּרָגָא תְּמִינָאָה בִּירְאָת ה' לְמַהֲרֵי לִיהַ בְּשֵׁת אֲנָפִין... וּמֵאֵן דְּלִית בִּיהַ בְּשֵׁת אֲנָפִין אוֹקְמוּהָ מֵאֲרִי מַתְּנִיתִיו, בּוֹדָאי שְׂלֵא עֲמַדוּ רְגְלֵי אַבוֹתָיו עַל הַר סִינֵי (עֵיין שֵׁם).

יז. הַשְּׁלֵה הַקְּדוּשׁ: וְיִדּוּעַ שְׂאֹמֵר לְבָנָיו שְׁכַל מִי שְׂלֵא טַעַם טַעַם חֻכְמַת הַקְּבֻלָּה לֹא טַעַם טַעַם יְרָאָת חֻטָּא מִיָּמִיו (וְעַן ב"עֲשֶׂה מֵאֲמֵרוֹת"). וְכִן כְּתַב הַגַּר"א ז"ל: הַעוֹסְקִים בְּרָמָז וְסוֹד, אִין יִצַּר הַרַע כְּכוֹל לְהַתְּגַבֵּר בְּהֵם. (פִּירוּשׁ הַגַּר"א עַל מִשְׁלֵי ה', י"ח).

יח. וּבְתַקּוּנֵי זֶהר (בְּהַקְדָּמָה דף ה' ע"ב): דְּרָגָא שְׁבִיעַא

זֶהַר הַשֶּׁבֶת

פֶּרֶק ט"ז

פְּרָשִׁיּוֹת

בְּשִׁלַּח - וְאַתְחִנּוּ

מִצְוָה לְשִׁמוּחַ בְּשֶׁבֶת

וּלְעֲנֹגוֹ בְּסַעֲוֹדוֹת

פֶּרֶק ט"ז

- הַעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַשְּׁלוֹם קמג
- עוֹן צְלִפְחָד קמג
- אֲסוּר לְהִרְאוֹת עֶצֶב בְּשַׁבָּת קמג
- עוֹנֵשׁ הַמְּבֹטֵל עֲנֵג שַׁבָּת קמד
- תַּעֲנִית עַל תַּעֲנִית מה
- בְּטוֹל סְעוּדַת הָאֱמוּנָה וְהַשְּׂמֵחָה מה
- הַיּוֹם הַזֶּה הוּא שְׂמֵחָה לְמַעַלְהָ וְלִמְטָה מה
- בְּשַׁעַר שְׂמֵחָה לְמַעַלְהָ וְלִמְטָה מה
- וְהַשְּׂמֵחָה קמו
- קְרִיעַת גִּזְרֵי הַדִּין קמו
- תַּעֲנִית חִלּוּם בְּשַׁבָּת קמז
- עֲנֵן הַחִלּוּם קמז
- וְדַבֵּר דָּבָר קמז

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חִלּוּקָה נוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- ◉ שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- ◉ שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- ◉ שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

הַעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַשְּׁלוֹם (ח"ג קע"ו, ב)
הַאֲ חוּי, לִית עֲלֵמָא קָאִים אֶלָּא עַל
שְׁלוֹם, כַּד בְּרָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלֵמָא,
לֹא יְכִיל לְאַתְקִימָא, עַד דְּאַתָּא וְשָׂרָא
עֲלִיָּהּ שְׁלוֹם. וּמֵאִי הוּא. שַׁבָּת, דְּאִיהוּ
שְׁלֵמָא דְעֵלְאִי וְתַתְּאִי, וּכְדִין אַתְקִיִּים
עֲלֵמָא. וּמֵאֵן דְּפְלִיג עֲלֵיהּ, יְתַאֲבִיד
מֵעֲלֵמָא.

עוון צלפחד

צִלְפַּחַד פְּלִיג עַל שַׁבָּת, דְּהוּהוּ מְקוֹשֵׁשׁ
עֲצִים. וּמֵאֵן אִינוּן עֲצִים. אִינוּן
אִילָנִין אַחֲרָנִין בְּדִאֲמָרְךָ. וְאִינוּן מְלִין (ס"א
אִילָנִין) דְּחוּל, וְחוּל בְּקִדְשָׁא לֹא שְׂרִיִּיא, (מְכָאן
וְהִלָּא מִלִּי דְחוּל בְּשַׁבָּת אֲסִיר וְדֵאִי) דְּפְלִיג עַל
שְׁלֵמָא דְעֵלְמָא.

אסור להראות עצב בשבת (ח"ב קס"ה, ב)

כְּגוֹוְנָא דָּא בְּשַׁבָּת, מָאן דִּיתִיב
בְּתַעֲנִיתָא בְּשַׁבָּת, מְגוֹ צַעְרִיהּ
אַחֲזִי עֲצִיבָא, וּבְשַׁבָּת שְׁלֵמָא הֵהוּא
רְקִיעָא עֲלָאָה, הֵהוּא דְאַתְחֲזִי בְּחֶדְוָה,
וְאִיהוּ חֶדְוָה וְחֲדִי לְכֵלָּא. הֵהוּא דִּיתִיב
בְּעֲצִיבוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלֵמָא, אִפִּיק
לְהֵהוּא כַּר גֵּשׁ מֵהֵהוּא עוֹנֵשָׁא דְאַתְגְּזֹר
עֲלֵיהּ, וְהָא אַתְמַר, סְלוּ: הָבוּ יָקָר, וְרוֹמְמוּ
לְהֵהוּא דְרוֹכְבַּ בְּעֶרְבוּת, דְּאִיהוּ חֶדְוָה
וְחֲדִי כֵלָּא, רְקִיעָא עַל גְּבִי חִוּתָא כִּי"ה
שְׁמוּ וְדֵאִי, דְּהָא בְּהֵהוּא אַתְר שְׁמָא דָּא
אַתְכְּלִיל. וְעֲלִזוּ לְפָנֵינוּ, בְּגִין דְּלֹא אַצְטְרִיד
לְאַחֲזָאָה קַמֵּיהּ עֲצִיבוּ, כְּמָה דְאַתְמַר.

(ח"ב ר"ג, ב)

הַאֲי מָאן דְּשָׂרִי בְּתַעֲנִיתָא בְּשַׁבָּתָא,
תְּרִי מִתְעַרְרִי עֲלֵיהּ קַמֵּי מְלָכָא
קִדְשָׁא. חַד, הֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה קִדְשָׁא
דְּאַצְטְרִיד לְאַתְעַנְנָא, וְלֹא אַתְעַנְג. וְחַד,

הַעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַשְּׁלוֹם
בְּאִ וְרָאָה, אִין הַעוֹלָם עוֹמֵד אֶלָּא עַל שְׁלוֹם.
כְּשֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַעוֹלָם, לֹא
יְכַל לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמֹד, עַד שֶׁבָּא וְהִשְׁרָה עָלָיו
שְׁלוֹם, וּמֵהוּ? שַׁבָּת, שֶׁהִיא שְׁלוֹם הַעֲלִיּוֹנִים
וְהַתְּחַתּוֹנִים, וְאִז עֹמֵד וְהִתְקַיֵּם הַעוֹלָם. וּמִי
שֶׁחֹלַק עָלָיו, יֵאבֵד מִהַעוֹלָם.

עוון צלפחד

צִלְפַּחַד חִלַּק עַל שַׁבָּת, שֶׁהִיָּה (במדבר טו)
מְקוֹשֵׁשׁ עֲצִים. מִי אוֹתֵם עֲצִים? אוֹתֵם עֲצִים
אַחֲרִים, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ. וְאֵלּוּ דְבָרֵי (אִילָנוֹת)
חַל, וְחַל בְּקִדְשָׁא לֹא שׂוּרָה, (מְכָאן וְהִלָּאָה דְבָרֵי חַל
בְּשַׁבָּת אֲסוּר וְדֵאִי) שֶׁחִלַּק עַל שְׁלוֹם שְׁלֵמָאָה.

אסור להראות עצב בשבת

כְּמוֹ זֶה בְּשַׁבָּת, מִי שִׁיּוֹשֵׁב בְּתַעֲנִית בְּשַׁבָּת,
מִתוֹף צַעְרוֹ מְרָאָה עֶצֶב, וּבְשַׁבָּת שׁוֹלֵט אוֹתוֹ
רְקִיעַ עֲלִיוֹן, אוֹתוֹ שֶׁנִּרְאָה בְּשִׂמְחָה, שֶׁהוּא
שִׂמְחָה וּמְשֻׁמֵּחַ לְכֹל. אוֹתוֹ שִׁיּוֹשֵׁב בְּעֶצֶב,
מִשׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹלֵט, מוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ הָאֵדָם
מֵאוֹתוֹ הַעֲנֵשׁ שֶׁנִּגְזַר עָלָיו, וְהֵרִי גְּאָמַר סְלוּ -
הָבוּ כְבוֹד וְרוֹמְמוֹת לְאוֹתוֹ שֶׁרוֹכֵב בְּעֶרְבוּת,
שֶׁהוּא שִׂמְחָה וּמְשֻׁמֵּחַ לְכֹל, הַרְקִיעַ שֶׁעַל גְּבִי
הַחַיּוֹת בִּי"ה שְׁמוֹ וְדֵאִי, שֶׁהִרִי בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
הַשֵּׁם הַזֶּה וְכִלְכַּל. וְעֲלִזוּ לְפָנֵינוּ - מִשׁוּם שֶׁלֹּא
צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֵינוּ עֶצֶב, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

זֶה מִי שֶׁשׂוּרָה בְּתַעֲנִית בְּשַׁבָּת, שְׂנִים
מִתְעוֹרְרִים עָלָיו לְפָנֵי הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ.
אַחַד, אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיוֹנָה קִדְוֶשָׁה שֶׁהַצְּטָרִךְ
לְהִתְעַנֵּג וְלֹא הִתְעַנְג. וְאַחַד, אוֹתוֹ מִמִּנְהָ

שְׁעוּמַד עַל מִי שֶׁשְּׂרָוִי בְּתַעֲנִית, וְשָׂמוּ סַנְגְּרִי"ה. וְעוֹלִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ וּמִתְעוֹרְרִים עָלָיו.

וְאוֹתָהּ רֹחַ מִסְתַּלְקֶת חֲסָרָה מֵאוֹתָהּ הַנֶּאֱחָה שְׁלֵמָטָה. וְכִשְׁהָרוּחַ הַזֶּה לֹא נִשְׁלָמָה לְמִטָּה, רֹחַ אַחֲרַת שְׁלֵמָעֵלָה לֹא נִשְׁלָמָה. כִּינּוֹן שֶׁלֹּא נִשְׁלָמוּ לְמִטָּה וְלִמְעֵלָה, אֲזַי רָאוּ אוֹתוֹ אָדָם לְהַתְקַלֵּל וְלִהְעַנֵּשׁ. אֲלֵא כִּינּוֹן שֶׁנִּשְׁלַם בְּזַמַּן אַחֵר, וְאוֹתוֹ מְמַנֶּה שֶׁהַתְּמַנָּה עַל עֲנָוֵי וְתַעֲנִית נִשְׁלַם בְּתוֹךְ אוֹתָם מְמַנֵּים אַחֲרֵים בְּעֵנֵג שְׁלֵמָעֵלָה, קוֹרְעִים לוֹ כֵּל גִּזְרֵי דִינֵוֹ שֶׁנִּגְזְרוּ מֵאוֹתָם שְׁבַעִים שָׁנִים עָלְיוֹנִים.

לְמַלְכָּךְ שֶׁשָּׂמַח בַּהֲלוּלָא שְׁלוֹ, וְכֵל בְּנֵי הָאָדָם שֶׁמְחִים עִמּוֹ. רָאָה אִישׁ אֶחָד נִתְנוּן בְּקוֹלָר, צָוָה עָלָיו וְהִתְרִוּוּהוּ, כִּדֵּי שְׁכַלְסֵם יִמְצָאוּ בְּשִׂמְחָה.

עוֹנֵשׁ הַמְּבַטֵּל עֲנֵג שַׁבָּת

וְאַחֲרַי כֶּף חוֹזְרִים הַמְּמַנִּים הִלְלוּ שְׁמֵעֲנִישִׁים בְּנֵי אָדָם, וְנִפְרָעִים מִן הָאָדָם עַל שֶׁנִּמְצָא בְּגִלְלוֹ חֲסָרוֹן לְמַעֲלָה וּמִטָּה. מַה תִּקְנֶנְתָּ? לִישֵׁב תַּעֲנִית עַל תַּעֲנִית. מַה הַטַּעַם? זֶה בְּטֵל עֲנֵג שַׁבָּת - יְבַטֵּל עֲנֵג שֶׁל חַל.

וְאִם הוּא מְבַטֵּל עֲנֵג שַׁבָּת וּמִתְעַנֵּג בַּחַל, דּוֹמָה כְּמוֹ שְׁמִחְשִׁיב עַל דְּבַר אַחֵר יוֹתֵר מִמָּה שְׁמִחְשִׁיב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הָרוּחַ הַעֲלִיּוֹנָה, קִדְשׁ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁשׁוֹרָה עָלָיו לֹא עֲנֵג, וּבִטְלָה מִמֶּנּוּ. רֹחַ אַחֲרַת שֶׁל חַל שֶׁשׁוֹרָה אַחֲרַי כֶּף עַל הָעוֹלָם מִחְשִׁיב וּמְעַנֵּג אוֹתוֹ, אֲזַי חוֹזְרִים וְנִפְרָעִים מִמֶּנּוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַהוּא מְמַנֵּה דְקִיּוּמָא עַל מָאן דְּשָׂרִי בְּתַעֲנִיתָ, וְסַנְגְּרִי"ה שְׂמִיָּה. וְסַלְקִין קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא, וּמִתְעַרֵי עָלֶיהָ.

וְהַהוּא רוּחָא אִסְתַּלַּק גְּרִיעַ מִהוּא אֶתְהַנוּתָא דְלִתְתָא. וְכֵד הָאִי רוּחָא לֹא אִשְׁתַּלִּים לְתַתָּא, רוּחָא אַחֲרָא דְלַעֲיָלָא לֹא אִשְׁתַּלִּים. כִּינּוֹן דְלֹא אִשְׁתַּלִּים לְתַתָּא וְלַעֲיָלָא, כִּדִּין אִתְחַזִּי הַהוּא בְּרֵשׁ לְאִתְלַטֵּיָא, וְלִאִתְעַנְשָׁא. אֲלֵא כִּינּוֹן דְאִשְׁתַּלִּים זְמַנָּא אַחֲרָא, וְהַהוּא מְמַנֵּה דְאִתְמַנָּה עַל עֲנָוִיָא וְתַעֲנִיתָא, אִשְׁתַּלִּים גּוֹ אִינוּן מְמַנֵּן אַחֲרֵינוּן, בְּעֵנְוָא דְלַעֲיָלָא, קוֹרְעִין לִיהּ כֵּל גִּזְרֵי דִינָא, דְאִתְגַּזְרוּ מֵאִינוּן שְׁבַעִין שָׁנִין עָלְיוֹן.

לְמַלְכָּא דְחַדְדִי בַּהֲלוּלָא דִילִיָּה, וְכֵל בְּנֵי נֶשָׁא חֲדָאן עֲמִיָּה, חָמָא חַד בְּרֵשׁ יְהִיב בְּקוֹלָר, פְּקִיד עָלוּי, וְשִׁרְיִוְהוּ, בְּגִין דִּישְׁתַּכְּחוּן כּוּלָא בְּחַדְדוּהָ.

עוֹנֵשׁ הַמְּבַטֵּל עֲנֵג שַׁבָּת

וְלִבְתָּר, מִתְהַדְרִין אֲלִינוּן מְמַנֵּן דְעֲנִישִׁין לְכַנֵּי נֶשָׁא, וְאִתְפְּרַעִין מִנְיָה דְבַר נֶשָׁא, עַל דְאִשְׁתַּכַּח בְּנִינְיָה גְרִיעוּתָא עִילָא וְתַתָּא. מָאִי תִקְנֶנְתָּיָה. לִיתִיב תַּעֲנִיתָא עַל תַּעֲנִיתָא. מָאִי טַעַמָא. דָּא כְּטִיל עֲנָוָא דְשַׁבְתָּא, וְכִטֵּל עֲנָוָא דְחוּל. וְאִי אִיהוּ מְבַטֵּל עֲנָוָא דְשַׁבְתָּא, וְקָא מִתְעַנֵּג בַּחוּל, דְמִי כְּמָאן דְחִשֵּׁב לְמַלְכָּה אַחֲרָא, יִתִּיר מִמָּה דְחִשֵּׁב לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְרִיד הוּא. רוּחָא עֲלָאָה, קְדִישָׁא דְקוּדְשִׁין דְשָׂרִיא עָלֶיהָ, לֹא עֲנֵג, וּבְטִיל לִיהּ מִנְיָה. רוּחָא אַחֲרָא דְחוּל, דְשָׂרִיא לְבְתָר עַל עֲלָמָא, חֲשִׁיב וְקָא מְעַנְנָא לִיהּ. כִּדִּין מִתְהַדְרִין וּמִתְפְּרַעִין מִנְיָה, בְּהָאִי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאִתִּי.

תענית על תענית

בגין כך, אצטרך תענית אחרת, ביום קדמא דחול, בזמנא דשריא על עלמא ההוא רוחא דחול. ובהאי אית ליה אסותא, בין דלא חשיב לרוחא דחול. וסימניך (ויקרא ה) והשיב את הגזלה אשר גזל וגו'. לא חשיב לקודשא בריך הוא, לא חשיב לבני נשא, בגין כך לית ליה עונשא כגנב. גנב, דחשיב לבני נשא, נתיר מקודשא בריך הוא, אית ליה עונשא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. זכאה איהו, מאן דאשתלים לתתא, לההוא עונג עלאה כדקא חזי.

בטול סעודת האמונה והשמחה (ח"ג ק"ה, א)

אמר ליה, ודאי הכי הוא. והא שמענא מלה. אבל מאן דשארית בתעניתא בשבתא, עביד גריעותא לשבת, או לא. אי תימא דלא עביד גריעותא, הא סעודתי דמהימנותא בטיל מניה, ועונשיה סני, הא חדוותא דשבת בטיל מניה.

היום הזה הוא שמחה למעלה ולמטה

אמר ליה, מלה דא שמענא, דדא הוא דאשגחן עליה מלעילא, מכל בני עלמא. בגין דהאי יומא, חדוותא הוא לעילא ותתא. חדוותא דכל חדוון. חדוותא, דכל מהימנותא ביה אשתכת. ואפילו רשעים דגיהנם נייחין בהאי יומא. והאי בר נש לית ליה חדוה, ולית ליה נייחא, ושניא דא מכל עלאין ותתאין. בלהו שאלין עליה, מאי שניא דפלגיא הוא בצערא.

תענית על תענית

משום כך צריך תענית אחרת ביום ראשון של חל, בזמן ששורה על העולם אותה רוח של חל, ובזה יש לו רפואה, כיון שלא החשיב את רוח החל. וסימניך - (ויקרא ה) והשיב את הגזלה אשר גזל וגו'. גזלן אינו מחשיב את הקדוש ברוך הוא, אינו מחשיב בני אדם, לכן אין לא עונש כגנב. גנב שמחשיב בני אדם יותר מהקדוש ברוך הוא, יאש לו עונש בעולם הזה ובעולם הבא. אשרי מי שמשלים למטה את אותו עונג עליון כראוי.

בטול סעודת האמונה והשמחה

אמר לו, ודאי כך הוא, והרי שמענו את הדבר. אבל מי ששרוי בתענית בשבת, עושה חסרון לשבת או לא? אם תאמר שלא עושה חסרון, הרי סעודת האמונה בטל ממנו וענשו רב, הרי שמחת השבת בטל ממנו.

היום הזה הוא שמחה למעלה ולמטה

אמר לו, דבר זה שמעתי, שזהו שמשיגים עליו מלמעלה מכל בני העולם, משום שהיום הזה הוא שמחה למעלה ולמטה, שמחת כל השמחות, שמחה שכל האמונה נמצאת בה, ואפלו הרשעים של הגיהנם נחים ביום הזה. והאיש הזה אין לו שמחה ואין לו מנוחה, וזה שונה מכל העליונים והתחתונים. כלם שואלים עליו: מה שונה שפלוני הוא בצערא?

בשעה שמתגלה העתיק נמצאים כל החרות והשמחה

ובשעה שהעתיק הקדוש מתגלה ביום הזה וזה נמצא בצער, תפלתו עולה ועומדת לפניו, אז נקרעים כל גזרי הדינים שנגזרו עליו, ואכלו הספימו בבית הדין של המלך עליו לרע - הכל נקרע, משום שבשעה שמתגלה העתיק, נמצאים כל החרות וכל השמחה, משום שמתגלה בהוללת המלך.

קריעת גזר הדין

ועל זה שנינו, קורעים לו גזר דינו של שבעים שנה. מי השבעים שנה? אלא, אף על גב שהספימו עליו כל אותם שבעים כתרי המלך, שהוא נראה בהם, הכל נקרע, משום שהעתיק הקדוש נוטל (מבטל אותו ומהנה) את האדם, והדברים הללו, כשמתעוררים עליו בחלום בליל שבת. **למלך** שעשה הולוא לבנו, וגזר שמחה על הכל. ביום הזה של ההולוא כל העולם היו שמחים, ואיש אחד היה עצוב, תפוס בקולר. בא המלך לשמחה, ראה את כל העם שמחים כמו שהוא גזר. הרים עיניו, ראה את אותו האיש התפוס בקולר עצוב. אמר, ומה כל בני העולם שמחים בהולוא של בני, וזה תפוס בקולר? מיד צוה והוציא אותו והתירו אותו מקולרו (מקשריו).

כך זה ששרוי בתענית בשבת, כל העולם שמחים - והוא עצוב, וזה נתפס בקולר. בשעה שהעתיק הקדוש מתגלה ביום הזה ונמצא האיש הזה תפוס בקולר - אף על גב שהספימו עליו כל אותם שבעים שנים

בשעה שמתגלה העתיק נמצאים כל החרות והשמחה

ובשעתא דעתיקא קדישא אתגלי בהאי יומא, ואשתכח האי בצערא, צלותיה סלקא וקיימא קמיה, כדין אתקרעו כל גזרי דינין דאתגזרו עליה, ואפילו אסתכמו כבי דינא דמלכא עליה לביש, בלא אתקרע, בגין דבשעתא דעתיקא אתגלייא, כל חירו וכל חידו אשתכח, בגין דאתגלייא בהולוא דמלכא.

קריעת גזר הדין

ועל דא תנינן, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה. מאן שבעין שנה. אלא אף על גב דאסכמו עליה כל אינון שבעין כתרי מלכא, דהוא אתחזי כהו, בלא אתקרע. בגין דעתיקא קדישא נטיל (ס"א) בטיל ליה וחי) ליה לבר נש, והני מלי, כד מתערי עליה בחלמא בליליא דשבתא. **למלכא** דעביד הולוא לבריה, וגזר חדוה על בלא. בהאי יומא דהולוא, כל עלמא הוה חדאן, ובר נש חד הוה עציב, תפוס בקולרא. אתא מלכא לחדוותא, חמא כל עמא חדאן כמה דאיהו גזר. וקף עינוי, חמא ההוא בר נש תפוס בקולרא עציב. אמר, ומה כל בני עלמא חדאן בהולוא דברי, ודא תפוס בקולרא. מיד פקיד ונפקי ליה, ושארו ליה מקולריה. (ס"א מקשריו).

כך האי דשארי בתעניתא בשבתא, כל עלמא חדאן, ואיהו עציב, והאי אתפס בקולרא. בשעתא דעתיקא קדישא אתגלייא בהאי יומא, ואשתכח האי בר נש תפוס בקולרא, אף על גב

דאסכימו עליה כל אינון שבועין שנין דאמרן, כלא אתקרע, ולא שארי עליה דינא. ביומא אחרא אית ביה רשו למקרע ליה, בההוא יומא, כל שבן שבת.

תענית חלום בשבת

דלית לך יום דלא אשתכח ביה חילא, ומאן דשארי בתעניתא דחלמא בההוא יומא, לא סליק ההוא יומא עד דקרע דיניה. אבל לאו דשבועים שנה כיומא דשבת. בגין כך, בההוא יומא ממש, ולא כיומא אחרא, דלית רשו ליומא על יומא אחרא. כל יומא, מה דאירע ביומיה, עבד. דלא אירע ביומיה, לא עבד. ועל דא לא לבעי ליה לאיגוש לסלקא ליה מיומא דא ליומא אחרא. ובגין כך, דבר יום ביומו תנינן, ולא דבר יום ליומא אחרא.

ענין החלום

ותא חזי, לאו למגנא מתערי עליה בחלמא, בגין למתבע עליה רחמי. ווי ליההוא בר נש דלא מתערי עליה, ולא אודעו ליה בחלמא, דהא אקרי רע. ובגניי כך, (תהלים ה) לא יגורד רע כתיב, ובתיב (משלי יט) בל יפקד רע, בל יפקד, בגין דאיהו רע.

ודבר דבר

אמר רבי יוסי, כתיב (ישעיה נח) ממצוא חפצך ודבר דבר, כיון דכתיב ממצוא חפצך, מהו ודבר דבר. אלא, עד דיגזר מלה כדקא יאות, וימלל ליה. ודאי כך הוא ברירא דמלה, משמע דכתיב ודבר דבר. וכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי, עלייהו כתיב, (ישעיה סג) ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע.

שאמרנו, הכל נקרע, ולא שורה עליו הדין. ביום אחר יש בו רשות לקרע אותו. באותו יום, כל שכן בשבת.

תענית חלום בשבת

שאין לך יום שלא נמצא בו כח, ומי ששרוי בתענית חלום באותו היום, לא עולה אותו היום עד שקורע דינו. אבל לא ששבועים שנה כיום השבת. משום כך, באותו יום ממש, ולא ביום אחר, שאין רשות ליום על יום אחר. כל יום, מה שארע ביומו - עושה. שלא ארע ביומו - אינו עושה. ועל כן לא צריך לאדם להעלות אותו מיום זה ליום אחר. ומשום כך שנינו, דבר יום ביומו, ולא דבר יום ליום אחר.

ענין החלום

ובא ראה, לא לחנם מתעוררים עליו בחלום, כדי לבקש עליו רחמים. אוי לאותו אדם שלא מתעוררים עליו ולא מודיעים לו בחלום, שזה נקרא רע. ומשום כך כתוב, (תהלים ה) לא יגרה רע. וכתוב (משלי יט) בל יפקד רע. בל יפקד, משום שהוא רע.

ודבר דבר

אמר רבי יוסי, כתוב (ישעיה נח) ממצוא חפצך ודבר דבר. כיון שכתוב ממצוא חפצך, מהו ודבר דבר? אלא, עד שייגזר הדבר פראוי וידבר אתו. ודאי כך הוא ברור הדבר, משמע שכתוב ודבר דבר. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד קם

בא וראה מה שכתב המקביל הצדיק **רבי יעקב צמח זצ"ל** (מתלמידי האר"י הקדוש ז"ע) בהקדמתו לספר קול ברמה: "רחל מבכה על בניה", לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת, הממקרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, שיאמר לה ה' אז "מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה וכו' על בניה פי איננו", כלומר, שפינון שביאת המשיח תלויה בתשובה ובעסק הזהר ובחכמת הקבלה", ואין בניה עוסקים בה, כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה, כי אין מדרש קבוע פראוי בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", כי אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.

ז

כל תמימי דרך הולכים בתורת הזוהר ומאמינים בו

קבלנו מרבנו הגדול [הגר"א] זכרוננו לברכה, שחלילה לומר שהסוד האמתי יסתר הדין המסכים להלכה פסוקה, רק שהאחרונים לא ירדו לעמק החכמה הזאת (עלית אליהו על הגר"א). וכתב בבאור הגר"א, שביום הפורים חלונות התבה והוא תשובה אפוא עלאה פתוחים, וזהו שכתוב "מקץ ארבעים יום" שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול, וברעיא מהימנא איתא על התקוני זהר, דאיהי כגוונא דתבת נח וכו', כידוע (הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א). - ורבינו הגר"א זכרוננו לברכה, אשר היה פאחד מן הראשונים... וכל רז לא אניס ליה... כתב פרושים על הזהר הקדוש והאדרא רבה קדישא והספרא דצניעותא והתקוני זהר, ובבאורים על השלחן ערוך מביא מקורות מדברי הזהר..., וכל תמימי דרך הולכים בתורת הזהר ומאמינים בו (הקדמת ספר זהר הרקיע להאדמו"ר מראדזין זכר צדיק לברכה). - כל אחד מה שמלמדוין אותו בבטן אמו פן יש יכלת בידו להשיג. ומי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא ישתדל להשיגו, נדון בדינין קשין (הגאון רבי אליהו מוילנה, הגר"א, אבן שלמה חלק כ"ד). - ברעיא מהימנא ובתקונים כתוב, דבזכות הזוהר יגלה מלכא משיחא. ובתקוני זהר (סוף תקון ששי, דף כד): וכמה בני נשא לתתא ותפנסון מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגנייה (ויקרא כה, י) "ויקראתם דרור בארץ". עד כאן. [וכמה בני אדם למטה יתפרנסו, רוצה לומר יעסקו ויחיו, מזה החבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון, בסוף הימים, ועל ידי זה יקים ויקראתם דרור בארץ].

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו). הגאולה לא תהיה רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה (אבן שלמה פרק י"א אות ג). - שאלתני ממנו: איך הדרך לצאת ידי חובתו השעור למוד שאמרו רבותינו זכרונם לברכה? והשיב: ללמוד ספר הזהר ושערי אורה כדי להבין קצת הכנויים בזהר הקדוש, רק בלי הפרוש, כי הוא מבבל ומסיע לענין אחר (אבן שלמה פרק י"א אות ג).

יט. ובספרו קהלת יעקב כתב: ומה גם בדרונו זה חכמת האמת כדי שיבוא משיח.

עתה שהוא דרא בתראה וצריך להתגלות בו

המשך בעמוד קנד

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פָּרָק י"ז

פְּרָשִׁיּוֹת

יְתָרוֹ - יַעֲקֹב

יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

פֶּרֶק י"ז

אל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ קנא
 הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי קנב
 אֲלֵפִים אִמָּה קנב
 שֶׁבֶת רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְהַיְחִיד קנב
 הוֹצֵאָה מִרְשׁוֹת לְרְשׁוֹת קנג

להזכירכם,

ישנה חלוקה נוספת לג' סעודות של שבת:

- ◉ שמונה פרקים [א-ח] לסעודה הראשונה: זפים כז-פד.
- ◉ שמונה פרקים [ט-טז] לסעודה השנייה: זפים פה-קמ.
- ◉ שמונה פרקים [יז-כד] לסעודה השלישית: זפים קמא-קצח.

אל יצא איש ממקומו (ח"ב ס"ג, ב)

כְּתִיב אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. מִמְּקוֹמוֹ. תְּנִינָן, מֵהָהוּא מְקוֹם דְּאִתְחַזִּי לְמַהֲדָּ. וְרָזָא דְּמַלְהָ דְּכְתִיב, (יחזקאל א) בְּרוּךְ יְיָ מִמְּקוֹמוֹ, וְדָא אִיהוּ מְקוֹם. וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּכְתִיב, (שמות א) כִּי הִמְקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עֲלָיו אֲדַמַּת קִדְשׁ הוּא. אֲתֵר יְדִיעָא קְרִינָן לִיה מְקוֹם דְּאִשְׁתַּמּוּדְעָא יְקָרָא עֲלָאָה.

(ח"ב ר"ו, א)

כְּתִיב (שמות טו) אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מֵהוּ מִמְּקוֹמוֹ. תְּנִינָן, מִמְּקוֹמוֹ מֵהָהוּא אֲתֵר דְּאִתְחַזִּי לְמַהֲדָּ. וְרָזָא דְּמַלְהָ, דְּכְתִיב, (יחזקאל א) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְדָא אִיהוּ מְקוֹם, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּכְתִיב, (שמות א) כִּי הִמְקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עֲלָיו. אֲתֵר יְדִיעָא אִיהוּ לְעִילָא, וְקְרִינָן לִיה מְקוֹם, דְּאִשְׁתַּמּוּדְעָא בִּיה יְקָרָא עֲלָאָה דְּלְעִילָא. וּבְגִין כֶּךָ, אֲזַהְרִיתָא לְכַר נֶשׁ דְּהָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרָא קְדִישָׁא דְּלְעִילָא, דְּלָא יְפּוֹק מִיְנִיה דְּאִי (יפוק מִפּוֹמִיָּה מִילּוּלָא דְּחַוִּיל) יְפּוֹק מִנִּיה, קָא מְחַלֵּל שְׁבִתָּא. בִּידוּי, בְּעֵבִידְתָּא. כְּמָה דְּאוּקִימְנָא. בְּרַגְלוּי, לְמַהֲדָּ לְכַר מִתְרִי אֲלִפִּין אֲמִין, כָּל אֲלִין חִלּוּלָא דְּשְׁבִתָּא אִיהוּ.

אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, דָּא אִיהוּ אֲתֵר יְקָרָא דְּקְדוּשָׁה דָּא, דְּהָא מִנִּיה לְכַר, אֲתֵר דְּאֵלֵהִים אַחֲרִים אִיהוּ. בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. כְּבוֹד יְיָ דְּלְעִילָא. מִמְּקוֹמוֹ, דָּא כְּבוֹד דְּלִתְתָּא וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּעַטְרָא דְּשְׁבִתָּא, בְּגִין כֶּךָ אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, בְּרִיד הוּא לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי עֲלִמִין.

אַל יצא איש ממקומו

כְּתוּב אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. מִמְּקוֹמוֹ - שְׁנִינּוּ, מֵאוּתוֹ מְקוֹם שְׂרָאוּי לְלֶכְתָּ, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁכַתוּב (יחזקאל א) בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ, וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, כִּי הִמְקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עֲלָיו אֲדַמַּת קִדְשׁ הוּא. מְקוֹם יְדוּעָ קוֹרְאִים לוֹ מְקוֹם שְׁנוּדְעָ הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן.

כְּתוּב (שמות טו) אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. מַה זֶה מִמְּקוֹמוֹ? שְׁנִינּוּ, מִמְּקוֹמוֹ - מֵאוּתוֹ מְקוֹם שְׂרָאוּי לְלֶכְתָּ. וְסוּד הַדְּבָר - שְׁכַתוּב (יחזקאל א) בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ. וְזֶה הִמְקוֹם. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב (שמות א) כִּי הִמְקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עֲלָיו. מְקוֹם יְדוּעָ הוּא לְמַעְלָה, וְקוֹרְאִים לוֹ מְקוֹם, שְׁנוּדְעָ בּוֹ הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן שְׁלַמְעֵלָה. וּמִשּׁוּם כֶּךָ אֲזַהְרִה לְאָדָם, שְׁהֲרִי מִתְעַטֵּר בְּעַטְרָה קְדוּשָׁה שֶׁל מַעְלָה, שֶׁלֹּא יֵצֵא מִמֶּנּוּ. שְׂאָם (יצא מִפִּי דְּבַר שֶׁל חַוִּיל) יֵצֵא מִמֶּנּוּ, הוּא מְחַלֵּל שְׁבִתָּ. בִּידוּ - בְּמַעֲשֵׂה, כְּמוֹ שְׂבָאֲרַנּוּ. בְּרַגְלוֹ - לְלֶכְתָּ מִחוּץ לְאֲלִפִּים אֲמָה. כָּל אֵלָה הֵם חִלּוּל שְׁבִתָּ.

אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, זֶהוּ מְקוֹם כְּבוֹד הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, שְׁהֲרִי מִמֶּנּוּ לְחוּץ הוּא מְקוֹם שֶׁל אֱלֹהִים אַחֲרִים. בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ. כְּבוֹד ה' שְׁלַמְעֵלָה. מִמְּקוֹמוֹ - זֶה כְּבוֹד שְׁלַמְעֵלָה, וְזֶהוּ סוּד שֶׁל עַטְרַת שְׁבִתָּ. וּמִשּׁוּם כֶּךָ, אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הנה מקום אתי

בְּתִיב (שמות לג) הנה מקום אתי, מקום אתי, ודאי דא איהו מקום טמיר וגניז, דלא אתיידע כלל. משמע דכתיב אתי, אַתְר דְּלֵא אַתְגְּלִיא, וְקִימָא טְמִירָא, וְדֵא אִיהו אַתְר עֲלֵאָה לְעִילָא, הִיכְלָא עֲלֵאָה טְמִיר וְגִנְזוּ. אַבְל דֵּא, אִיהו אַתְר לְתַתָּא כְּדִקְאֻמְרוּן. וְדֵא אִיהו מְקוּם דֵּאֲתַפְרֵשׁ לְעִילָא, וְאֲתַפְרֵשׁ לְתַתָּא, וּבְגִין כְּד אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְקוּמוּ בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

אלפים אמה

וּמְדֻתָּם מַחוּץ לְעִיר אֶת פְּאֵת קְדָמָה אֶלְפִים בְּאַמָּה וְגו', (במדבר לה) הָא אוּקְמוּהּ בְּאִינוּן רִזִין עֲלֵאִין. אַבְל אֶלְפִים בְּאַמָּה, דִּירְתָה תְרִין סְטָרִין לְכָל סְטָר, וְאִיהו מְתַעֲטָרָא תְדִיר בְּתִרִין סְטָרִין, בִּין לְעִילָא בִין לְתַתָּא. וְסִימְנָד שְׂכִינָה לֹא שְׂרָיא לְכַר מִתְחַוְּמָא דֵּאֲתַחְזִי לָהּ.

שבת ראש השנה והיחיד (תיקוני זהר ס"ט, א)

בְּרֵאשִׁית בְּרִי"ת א"ש, בְּרִית דֵּא צְדִיק, כָּל אַתְקָרִי, קְשׁוּרָא דְכָל אַבְרִין דְגּוּפָא, ח' דֵּאִיהו תְּמַנְיָא יוֹמִין, אִינוּן שְׁעוּרָא דְשֶׁבֶת, דֵּאִיהו תְּרִין אֶלְפִין אַמִּין לְכָל סְטָר, לְנִטְרָא בְהוֹן אוֹת שֶׁבֶת, כְּגוּוּנָא דֵּא אִינוּן תְּמַנְיָא יוֹמִין תְּחוּם לְקַבְלָא בְהוֹן אוֹת בְּרִית, וּלְנִטְרָא לִיה בְהוֹן, דְּלֵא אֲתַעֲבִיד בְּאוֹת בְּרִית חֲלוּל. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא יוֹמָא חַד הוּוּיָא אֲזִלִּי אָנָא וְרַבִּי יוֹסִי, וְאַתָּא בְרִיה דְרַב הַמְּנַנְיָא סְבָא מַהֲהוּא עֲלֵמָא, כְּדִיוּקְנָא דֵּהָאִי עֲלֵמָא וְאֲזַדְמֵן לָן בְּאַרְחָא כְּגוּוּנָא דְמַחְמַר בְּתִרִין חֲמִרִין, וְשִׂאִילָנָא (נ"א וְשִׂאִיל 12) מֵאִי אֶת שֶׁבֶתוֹתֵי תְשִׁמּוּרוֹ וּמְקַדְשֵׁי

הנה מקום אתי

בְּתוּבָה, (שמות לג) הנה מקום אתי. מקום אתי, וְדֵאִי זְהוּ מְקוּם טְמִיר וְגִנְזוּ שְׁלֵא נוֹדַע כָּלִל. מִמְשַׁמְעֵי שְׁכַתוּב אֶתִי - מְקוּם שְׁלֵא הִתְגַּלָּה וְעוּמֵד טְמִיר, וְזְהוּ מְקוּם עֲלִיוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, הִיכָל עֲלִיוֹן טְמִיר וְגִנְזוּ. אַבְל זְהוּ מְקוּם לְמַטָּה, כְּפִי שְׂאֻמְרוֹ. וְזְהוּ מְקוּם שְׁנַפְרָד לְמַעְלָה וְשְׁנַפְרָד לְמַטָּה, וּמִשׁוּם כְּךָ אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְקוּמוּ בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

אלפים אמה

וּמְדֻתָּם מַחוּץ לְעִיר אֶת פְּאֵת קְדָמָה אֶלְפִים בְּאַמָּה וְגו' (במדבר לה), הִרִי פְרִשׁוּהָ בְּאוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים. אַבְל אֶלְפִים בְּאַמָּה - שְׁיִרְשָׁה שְׁנֵי צְדָדִים לְכָל צַד, וְהִיא מְתַעֲטָרַת תְּמִיד בְּשְׁנֵי צְדָדִים, בִּין לְמַעְלָה בִין לְמַטָּה. וְסִימְנָד - שְׂכִינָה לֹא שׁוּרָה מַחוּץ לְתַחוּם הִרְאוּי לָהּ.

שבת ראש השנה והיחיד

בְּרֵאשִׁית, בְּרִי"ת א"ש, בְּרִית זְה צְדִיק שְׁנַקְרָא כָל, הִקְשֵׁר שְׁל כָל אִיבְרֵי הַגּוּפִי, ח' שְׁהִיא שְׁמוּנָה יְמִים, הֵם שְׁעוּרָא שְׁל שֶׁבֶת, שְׁהוּא אֶלְפִים אַמּוֹת לְכָל צַד, לְשִׁמּוּר בְּהֵם אוֹת שֶׁבֶת. כְּמוֹ כֵּן הֵם שְׁמוּנָה יְמִים, הִתְחוּם לְקַבְלָא בְּהֵם אוֹת בְּרִית וְלְשִׁמּוּר אוֹתוֹ בְּהֵם, שְׁלֵא נַעֲשָׂה בְּאוֹת הַבְּרִית חֲלוּל. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, יוֹם אֶחָד הִיִּיתִי הוֹלֵךְ אֲנִי וְרַבִּי יוֹסִי, וּבָא בְּנֵי שְׁל רַב הַמְּנַנְיָא הִזְקוּ מֵאוֹתוֹ הָעוֹלָם בְּדַמּוֹת שְׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהִזְדַּמְּנוּ לְנוּ בְּדַרְכֵּי כְּמוֹ שְׁמַחְמֹר עִם שְׁנֵי חֲמוּרִים, וְשִׂאֻלְנוּ, מַה זְה אֶת שֶׁבֶתִּיתִי תְשִׁמּוּרוֹ וּמְקַדְשֵׁי תִירָאוּ? וְאָמַר הוּא דְבָרִים יְפִים, אַבְל עִם כָּל זְה רְצִיתִי לְשִׁמְעַ מִפִּיהָ.

תִּירָאוּ (ויקרא יט ג), וְאָמַר אִיהוּ מִיִּלִּין שְׁפִירִין, אֲבָל עִם כָּל דָּא בְּעִינָא לְמִשְׁמַע מְפּוּמָּד, אָמַר לִיהּ בְּרִי בְּרֵאֵי בְּרִית אִיהוּ שְׁקִיל לְשַׁבַּת, וּבְגִין דָּא (בְּרֵאשִׁית יֵרָא שַׁבַּת וכו').

אָמַר לוֹ: בְּנֵי, וְדָאֵי שְׁבָרִית שְׁקוּלָה לְשַׁבַּת, וּמִשּׁוּם זֶה (בְּרֵאשִׁית יֵרָא שַׁבַּת וכו').

הוצאה מרשות לרשות (תיקוני זהר פ"ה, א)

יְצִיאוֹת הַשַּׁבָּת שְׁתַּיִם. אֵינּוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד לֹון בְּבַת אַחַת, מָאן דְּאֶעְקַר חֶפְזָן מֵאַתְרֵיהּ וְאַנְחָ לִיהּ לְבַר מֵאַתְרֵיהּ וּמְרֻשׁוּתֵיהּ, כְּאֵלוּ אֶעְקַר אֵילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ אוֹת בְּרִית, וְאַנְחָ לִיהּ בְּרֻשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, מָאן דְּעָבִיד דָּא גְרִים דְּאֶעְקַר נְשִׁמְתֵיהּ מְרֻשׁוֹת דִּילָהּ, וְאַנְחָ לָהּ בְּרֻשׁוֹ אַחְרָא דְאִיהִי מְרָה וּמְחֹול, וְדָא גְרַם לְיִשְׂרָאֵל דְּאַתְעֲקְרוּ מֵאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, וְאַתְגַּלְיָאוּ בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה דְאִיהִי רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהִכִּי אִיהוּ מָאן דְּאֶעִיל אוֹת בְּרִית קִדְשׁ דִּילִיהּ בְּרֻשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שַׁבְּתָא"י אִיהוּ מְחֹול חֲמָ"ה, אַתְתָּא בִישָׂא מְרָה, שַׁבְּתָא"י עֲלִיהּ אַתְמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד) וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל נְחֻשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רַעֲב וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפֵּד וְחֻשְׁכָּה וְעַרְפֵּל, וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.

הוצאה מרשות לרשות
יְצִיאוֹת הַשַּׁבָּת שְׁתַּיִם, הֵן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׁה אוֹתָם בְּבַת אַחַת. מִי שְׁעוּקַר חֶפְזָן מִמְקוֹמוֹ וּמִנֵּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ וּמְרֻשׁוֹתוֹ, כְּאֵלוּ עֲקַר אֶת עֵץ הַחַיִּים, שְׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנְּיִחַ אוֹתוֹ בְּרֻשׁוֹת נְכַרְיָה, מִי שְׁעוּשָׁה אֶת זֶה, גּוֹרֵם שְׁעוּקַר נְשִׁמְתוֹ מְרֻשׁוֹתָהּ וּמִנֵּיחָהּ בְּרֻשׁוֹת אַחְרָת, שְׁהוּא מְרָה וּמְחֹול, וְזֶה גְרַם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְצָא יִשְׂרָאֵל וְגַלּוּ לְאַרְצָא נְכַרְיָה, שְׁהוּא רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֵן הוּא מִי שְׁמַכְנִים אוֹת בְּרִית קִדְשׁ שְׁלוֹ לְרֻשׁוֹת נְכַרְיָה. שַׁבְּתָא"י הוּא מְחֹול חֲמָ"ה, אֲשֶׁה רַעָה מְרָה, עַל שַׁבְּתָא"י נְאָמַר וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל נְחֻשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רַעֲב וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפֵּד וְחֻשְׁכָּה וְעַרְפֵּל, וְהוּא גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלוחא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכ"ל. ואמרתי לכתוב זאת למור"ר האדמו"ר כדי לחזק ידי.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד קמח

אמר הגאון הצדיק **רבי שלמה בלזף זצ"ל** בשם רבו **החפץ חיים זי"ע**, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה, כי רבו מדרשו, והיה החפץ חיים מעורר לכלם, שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פְּרָשָה, ואפלו לבחורים (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בגין יוסף).

רבנו החזון איש זי"ע הורה לשואליו, ללמוד זהר כספר מוסר, ואף למד בעצמו עם בן אחותו הגאון **רבי שמריהו גריינמן** זכר צדיק לברכה. ובהזדמנות אחת התבטא, כי בהכמות הנסתר ישנן סגיות שלמות הקשות יותר מאלו שבנגלה, והיה מסביר, כי בשל כך נקראת חכמה זו 'חכמת הקבלה', שכן אין להבינה אלא בקבלה, איש מפי איש עד אליהו, או מפי שקבל מאליהו.

ובספר "מעשה איש" (עבודת על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתב משמו: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

כשנשאל פעם מרן החזון איש זי"ע על ידי הגאון **רבי שמואל הלוי ואונער שליט"א**, באשר ללמוד ספר הזהר למי שלא הגיע לחכמה זו, השיב: "למען הלמוד אסור, אף כדי לדעת יראת אלקים, מתר ואף מצוה גדולה, שכן אין לה מאמרי חכמינו זכרונם לברכה, המלהיבים כל כך ליראה, כמו מאמרי הזהר הקדוש". וכשנכנס אליו פעם רבה של זכרון מאיר, הגאון **רבי שמואל הלוי וואזנר** (בעל "שבט הלוי"), על השלחן היה מנח ספר הזהר נטול פריכה, הרב וואזנר שהיה מקרב לרבנו, הגיב: "נראה שלומדים הרבה בספר זה... חיוף עלה על פניו הקדושות של רבנו. ואז שאל הרב ואונער: "מי היה רבו של הגר"א בקבלה?". למשמע השאלה השיב רבנו בנימת שאלה: "וכי אליהו הנביא הוא רבי רע?"... "אלו ידעו", הוסיף, "החסידים בדורו של הגר"א על כחו הגדול שבחכמה זו, לא היה פרוז להבבות שבין הכתות גדול כל כך"...

כעת זכינו שתתקיים בנו הבטחת הרשב"י על ידי אליהו הנביא זכור לטוב (תיקוני זוהר תיקון ו' דף כ"ד ע"א), שבדור האחרון כל ישראל יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש, ספרדים חסידים וליטאים, שומעים לקול ה' חוצב להבות אש הנאמרים על ידי כל גדולי וקדושי הדורות, מהאריז"ל ותלמידיו, הרמח"ל, הגר"א ותלמידיו, הבעל שם טוב ותלמידיו, האור החיים הקדוש, החיד"א, הגן איש חי, ותלמידיהם, רבי ישראל סלנטר, החפץ חיים, והחזון איש, עין אור הזוהר, ובגדולי ישראל והזוהר באריכות שהבאנו מלמעלה מאלף צדיקים קדושים וטהורים) ולומדים זוהר הקדוש באהבה ובשמחה.

כ. בס"ד אנו חבורתא קדישא ספרדים ליטאים וחסידים ביחד מוציאים לאור מחדש את באורי הגר"א על התיקוני זוהר, יהי רצון שתפץ ה' בגדינו יצליח.

כא. עין ב'יין הרקח"ל לרבי יהודה פתיאי זי"ע בפרושו על האדרא זוטא (דף רפ"ז ע"ב), והביאו המתוק מדבש שם בד"ה "רבי אבא יכתב", עיי"ש.

המשך בעמוד קסב

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָק י"ח

פְּרָשִׁיּוֹת

מִשְׁפָּטִים - רֵאָה

שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת יֵשׁ לָהֶם

שְׂמִירָה מִיַּחַדָּת

פֶּרֶק י"ח

לא תִבְעֲרוּ אֵשׁ..... קנז
 שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ..... נז
 יִשְׂרָאֵל שְׂמֹרִים הֵם..... קנז
 מִחֲלָלֵי שַׁבָּת אֵין לָהֶם שְׂמִירָה..... קנט
 אִלוּ שְׁלֹא שְׂמְרוּ שַׁבָּת בְּעוֹלָם הָזֶה שׁוֹמְרִים
 אוֹתָהּ בַּע"כ בְּגִיהֵנָם..... קנט
 דִּינָם שֶׁל רְשָׁעִים מְסַתְּלֵק בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, חוּץ
 מִדִּינָם שֶׁל מְחַלְלֵי שַׁבָּת..... קנט
 לְאַחַר צֵאת הַשַּׁבָּת..... קסא

להזכירכם,

ישנה חלוקה נוספת לג' סעודות של שבת:

- שמונה פרקים [א-ח] לסעודה הראשונה: דפים כז-פד.
- שמונה פרקים [ט-טז] לסעודה השנייה: דפים פה-קמ.
- שמונה פרקים [יז-כז] לסעודה השלישית: דפים קמא-קצח.

לא תבערו אש (ח"ב פ"ט, ב)

תנו אמר ר' שמעון, כתיב, (שמות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. מאי טעמא. בגין דלא אתחזי דינא בהאי יומא. ואי תימא הא לגבוה סלקא. בכל מושבותיכם קאמר, ולא לגבוה. וההוא דסלקא לגבוה, לאכפאי לדינא אחרא סלקא. דתנינן, אית אשא אכלא אשא. ואשא דמדבחה, אכלא אשא אחרא.

ובגניי כד, אתגליא עתיקא קדישא בהאי יומא, מפל שאר יומין. ובזמנא דאתגליא עתיקא, לא אתחזי דינא כלל. וכל עלאין ותתאין משתכחין בחרוהא שלימתא. ודינא לא שלטא ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ תאנא, כתיב (שמות לא) כי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ. ששת ימים ודאי, ולא בששת. והני יומין קדישין עלאין, אקרון יומי דשמא קדישא אתכליל בהו, ואינון אתכלילין ביה. וכאה חולקיהון דישראל מפל עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, עלייהו כתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים בני' אליהם חיים פולכם היום.

ישראל שמורים הם (ח"ב ר"ה, א)

ביון דהאי רוחא שרא על עלמא, כל רוחין בישין, וכל מקטרגין בישין, אסתלקו מעלמא ולא בעינן לצלאה על נטורא, בגין דישראל אינון נטורין בהחוא רוחא, וסכת שלום פריסת נדפהא עליהו, ואינון נטורין מפלא. ואי תימא, הא תנינן, דלא יפוק בר נש יחידאי, לא בליליא רביעאה דשבתא, ולא בליליא דשבתא, וכעי

לא תבערו אש

עוד אמר רבי שמעון, כתוב לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. מה הטעם? כדי שלא יראה דין ביום הזה. ואם תאמר, הרי לגבוה עולה? בכל מושבותיכם אמר, ולא לגבוה. ואותו שעולה לגבוה, עולה לכפות דין אחר. ששנינו, יש אש אוכל אש, ואש המזבח אוכל אש אחר.

ומשום כך מתגלה העתיק הקדוש ביום הזה מפל שאר הימים. ובזמן שמתגלה העתיק, לא נראה דין כלל, וכל העליונים והתחתונים נמצאים בשמחה שלמה, והדין לא שולט.

ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ שנינו, כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. ששת ימים ודאי, ולא בששת. והימים הקדושים העליונים הללו נקראים ימים שהשם הקדוש נכלל בהם, והם נכללים בו. אשרי חלקם של ישראל מפל העמים עובדי עבודת פוכבים ומזלות, עליהם כתוב (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אליהם חיים פולכם היום.

ישראל שמורים הם

ביון שהרוח הזו שורה על העולם, כל הרוחות הרעות וכל המקטרגים הרעים הסתלקו מן העולם, ולא צריכים להתפלל על שמירה, משום שישראל שמורים באותה רוח, וסכת שלום פורסת כנפיה עליהם, והם שמורים מהכל. ואם תאמר, הרי שנינו שלא יצא אדם יחידאי, לא בליל רביעי של שבת ולא בליל שבת, וצריד אדם להשמר. והרי אמרנו, שבליל

השבת שמורים אנשים מכל המקטרגים של העולם ולא צריכים להתפלל על שמירה?

בא וראה, כך זה ודאי, ליל רביעי של שבת צריכים להשמר מהם. מה הטעם? משום שכתוב (בראשית א) יהי מארות. מארת כתוב חסר, והרי פרושה, שבגלל שהיא חסרה, כמה קבוצות של רוחות נכללו במארת הזה. קללות ומארת הן בפגימת הלבנה, וכלם שולטים באותו הלילה.

בליל השבת, כיון שכלם מתפזרים להכנס לנקב של העפר, שלא יכולים לשלט, צריך אדם יחידי להשמר. ועוד, אף על גב שלא יכולים לשלט, נראים לפעמים, וכן אדם יחידי צריך להשמר.

דבר זה כך שנינו, ואם כך, זה חסרון של השמירה. אבל בשבת השמירה מצויה לעם הקדוש, וכשנכנסת שבת, הקדוש ברוך הוא מעטר כל אחד ואחד מישראל, ורוצה שישמרו את העטרה הקדושה הזו שהתעטרו בה. ואף על גב שהם אינם נמצאים בשוב, לפעמים הם נראים לאדם יחידי ומונע מזלו. וצריך לאדם להתעטר בעטרה קדושה ולשמר אותה.

סוף סוף, שמירה נמצאת באותו לילה לעם הקדוש, הואיל וסבת שלום פרוסה על העם, שהרי שנינו, בכל מקום שנמצאת סבת שלום, הצד האחר לא נמצא שם, ולכן שמירה היא ושמירה מצויה.

בר נש לאסתמרא. והא אמרן, דבלייליא דשבתא נטירין בני נשא מכל מקטרגין דעלמא, ולא בעינן לצלאה על נטורא. **תא** חזי, הכי הוא ודאי, ליליא רביעאה דשבתא, בעינן לאסתמרא מנייהו, מאי טעמא. בגין דכתיב, (בראשית א) יהי מארת, מארת כתיב חסר, והא אוקמוה, דבגין דהיא חסרה, כמה חבילי טהירין אתכלילין בהאי מארת. לוטין ומארת אינון בגריעותא דסיהרא, וכלהו שליטין בההוא ליליא.

בליליא דשבתא, כיון דכלהו מתבדרן לאעלא בנוקבא דעפרא, דלא יכלין לשלטאה, בעי בר נש יחידאי, לאסתמרא. ותו, אף על גב דלא יכלין לשלטאה, אתחזיין לזמנין, ובר נש יחידאי בעי לאסתמרא.

מלה דא הכי תנינן, ואי הכי גריעותא דנטורא איהו. אבל בשבתא נטירו אשתכח לעמא קדישא, וקודשא בריך הוא כד עאל שבתא, מעטר לכל חד וחד מישראל, וכעי דינטרון ליה להאי עטרא קדישא, דאתעטרו ביה, ואף על גב דאינון לא אשתכחו בישובא, לזמנין לבר נש יחידאי אתחזון, ואתרע מזליה. ואצטריך ליה לבר נש, לאתעטרא בעטרא קדישא, ולנטרא ליה.

סוף סוף, נטירו אשתכח בההוא ליליא לעמא קדישא, הואיל וסבת שלום פריסא על עמא, דהא תנינן, בכל אתר דסבת שלום אשתכח, סטרא אחרא לא אשתכח תמן. ועל דא נטורא איהו ונטורא שכיח.

יום השבת שמחה היא לכל, והכל נשמר למעלה ולמטה. והאור (והנר) התחתון מאיר לעלות למעלה ביפי של שבועים העטרות שהן החלקים היתרים, והגזון של כל הזקנים מתעורר.

מחללי שבת אין להם שמירה

בשבתות ובחֲדָשִׁים ובזְמַנִּים ובחַגִּים, באותו מקום האש שוככת ולא נדונים, אבל לא יוצאים משם כשאר הרשעים שיש להם מנוחה. כל אותם שמחללים שבתות וזמנים ולא חוששים לכבוד רבונם כלל כדי לשמור אותם, אלא מחללים בפרהסיא - כמו שהם לא שמרו שבתות וזמנים בעולם הזה, כך גם לא שומרים אותו בעולם הבא, ואין להם מנוחה.

אלו שלא שמרו שבת בעולם הזה שומרים אותה בע"כ בגיהנם

אמר רבי יוסי, אל תאמר כך, אלא הם שומרים שבתות וזמנים שם בגיהנם בעל פרחם. אמר רבי יהודה, אלה אותם עובדי כוכבים ומזלות שלא הצטוו, שלא שמרו שבת בעולם הזה, שומרים אותה שם בעל פרחם.

דינם של רשעים מסתלק ביום השבת, חוץ מדינם של מחללי שבת

בכל ערב שבת כשמתקדש היום, הכרוזים הולכים בכל אותם מדורי הגיהנם: הסתלקו דיגי הרשעים, **שהרי המלך הקדוש בא, והיום מתקדש, והוא מגן על הכל**. ומיד מסתלקים הדינים ויש לרשעים מנוחה. (וכך אותם מחללי שבתות ומועדים בפרהסיא, דינים מסתלקים מעליהם) (ואפילו עובדי כוכבים ומזלות שלא נצטוו לשמור שבתות ומועדים, שם שומרים בעל פרחם) **אבל** אש הגיהנם לא שוככת מעל אלה שלא שמרו

יומא דשבתא, חדוה איהו לכלא, וכלא אתנטר לעילא ותתא. ונהורא (נ"א ונקודה) תתאה נהרא לסלקא לעילא, בשפירו דעטרין שבועין חולקין יתיר, וסבא דכל סבין אתער.

מחללי שבת אין להם שמירה (ח"ב ק"ו, ב)

בשבתי ובירחי ובזמני ובחגי, בההוא אתר נורא אשתכח, ולא אתדנו, אבל לא נפקי מתמן, בשאר חייבין דאית להו נייחא. כל אינון דמחללי שבתות וזמני, ולא חיישי ליקרא דמאריהון כלל, בגין למטר לון, אלא מחללי בפרהסיא, כמה דאינון לא נטרי שבת וזמני בהאי עלמא, הכי נמי לא נטרין ליה בההוא עלמא, ולית לון נייחא.

אלו שלא שמרו שבת בעולם הזה שומרים אותה בע"כ בגיהנם

אמר רבי יוסי, לא תימא הכי, אלא נטרי שבת וזמני תמן בגיהנם בעל פרחיהו. אמר רבי יהודה, אלן אינון עובדי כוכבים ומזלות, דלא אתפקדו, דלא נטרי שבת בהאי עלמא, נטרי ליה תמן בעל פרחיהו.

דינם של רשעים מסתלק ביום השבת, חוץ מדינם של מחללי שבת

בכל מעלי שבתא כד יומא אתקדש, כרוזין אזלין בכל אינון מדורין דגיהנם: סליקו דינא דחייביא, דהא מלכא קדישא אתיא, ויומא אתקדש, ואיהו אוני על כלא. ומיד דינין אסתלקו, וחייביא אית לון נייחא. (וכך אינון מחללי שבתות וזמני בפרהסיא דינין סלקין מנייהו) (נ"א ואפילו עובדי כוכבים ומזלות דלא אתפקדו למיטר שבת וזמני תמן נטרין בעל פרחם) **אבל** נורא דגיהנם לא

שַׁבָּת לְעוֹלָמִים, וְכָל רְשָׁעֵי הַגֵּיהֶנֶם שׁוֹאֲלִים עֲלֵיהֶם: מַה שׁוֹנִיִּים אֵלֶּה שְׂאִין לָהֶם מְנוּחָה מִכָּל הַרְשָׁעִים שֶׁל כָּאוּ?! וְאוֹתָם בְּעֲלֵי הַדִּין מְשִׁיבִים לָהֶם: אֵלֶּה הֵם הַרְשָׁעִים שֶׁכִּפְרוּ בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעָבְרוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה. **מִשׁוּם שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שַׁבָּת שָׂם, לָכֵן אִין לָהֶם מְנוּחָה לְעוֹלָמִים.**

וְכָל אוֹתָם הַרְשָׁעִים יוֹצְאִים מִמְּקוֹמָם, וְנִתְּנָת לָהֶם רְשׁוּת לְלַכֵּת וּלְרַאֲוֹת אוֹתָם. וּמִלְּאָךְ אֶחָד שֶׁשָּׂמוּ סִנְטֵרִיא"ל הוֹלֵךְ וּמוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁלָּהֶם וּמְכַנְּסוֹ לַגֵּיהֶנֶם לְעֵינֵי הַרְשָׁעִים, וְרוֹאִים אוֹתוֹ שֶׁמַּעֲלָה תוֹלְעִים, וְלִנְשָׁמָה אִין מְנוּחָה בְּאֵשׁ הַגֵּיהֶנֶם.

וְכָל אוֹתָם הַרְשָׁעִים שֶׁשָּׂם סוֹבְבִים אֶת אוֹתוֹ הַגּוֹף וּמְכַרְיָזִים עָלָיו: זֶהוּ פְלוּנֵי הַרְשָׁע שֶׁלֹּא חָשַׁשׁ לְכַבֹּד רְבוּנוּ, וְכִפְר בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִפְר בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה. אוֹי לוֹ! טוֹב שֶׁלֹּא נִבְרָא וְלֹא יָבֵא לְדִין הַזֶּה וּלְבוֹשָׁה הַזֶּה! זֶהוּ שְׁפָתוֹב (ישעיה 10) וְיִצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִי תוֹלְעָתֶם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיָה דְרָאוֹן לְכָל בֶּשֶׂר. כִּי תוֹלְעָתֶם לֹא תָמוּת - מִן הַגּוֹף. וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה - מִן הַנְּשָׁמָה. וְהָיָה דְרָאוֹן לְכָל בֶּשֶׂר - וְהָיָה דִּי רָאוֹן, עַד שֶׁכָּל רְשָׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁל שָׂם יֵאמְרוּ דִּי לְרֵאִיָּה הַזֶּה.

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, וְדַאי כֶּף זֶה, מִשׁוּם שֶׁשַּׁבָּת הִיא כְּנֶגֶד כָּל הַתּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה הִיא אֵשׁ - מִשׁוּם שֶׁעָבְרוּ עַל אֵשׁ הַתּוֹרָה, הָרִי אֵשׁ הַגֵּיהֶנֶם דוֹלְקוּ, שֶׁלֹּא שׁוֹכַף מַעֲלִיהֶם לְעוֹלָמִים.

אֲשַׁתְּכֶּךָ, מַעֲלִיָּהוּ דְלֹא נִטְרֵי שַׁבָּת לְעֵלְמִין. וְכָל חַיִּיבֵי גֵיהֶנֶם שְׂאֵלֵי עֲלִיָּהוּ, מָאִי שְׂנֵא אֵלִין דְּלִית לֹון נְיִיחָא, מִכָּל חַיִּיבִין דְּהִכָּא. אֵינֹון מְאָרִיָּהוֹן דְּדִינָא תְּיִיבִין לֹון, אֵלִין אֵינֹון חַיִּיבִין דְּכִפְרוּ בִּיהַ בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְעָבְרוּ עַל אוֹרִיָּתָא כְּלָא, בְּגִין דְּלֹא נִטְרוּ שַׁבָּת תַּמָּן, בְּגִין כִּד לִית לָהוּ נְיִיחִין לְעֵלְמִין.

וְאֵינֹון חַיִּיבִין כְּלָהוֹן, נִפְקִין מְדוּכְתִיָּהוּ, וְאֲתִיָּהִיב לֹון רְשׁוּ לְמִיָּהֵךְ לְמַחְמֵי כֶהוּ. וּמִלְּאָךְ חַד דִּי שְׂמִיָּה סִנְטֵרִיא"ל, אֲזִיל וְאֶפִּיק לְהַהוּא גּוֹפָא דְלָהוֹן, וְעִיִּיל לִיהַ לַגֵּיהֶנֶם, לְעֵינֵיָּהוֹן דְּחַיִּיבִיא, וְחַמָּן לִיהַ דְּסִלְקָא תוֹלְעִין, וְנִשְׁמָתָא לִית לָהּ נְיִיחָא כְּנוּרָא דְגֵיהֶנֶם.

וְכָל אֵינֹון חַיִּיבִיא דְתַמָּן, סַחְרִין לְהַהוּא גּוֹפָא, וּמְכַרְיָזֵי עֲלֵיהַ, דָּא אִיהוּ פְּלַנְיָא חַיִּיבָא, דְּלֹא חַיִּישׁ לִיקְרָא דְמְאָרִיָּה, כִּפְר בִּיהַ בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְכִפְר בְּכָל אוֹרִיָּתָא כְּלָא, וְוִי לִיהַ, טָב דְּלֹא יִתְבְּרִי, וְלֹא יִיתִי לְדִינָא דָּא, וּלְכַסּוּפָא דָּא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה 10) וְיִצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִי תוֹלְעָתֶם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיָה דְרָאוֹן לְכָל בֶּשֶׂר. כִּי תוֹלְעָתֶם לֹא תָמוּת, מִן גּוֹפָא. וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה, מִן נִשְׁמָתָא. וְהָיָה דְרָאוֹן לְכָל בֶּשֶׂר, וְהָיָה דִּי רָאוֹן, עַד דְּכָל חַיִּיבִין דְּגֵיהֶנֶם דְּתַמָּן, יִימְרוּן, דִּי רֵאִיָּה דָּא.

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, וְדַאי חַכִּי הוּא, בְּגִין דְּשַׁבָּת אִיהוּ לְקַבֵּל אוֹרִיָּתָא כְּלָא, וְאוֹרִיָּתָא אִיהוּ אֵשׁ, בְּגִין דְּעָבְרוּ עַל אֵשׁ דְּאוֹרִיָּתָא, הָא אֵשׁ דְּגֵיהֶנֶם דְּלִיק, דְּלֹא שְׂכִיד מַעֲלִיָּהוּ לְעֵלְמִין.

לאחר צאת השבת

אמר רבי יהודה, לכתר כד נפיק שבתא, אתי ההוא מלאך, ומתדר ההוא גופא לקבריה, ואתדנו תרווייהו, דא לסטריה ודא לסטריה. וכל דא, בעוד דגופא קיימא על ברייה, דהא כיון דגופא אתאכל, לית ליה לגופא כל אלין דינין, וקודשא בריך הוא (תהלים עח) לא יעיר כל חמתו בתיב ביה.

לאחר צאת השבת

אמר רבי יהודה, לאחר פשיוצאת שבת, בא אותו מלאך ומחזיר אותו גוף לקברו, ונדונים שניהם, זה לצדו וזה לצדו. וכל זה בעוד שהגוף קיים על בריו, שהרי כיון שהגוף נתעפל, אין לגוף את כל הדינים הקלו, והקדוש ברוך הוא כתוב בו, ולא יעיר כל חמתו.

רוצה להיות מליונר בעז"ה?

**לימוד שעה אחת זוהר בשבת
שווה 100 מליון שנה תורה**

**לקבלת הספרים ערכה של שעה,
גדולי ישראל והזוהר,
תיקון הזוהר היומי ועוד, חינם!**

פקס: 02-9951300

המשך "ערכה של שעה" מעמוד קנד

ח

אין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן והוא עקר תורת ישראל

"מענין גנים" (פ"א) לבעל "בני יששכר": התנהגות האדם בעסק החכמה האמיתית, הגם שלא הגיע עדין למדרגה שיהיה ראוי לעמוד בהיכל המלך, עם כל זה לא פטר עצמו מעסק החכמה האמיתית, כי היא הצלחת הנפש, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, הלא המה עסק העיון בש"ס ופוסקים, ועסק העיון בסודות התורה, חכמה האמיתית חכמת הקבלה... ובפרט בדורותינו אלה, אחר התנוצצות אורות של עולם התקון משנת של"ב ואילך, על ידי אור שבעת הימים מרן האריז"ל הנסתרות לנו ולבנינו כמו הנגלות, ואין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן, והוא עקר תורת ישראל אשר השם יתברך הגיד דבריו לעקב חקיו ומשפטיו לישראל וכו'. ואומר אני, הלואי שלא היו מקילין גדולי הדור בלימוד החכמה הקדושה, והלואי היו מלמדים דרך לתלמידים, לעסוק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות, והיו כל החכמות נדחים מפניה, כמו שנדחה החושף מפני האור; אך שבעוונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהונה, ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדש, הנה עבור זה נשארנו ערומים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעוונותינו הרבים חשכות החכמות החיצוניות הפסיל בחשך הולך, ובימינו במהרה יתקיים: ויאמר אלהים יהי אור ויאר לנו, אכ"ר.

וכתב ב"שער יששכר" (מאמר גל עיני אות י"ח): אשרי העם לומדך ואשרי העומדים על סודך, לכאורה קשה דכיון שהמה לומדך לומדי זוהר הקדוש, וכו' איך קראום בלשון 'עם' שהוא מדרגה פחותה פנודע כו', אך מזה הוא נראה, שגם איש פשוט שלא קדש עצמו כל כך במעלות הראויים ללמוד, מכל מקום יקרב אל החכמה ההיא, בפרט בסוף יומיא אליו, שבזה תליא התקרבות הגאולה במהרה בימינו אמן.

ולגדל חביבותיה נסים בדברי הפה החיים (סימן כ"ה ס"ק ע"ה) אשר פתב בשם הרב משאת בנימין זצ"ל (סימן ס"ב דף ז"ו עמוד א'), וזה לשונו: הדרך השני לילך אחר רוב בנין ומנון, הרי לפניך ספר הזוהר, שהוא שקול יותר מכל המחברים שאחר חתימת התלמוד, ואם יהיו כל המחברים בכף מאזנים אחד, וספר הזוהר לבדו יעלה בכף שניה, מכריע הוא את פולם, והרי עדיף מרב בנין, וכמו שכתב הבית יוסף ז"ע, דאזלינן בתר הזוהר נגד שאר המחברים, עפ"ל.

"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריא: - ישמרך השם - וכן בגימטריא - מלחמת אדם ופרס [על ידי לימוד הזוהר הקדוש ישמרנו ה' תמיד, ובפרט ממלחמת גוג ומגוג - אדם ופרס].

ותענוג למוד הנגלה כלמוד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלמוד הגמרא כמו מן הזהר ותקונים (מדרש פנחס, ע"ב, אות ג).

כב. חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מרן ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם ובקרא ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים (ר' יצחק איזיק יחיאל ספריו מקומרונה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ'). אינו דומה חיות

המשך בעמוד קסז

זֶהַר הַשַּׁבָּת

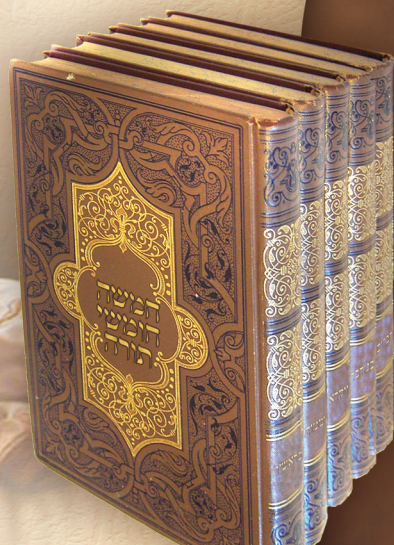
פְּרָק י"ט

פְּרָשִׁיּוֹת

תְּרוּמָה - שׁוֹפְטִים

חֹמֶר פְּגָם חֶלְוֵל שַׁבָּת,
זֶה שׁוֹמֵר שַׁבָּת זֹכֶה לְ"עֵינַי לֹא
רָאִיתָה אֱלֹקִים זֹלָתָךְ"

פֶּרֶק י"ט

ט"ל מְלָאכּוֹת..... קסה
 בֵּת יְחִידָה..... קסה
 כָּאֵלוֹ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתוֹהוּ וָבְהוּ..... קסה
 נִגַע צָרַעַת..... קסו
 עֵדוּן הַנְּשִׁמוֹת..... קסו
 עֵנָן לֹא תִבְעָרוּ אֵשׁ..... קסו

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שֶׁבֶת:

- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

ט"ל מלאכות (תיקוני זהר י"ב, א)

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים, אֲלֵיךְ דִּדְרָעִי
בְּפִקּוּדָא חֲמִישָׁאָה בְּמַלְתַּ בְּרֵאשִׁית,
יִרְ"א שְׁב"ת, אֲזַהְרָה דִּילִיָּה דְלָא לְחַלְלָא
בְּרֵתָא דְמַלְכָא בְּט"ל מְלָאכּוֹת, דְּאִינוּן
אַרְבַּעִים מְלָאכּוֹת חֶסֶר חָד, לְקַבֵּל
אַרְבַּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶר חָד, רְצוּעָה
לְאַלְקָאָה אִיהִי שְׁפָחָה בִּישָׂא, שְׁעֻמְנוּ,
כְּלִילָא מְשׁוֹר וְחִמּוֹר, דְּאָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי
לִי שׁוֹר וְחִמּוֹר (בְּרֵאשִׁית ל"ב ו'), עַל כֹּל דְּבַר
פְּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חִמּוֹר (שְׁמוֹת כ"ב ח'), דְּאִין
מְלָקִין בְּשַׁבָּת, דְּלָא שְׁלֵמָא שְׁפָחָה בִּישָׂא
עַל עֲלָמָא, וְוִי לִיָּה לְמָאן דְּאֲשְׁלִיט לָהּ
עַל עֲלָמָא.

בַּת יְחִידָה

וּבְגִין דָּא אַתְּ שְׁבַתוֹתֵי תְשֻׁמְרוּ (ויקרא כו
ב), דָּא בַּת יְחִידָה, דְּאִיהִי שְׁמִירָה אַחַת
לְשַׁבְּתוֹת הַרְבֵּה, בְּהַ תְּלִיזִין כָּל שְׁמִירָתָן
דְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, דְּאֵתְקִרְיָאוּ שְׁבַתוֹת
הַרְבֵּה, וְשֻׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת
(שְׁמוֹת ל"א טו'), דָּא בַּת יְחִידָה, דְּאִיהִי שְׁמִירָה
לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּמָאן דְּמַחְלִיל
לָהּ לָאוּ אִיהוּ נְטִיר מְקוּדָשָׁא בְּרִידָה הוּא,
וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּאֵתְמַר בְּהַ (שְׁס ט"ז) מְחַלְלִיָּהּ
מוֹת יוֹמָת, מָאן דְּאֵעִיל בְּרֵשׁוֹת דִּילָהּ
שְׁפָחָה חֲלָלָה זֹנָה, דְּרֵשׁוֹת דִּילָהּ אִיהוּ
תְּחוּם שַׁבָּת, כְּגוּוֹנָא דְּתְּחוּם וּגְבוּל דְּיִמָּא,
דְּאֵתְמַר שְׁמִתִּי חוֹל גְּבוּל לֵים (ירמיהו ה כב),
וּמָאן נִיהוּ וְהִיָּה מְסַפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל
הֵים (הושע ב ט), וְלִית יָם אֶלָּא אֲוִרִיָּתָא.

כְּאֵלוּ חֲחִזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ

מָאן דְּאֵעֵבֵר עֲלָהּ כְּאֵלוּ חֲחִזִיר עֲלָמָא
לְתַהוּ וְבַהוּ, וּבְגִין דָּא קָרָא סְמִידָה לִיָּה,
וְהָאֲרִיץ הִיָּתָה תַּהוּ וְבַהוּ (בְּרֵאשִׁית א ב),

ט"ל מלאכות

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים, אֲלֵיךְ שְׁיִדְרָעִים בְּמַצְוָה
חֲמִישִׁית בְּמַלְתַּ בְּרֵאשִׁית - יִרְ"א שְׁב"ת,
אֲזַהְרָתוֹ שְׁלָא לְחַלְלַת אֶת בַּת הַמְּלָךְ בְּט"ל
מְלָאכּוֹת, שְׁהוּן אַרְבַּעִים מְלָאכּוֹת חֶסֶר אַחַת,
כְּנֻגָד אַרְבַּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶר אַחַת. הֲרְצוּעָה
לְהַלְקוֹת, הִיא שְׁפָחָה רְעָה, שְׁעֻטְגִז, כְּלוּלָה
מְשׁוֹר וְחִמּוֹר, שְׁאָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי שׁוֹר
וְחִמּוֹר. עַל כֹּל דְּבַר פְּשַׁע - עַל שׁוֹר עַל חִמּוֹר
- שְׁאִין מְלָקִין בְּשַׁבָּת, שְׁלָא שׁוֹלְטַת הַשְּׁפָחָה
הֲרַעָה עַל הָעוֹלָם. אוֹי לְמִי שְׁמַשְׁלִיט אוֹתָהּ
עַל הָעוֹלָם.

בַּת יְחִידָה

וּמְשׁוּם זֶה אֶת שְׁבַתוֹתֵי תְשֻׁמְרוּ - זֶה בַּת
יְחִידָה, שְׁהִיא שְׁמִירָה אַחַת לְשַׁבְּתוֹת הַרְבֵּה,
בְּהַ תְּלוּזִיִּים כָּל שְׁמִירָתָן שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
שְׁנִיקְרָאוּ שְׁבַתוֹת הַרְבֵּה. וְשֻׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשְּׁבַת - זֶה בַּת יְחִידָה, שְׁהִיא שְׁמִירָה
לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּמִי שְׁמַחְלִיל
אוֹתָהּ, אִינוּן שְׁמִירָה עַל יְדֵי הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ
הוּא, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁנִיקְרָא בְּהַ מְחַלְלִיָּהּ
מוֹת יוֹמָת. מִי שְׁמַכְנִיס בְּרֵשׁוֹת שְׁלָהּ שְׁפָחָה
חֲלָלָה זֹנָה, שְׁרֵשׁוֹת שְׁלָהּ הוּא תְּחוּם שַׁבָּת
כְּמוֹ שְׁתְּחוּם וּגְבוּל שֶׁל הֵים, שְׁנִיקְרָא שְׁמִתִּי
חוֹל גְּבוּל לֵים. וּמִי הוּא? וְהִיָּה מְסַפֵּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הֵים, וְאִין יָם אֶלָּא תוֹרָה.

כְּאֵלוּ חֲחִזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ

מִי שְׁעוֹבֵר עֲלֶיהָ כְּאֵלוּ חֲחִזִיר אֶת הָעוֹלָם
לְתַהוּ וְבַהוּ, וְלָכוּן הַפְּתוּב סְמוּךְ לָהּ וְהָאֲרִיץ
הִיָּתָה תַּהוּ וְבַהוּ, שְׁהוּא חוֹל לֵים. כְּמוֹ חֲלָלָה

שֶׁל שְׁלֹשֶׁת לְכָלֵב - מִי שֶׁמוֹצִיא אוֹתוֹ מִשְׁלֹשְׁאוֹתָיו, גּוֹרֵם כַּמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יִסּוּרִים שְׁנוּשָׁף אוֹתוֹ, וּבְגָלְלוֹ אָמַר דָּוִד הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי. וְזֶה סֵמָא"ל, שֶׁהוּא תַּפּוּס בְּקוֹלֵר מִצַּד שֶׁל אֵלוֹ שְׁקוֹשְׁרִים אוֹתוֹ בְּאוֹת שֶׁל תַּפְלִיּוֹ, וְרִצּוּעָה בְּקֶשֶׁר עַל זְרוּעוֹ, וְקִשּׁוֹר בְּשֵׁתִי רִצּוּעוֹת עַל קַרְנָיו, שֶׁהוּא שׂוֹר מוּעָד.

נגע צרעת

וּשְׂכִינָתָא שְׁבַת יַחֲדָה, היא רְשׁוּת שֶׁל יַחֲדוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא גְּבָהוּ עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ - יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְרַחְבּוֹ ד' יהו"ה. **עַנְיָג שְׁבַת בַּהּפּוֹכָ - נַגְע**. מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ וְלֹא מְקַיֵּם אוֹתוֹ, מִתְּהַפֵּךְ לוֹ לַנְּגַע צְרַעַת, שֶׁפָּחָה שְׂמִיחָרִיבָה בֵּיתוֹ, וְנִתְּץ אֶת הַבֵּית, אֶת אֵיבָרָיו וְאֶת עֲצָיו, וְזוֹהִי עֲנִיּוּת, שֶׁהִיא בְּמִקּוֹם שֶׁל נַגַּע צְרַעַת. חֲזוֹר בְּתוֹשׁוּבָה, וְטַהְרוּ הַכֶּהֱן - זֶה מִיכָא"ל כֹּהֵן גְּדוֹל מְמַנֵּה תַחַת יַד הַחֹסֵד.

עדות הנשמות

עַנְיָג הוא נְהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, שֶׁהוּא עֵדוֹן הַנְּשָׁמוֹת. ו' נְהַר שִׁיּוּצָא מֵעֵדֶן, מִבְּיַד י"ה, וְאִין עֵדוֹן אֶלָּא כְּתָר עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא מְפָלָא וּמְכֻסָּה, וּמְשׁוּם כֶּךָ נֶאֱמַר בְּעֵדוֹן, עִין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זולָתָהּ. לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, זֶה ה' תַּחְתּוֹנָה.

ענין לא תבערו אש

וּבְשֵׁבַת גִּיהֶנֶם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא הַמְּמַיֵּם שְׁלוֹ, בְּגִלְלָה זֶה צוּהָ לִישְׁרָאֵל לֹא תִּבְעְרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׁבַת, וְאִם אָדָם

דְּאִיהוּ חוֹל לִיּוֹם, כְּחוֹלִיא דְּשִׁלְשָׁלָאָה לְכַלְבָּא, מָאן דְּאִפִּיק לִיהַּ מִשְׁלֹשְׁלָאִיהַּ, גְּרַיִם כַּמָּה נְשׁוּכִין דְּיִסּוּרִין דְּנִשְׁיָד לִיהַּ, וּבְגִינִיהַּ אָמַר דָּוִד הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי (תהלים כב כא), וְדָא סֵמָא"ל דְּאִיהוּ תַּפּוּס בְּקוֹלֵר, מִסְמָרָא דְּאֵלִין דְּקִשְׁרִין לִיהַּ בְּאוֹת דְּתַפְלִיּוֹן, וְרִצּוּעָה בְּקֶשֶׁר עַל דְּרוּעִיהַּ, וְקִשּׁוֹר בְּתַרְוִין רִצּוּעִין עַל קַרְנָיו, דְּאִיהוּ שׂוֹר מוּעָד.

נגע צרעת

וּשְׂכִינָתָא שְׁבַת יַחֲדָה, אִיהִי רְשׁוּת דְּיַחְדוּדָא דְּעֵלְמָא, דְּאִיהוּ גְּבָהוּ עֶשֶׂר אֲתוּוֹן דְּשֵׁמָא מְפָרֵשׁ יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְרַחְבּוֹ ד' יהו"ה, **עַנְיָג שְׁבַת בַּהּפּוֹכָ נַגְע**, מָאן דְּאִית לִיהַּ וְלֹא מְקַיֵּם לִיהַּ, אֲתַתְּפֵךְ לִיהַּ לַנְּגַע צְרַעַת, שֶׁפָּחָה דְּחִרִּיבַת בֵּיתִיהַּ, וְנִתְּץ אֶת הַבֵּית אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֲצָיו (ויקרא יד סח), וְדָא הוּא עֲנִיּוּתָא, דְּאִיהוּ בְּאֲתַר דְּנַגַּע צְרַעַת, חֲזוֹר בְּתוֹיבְתָא וְטַהְרוּ הַכֶּהֱן, דָּא מִיכָא"ל כֹּהֵן גְּדוֹל, מְמַנֵּה תַחַת יַד הַחֹסֵד.

עדות הנשמות

עַנְיָג אִיהוּ נְהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, דְּאִיהוּ עֵדוֹן נְשָׁמַתִּין, ו' נְהַר דְּנִפִּיק מֵעֵדֶן, מִבְּיַד י"ה, וְלִית עֵדֶן אֶלָּא כְּתָר עֲלִיּוֹן, דְּאִיהוּ מוּפְלָא וּמְכֻסָּה, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּעֵדֶן עִין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זולָתָהּ (ישעיה סד ג), לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן (בראשית ב ו) דָּא ה' תַּתְּמָה.

ענין לא תבערו אש

וּבְשֵׁבַת גִּיהֶנֶם לֹא שׁוֹלֵט בְּעֵלְמָא, וְלֹא מְמַנֵּה דִילִיָּהּ, בְּגִין דָּא מְנִי לִישְׁרָאֵל לֹא תִּבְעְרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם

מבעיר בשבת, אומר הקדוש ברוך הוא, אני הייתי מכבה את האש שלא תשרף, ואתם מבעירים אותה? אתם תשרפו בגיהנום, בגלל זה לא תבערו אש בכל מושבותיכם, ואפלו בגוף, ומה הוא הגיהנום בגוף? הכבד שבו המרה, שהוא גיהנום, סם המוות, סם של אל אחר, חרב של מלאך המוות, ועליו נאמר ואחריתה מרה כלענה, חדה כחרב פיות.

השבת (שמות לה ג), ואי בר נש אוקיד בשבת, אמר קודשא בריך הוא, אנא הויתי מכבה לגורא דלא אוקיד, ואתון מוקדין ליה, אתון תתוקדון בגיהנום, בגין דא לא תבערו אש בכל מושבותיכם, ואפילו בגופא, ומאי ניהו גיהנום בגופא, כבד דביה מרה דאיהו גיהנום, סם המוות, סם דאל אחר, חרבא דמלאך המוות, ועליה אתמר (משלי ה ד) ואחריתה מרה כלענה, חדה כחרב פיות.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד קסב

ט

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ונבאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו. - הלואי שזנפה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד, לקבל את אור פני מלך המשיח, במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה, שיקויים בנו נבואת הרשב"י, "זכאה דרא דהאי אתגלויא ביה, ובסגולתו" וקראתם דרור", ותחזינה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, בעז והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל-חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלפינו, אמן כן יהי רצון.

סוף ספר 'ערכה של שעה'

קוֹנְטָרַס שְׂמִיחַת הַזֹּהֵר

וְהוּא חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים וְהוֹסֵפוֹת לְעֶרְבָה שֶׁל שָׁנָה

**בוּ יבָאָר חֲשִׁיבוֹת כָּל שָׁנִיָּה וּשְׁנִיָּה בַחַיִּים שֶׁל הַיְהוּדִי, וְכִמָּה שְׂמִיחָה וְאֲשֶׁר
וְעֵשֶׂר יֵשׁ לְגוֹרְסֵי וְלוֹמְדֵי הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ, וְאַתֶּם הַמְּשִׁיחַ יִשְׂמַח וְיִרְקַד**

בְּדָקָה אַחַת נֶאֱמְרוֹת כְּמֵאֲתִים מְלִים

אָמַר הַחֶפֶץ חַיִּים, "בְּדָקָה אַחַת נֶאֱמְרוֹת כְּמֵאֲתִים מְלִים! בְּשָׁעָה, כְּתֵרִיסָר אֶלֶף. וְלִמּוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כּוֹלָם יוֹצֵא שְׂכָל דְּבוּר תּוֹרָה נִכְפָּל ב 613, עֵתָה כָּל שָׁעָה שְׁנֵה עֶרֶף לְיוֹתֵר מִשְׁבַּע מְלִיוֹן מְצוּוֹת, [7,356,000] בְּשַׁעוֹר תּוֹרָה אֶחָד שָׁבוּ 'שׁוֹמַע כְּעוֹנָה'...". וְאִם בְּשַׁעֲתֵיכֶם, הֲרֵי הַחֲשָׁבוֹן עוֹלָה לְכַדִּי אַרְבַּע עֶשְׂרֵה מְלִיוֹן. אַרְבַּע שָׁעוֹת, עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה מְלִיוֹן.

שְׁבַשְׁנִיָּה אַחַת בְּלִבְד זֹכִים לְכֶ-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה

וְהַ"בֵּן אִישׁ חַי" כְּתֵב בְּשֵׁם הַמִּקְבָּלִים, שְׂשֹׁכֵר לְמוּד הַתּוֹרָה בְּשָׁבֶת פִּי אֶלֶף מִיּוֹם חוּל. הוּי אָמַר, שְׂדָקָה אַחַת שֶׁל לְמוּד בְּשָׁבֶת, אִמְרָה עַל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ בְּשִׁלְחַן הַשָּׁבֶת, שְׂכָרָה כְּלִמּוּד רְצוּף שֶׁל שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה וְחֲצִי שָׁעוֹת בְּיוֹם חוּל, וְשׁוֹת עֶרֶף לְמֵאָה עֶשְׂרִים וְשִׁתִּים וְחֲצִי מְלִיוֹן מְצוּוֹת! - וְצָרִיף לְהוֹסִיף בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבִפְרָט תּוֹרַת הַרְשָׁב"י בְּלִמּוּד זֵהר הַקְּדוּשׁ, שְׁבַשְׁנִיָּה אַחַת בְּלִבְד זֹכִים לְכֶ-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה [הַבִּיאָוֹר: מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה לְחֶלֶק לְשָׁשִׁים, שְׁוֹה 1,666,666, כְּלוֹמֵר מְלִיוֹן וּשְׁנֵי שְׁלִישׁ, לְחֶלֶק לְשָׁשִׁים שְׁנִיוֹת, שְׁוֹה בְּשָׁנִיָּה אַחַת 27,777.777, כְּלוֹמֵר כְּעֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה אֶלֶף שָׁנָה תּוֹרָה, בְּנוֹסָף כָּל מִיָּלָה תּוֹרָה נִכְפָּל בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וּבְשָׁנִיָּה אַחַת אֲפֶשֶׁר לִזְמֹר שְׁלֹשׁ מְלִים תּוֹרָה, לְפִיכֶף יוֹצֵא כְּחֲמִשִּׁים מְלִיוֹן מְצוּוֹת בְּשָׁנִיָּה אַחַת].

הַמְּשִׁחַ בְּעִמּוּד קַעֵב

זֶהַר הַשִּׁבְת

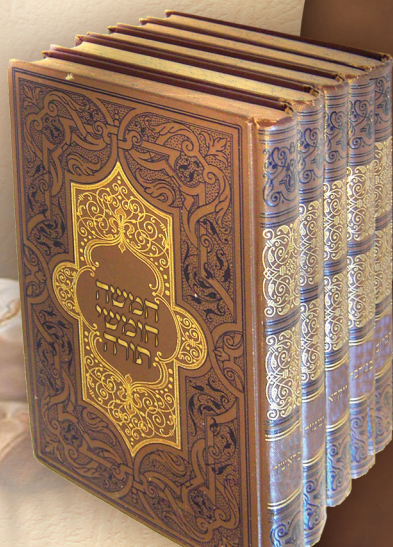
פֶּרֶק כ'

פְּרָשִׁיּוֹת

תְּצִוָּה - כִּי תֵצֵא

אֲסוּר עֲצָבוֹת בְּשִׁבְת, וְצָרִיךְ
לְקַבֵּל אֶת הַמַּלְאָכִים בְּהֶאֱרַת
פָּנִים לְכְבוֹד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה

פֿרֶק נ'

אָסור העֶצֶב וְקִבְלֵת הַמִּלְאָכִים..... קעא
 רְעֵת הַעֶצֶב וְהַכַּעַס בְּשַׁבָּת..... קעא
 רְעֵת הַעֶצֶב וְהַכַּעַס בְּשַׁבָּת..... קעא

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

אסור העצב וקבלת המלאכים
וְצָרִיד דְּלֵא יתער (נ"א לאתערא) עציבו
 וקטטה מסמרא דטחול, אלא דתהא לב
 נטיר מפלהו, דאיהו שבת שמור, ומוחא
 זכור, וצריד לקבלא אושפיזין דאינון
 מלאכין, עולימן דנשמה יתירה דאיהי
 שכינתא עלאה, ונפש יתירה דאיהי
 שכינתא תתאה, ואושפיזין דנחתין עמה.

אסור העצב וקבלת המלאכים
וְצָרִיד דְּלֵא יעיר (לעורר) עצב וקטטה מצד
 הטחול, אלא שיהיה הלב שמור מכלם,
 שהוא שבת שמור, והמח זכור, וצריד
 לקבל אורחים שהם מלאכים, העלמים של
 הנשמה היתרה, שהיא השכינה העליונה
 ונפש יתרה, שהיא השכינה התחתונה,
 והאורחים שיורדים עמה.

(תיקוני זהר פ"ה, א)

בני ישראל אינון תריין בליין נצח ויהוד,
 בני ישראל סבא עמודא דאמצעייתא,
 תלת שביעי שביעי שביעי אליון תלת
 אבהו, ענג שבת ונ"ה יוצא מעדן
 להשקות את הג' (בראשית ב'י), ונהר, אית
 נהר ואית נהר, אית נהר דאתקרי נהר
 פלגיו, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים,
 עדן עלאה עליה אתמר (ישעיה א' טו) עין
 לא ראתה אלהים זולתך, האי נהר
 איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א',
 ואעבר בין אבא ואימא, ואזיל חמש
 מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן
 אשקי לגנתא דאיהי שכינתא תתאה.

בני ישראל הם שתי כליות - נצח ויהוד,
 בני ישראל סבא - העמוד האמצעי, שלש
 שביעי שביעי שביעי אלו שלשת האבות,
 ענג שבת ונ"ה יוצא מעדן להשקות
 את הג'. ונהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר
 שנקרא נהר פלגיו, ויש נהר שנקרא נחל
 קדומים, על העדן העליון נאמר עין לא
 ראתה אלהים זולתך, הנהר הזה הוא ו',
 שיוצא מהעדן העליון שהוא א', ועובר בין
 האבא והאימא והולך חמש מאות שנה,
 ומגיע עד צדיק שביעי, ומשם משקה את
 הגן, שהיא השכינה התחתונה.

רעת העצב והכעס בשבת
אשרי הוא מי ששומר דירה לשבת, שהוא
 הלב, שלא מתקרב לשם עצב הטחול וכעס
 המרה שהיא אש הגיהנם, שעליה נאמר לא
 תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת,
 וכך הוא ודאי, שכל מי שכועס כאלו מדליק
 אש של הגיהנם. ארבעים מלאכות חסר
 אחת, הן כנגד ארבעים מלקיות חסר אחת
 בשבת, והם עשרה שלקה אדם, ועשרה
 לחוה, ועשרה לנחש, ותשעה לאדמה,

רעת העצב והכעס בשבת
זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת
 דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן
 עציבו דטחול, וכעס דמרה דאיהו נורא
 דגיהנם, דעלה אתמר (שמות לה א) לא
 תבערו אש בכל מושבותיכם ביום
 השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס
 כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים
 מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים
 מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה

וְלָכֹו אָמְרוּ בְעֵלֵי הַמִּשְׁנָה אִין לֹוֹקִין בְּשַׁבָּת,
שְׂאֵלוּ הַמְּלָאכֹוֹת הֵם נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל
כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת.

דְּלָקָה אָדָם וְעִשְׂרָה לְחֹוָה וְעִשְׂרָה לְנַחֵשׁ
וְתִשְׁעָה לְאַרְעָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִרֵי
מִתְנִיתִין אִין לֹוֹקִין בְּשַׁבָּת, דְּאֵלִין
מְלָאכֹוֹת אֵינִין חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל
מְלָקִיּוֹת.

הַמְשַׁךְ "שְׂמַחַת הַזֹּהָר" מֵעֵמוּד קֶסֶח

מֵאָה וְחֲמִשׁ מִלְּיוֹן מֵאָה עֶשְׂרִים אֶלֶף מִלִּים תּוֹרָה

צֵא וְחִשֵּׁב מַה שְּׂאָמַר הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים, שְׁעַל מִצְוָה בְּשְׂמַחָה מְקַבְּלִים פִּי אֶלֶף,
וְתִשְׁמַח רַק מִכֶּךָ, וְעוֹד דְּבָרֵי הַכֶּסֶף מְלֶךְ שְׁשַׁעָה לִימוּד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּשֵׁנָה,
בְּנוֹדָאֵי כָל הַשַּׁבָּת תִּלְמַד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ כְּדֵי לְהַכְרִיעַ אֶת הַכֶּף לְטוֹבָה, שְׁכָל שַׁעָה יַעֲלֶה
לְמִלְּיוֹן שְׁנָה תּוֹרָה, וּבְנוֹדָאֵי הַיֵּצֵר לֹא יִתֵּן לָךְ מְנוּחָה, וְאַזְ תִּתְגַּבֵּר עֲלִיו, וְתוֹסִיף בְּזֶה
עוֹד כְּפוֹל מֵאָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב בְּאַבּוֹת דְּרַבִּי נֵתָן, וְיִהְיֶה לָךְ מִלְּיוֹן שְׁנָה תּוֹרָה, רַק רְגַע,
הָרִי בְּכָל דְּקָה אוֹמְרִים מֵאֲתִים מִלִּים תּוֹרָה, כְּפוֹל 60 דְּקוֹת, זֶה 12,000 מִלִּים תּוֹרָה
בְּשַׁעָה, שְׂמוֹכְפָלוֹת בְּאֶלֶף, וְעוֹד פְּעַם בְּאֶלֶף, וְעוֹד פְּעַם בְּמֵאָה, וְהַכֵּל בְּעֶרְךָ שֶׁל שְׁנָה,
רְגַע, בּוֹאוּ חֲשֻׁבוֹן: כְּמָה שְׁעוֹת יֵשׁ בְּשְׁנָה? נְכַפִּיל 24 שְׁעוֹת בְּיוֹם כְּפוֹל 365 יוֹם בְּשְׁנָה,
שְׁוֹנָה 8,760 שְׁעוֹת כְּפוֹל 12,000 מִלִּים תּוֹרָה שְׁיֵשׁ בְּכָל שַׁעָה, שְׁוֹנָה מֵאָה וְחֲמִשׁ מִלְּיוֹן
מֵאָה עֶשְׂרִים אֶלֶף מִלִּים תּוֹרָה (105,120,000), וְכָל מִילָה תּוֹרָה מְכַפֶּלֶת בְּ - 613 כִּי תִלְמוּד
תּוֹרָה כְּנֶגֶד כּוֹלָם, וְהַחֲשׁוֹן הוּא: 105,120,000 כְּפוֹל 613 שְׁוֹנָה 64,438,560,000
[כְּשִׁישִׁים וְאַרְבַּע וְחֲצֵי מִלְּיָאָרְד מִצְוֹת], וְזֶה רַק בְּשַׁעָה לִימוּד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ בְּיוֹם חוּל.

תְּקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד

וְזֶה עוֹד לִפְנֵי הַמֵּאָה מִלְּיוֹן שְׂהַכְּפִלְנוּ, כְּלוֹמַר, כְּפוֹל אֶלֶף בְּשַׁבָּת, וְעוֹד כְּפוֹל אֶלֶף
בְּשְׂמַחָה, וּבְהַתְּגַבְּרוֹת עַל הַצַּעַר עוֹד כְּפוֹל מֵאָה, עוֹד לֹא גְמַרְנוּ!!! חֲשֵׁב עוֹד רְגַע! אִם
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלָךְ תִּלְמַד בְּמַנְיִין, שׁוֹב יְכַפֵּל בְּאֶלֶף, כִּי כָל מַה שְׁנוֹתְנִים מִשְׂמִים נוֹתְנִים
בְּאֶלֶף (זֹהָר פְּרֻשֵׁת וַיֵּצֵא), וְהָרִי הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּמַנְיִין, וְאִם אֲתָה תֵּאָרְגֵן אֶת הַשִּׁיעוֹר, הָרִי
כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד תְּקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר!!!

הַמְשַׁךְ בַּעֲמוּד קָר

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָק כ"א

פְּרָשִׁיּוֹת

כִּי תֵשָׂא - כִּי תֵבֵא

הַשַּׁבָּת אֹת כְּמוֹ שֶׁהִמְלִיחַ
אֹת, וּמְקוֹר הַבְּרָכָה הִיא
הַשַּׁבָּת שֶׁנִּתְּנָה רַק לְיִשְׂרָאֵל

פֶּרֶק כ"א

שׁוֹר אוֹ כָּשֶׁב אוֹ עַז כִּי יוֹלֵד קעה
 מִלָּה קעה
 בְּדַמְיָךְ חַיִּי קעה
 שָׁבֶת הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה קעו
 סִדּוֹר הַשְּׁלֶחָן בְּלַחֲמִים וּמַזּוֹנוֹת קעו
 לָוּ עָלַי וְאֲנִי פּוֹרֵעַ קעו
 כָּל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ קעז
 וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי קעז
 קִדְשַׁת הַרְשָׁב"י קעז
 מְסִירַת הַשָּׁבֶת לְעַם יִשְׂרָאֵל קעח
 יְמֵי הַחֹל מִתְבָּרְכִים מֵהַשָּׁבֶת קעח
 אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָה קעח

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שָׁבֶת:

- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרֵאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [יז-כז] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

שור או כֶּשֶׁב או עז כי יוֹלֵד (ח"ג צ"א, ב)

אָבֵל בְּהֵמָה דְּאֵתְלִידָתָא, בְּהֵימָא שְׁעֵתָא דְּאֵתְלִידָתָא, הֵהוּא חֵילָא דְּאֵתְלִידָתָא, אֵית לָהּ בְּהֵימָא שְׁעֵתָא דְּאֵתְלִידָתָא, וְאֵתְמַנָּא עֲלֵיהּ. וּבְגִין כֶּד כְּתִיב, שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֵז כִּי יוֹלֵד. עֲגָל אוֹ טֹלָה, אוֹ שְׁעִיר אוֹ גְּדִי לֹא אֵתְמַר, אֲלֵא שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֵז, הֵהוּא דְּאֵתְלִידָתָא לִיָּה לְסוּפָא, אֵית לִיהּ בְּשֵׁעֵתָא דְּאֵתְלִידָתָא. וְהִיא שְׁבַע יָמִים תַּחַת אִמּוֹ, בְּגִין לְאֵתְיִשְׁבָּא בֵיהּ הֵהוּא חֵילָא וְאֵתְקִיָּים בֵיהּ. וּבְמַה יִּתְקִיָּים בֵיהּ. כִּד יִשְׂרָי עֲלֵיהּ שְׁבַע חֹד, וְאֵי לֹא, לֹא יִתְקִיָּים. (ועוד דְּאֵתְיִיבֵשׁ מִזְהַמָּא דְּאֵתְמִיָּה) וְלְבַתֵּר דְּיִתְקִיָּים בֵיהּ הֵהוּא חֵילָא, כְּתִיב יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לִי, בְּקִיּוּמָא דְּשַׁבַּת חֹד, דְּאֵעֵבֵר עֲלֵיהּ.

שור או כֶּשֶׁב או עז כי יוֹלֵד, אָבֵל בְּהֵמָה שְׁנוּלְדָה, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנוּלְדָה, אוֹתוֹ כַּח שְׁיֵשׁ לָהּ בְּסוּפָה יֵשׁ לָהּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנוּלְדָה, וְהֵתְמַנָּה עֲלֵיהּ. וּמִשׁוּם כֶּד כְּתוּב, שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֵז כִּי יוֹלֵד. עֲגָל אוֹ טֹלָה אוֹ שְׁעִיר אוֹ גְּדִי לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֵז. אוֹתוֹ שְׁיֵשׁ לוֹ לְסוּף - יֵשׁ לוֹ בְּשֵׁעָה שְׁנוּלְדָה.

וְהִיא שְׁבַע יָמִים תַּחַת אִמּוֹ, כְּדִי לִישֵׁב בּוֹ אוֹתוֹ כַּח וּמִתְקִיָּים בּוֹ. וּבְמַה יִּתְקִיָּים בּוֹ? כְּשֵׁתְשָׂרָה עֲלֵיו שְׁבַת אַחַת, וְאִם לֹא - לֹא יִתְקִיָּים. (ועוד, שְׁיִתְיַבֵּשׁ מִזְהַמָּת אִמּוֹ) וְאַחַר שְׁיִתְקִיָּים בּוֹ אוֹתוֹ הַכֵּת, כְּתוּב יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לָהּ, בְּקִיָּים שֶׁל שְׁבַת אַחַת שְׁעֵבֵרָה עֲלָיו.

מִלָּה

וּבֶן אָדָם, בְּקִיָּים שֶׁל שְׁבַת אַחַת מִתְקִיָּים בּוֹ הֵתְעוֹרְרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הֵזָה וְהַכַּח שְׁלוֹ. אַחַר שְׁנַמּוּל, מִתְעוֹרְרָת עֲלָיו הֵתְעוֹרְרוֹת שֶׁל רוּחַ עֲלִיוֹנָה, וּכְנֻסָת יִשְׂרָאֵל עוֹבְרָת עֲלָיו וְרוֹאָה אוֹתוֹ בְּרִשְׁם קְדוּשׁ, וּמִתְעוֹרְרָת עֲלָיו וְשׁוֹרָה עֲלָיו הָרוּחַ שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם קְדוּשׁ, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (יחזקאל טו) וְאֵעֵבֵר עֲלֵיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסָסָת בְּדַמְיָךָ וְגו'. בְּדַמְיָךָ - בְּשָׁנִים.

בְּדַמְיָךָ חִי

וְאֵם תֵּאמַר, שֵׁם כְּשֵׁיִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, שְׁהִיוּ מִצְוֵי בִינְיָהֶם דָּם פְּסַח וְדָם מִלָּה, אֲזִי כְּתוּב בְּדַמְיָךָ חִי, כָּאֵן מַה זֶה בְּדַמְיָךָ? אֲלֵא שְׁנַיִם - אַחַד שֶׁל מִלָּה וְאַחַד שֶׁל פְּרִיעָה. אַחַד שֶׁל מִלָּה שֶׁל כְּנֻסָת יִשְׂרָאֵל, וְאַחַד שֶׁל פְּרִיעָה בְּצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. וְאֵלּוֹ שְׁנַיִ דְּמִים

מִלָּה

וּבֶן נֶשׁ, בְּקִיּוּמָא דְּשַׁבַּת חֹד, אֵתְקִיָּים בֵיהּ אֵתְעֵרוּתָא דְּהֵאֵי עֲלֵמָא, וְחֵילָא דִּילִיהּ. כְּתִר דְּאֵתְגוֹר, אֵתְעֵר עֲלֵיהּ אֵתְעֵרוּתָא דְּרוּחָא עֲלָהּ, וּכְנֻסָת יִשְׂרָאֵל אֵעֵבֵר עֲלֵיהּ, וְהִמָּאת לִיהּ, בְּרִשְׁמֵי קְדִישָׁא, וְאֵתְעֵרָת עֲלֵיהּ, וְשְׂרִיא עֲלֵיהּ רוּחָא דְּהֵהוּא עֲלֵמָא קְדִישָׁא, כְּמָה דְּאֵתְ אֵמַר, (יחזקאל טו) וְאֵעֵבֹר עֲלֵיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסָסָת בְּדַמְיָךָ וְגו'. בְּדַמְיָךָ: בְּתִרִי.

בְּדַמְיָךָ חִי

וְאֵי תִימָא, הָתָם כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, דְּשְׂכִיחַ בִּינְיָהוּ דָם פְּסַח וְדָם מִלָּה, כְּדִין כְּתִיב בְּדַמְיָךָ חִי, הִכָּא מֵאֵי בְּדַמְיָךָ. אֲלֵא תִרִין, חֹד דְּמִלָּה, וְחֹד דְּפְרִיעָה. חֹד דְּגוֹרֵרו, דְּכְנֻסָת יִשְׂרָאֵל. וְחֹד דְּפְרִיעָה, בְּצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. וְאֵלּוֹן תִּרִין דְּמִין דְּכֹר נֶשׁ קֵאִים בְּגִינְיָהוּ

בְּקִיּוּמָא דְעֲלָמָא דְאַתִּי, הָדָא הוּא דְכַתִּיב
בְּדַמִּידְךָ חַיִּי.

שְׂאָדָם עוֹמֵד בְּשַׁבְּלָם בְּקִיּוּם שְׁל הָעוֹלָם
הַבָּא. זֶהוּ שְׂכָתוּב בְּדַמִּיָּךְ חַיִּי.

שַׁבָּת הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה (ח"ב פ"ח, א)
זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. (שְׁמוֹת כ)
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּתִיב (שְׁמוֹת כ) וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְכִתִּיב בְּמִן (שְׁמוֹת
טו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ. כִּיּוֹן דְּלֹא מְשַׁתְּכַח
בֵּיהּ מְזוּנֵי, מַה בְּרַכְתָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ.
אֲלֵא הֲכִי תֵּאֵנָא, כָּל בְּרַכְּאָן דְּלַעֲלֵא
וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִינֵי. וְתֵאֵנָא,
אֲמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה,
מְשׁוּם דְּהוּא יוֹמָא, מִתְּבַרְכְּאָן מִיְּנִיהּ
כָּל שִׁיתָא יוֹמֵי עֲלֵאִין, וְכָל חַד וְחַד יִהִיב
מְזוּנִיהּ לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹ, מַהֲהִיא
בְּרָכָה דְּמִתְּבַרְכְּאָן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה.

שַׁבָּת הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,
כְּתוּב (שם א) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וְכָתוּב בְּמִן (שְׁמוֹת טו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ. כִּיּוֹן שְׁלֹא
נִמְצָא בּוֹ מְזוּנוֹת, אִיזוּ בְּרָכָה נִמְצָאת בּוֹ?
אֲלֵא כֹּף שְׁנִינּוּ, כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁלַמְעֵלָה
וְשְׁלַמְטָה תְּלוּיוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְשְׁנִינּוּ,
לָמָּה לֹא נִמְצָא מִן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי? מְשׁוּם
שְׁמֵאוֹתוֹ יוֹם מִתְּבַרְכִּים כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
הָעֲלִיּוֹנִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד גּוֹתֵן מְזוּנוֹ לְמַטָּה,
כָּל אֶחָד בְּיוֹמוֹ, מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שְׁמִתְּבַרְכִּים
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

סְדוּר הַשְּׁלַחֵן בְּלַחְמִים וּמְזוּנוֹת
וּבְגִינֵי כֹּף, מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדַרְגָּא
דְּמַהִימְנוּתָא, בְּעֵי לְסַדְרָא פְתוּרָא,
וְלֹא תִקְנָא סְעוּדָתָא בְּלִילִיא דְּשַׁבְתָּא,
בְּגִין דִּיתְבַּרְךְ פְתוּרִיָּה, כָּל אֵינּוֹן שִׁיתָא
יוֹמִין, דְּהָא כְּהוּא זְמָנָא, אֲזוּדְמֵן בְּרָכָה,
לְאַתְּבַרְכָּא כָּל שִׁיתָא יוֹמִין דְּשַׁבְתָּא,
וּבְרַכְתָּא לֹא אֲשַׁתְּכַח בְּפְתוּרָא רִיקְנִיא.
וְעַל כֵּן, בְּעֵי לְסַדְרָא פְתוּרִיָּה בְּלִילִיא
דְּשַׁבְתָּא, בְּנַהֲמֵי וּבְמְזוּנֵי.

סְדוּר הַשְּׁלַחֵן בְּלַחְמִים וּמְזוּנוֹת
וּמְשׁוּם כֹּף, מִי שְׁהוּא בְּדַרְגַת הָאֲמוּנָה, צְרִיף
לְסַדְרֵי שְׁלַחֵן וְלַתְּקוּן סְעוּדָה בְּלִיל שַׁבָּת כְּדִי
שִׁיתְבַּרְךָ שְׁלַחֵנוּ כָּל אוֹתָם שֵׁשֶׁת יָמִים, שְׁהִרִי
בְּאוֹתוֹ זְמַן מְזַדְּמֵנַת הַבְּרָכָה לְהַתְּבַרְךָ כָּל
שֵׁשֶׁת יָמֵי הַשַּׁבָּת, וְהַבְּרָכָה לֹא נִמְצָאת
בְּשְׁלַחֵן רִיק, וְעַל כֵּן צְרִיף לְסַדְרֵי שְׁלַחֵנוּ
בְּעֵרֵב שַׁבָּת בְּלַחְמִים וּמְזוּנוֹת.

לוֹו עֲלֵי וְאַנִּי פּוֹרַע (תִּיקוּנֵי זַהר ל"ח, ב)
וּבְשַׁבָּת בְּגִין דְּלֹא תֵּהֵא כְּנוּעֵל דְּלַת
בְּפִנֵי לוֹוִין, דְּאַתְמַר בְּהוּ לוֹו
עֲלֵי וְאַנִּי פּוֹרַע, אִיהִי פְתִיחָא לְגַבְיֵיהוּ
דְּאֵינּוֹן גְּשֻׁמְתִין יְתִירִין.

לוֹו עֲלֵי וְאַנִּי פּוֹרַע
וּבְשַׁבָּת כְּדִי שְׁלֹא תֵּהֵא כְּנוּעֵל דְּלַת בְּפִנֵי
לוֹוִים, שְׁנֵאֲמַר בְּהֵם לוֹו עֲלֵי וְאַנִּי פּוֹרַע,
הִיא פְתוּחָה אֲלֵיהֶם, שְׁהֵם נִשְׁמוֹת יְתִירוֹת.

כל המוסיף מוסיפים לו
ובאלוין דלא מלווין לה ולא אוסיפין
 לשבתות ולמים טובים, איהי
 סתימא להון, ובגין דא כל המוסיף
 מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא
 יתירא, ואיהי תוספת ריחא דקרושה,
 וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה
 יתירה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם
 אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר
 בממונא אסתלק מניה, ואשתאר עני
 יבש, כמה דאיהו מנע מלעילא נשמתא
 יתירה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר
 יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי
 אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה כנגד
 מדה, וכל מאן דאוסף בשבת, אז וכנגה
 זרועיה תצמיח (ישעיהו סא יא). אוף הכי נמי
 אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה
 דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתירות
 דזרעין מניה, ויחדון לון לישראל לתתא
 מזיו כבודה.

ויברך אלהים את יום השביעי (ח"ג קמ"ה, א)
אמר ליה, ואף כל אינון דלבר, דכתיב,
 (ישעיהו סו) והיה מדי חדש בחדשו
 ומדי שבת בשבתו וגו'. אי אלין אתיין,
 כל שכן צדיקיא. מדי חדש בחדשו, למה.
 משום דמתעטר אבהתא רתיכא קדישא.
 ומדי שבת בשבתו, דמתעטר שביעאה
 דכל אינון שיתא יומין, דכתיב, (בראשית ב)
 ויברך אלהים את יום השביעי וגו'.

כל המוסיף מוסיפים לו
ובאלו שלא מלוין אותה ולא מוסיפים
 לשבתות ולמים טובים, היא סתומה
 להם, ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו,
 וזו תוספת נשמה יתרה, והיא תוספת של
 ריח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה
 נשמה יתרה, ונשאָר עני, ואם הוא חכם,
 חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר
 בממון, מסתלק ממנו ונשאָר עני יבש, כמו
 שהיא מוגע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא
 נשמת כל חי, ונשאָר יום השבת עני ושכינה
 יבשה, כך נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה
 כנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכנגה
 זרועיה תצמיח. אף כך גם אצמיח הטובה
 שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן
 נשמות יתרות שאורעים ממנו, וישמחו את
 ישראל למטה מזיו כבודה.

ויברך אלהים את יום השביעי
אמר לו, ואף כל אותם שבחוץ, שכתוב
 (ישעיהו סו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי
 שבת בשבתו וגו'. אם אלו באים, כל שכן
 הצדיקים. מדי חדש בחדשו למה? משום
 שהאבות מתעטרים מרכבה קדושה. ומדי
 שבת בשבתו, שמתעטר שביעי של כל
 אלו ששנת הימים, שכתוב (בראשית ב) ויברך ה'
 אלהים את יום השביעי וגו'.

קדשת הרשב"י

ואנת הוא רבי שמעון, שביעאה
 דשיתא, תהא מתעטר ומתקדש
 יתיר מבלא. ותלת עדונין דמשתבחין

קדשת הרשב"י

ואתה הוא, רבי שמעון, שביעי של הששה,
 תהיה מתעטר ומתקדש יותר מהכל.
 ושלשה עדונים שנמצאים בשביעי עתידים

הַחֲבָרִים, אֵלּוּ הַצְּדִיקִים, לְהַתְעַדוּ בַּגְּלָלָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְכַתּוּב (ישעיה נח) וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד. מִי הוּא קְדוֹשׁ ה' זֶה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שֶׁנִּקְרָא מְכַבֵּד בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מְסִירַת הַשַּׁבָּת לַעַם יִשְׂרָאֵל
פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק אַחֲרָיו וְאָמַר, וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. לָמָּה כָּנַס אוֹתָם? כִּדֵּי לְמַסֹּר לָהֶם אֶת הַשַּׁבָּת כַּמִּקְדָּם, שֶׁהָרִי בְּרָאוּשׁוֹנָה טָרָם שְׁעָשׂוּ: יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֵגֶל, מָסַר לָהֶם אֶת הַשַּׁבָּת, וְזֶהוּ שְׁלֹא שָׁמְרוּ אוֹתָם הָעָרֶב רַב. כִּינּוּ שְׁשָׁמְעוּ בֵּינֵינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמְרוּ: וְאֵנּוּ נִמְנָע מִמָּנוּ הַדָּבָר הַזֶּה?! מִיָּד - (שְׁמוֹת לב) וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֹן וְגו', וְנִמְשְׁכוּ רַבִּים אַחֲרֵיהֶם. אַחַר שְׁמִתוֹ אוֹתָם שְׁמִתוֹ, כָּנַס מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבַדָּם, וְנָתַן לָהֶם שַׁבָּת כַּמִּקְדָּם. זֶהוּ שֶׁכַּתּוּב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וְגו'.

מִי הַחֹל מִתְבַּרְכִּים מֵהַשַּׁבָּת
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמָּנוּ עַד בְּקָר. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִתְבַּרְךְ הָעוֹלָם מֵאוֹתוֹ יוֹם הָעֵלְיוֹן, שֶׁהָרִי כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מִתְבַּרְכִּים מִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְכָל יוֹם גוֹתֵן מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁקֶבֶל מֵאוֹתוֹ יוֹם שְׁלוֹ.

אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמָּנוּ עַד בְּקָר
וְעַל זֶה אָמַר מֹשֶׁה, אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמָּנוּ עַד בְּקָר. מֵהַטַּעַם? כִּדֵּי שְׁלֹא יִתֵּן וְלֹא יִלְוֶה יוֹם זֶה לְחֲבָרוֹ, אֶלָּא כָּל אֶחָד וְאֶחָד שׁוֹלֵט לְבַדּוֹ בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁלוֹ, שֶׁהָרִי לֹא שׁוֹלֵט יוֹם בְּיוֹם שֶׁל חֲבָרוֹ.

בְּשִׁבְעָאָה, זְמִינֵן חֲבָרִיא אֵלִין צְדִיקִיא לְאִתְעַדְנָא בְּגִינְךָ לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְכַתִּיב (ישעיה נח) וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקְדוֹשׁ יי מְכַבֵּד. מֵאֵן הוּא קְדוֹשׁ יי. דָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּאִקְרִי מְכַבֵּד בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

מְסִירַת הַשַּׁבָּת לַעַם יִשְׂרָאֵל (ח"ב ר"ג, א)
פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק אַבְתְּרִיה וְאָמַר, (שְׁמוֹת לה) וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. אָמַאי כְּנִישׁ לוֹן. בְּגִין לְמַמְסַר לוֹן שַׁבָּת כַּמִּלְקַדְמִין, דְּהָא בְּקַדְמִיתָא עַד לֹא עָבְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַת עֲגָלָא, מָסַר לוֹן אֶת הַשַּׁבָּת. וְדָא אִיהוּ דְלֹא נָטְרוּ אִינוּן עָרֶב רַב. כִּינּוּ דְשָׁמְעוּ בֵּינֵינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמְרוּ וְאֵנּוּ מְלָה דָּא אִתְמַנְע מִינֵן, מִיָּד (שְׁמוֹת לב) וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֹן וְגו', וְאִתְמַשְׁכוּ סְגִיאִין אַבְתְּרִייהוּ. לְכַתְרָ דְּמִיתוּ אִינוּן דְּמִיתוּ, כְּנִישׁ מֹשֶׁה לְבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלַחֲדִייהוּ, וְיֵהֵב לוֹן שַׁבָּת כַּמִּלְקַדְמִין, דְּדָא הוּא דְכַתִּיב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וְגו'.

מִי הַחֹל מִתְבַּרְכִּים מֵהַשַּׁבָּת (ח"ב ס"ג, ב)
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמָּנוּ עַד בְּקָר. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, מִתְבַּרְךְ עֵלְמָא מֵהַהוּא יוֹמָא עֵלְמָא, דְּהָא כָּל שִׁיתָא יוֹמִין מִתְבַּרְכָּאן מִיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה. וְכָל יוֹמָא יְהִיב מֵהַהוּא בְּרָכָה דְקַבִּיל בְּהַהוּא יוֹמָא דִּילִיהּ.

אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמָּנוּ עַד בְּקָר
וְעַל דָּא מֹשֶׁה אָמַר, אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמָּנוּ עַד בְּקָר. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּלֹא יְהִיב, וְלֹא יוֹיִזֵּף יוֹמָא דָּא לְחֲבָרִיהּ, אֶלָּא כָּל חַד וְחַד שְׁלִיט בְּלַחֲדוּי, בְּהַהוּא יוֹמָא דִּילִיהּ. דְּהָא לֹא שְׁלִיט יוֹמָא בְּיוֹמָא דְחֲבָרִיהּ.

מְשׁוּם כֶּף כָּל אוֹתָם (אָמַר רַבִּי יְהוֹנָתָן, כָּל יוֹם נְיוֹם מִתְבָּרַךְ מֵאוֹתוֹ יוֹם עֲלִיוֹן, יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּמִתְבָּרְכִים כָּל שְׁשֶׁה הַיָּמִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפָנָי עֲצֻמוֹ, וְכָל יוֹם נוֹתֵן בַּיּוֹם שְׁלוֹ מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁקָּבַל מֵאוֹתוֹ יוֹם עֲלִיוֹן, וְעַל זֶה אָמַר מֹשֶׁה, אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר, שֶׁהָרִי לֹא שׁוֹלֵט יוֹם בַּיּוֹם שֶׁלֹּא שְׁלוֹ, וְכָל אוֹתָם) חֲמֹשֶׁה יָמִים שׁוֹלְטִים בַּיָּמִים שְׁלֵהֶם, וְנִמְצָא בּוֹ מֵה שֶׁקָּבְלוּ, וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי נִמְצָא יוֹתֵר.

בְּגִינֵי כֶּף, כָּל אֵינּוֹן (נִיא אָמַר רַבִּי יְהוֹנָתָן כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא מִתְבָּרַךְ מֵהוּוּא יוֹמָא עֲלָאָה וְיוֹמָא שְׁבִיעֵאָה וּמִתְבָּרְכוּ כָּל שִׁיתָא יוֹמִין כָּל חַד וְחַד בְּחֻזּוֹדֵי וְכָל יוֹמָא יְהִיב בַּיּוֹמָא דִּילֵיהּ מֵהוּוּא בְּרָכָה דְקָבִיל מֵהוּוּא יוֹמָא עֲלָאָה וְעַל דָּא מֹשֶׁה אָמַר אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר דְהָא לָא שְׁלִיט יוֹמָא בַּיּוֹמָא דְלָאוּ דִּילֵיהּ וְכָל אֵינּוֹן) **חֲמֹשֶׁה יוֹמִין שְׁלִיטִין בַּיּוֹמִיָּהוּ, וְאַשְׁתַּכַּח בֵּיהּ, מַה דְקָבִילוּ, וְיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה אֲשְׁתַּכַּח בֵּיהּ יוֹתֵר.**

בס"ד

כֹּתֵב שׁוֹתָפוֹת

יְהוּדֵי יָקָר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה וְלְלִמּוּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ "יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל", לְהוֹוֵי יָדוּעַ לָךְ, שְׁבִשְׁתֵּי דְקוֹת לִימּוּד זוֹהַר לַיּוֹם, אֲתָה בְּנוֹ עוֹלָם הַבָּא, וְזוֹכֵה לְהִיּוֹת מְרוֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ!

בְּרַצּוֹנֵנוּ לְהַגִּיעַ לְכָל יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם!

וְהוּוּ בְּגִידֵי הַצֵּלָה נִפְשׁוֹת מִמֵּשׁ! יָבֵךְ מִשְׁתַּבַּח הַקֶּב"ה בְּכָל יוֹם!

בְּכַמְהָ שָׁקִלִים לַיּוֹם אֲתָה נַעֲשֶׂה שְׁתָּף לְרֵשֶׁב"י הַקְּדוּשׁ, זוֹכֵה לְשִׁמְרָה וְהַגְנָה לָךְ וְלִמְשַׁפְּחָתְךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יְדֶיךָ.

בֵּא וְהִטָּה שְׁכָם, לְמַפְעַל הַקְּדוּשׁ

שְׁבִלוּ לְשֵׁם שְׁמוֹם, לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים.

זְכוּר הַמְּשִׁיחַ בַּפֶּתַח!

וְכָל מִי שִׁיכְנֵס בְּתוֹךְ תִּיבַת הַהַצֵּלָה שֶׁל הַרֵשֶׁב"י, יִזְכֶּה לְסַכַּת מִגּוֹן! וְלֹא יַחֲוֹשׁ וְלֹא יִפְחָד מֵהַאֲוִיבִים, מֵהַטִּילִים, וּמִכָּל מִינֵי פְּנֵעִים.

הַרְנוּח כּוֹלוֹ שְׁלָךְ,

מִן לְרֵשֶׁב"י וְתִקְבַּל פִּי אֲלֶיךָ,

בְּכַרְפַּת אֲלֶיךָ הַמִּגּוֹן,

מִפְעַל הוֹהַר הָעוֹלָמִי

אַנָּא הוֹשִׁיטּוּ יְדֵיכֶם וּמִלְּאוּ אֶת הַטּוֹפָס הַמְצַרְף,

יְשַׁלְחוּ בַּפֶּקֶס: 02-9951300

לְתַרְוּמוֹת בְּכַרְטִיס אִשְׂרָאֵל: 054-8433385

נִיתֵן לְשַׁלּוֹחַ בַּפֶּקֶס הַנַּ"ל, שְׁמוֹת לְתַפְלָה וְיִשׁוּעָה:

וְכֵן אֲפָשֶׁר לְהַתְפַּלֵּל וְלְלַמּוּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת

תְּזַבְּנוּ לְמַצּוּוֹת וּלְחַיִּים טוֹבִים!

המשך "שמחת הזוהר" מעמוד קעב

נהיית העשיר הכי הגדול בעולם במצוות, מולטי זיליונר

אתה יודע מה? גם אם לא שמעו לך, אבל אתה השתדלת לקבץ את המנין, גם תקבל את אותו שכר, ולא עוד, אלא שכל העוונות שלך ימחקו [כדברי המהרח"ו שער הגלגולים, הגר"א משלי, ואוהב ישראל פֶּרֶשֶׁת קֶרַח], נו! יש עוד מה לחשוב? האם תשב בחבוק ידים? הרי נהיית העשיר הכי הגדול בעולם במצוות, מולטי זיליונר!!! הרי אתה צריך לשיר ולרקד כל היום וכל הלילה כמו בשמחת בית השואבה שלא ישנו כל השבוע מרב שמחה (ספ"ה ט"ז נ"א ע"ב): תנו רבנן, מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו.

עקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה

אמרו חז"ל, לא נתנה תורה אלא לאוכלי המון!!! (רש"י דברי הימים ב' לא ד) - ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח ט"ז ע"ב), כתוב מה מיוחד באוכלי המון? שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו "דור דעה", והם היו בני האמונה ולהם נתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. רואים מהזוהר הקדוש, שעקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

צריך שיתעסקו ישראל ביינה של תורה

ובאור החיים הקדוש פֶּרֶשֶׁת ויחי (חט יא), כתב, שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל ביינה של תורה, ובאור הדברים, שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה (גם יין גימטריה "סוד").

בידינו הדבר להחיש את הגאולה ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

כולנו חפצי חיים!!! כולנו לומדים זוהר הקדוש!!!

הרי בודאי תתעורר ותקח את עצמך בידי, כי אין לך עציה טובה מזו, לזכות לחיים טובים ומאשרים, רק אל תשכח שצריך לכוון על הכל, ולבקש למענה אלוקים חיים, כלומר, שכל הטובות שאתה צריך זה לכבוד השכינה הקדושה, כדי שתוכל לעבוד את ה' בשמחה, ותתפלל למען כבוד שמים, לפדות את השכינה הקדושה, ולגאולה השלמה, ואז תקבל תפלתך ברצון ובאהבה. - כולנו לשעורי תורה!!! כולנו חפצי חיים!!! כולנו לומדים זוהר הקדוש!!!

צריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו

ויהי רצון שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל חננו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, כמו שהרעיא מהימנא מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פֶּנְחָס ר"ט), עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ נדחנו ויבנה בית תפארתנו במהרה בימינו אמן.

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פֶּרֶק כ"ב

פְּרָשִׁיּוֹת

וַיִּקְהַל - פְּקוּדֵי - נִצְבִים - וַיֵּלֶךְ

קֹדֶשֶׁת הַשַּׁבָּת וְעוֹנֵשׁ מַחֲלֵיָהּ,

מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵרוֹת בְּכַנִּיסַת

הַשַּׁבָּת, סֵדֶר שְׁלֵחַן מְנוּחָה

וּמָטָה

פָּרָק כ"ב

מַעֲלַת מִכְבְּדֵי הַשַּׁבָּת קפג
 מַעֲלַת בִּשְׁת פְּנִים קפג
 אוֹי לוֹ לְמַחֲלֵל שַׁבָּת קפג
 נִרוֹת שַׁבָּת קפג
 סֵדֵר הַשְּׁלֶחַן הַמְּנוּרָה וְהַמָּטָה קפד

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חֲלוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרֵאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [יז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

מעלת מכבדי השבת (תקוני זהר ב', א)

וְעוֹד אֵלַי דְּאוֹקְרִין שְׁבֻתוֹת וַיְמִים טוֹבִים, אֲתָמֵר עֲלֵיהֶו לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, דְּעִבְדִּין עוֹבְדֵי דְבְנִין עִם שְׁבֻת מַלְכְּתָא, וְעִם קוֹדְשָׁא בְּרִיד הוּא דְאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבֻת, מְאֵן דְּקִיִּים בִּיה (ישעיה נח יג) וְכַבְּדֵתוּ מַעֲשׂוֹת דְּרִכִּיד, הָאֵי אִיהוּ (שמות כ"ב) כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וְגוֹמֵר.

מעלת בשת פנים (תקוני זהר ה', ב)

דְּרַגְא תְּמִינְאָה בִּירְאֵת וַי, לְמַהוּ לִיה בְּשֻׁת אֲנַפִּין, מְאֵן דְּאִית לִיה בְּשֻׁת אֲנַפִּין דְּלֵא לְמַעַבְד עֲבִירָה דְּאִתִּי לִידוּי בְּגִין דְּחִילוּ דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיד הוּא, כְּאֵלוּ בִּיה אֲתַבְּרִי עֲלֵמָא, וְבְגִין דְּא בְּרֵאשִׁית יר"א בְּשֻׁת, הָרִי ירָאָה עִם בְּשֻׁת כְּלֵא חַד, וּמְאֵן דְּלִית בִּיה בְּשֻׁת אֲנַפִּין אוֹקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין בְּוֹדֵאֵי שְׁלֵא עֲמְדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינַי.

אוי לו למחלל שבת

וְהַפּוֹךְ בְּשֻׁת וְתַשְׁבַּח שְׁבֻת, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית יר"א שְׁבֻת, דְּלֵא תַחֲלַל לִיה בְּפִרְהֶסְיָא, כְּבֵר נֶשׁ דְּלֵאוּ בִּיה בְּשֻׁת אֲנַפִּין, וְוִי לִיה מְאֵן דְּמַחֲלַל שְׁבֻת מַלְכְּתָא דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ לְמַעַבְד לִיה חוּל, דְּאוֹקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין, כָּל הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּמִי שְׁשׁוֹנָה בְּתַנְגָּא חֲלָף, זֶה הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּמִי שְׁשׁוֹנָה הַלְכוֹת, כָּל שְׁכֵן בְּשֻׁת מַלְכְּתָא.

נרות שבת (תיקוני זהר ס"ט, ב)

וְצִרִיד אֲתַתָּא לְתַקְנָא שְׁרַגָּא בְּלִיל שְׁבֻת לִימִינָא, וְאֲתַחֲשִׁיב לָהּ כְּאֵלוּ תַקְנָה מְנַרְתָּא בְּדְרוּם, וּפְתוּרָא בְּצַפּוֹן, וְעֲלֵיהֶו אֲתָמֵר הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצַפִּין, וְאֵינּוֹן שְׁכִינְתָּא

מעלת מכבדי השבת

וְעוֹד, אֵלוּ שְׁמוֹקְרִים שְׁבֻתוֹת וַיְמִים טוֹבִים, עֲלֵיהֶם נְאָמֵר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, שְׁעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה שְׁל בְּנִים עִם שְׁבֻת הַמַּלְכָּה וְעִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהוּא יוֹם הַשְּׁבֻת. מִי שְׁקִים בּוֹ וְכַבְּדֵתוּ מַעֲשׂוֹת דְּרִכִּיךָ, זֶהוּ כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וְגו'.

מעלת בשת פנים

דְּרַגְא שְׁמִינִית בִּירְאֵת ה' - לְהִיּוֹת לוֹ בְּשֻׁת פְּנִים. מִי שְׁיֵשׁ לוֹ בְּשֻׁת פְּנִים שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת עֲבִירָה שְׁפָאָה לְיָדוֹ בְּגַלְל ירְאֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֵלוּ בּוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם, וּמְשׁוּם זֶה בְּרֵאשִׁית יר"א בְּשֻׁת, הָרִי ירָאָה עִם בְּשֻׁת הַכֹּל אַחַד, וּמִי שְׁאִין לוֹ בְּשֻׁת פְּנִים, פְּרֻשׁוּהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, בְּוֹדֵאֵי שְׁלֵא עֲמְדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינַי.

אוי לו למחלל שבת

וְהַפּוֹךְ בְּשֻׁת וְתַמְצָא שְׁבֻת, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית יר"א שְׁבֻת, שְׁלֵא תַחֲלַל אוֹתָהּ בְּפִרְהֶסְיָה, כְּבֵן אָדָם שְׁאִין לוֹ בְּשֻׁת פְּנִים. אוֹי לוֹ לְמִי שְׁמַחֲלַל שְׁבֻת הַמַּלְכָּה, שְׁהִיא קֹדֶשׁ, לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ חוּל, שְׁבִאָרוּהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, כָּל הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּכֶתֶר חֲלָף, זֶה הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּמִי שְׁשׁוֹנָה הַלְכוֹת, כָּל שְׁכֵן בְּשֻׁת הַמַּלְכָּה.

נרות שבת

וְצִרִיכָה הָאִשָּׁה לְתַקּוֹן גַּר בְּלִיל שְׁבֻת לְיָמִין, וְנִחְשֵׁב לָהּ כְּאֵלוּ תַקְנָה מְנוּרָה בְּדְרוּם וְשְׁלַחֵן בְּצַפּוֹן, וְעֲלֵיהֶם נְאָמֵר הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצַפִּין, וְהוֹן שְׁכִינָה עֲלֵיהֶו וְתַחֲתוֹנָה, הַשְּׁכִינָה עֲלֵיהֶו מְנוּרָה

לְדָרוֹם, צָרִיף לְתַקְנָהּ, מְשׁוּם שֶׁשָּׁם חֲכָמָה,
וּמְשׁוּם זֶה הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים.

סדור השלחן המנוחה והמטה
וּבְנֵי אֲתוֹנוּ בֵּית שְׁמוּצָאִים דִּירָה זֹו מִתְקַנָּת
בְּסִדּוֹר הַזֶּה, מְנוּרָה בְּדָרוֹם וְשִׁלְחוֹן בְּצָפוֹן,
וּמִטָּה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, אוֹמְרִים הַמְּלָאָכִים
הִלְלוּ שִׁיזְרָדִים עִם הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הַנְּשֻׁמָּה
הַיְתֵרָה, אִין זֶה מְקוֹם הַדְּיוּט שֶׁל עִם הָאָרֶץ,
אֵלָּא הֵן מְקוֹם שֶׁל רְצוֹן בּוֹ מִלְּפָנֵי יְהוָה.

הַשִּׁלְחוֹן צָרִיף לְתַקְנֹו לְצָפוֹן, וְהַשִּׁלְחוֹן הִיא
שְׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כָּל כְּבוֹדָה
בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשֻׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.
מֵה זֶה זָהָב? זֹו גְבוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מִצָּפוֹן
זָהָב יֵאָתֶה. מִמְּשֻׁבָּצוֹת זָהָב, שְׁנֵי עֲמוּדֵי
אָמֶת. מִטָּה לְמַעְרָב בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, לְתַקְנָהּ
אֵל הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּנֵי בְּכָרִי
יִשְׂרָאֵל, וּבְבֵית שֶׁלֹּא מִתְקַנִּים הַתְּקוּנִים
הִלְלוּ בְּלֵיל שֶׁבֶת, הָאוֹרְחִים אוֹמְרִים, זֹו
לֹא דִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְשָׁמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֶּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשֶּׁבֶת
לְדוֹרְתֵם, לְדוֹרְתֵם כְּתוּב חֶסֶד, מִלְּשׁוֹן דִּירָה,
וְכָל הַתְּקוּנִים הִלְלוּ צָרִיף לְתַקְנֹו בְּלֵיל שֶׁבֶת,
שֶׁהִיא מִמֶּשׂ אוֹת בְּרִית מִיָּלָה.

עֲלָאָה וְתַתָּאָה, שְׂכִינָתָא עֲלָאָה מְנוּרָתָא
לְדָרוֹם, צָרִיכָא לְאִתְקַנָּא לָהּ, בְּגִין דְּתַמְנָן
חֲכָמָה, וּבְגִין דָּא הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים.

סדור השלחן המנוחה והמטה
וּבְנֵי הַוּוּא בֵּיתָא דְּאִשְׁכַּחִין דִּירָה דָּא
מִתְקַנָּא בְּהֵאִי סִדּוּרָא,
מְנוּרָתָא בְּדָרוֹם וְשִׁלְחוֹן בְּצָפוֹן וּמִטָּה בֵּין
צָפוֹן לְדָרוֹם, אֶמְרִין אֵלִין מִלְּאָכִין דְּקָא
נִחְתִּין עִם שְׂכִינָתָא דְּאִיהִי נְשֻׁמָּה יְתִירָה,
לִית דִּין אֶתֶר הַדְּיוּט דְּעִם הָאָרֶץ, אֵלְהִין
אֶתֶר דְּרַעְוָא בֵּיה מִן קְדָם יְהוָה.

פְּתוּרָא צָרִיכָא לְתַקְנָא לָהּ לְגַבֵּי צָפוֹן,
וּפְתוּרָא אִיהִי שְׂכִינָתָא תַתָּאָה,
דְּאֶתְמַר בָּהּ (תהלים מה ד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת
מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשֻׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה,
מֵאִי זָהָב דָּא גְבוּרָה, דְּאֶתְמַר בָּהּ (איוב
17 כב) מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה, מִמְּשֻׁבָּצוֹת זָהָב
תְּרֵי סְמִכֵי קְשׁוּט, מִטָּה לְמַעְרָב בֵּין צָפוֹן
לְדָרוֹם, לְתַקְנָא לִיה לְגַבֵּי עֲמוּדָא
דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּאֶתְמַר בֵּיה (שמות ד כב) בְּנֵי
בְּכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבֵיתָא דְּלָאוּ אִינוּן
מִתְתַקְנִין אֵלִין תְּקוּנִין בְּלֵיל שֶׁבֶת,
אוּשְׁפִיזִין אֶמְרִין לָאו אִיהִי דָּא דִירָה
דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם לא טו) וְשָׁמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֶּׁבֶת, לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשֶּׁבֶת, לְדוֹרְתֵם, לְדוֹרְתֵם כְּתוּב חֶסֶד,
מִלְּשׁוֹן דִּירָה, וְכָל אֵלִין תְּקוּנִין צָרִיכִין
לְתַקְנָא בְּלֵיל שֶׁבֶת דְּאִיהִי מִמֶּשׂ אוֹת
בְּרִית מִיָּלָה.

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָק כ"ג

פְּרָשִׁיּוֹת

וַיִּקְרָא - הַאֲזִינוּ

צֵאת הַשַּׁבָּת,

וְהַבְּדֵלָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת

פָּרֶק כ"ג

הַעוֹלָם צָרִיךְ לְהִשְׁמַר מֵרַחוּצוֹת בְּצֵאת הַשַּׁבָּת... פֹּז
 הַבְּדֵל הַ... קִפּח

לְהַזְכִּירְכֶם,

יִשְׁנֶה חִלּוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- ◉ שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- ◉ שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- ◉ שְׁמוֹנֶה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

צאת השבת (ח"א י, ב)

כִּי־יִזְכֹּר דְּנִפְקֵי שַׁבְּתָא, כַּמָּה חַיִּילִין וּמִשְׁרִיִּין פִּרְחִין וּמִשְׁטָטִין בְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא אִתְקַן שִׁיר שֶׁל פְּגָעִים דְּלֹא יִשְׁלְטוּן עַל עַמָּא קַדִּישָׁא. לְאֵן אַתְרַּ מִּשְׁטָטִי בְּהָהוּא לִילִיא. כַּד נִפְקִי בְּבַהִילוֹ וְחֻשְׁבִּין לְשִׁלְטָאָה בְּעֵלְמָא עַל עַמָּא קַדִּישָׁא וְחֵמָאן לֹון בְּצִלוֹתָא וְאִמְרוּן שִׁירְתָּא דָּא, וּבְשִׁירוֹתָא מְבַדְּלִי בְּצִלוֹתָא וּמְבַדְּלִי עַל הַכּוֹס, פִּרְחִי מִתְמַן וְאִזְלִי וּמִשְׁטָטִי וּמִטְאֵן לְגוּ מְדַבְּרָא. רַחֲמֵנָּא לְשִׁיזְבֹּן מַנְיֵהוּ וּמִסְטָרֵן בִּישָׁא.

העולם צריך להשמר מרוחות בצאת השבת

(ח"א מ"ח, א)

בְּתַר דְּאִתְבְּרִיאוּ רִוְחִין (ד"א ל"ג אטמרו) אֲשַׁמְאֲרוּ אַנְוֵן רִוְחִין בְּתַר רַחֲמֵי דְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא לִילִיא דְּשַׁבְּתָא וְיִמָּא דְּשַׁבְּתָא, כִּי־יִזְכֹּר קְדוּשַׁתָּא דְּיוֹמָא וְלֹא אֲשַׁתְּלִימוּ, נִפְקוּ לְעֵלְמָא וְשַׁטְאֵן לְכָל סְטָרִין, וּבַעֲיָא עֵלְמָא לְאַתְנַטְרָא מַנְיֵהוּ. דְּהָא כַּדִּין כָּל סְטָר שְׁמָא לָא אֲתַעַר, וְאִשָּׂא דְּגִיהֵנָּם מְלַהֲטָא, וְכָל אַנְוֵן דְּבַסְטָר שְׁמָא לָא אִזְלִין וְשַׁטְאֵן בְּעֵלְמָא. וּבַעֲזָא לְאַתְלַבְּשָׁא בְּגוּפָא וְלֹא יְכַלִּין. כַּדִּין בַּעֲיָנָא לְאַסְתְּמָרָא מַנְיֵהוּ, וְאַתְקִינּוּ שִׁיר דְּפָגְעִים בְּכָל שַׁעְתָּא דְּרַחִילוֹ דְּלַהוּן שְׂרִיא בְּעֵלְמָא.

(ח"ב ל"א, ב)

וְעַל דָּא תַּנְיִנֵן, חַיִּיבִין דְּגִיהֵנָּם, בְּשַׁעְתָּא דְּעָאֵל שַׁבְּתָא, כְּלַהוּ נִיחִין, וְאִיתְּ לַהוּ (ס"א ח"ד) חִידוֹ, וְנִיחָא בְּשַׁבְּתָא. כִּי־יִזְכֹּר דְּנִפְקִי שַׁבְּתָא, אִיתְּ לָן לְאַתְעָרָא חִידוֹ עֵלְמָא עֵלְנָא, דְּנִשְׁתַּזְיֵב מֵהָהוּא עוֹנְשָׁא דְּחִיבִיא, דָּאִתְדַּנּוּ מֵהָהִיא שַׁעְתָּא

צאת השבת

כִּי־יִזְכֹּר שְׂיִצְאָה הַשַּׁבָּת, כַּמָּה צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת פּוֹרְחִים וּמִשְׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן תִּקְוֵן שִׁיר שֶׁל פְּגָעִים שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ עַל הָעָם הַקְּדוֹשׁ. לְאִיזָּה מְקוֹם מִשְׁוֹטְטִים בְּלִילָה הַהוּא? כְּשִׁיּוֹצְאִים בְּחַפְזוֹן וְחוֹשְׁבִים לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם עַל הָעָם הַקְּדוֹשׁ, וְרוֹאִים אוֹתָם בְּתַפְלָה וְאוֹמְרִים אֵת הַשִּׁירָה הַזֶּה, וּבְרֵאשִׁית מְבַדְּלִים בְּתַפְלָה וּמְבַדְּלִים עַל הַכּוֹס, פּוֹרְחִים מִשָּׁם וְהוֹלְכִים וּמִשְׁוֹטְטִים וּמַגִּיעִים לְתוֹךְ הַמְּדַבֵּר. הַרְחֵמוּ יְצִילְנוּ מֵהֶם וּמֵהַצְּדִידִים הָרָעִים.

העולם צריך להשמר מרוחות בצאת השבת

אַחַר שְׁנַבְּרָאוּ רִוְחוֹת [ד"א גְּטָמְנֵן], נִשְׁאָרוּ אוֹתָם רִוְחוֹת אַחַר הַרְחִים שֶׁל נֶקֶב תַּהוֹם רַבָּה לַיַּל הַשַּׁבָּת וְיוֹם הַשַּׁבָּת. כִּי־יִזְכֹּר שְׂיִצְאָה קְדֻשַׁת הַיּוֹם וְלֹא הַשְּׁלָמוֹ, יְצָאוּ לְעוֹלָם וּמִשְׁוֹטְטִים לְכָל הַרִוְחוֹת, וְצָרִיךְ הָעוֹלָם לְהַשְׁמֵר מֵהֶם, שְׁהִירֵי אֲזַ מִתְעוֹרֵר כָּל צַד שְׂמָאֵל, וְאִשׁ הַגִּיהֵנָּם לוֹהֲטָת, וְכָל אוֹתָם שְׂבַצַּד שְׂמָאֵל הוֹלְכִים וּמִשְׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם. וְרוֹצִים לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף וְלֹא יְכוּלִים, וְאֲזַ צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר מֵהֶם, וְהַתְּקִינוּ שִׁיר שֶׁל פְּגָעִים בְּכָל שַׁעַת שֶׁפָּחַד שֶׁלָּהֶם שְׂרוּי בְּעוֹלָם.

וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, רִשְׁעֵי הַגִּיהֵנָּם, בְּשַׁעְתָּא שְׂוֹכְנֵסַת שַׁבְּתָא, כְּלָם נַחִים, וְיִשׁ לָהֶם (ח"ד) שְׂמִיחָה וּמְנוּחָה בְּשַׁבְּתָא. וְכִי־יִזְכֹּר שְׂיִצְאָתָא שַׁבְּתָא, יִשׁ לָנוּ לְעוֹרֵר שְׂמִיחָה עֲלֵינוּהָ עֲלֵינוּהָ כְּדִי שְׂנַצֵּל מֵאוֹתוֹ הָעֲנָשׁ שֶׁל הַרְשָׁעִים שְׂנַדְוִנִים מֵאוֹתָהּ שַׁעַת וְהַלָּא, וְיִשׁ לָנוּ לְהַתְּעוֹרֵר

ולומר, (תהלים ז) ויהי נעם ה' אלהינו עלינו. זהו נעם עליון, (חרות) שמחת הכל. ועל זה, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום.

ענוב בצאת השבת

בְּשִׁיבַת שַׁבָּת, צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל שְׁלֵמֶטָה לְהִתְעַבֵּב, שְׁהָרִי הוּא יוֹם גְּדוּל עֲלִיוֹן, (צְרִיךְ לְהִתְעַבֵּב עָלָיו) וּבַיּוֹם הַזֶּה שׁוֹרֵה עָלָיו אֹרֶחַ גְּדוּל וְנִכְבָּד, וּמִשׁוֹם כֶּן צְרִיךְ לְהִתְעַבֵּב, לְהִרְאוֹת שְׁלֵא דוֹחֲקִים בְּאוֹרֶחַ הַקְּדוֹשׁ. אַז פּוֹתְחִים יִשְׂרָאֵל וְאוֹמְרִים, (תהלים עח) וְהוּא רְחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וגו'. שְׁתַּקּוּן יָפֵה הוּא בְּלִילָה הַזֶּה, כִּינּוֹן שֶׁהִדִּין חוֹזֵר לְמִקּוֹמוֹ – מֵה שְׁלֵא רְאוּי כְּשֶׁנִּכְבַּסְתָּ שַׁבָּת, כְּשֶׁהִדִּין מִסְתַּלֵּק וְלֹא נִמְצָא.

בְּשַׁעֲרֵי שְׁפוֹתְחִים יִשְׂרָאֵל "וְיִהְיֶה נֶעֱמ" וְסוֹדֵר הַקְּדוּשָׁה, כָּל אוֹתָם רְשָׁעֵי הַגִּיהֶנֶם פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: **אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, הַעֵם הַקְּדוֹשׁ. אֲשֶׁרִיכֶם הַצְּדִיקִים הַשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה. אוֹי לְרְשָׁעִים שְׁלֵא זָכוּ לְשִׁמּוֹר תּוֹרָה.** אַז דּוֹמָ"ה מְקַדֵּם, וּמִתְעוֹרֵר כְּרוֹז וְאוֹמֵר: (שם ט) יִשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׁאוּלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכַחִי אֱלֹהִים. וְכָל קְבוּצוֹת הַרוּחוֹת הִלְלוּ טוֹרְדוֹת אוֹתָם בְּגִיהֶנֶם, וְאִין מִי שֶׁמֵּרַחֵם עֲלֵיהֶם. אֲשֶׁרִיחֶם כָּל שׁוֹמְרֵי הַשַּׁבָּת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמַעֲנִיגִים אֶת אוֹתוֹ הַעֲנֵג שִׁשׁוּרָה מְלַמְעָלָה, כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ.

הבדלה

הַבְּדֵלָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת בֵּין אוֹתָם שְׁשׁוּלְטִים בִּימֵי הַחֵל לְשַׁבָּת. וְכְּשִׁיבַת הַשַּׁבָּת, עוֹלָה מְגִיהֶנֶם צַד אֶחָד מֵעֵין הַרְעָה [ס"א מְשַׁחֵת מִמֶּנָּה רַע] שְׁרוּצָה לְשִׁלְטַן בְּשַׁעֲרֵי

וְלִהְיָאָה. וְאִית לָן לְאַתְעָרָא וְלִמָּא, (תהלים ז) וְיִהְיֶה נֶעֱמ וְי' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. דָּא הוּא נֶעֱמ עֲלָאָה, (חיר) חִירוֹ דְכֻלָּא. וְעַל דָּא, דְרַכְיָה דְרַכֵּי נֶעֱמ וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

ענוב בצאת השבת (ח"ב ר"ז, א)

כַּד נִפְקַ שַׁבְתָּא, צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל דְלִתְתָּא, לְאַעֲבָבָא, דְהָא יוֹמָא רְבָא עֲלָאָה אִיהוּ. (אצטריך לְאַתְעַבְבָא עָלָיה) וְכִהָאֵי יוֹמָא, אוֹשְׁפִיזָא רְבָא וְיִקִּירָא, קָא שְׂרִיא עֲלֵיהָ, בְּגִין כַּד בְּעִי לְאַתְעַבְבָּא, לְאַתְחַזְזָא דְלָא דְחָקִין בְּאוֹשְׁפִיזָא קְדִישָׁא. כְּדִין פּוֹתְחֵי יִשְׂרָאֵל וְאוֹמְרִי, (תהלים עח) וְהוּא רְחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וגו', דְתַקּוּנָא שְׁפִירָא אִיהוּ כִּהָאֵי לִילִיא, כִּינּוֹן דְדִינָא אֶתְהַדֵּר לְאַתְרֵיהָ, מֵה דְלָא אֶתְחַזֵּי כַד עֵייל שַׁבְתָּא, דְדִינָא אֶסְתַּלֵּק, וְלֹא אֶשְׁתַּכַּח.

בְּשַׁעֲרֵי שְׁפוֹתְחֵי יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה נֶעֱמ, וְקְדוּשָׁתָא דְסוֹדְרָא, כָּל אֵינּוֹן חִיבִין דְגִיהֶנֶם, פּוֹתְחִין וְאוֹמְרִי, וְכִינּוֹן אֶתּוֹן יִשְׂרָאֵל עִמָּא קְדִישָׁא, וְכִינּוֹן אֶתּוֹן צְדִיקֵינָא, דְנִטְרִי פְקוּדֵי אוֹרֵייתָא. וְוִי לֹון לְחִיבֵינָא, דְלָא זָכוּ לְמִיטְר אוֹרֵייתָא, כְּדִין דּוֹמָ"ה קְדִים, וְכְרוֹזָא אֶתְעַר וְאוֹמֵר, (תהלים ט) יִשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׁאוּלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכַחִי אֱלֹהִים. וְכָל אֵלִין חִבִּילֵי טְהִירִין, טְרַדִּין לֹון בְּגִיהֶנֶם, וְלִית מָאן דְמֵרַחֵם עֲלֵיהוֹן. וְכִינּוֹן אֵינּוֹן כָּל נְטְרֵי שַׁבְתָּא כִּהָאֵי עֲלָמָא, וְקָא מַעֲנֵנִי לְהַהוּא עֲנֵג דְשְׂרִיא מְלַעֲיָלָא, כְּרַקְאֶמְרִין.

הבדלה (ח"א י"ג, א)

הַבְּדֵלָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת בֵּין אֵנּוֹן דְשִׁלְטִין בִּיּוֹמֵי חוֹל לְשַׁבָּת. וְכַד נִפְקַ שַׁבָּת סְלָקָא מְגִיהֶנֶם חַד סְטְרָא מְעִינָא בִישָׁא (ס"א טְסִירָא חֲמֵנָא בִישָׁא) דְבַעָא לְשִׁלְטָאָה

שִׁישְׂרָאֵל אוֹמְרִים (תהלים 5) וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָהּ דְרָגָה שְׁנִקְרָאת שְׂמַאל [שְׂאוּל], וְרוֹצֵה לְהַתְּעַרֵב בְּזַרְעֵ שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּלְשַׁלֵּט עַל יִשְׂרָאֵל.

וישראל עושים מעשה בהדם ויין ואומרים הבדלה, ונפרד מהם, ומך אותו צד ונכנס למקומו בשאול, במקום שקרח ועדתו שם, שכתוב (במדבר יט) ויִרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאוּלָה. והם לא יורדים לשם עד שעושים ישראל הבדלה מהם, שכתוב (שם) הִבְדִּלוּ מִתּוֹךְ הַעֲדָה וְגו'.

ולעולם הבדלה היא בשני, שהיא שְׂמַאל בְּרֵאשִׁית וְרִגְזֵ שְׂמֻעוֹרָר הַשְׂמַאל בַּמַּחְלָקָת, עֲדִיו שְׁלֵא שׁוֹכֵף בַּמְנוּחָה, וְנִבְרָא בּוֹ גֵיהֶנֶם. אַז נִבְרָאוּ כָּל אוֹתָם מִלְּאֲכִים שְׂמֻקְטָרְגִים לְרִבּוֹנָם לְמַעַלָה, וְאֲכָלָה אוֹתָם הָאֵשׁ וְנִשְׂרָפוּ, וְכֹ כָּל שְׂאָר אֵלָה שְׂמַתְבְּטָלִים, וְאִין לָהֶם קָיִים וְנִאֲכָלוּ בְּאֵשׁ. כְּמוֹ זֶה קִרַח לְמַטָּה, וְהַכֹּל כְּמוֹ זֶה.

אחר שיוצאת שבת, צריך אדם להבדיל בין קדש לחל. למה? שהרי נתנה רשות לממנים שלמטה לשלט על העולם, ובכל מעשי העולם להראות יחוד במקום קדוש, בקדשה עליונה, ולהפריד למטה מיחוד העליון, ולברך על מאורי האש.

משום שכל האשים האחרים נטמנו ונגנזו ביום השבת, פרט לאש אחת של קדשה עליונה שנגלתה ונכללה בקדשת השבת. וכשהאש הזו מתגלה, כל יתר האשיות

בשעתא דאמרין ישראל (תהלים 5) וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וְנִפְיֵק מֵהָהוּא דְרָגָא דְאִקְרִי שְׂמַאלָא (כ"א שְׂאוּלָה) וּבְעֵי לְאַתְּעַרְבָא בְּזַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וּלְשַׁלֵּטָא עֲלֵיהּ וְיִשְׂרָאֵל.

וישראל עבדי עובדא בהדם ובין ואמרי הבדלה, ואתפרש מנייהו, ומאיך ההוא סטרא ועאל לדוכתיה בשאול אתר דקרח וסיעתיה תמן דכתיב, (במדבר יט) ויִרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאוּלָה. ואנון לא נחתי תמן עד דעבדי ישראל הבדלה מנהון דכתיב, (במדבר יט) הִבְדִּלוּ מִתּוֹךְ הַעֲדָה וְגו'.

ולעולם הבדלה בשני דאיהו שְׂמַאלָא בְּשִׁירוֹתָא וְתוֹקְפָא וְרוֹגְזָא דְאַתְעַר שְׂמַאלָא כְּמַחְלֻקַת עַד לֹא שְׂכִיד בְּנִיחָא וְאַתְבְּרִי בִּיה גֵיהֶנֶם. כְּדִין אֲתַבְּרִיאוּ כָּל אַנְוֵן מִלְּאֲכִים דְקַטְרְגִי לְמַאֲרִיהוֹן לְעִילָא וְאֲכִיל לֹון נִוְרָא וְאַתּוֹקְדוּ. וְכֵן כָּל שְׂאָר אַנְוֵן דְמַתְבְּטָלִי וְלִית לֹון קִיּוּמָא וְאַתְאַכְלוּ בְּנוֹרָא. כְּגוֹוְנָא דָא קִרַח לְתַתָּא. וְכֵלָא כְּגוֹוְנָא דָא.

(ח"ב ר"י, ג)

לבתר דנפיק שבתא, בעי בר נש לאפרשא, בין קדש לחול. אמאי. דהא אתיהיב רשו לממנן דלתתא לשלטאה על עלמא, ובכל עובדין דעלמא, לאחזאה יחודא, באתר קדישא, בקדושה עלאה, ולאפרשא לתתא מיוחדא עלאה, ולברכא על נהורא דאשא.

בגין דכל אשין אחרנין, אתטמרו ואתגנזו ביום השבתא, בר אשא חד דקדושה עלאה, דאתגליא ואתכלילא בקדושה דשבתא. וכד האי אשא

נטמנות ונגנזות לפניה. והאש היא של עקדת יצחק, שלוהטת על גבי המזבח. משום כך צריך לברך על מאורי האש. והאש היא לא צריכה אש של חל, אלא אש של שבת, והאש היא אש שיוצאת מאותה האש שלמעלה.

וזהי אש שסובלת אש. וכיון שהאש היא שיוצאת מהאש שלמעלה מתברכת בברכת האור, אז כל שאר האשיות האחרות יוצאות ונתמנות במקומן, ונתנת להן רשות להאיר.

אתגלייא, כל אשין אחרנין אתטמרו, ואתגניזו קמיה. והאי אשא, איהי דעקידה דיצחק, דאתלהטא על גבי מדבחה. בגין כך, בעי לברכא על נהורא דאשא. והאי אשא, לא בעי אשא דחול, אלא אשא דשבת, והאי אשא, איהו אשא דנפיק מההוא אשא דלעילא. ודא איהו אשא דסביל אשא. וכיון דהאי אשא דנפיק מאשא דלעילא אתברכא בכרחה דנהורא, כדון כל שאר אשין אחרנין נפקין, ואתמנן בדוכתייהו, ואתייהב לון רשותא לאנהרא.

24/7 ליועץ
ד"ר ח'ית כ"ת/שמש
054-4436784
מקסי: 02-9951300

הינה מעוניין להקדיש

דְּקָה בְּיוֹם?

לקרא זוהר הקדוש

ההודעה הזאת נכתבה בשבילך!!!

כאן ניתן להשיג בחינם ספרי זוהר לכל
המעוניין להקדיש דקה ביום לקרא זוהר הקדוש,
כל יום אתה לומד דקה זוהר ומקרב את הגאולה ברחמים (זוהר דף קכ"ד).

כשיבוא משיח יאמר עליך:
"בזכותך הגעת!
לך יש חלק בגאולת העם!"

בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789
בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָק כ"ד

פְּרָשִׁיּוֹת

צו - וְזֹאת הַבְּרָכָה

סֵדֵר הַהַבְדָּלָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת

פֶּרֶק כ"ד

הַבְּרָכָה עַל הָאֵשׁ..... קצג
 כְּפֹיף הָאֶצְבָּעוֹת לְפָנֵי הָאֵשׁ..... קצג
 בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ..... קצג
 הָאֶצְבָּעוֹת..... קצד
 בְּשָׂמִים..... קצה
 הָרִיחַ הוּא קִיָּם הַנֶּפֶשׁ..... קצו

לְהַזְכִּירְכֶם,

יְשִׁנָּה חֲלוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: דְּפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [ט-זט] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: דְּפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [י"ז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: דְּפִים קמא-קצח.

הַבְּרָכָה עַל הָאֵשׁ

בְּהֵיחָא שְׁעָתָא דְקָא מְבָרְכִין עַל אִשָּׁא, אֲזִדְמָנִן אַרְבַּע רְתִיכִין, אַרְבַּע מִשְׁרִיזִין לְתַתָּא, לְאַנְהָרָא מַהֲהוּא אִשָּׁא מְבָרְכָא, וְאִינוּן אַקְרוּן מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּגִין כֵּךְ, בְּעֵינֵן לְאַכְפִּיָּיא אַרְבַּע אֲצַבְעָאן דִּידָא דִּמְיִנָא, וְלְאַנְהָרָא לֹון מְגוּ הַהוּא נְהוּרָא דְשֶׁרְגָא דְמַתְבְּרָכָא.

הַבְּרָכָה עַל הָאֵשׁ

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁמִבְרָכִים עַל הָאֵשׁ, מְזַדְמָנִין אַרְבַּע מְרַכְבוֹת, אַרְבַּע מַחְנוֹת לְמִטָּה, לְהֵאִיר מְאוֹתָהּ אֵשׁ מְבָרְכָתָּ, וְהֵם נִקְרְאִים מְאוּרֵי הָאֵשׁ. מִשּׁוּם כֵּךְ צְרִיךְ לְכַפֵּף אַרְבַּע אֲצַבְעוֹת שֶׁל יַד יְמִין, וְלְהֵאִיר לָהֶם מִתּוֹךְ אוֹתוֹ אוֹר הַנֵּר שְׁמַתְבְּרָךְ.

כַּפּוּף הָאֲצַבְעוֹת לַפְּנֵי הָאֵשׁ

וְאִינוּן אֲצַבְעָאן, רְמֹז לְאִינוּן מְאוּרֵי הָאֵשׁ, דְנִהֲרִי וְשִׁלְטִי מַהֲהוּא נְהוּרָא דְשֶׁרְגָא דְמַתְבְּרָכָא. וּבְגִין דְאִינוּן דְרַגְזִין לְתַתָּא, כֵּד אַחֲזִי בַר נֶשׁ אֲצַבְעָאן קָמִי הַהוּא נְהוּרָא דְשֶׁרְגָא, בְּעֵי לְאַכְפִּיָּיא לֹון קָמִיָּה, בְּגִין דְהַהוּא נְהוּרָא שְׁלֵטָא עַלְיָהּ, וְאִינוּן נְהָרִין מְנִיָּה.

כַּפּוּף הָאֲצַבְעוֹת לַפְּנֵי הָאֵשׁ

וְאוֹתָן אֲצַבְעוֹת רְמֹז לְאוֹתָם מְאוּרֵי הָאֵשׁ שְׁמֵאִירִים וְשׁוֹלְטִים מְאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל הַנֵּר שְׁמַתְבְּרָךְ. וּמִשּׁוּם שֶׁהֵן דְרַגּוֹת שְׁלֵמִטָּה, כְּשֶׁמְרָאָה אָדָם הָאֲצַבְעוֹת לַפְּנֵי אוֹתוֹ אוֹר הַנֵּר, צְרִיךְ לְכַפֵּפֶם לַפְּנִי, מִשּׁוּם שְׁאוֹתוֹ אוֹר שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם, וְהֵם מְאִירִים מִמֶּנּוּ.

בְּשֶׂאֵר בְּרָכָאן בְּעֵינֵן לְזַקְפָּא לֹון לְאַצְבְּעָאן, בְּגִין לְאַחֲזָאָה קְדָשָׁה עֲלָאָה, דְדַרְגִין עֲלָאִין, דְשִׁלְטִין עַל כֻּלָּא, דְשִׁמְא קְדִישָׁא אַתְעֵטֵר בְּהוּ וְאַתְקַדֵּשׁ בְּהוּ, וְאַתְבְּרַכְן כְּלֵהוּ דְרַגְזִין כְּחֵדָא, וְנִהָרִין מְגוּ בּוּצִינָא עֲלָאָה דְכֻלָּא, וּבְגִין כֵּךְ בְּעֵינֵן לְזַקְפָּא לֹון לְעֵילָא. וְהֵכָא בְּעֵינֵן לְאַכְפִּיָּיא אֲצַבְעָאן קָמִי שֶׁרְגָא, בְּגִין לְאַחֲזָאָה דְרַגְזִין דְלְתַתָּא, דְנִהָרִין מְגוּ בּוּצִינָא דְלְעֵילָא, וּמַהֲכָא שְׁלֵטִין וְנִהָרִין מְנִיָּה, וְאִינוּן מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּשֶׂאֵר הַבְּרָכוֹת צְרִיךְ לְזַקֵּף אֶת הָאֲצַבְעוֹת כְּדֵי לְהִרְאוֹת קְדָשָׁה עֲלִיזָנָה שֶׁל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיזוֹת שְׁשׁוֹלְטוֹת עַל הַכֹּל, שֶׁהֵשֵׁם הַקְּדוֹשׁ הַתְּעֵטֵר בְּהוּ וְהִתְקַדֵּשׁ בְּהוּ, וְכֵל הַדְּרָגוֹת מִתְבְּרָכוֹת כְּאָחֻד, וּמְאִירִים מִתּוֹךְ הַמְּנוּרָה הָעֲלִיזָנָה שֶׁל הַכֹּל, וּמִשּׁוּם כֵּךְ צְרִיכִים לְזַקֵּפֶם לְמַעְלָה. וְכֵאן צְרִיךְ לְכוּפֵף אֶת הָאֲצַבְעוֹת לַפְּנֵי הַנֵּר כְּדֵי לְהִרְאוֹת אֶת הַדְּרָגוֹת שְׁלֵמִטָּה שְׁמֵאִירִים מִתּוֹךְ הַמְּאוֹר הָעֲלִיזוֹן, וּמִכָּאן שׁוֹלְטִים וּמְאִירִים מִמֶּנּוּ, וְהֵם מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ

בְּכָל יוֹמָא אֲנִן מְבָרְכִין מְאוּרֵי אוֹר, דְאִינוּן נְהוּרִין עֲלָאִין, דְקִיִּימִן בְּהַהוּא אוֹר קְדָמָאָה, וְאַתְבְּרַכְן כְּלֵהוּ דְרַגְזִין, וְנִהָרִין כְּחֵדָא, מְגוּ בּוּצִינָא

בוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ

בְּכָל יוֹם אֲנִן מְבָרְכִים מְאוּרֵי אוֹר, שֶׁהֵם אוֹרוֹת עֲלִיזִינִים שְׁעוֹמְדִים בְּאוֹתוֹ אוֹר רְאשׁוֹן, וְכֵל הַדְּרָגוֹת מִתְבְּרָכוֹת וּמְאִירוֹת כְּלָן כְּאַחַת מִתּוֹךְ הַמְּאוֹר הָעֲלִיזוֹן, וְאַלְהָ

נִקְרָאִים מְאוּרֵי הָאֵשׁ. וּמְשׁוּם הַסּוּד הַזֶּה מְבָרְכִים בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה בּוֹרָא, וְלֹא אוֹמְרִים מְאוּרֵי הָאֵשׁ, הוֹאִיל וּמְאוּרֵי מְאוּתָהּ הָאֵשׁ, מְאוּתָהּ מְנוּרָה מְבָרְכֶת? אֲלָא, כִּיּוֹן שֶׁנִּכְנַסְתָּ שְׁבֶת, כָּל אוֹתוֹ הַדְּרָגוֹת שֶׁלְמַטָּה וְכָל אוֹתָם שֶׁמְאוּרֵי וְשׁוֹלְטִים, כְּלָם נִכְנָסִים וְנִכְלָלִים בְּנֵר הַזֶּה, וְנִטְמָנִים וְנִגְנָזִים וְנִשְׁמָרִים בּוֹ וְלֹא נִרְאִים בּוֹ, אֲלָא רַק אוֹתָהּ נִקְדָּה לְבִדְדָה, וְכָלֵם נִטְמָנוּ בְּתוֹכָהּ בְּכָל יוֹם הַשְּׁבֶת.

כִּיּוֹן שִׁיּוּצֵאת הַשְּׁבֶת, הוּא מוֹצִיא אוֹתָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוֹ נִבְרָאוּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, וְכָלֵם יֵצְאוּ וְנִבְרָאוּ כְּמִקְדָּם וְהִתְמַנּוּ עַל מְקוֹמָם לְשִׁלְטַן, וְאִז הֵנֵר הַזֶּה מִתְבָּרַךְ, וְנִכְנָעִים לְפָנָיו לְהֵאִיר. כִּיּוֹן שֶׁמְאוּרֵי, אִז הֵם מִתְמַנְּנִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל מְקוֹמוֹ.

כְּמוֹ זֶה אוֹתוֹן דְּרָגוֹת עֲלִיוּנוֹת שֶׁנִּקְרָאוֹת מְאוּרֵי אוֹר, שׁוֹלְטוֹת בַּיּוֹם וּמְאוּרֵי אוֹתוֹת הַמָּאוֹר הַעֲלִיוֹן. בְּשְׁעָה שִׁיּוֹרֵד הַלֵּילָה, אוֹתוֹ מְאוֹר עֲלִיוֹן כּוֹנֵס אוֹתָם וּמְכַנֵּס אוֹתָם לְתוֹכוֹ עַד שֶׁמְאוּרֵי הַיּוֹם. כִּיּוֹן שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְבָרְכִים עַל הָאוֹר בַּיּוֹם, אִז מוֹצִיא אוֹתָם בְּשִׁלְמוֹת הָאוֹר, וְלִכֵּן מְבָרְכִים יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת וְלֹא אוֹמְרֵי בּוֹרָא (אֲלָא יוֹצֵר). וְכֵאן בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, מְשׁוּם אוֹתוֹן הַדְּרָגוֹת שֶׁלְמַטָּה.

סוּד הָאֲצָבָעוֹת

וְהַכֹּל הוּא סוּד הָאֲצָבָעוֹת, בְּהֵן רְמוּזוֹת הַדְּרָגוֹת הַעֲלִיוּנוֹת וְהַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. הַדְּרָגוֹת הַעֲלִיוּנוֹת נוֹדְעוֹת בְּזִקִּיפַת הָאֲצָבָעוֹת לְמַעְלָה, וּבְזִקִּיפַת הָאֲצָבָעוֹת מִתְבָּרְכוֹת הַדְּרָגוֹת הַעֲלִיוּנוֹת וְהַדְּרָגוֹת

עֲלֵאָה. וְהֵנִי אֶקְרוֹן מְאוּרֵי הָאֵשׁ. וּבְגִינֵי רִזָּא דָא, מְבָרְכִין בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. וְאִי תִימָא, אִמְאֵי בּוֹרָא, וְלֹא אֶמְרוּ מְאוּרֵי מְאוּרֵי הָאֵשׁ. הוֹאִיל וְקָא נְהָרִין מְהֵהוּ אֵשׁ, מְהֵהוּ בּוֹצִינָא מְבָרְכָא. אֲלָא כִּיּוֹן דְּעָאל שְׁבֶתָא, כָּל אֵינּוֹן דְּרִגִין דְּלִתְמָא, וְכָל אֵינּוֹן דְּנְהָרִין וְשִׁלְטִין, כְּלָהוּ עָאלִין וְאִתְכְּלִילוּ בְּהָאֵי שְׂרָגָא, וְאִתְמְמְרוּ וְאִתְגְּנִיזוּ, וְאִתְנַטְרוּ בֵּיהּ, וְלֹא יִתְחַזּוּן בֵּיהּ, אֲלָא הֵהִיא נְקוּדָה בְּלַחֲוֹדָהּ, וְכָלֵהוּ אִתְמְמְרוּ בְּגוּוּהּ, כָּל יוֹמָא דְשְׁבֶתָא. כִּיּוֹן דְּנִפְק שְׁבֶתָא, אִפִּיק לּוֹן לְכָל חַד וְחַד, כְּאִילוֹ הֵהִיא שְׁעָתָא אִתְבְּרִיאוּ, וְנִפְקוּ כְּלָהוּ וְאִתְבְּרִיאוּ כְּמִלְקָדְמִין, וְאִתְמַנְּיאוּ עַל דּוּכְתִיּהוּ לְשִׁלְטָאָה כְּדִין אִתְבְּרָא הָאֵי שְׂרָגָא, וְאִתְכְּפִיין קַמֵּיהּ, לְאַנְהָרָא. כִּיּוֹן דְּנְהָרִין כְּדִין אִתְמַנּוּן כָּל חַד וְחַד עַל דּוּכְתִיּהּ.

כְּגוֹוֹנָא דָא, אֵינּוֹן דְּרִגִין עֲלֵאִין, דְּאֶקְרוֹן מְאוּרֵי אוֹר, שִׁלְטִין בִּימְמָא, וְנְהָרִין מְגוּ בּוֹצִינָא עֲלֵאָה. בְּשְׁעָתָא דְרַמְשׁ לִילֵיא, הֵהוּא בּוֹצִינָא עֲלֵאָה כְּנִישׁ לּוֹן, וְאֵעִיל לּוֹן בְּגִינָה, עַד דְּנְהִיר ימְמָא. כִּיּוֹן דְּמְבָרְכִין יִשְׂרָאֵל עַל נְהוֹרָא בִימְמָא, כְּדִין אִפִּיק לּוֹן בְּשִׁלְמוֹ דְנְהוֹרָא. וְעַל דָּא מְבָרְכִין יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת, וְלֹא אֶמְרֵי בּוֹרָא, (ס"א) אֲלָא יוֹצֵר) וְהֵכָא בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּגִין דְּאֵינּוֹן דְּרִגִין לִתְמָא.

סוּד הָאֲצָבָעוֹת

וְכֹלֵא אִיהוּ רִזָּא דְאֲצָבָעָאן, בְּהוּ רְמוּזֵי דְרִגִין עֲלֵאִין, וְדְרִגִין תַּחְתּוֹן. דְּרִגִין עֲלֵאִין אִשְׁתַּמְדְּעָאן, בּוֹקִיפוּ דְאֲצָבָעָאן לְעִילָא. וּבּוֹקִיפוּ דְאֲצָבָעָאן, אִתְבְּרְכוּן דְרִגִין עֲלֵאִין, וְדְרִגִין תַּחְתּוֹן כְּחָדָא. וּבְמְאוּרֵיכוּ

התחַתּוֹנוֹת כְּאֶחָד, וּבְהִנְמַכַּת הָאֲצָבָעוֹת מִתְבָּרְכִים לְהַאִיר הַדְּרָגוֹת הַתְּחַתּוֹנוֹת לְבִדּוֹ. וְהַסּוּד הַזֶּה, הַצְּפָרְנִים שֶׁל אַחוֹרֵי הָאֲצָבָעוֹת. וְהָאֲצָבָעוֹת לְבִדּוֹ לְפָנִים. הַצְּפָרְנִים שֶׁל אַחוֹרֵי הָאֲצָבָעוֹת הֵם פְּנִים אַחֲרוֹת שְׂצָרִיכוֹת לְהַאִיר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ נֵר, וְאוֹתָם פְּנִים שְׂנֻקְרָאִים אַחוֹרִים. הָאֲצָבָעוֹת לְפָנִים בְּלִי צְפָרְנִים, אֵלּוּ הֵן הַפְּנִים הַפְּנִימִיִּים הַמְּכַסִּים. וְסוּד זֶה - (שְׁמוֹת לג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי. אֵלֶּה אַחוֹרֵי הָאֲצָבָעוֹת לְאַחֲרוֹר בְּצְפָרְנֵיהֶן. וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ, אֵלֶּה הָאֲצָבָעוֹת לְפָנִים בְּלִי צְפָרְנִים, שֶׁהֵן הַפְּנִים הַפְּנִימִיִּים. וּכְשֶׁמְבַרְכִּים עַל הַנֵּר, צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֶת אַחוֹרֵי הָאֲצָבָעוֹת בְּצְפָרְנֵים, לְקַבֵּל אוֹר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַנֵּר, וְאֶת פְּנִים הָאֲצָבָעוֹת לֹא צָרִיךְ לְכַפּוֹת (לְהַרְאוֹת) אוֹתָן שֶׁיֵּאִירוּ מִתּוֹךְ אוֹתוֹ נֵר, שֶׁהֵרִי אֵינֶן מְאִירוֹת אֲלָא מִתּוֹךְ הַנֵּר הָעֲלִיּוֹן שֶׁלְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, שֶׁהוּא טְמִיר וְגִנּוּז וְשֶׁלֹּא נִגְלָה כְּלָל. וְאֵינֶן מְאִירוֹת מִתּוֹךְ נֵר שְׂגֻלּוֹי כְּלָל. מִשּׁוּם כִּךָ צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֶת אַחוֹרֵי הָאֲצָבָעוֹת בְּצְפָרְנֵים, וְאֶת פְּנִים הָאֲצָבָעוֹת לֹא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַנֵּר הַזֶּה. טְמִירוֹת הֵן, וּבִסְתֵר הֵן מְאִירוֹת. פְּנִימִיּוֹת הֵן, וּמְפָנִימִים מְאִירוֹת. עֲלִיוֹנוֹת הֵן, וּמַעֲלִיּוֹנִים הֵן מְאִירוֹת. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּשִׁמִּים

וְצָרִיךְ לְהִרְיֵחַ בְּבִשְׂמִים כְּשִׁיּוֹצֵאת שַׁבָּת עַל שֶׁהִסְתַּלְקָה אוֹתָהּ רוּחַ, וְנִפְשׁ הָאָדָם נִשְׁאָר תְּעַרְמָת מִשְׁתַּנִּית בְּבִקְשֵׁים) מִשּׁוּם אוֹתוֹ סְלוּק שֶׁהִסְתַּלְקָה הַרוּחַ מִמֶּנּוּ, וְהֵרִי פְּרִשׁוּהָ.

דְּאֲצָבָעָאן. אֶתְבָּרְכֵן לְאַנְהָרָא דְרַגִּין תְּמַאִין לְהוֹדִיָּיהוּ. וְרָזָא דָא, טוֹפְרֵי דְאַחוֹרֵי אֲצָבָעָאן. וְאֲצָבָעָאן לְהוֹדִיָּיהוּ לְגוּ. טוֹפְרֵי דְאַחוֹרֵי אֲצָבָעָאן, אֵינּוֹן אֲנִפִּין אַחֲרֵינִין, דְאֲצָטְרִיכוּ לְאַנְהָרָא מִגּוּ הֵהוּא שְׂרָגָא, וְאֵינּוֹן אֲנִפִּין דְאַקְרוּן אַחוֹרִים. אֲצָבָעָאן לְגוּ בְּלֹא טוֹפְרִין, אֵלִין אֵינּוֹן אֲנִפִּין פְּנִימָאן אֶתְכִסְיִין. וְרָזָא דָא, (שְׁמוֹת לג) וְרָאִיתָ אֶת אַחוֹרֵי. אֵלִין אַחוֹרֵי, אֲצָבָעָאן, לְאַחוֹרָא בְּטוֹפְרֵיהוֹן. וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ, אֵלִין אֲצָבָעָאן לְגוּ, בְּלֹא טוֹפְרִין, דְאֵינּוֹן אֲנִפִּין פְּנִימָאִין. וְכַד מְבַרְכִינֵן עַל שְׂרָגָא, בְּעֵי לְאַחֲזָאָה אַחוֹרֵי אֲצָבָעָאן בְּטוֹפְרִין, לְאַתְנַהָרָא מִגּוּ הֵהוּא שְׂרָגָא, וּפְנִימָאֵי דְאֲצָבָעָאן, לֹא אֲצָטְרִיכוּ לְאַכְפִּיא (כ"א לְאַחֲזָאָה) לּוֹן לְאַתְנַהָרָא מִגּוּ הֵהוּא שְׂרָגָא. דְהָא אֵינּוֹן לֹא נַהֲרִין, אֲלֹא מִגּוּ שְׂרָגָא עֲלָאָה דְלַעֲלָא לְעִילָא, דְאִיהִי טְמִירָא וְגִנּוּזָא דְלֹא אֶתְגַּלְיָא כְּלָל. וְאֵינּוֹן לֹא נַהֲרִין מִגּוּ שְׂרָגָא דְאַתְגַּלְיָא כְּלָל, בְּגִין כִּד בְּעֵי לְאַחֲזָאָה אַחוֹרֵי אֲצָבָעָאן בְּטוֹפְרִין. וּפְנִימָאֵי דְאֲצָבָעָאן, לֹא בְּעֵי לְאַחֲזָאָה קַמֵּי הַאי שְׂרָגָא. טְמִירִין אֵינּוֹן, וּבְטְמִירוֹ אֶתְנַהָרִין. פְּנִימָאִין אֵינּוֹן, וּמְפָנִימָאָה אֶתְנַהָרִין. עֲלֵאִין אֵינּוֹן, וּמַעֲלָאָה אֶתְנַהָרִין. זְכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְאַתֵּי.

בְּשִׁמִּים

וּבְעֵי לְאַרְחָא בְּבוֹסְמִין, כַּד נִפְיַק שַׁבְתָּא, עַל דְאֶסְתַּלַּק הֵהוּא רוּחָא, וְנִפְשָׁא דְכַר נִשׁ אֲשֶׁתְּאַרְת בְּעָרְטוּלָא, (ס"א אֲשֶׁתְּנִית בְּקָרְטוּפָא) בְּגִין הֵהוּא סְלִיקוּ, דְאֶסְתַּלַּק רוּחָא מִנֵּיהּ וְהָא אוֹקְמוּהָ.

הַרִיחַ הוּא קִיּוּם הַנֶּפֶשׁ

כְּתִיב (בראשית כז) וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר, אֲבֵל תָּא חַיִּי, רִיחָא אִיהוּ קִיּוּמָא דְנַפְשָׁא, בְּגִין דְּאִיהוּ מְלַח דְּאֵעִיל לְנַפְשָׁא, וְלֹא לְגוּפָא.

(ח"ב ר"ח, ב)

בְּגִין דָּא כַד נִפְק שְׁבֻתָּא, בְּעֵי לְאַרְחָא כְּבוֹסְמִין, לְאֵתִישְׁבָּא נַפְשִׁיה בְּהֵהוּא רִיחָא, עַל הֵהוּא רִיחָא עֲלָאָה קַדִּישָׁא דְאַסְתְּלֵק מִיְנָה. וְהֵהוּא רִיחָא מְעֲלָא דְבוֹסְמִין אִיהוּ הַדָּס. דְּהָא קִיּוּמָא דְאֵתֵר קַדִּישָׁא דְנִשְׁמָתִין נִפְקִין מִיְנָה, הַדָּס אִיהוּ. וְדָא אִיהוּ קִיּוּמָא דְנַפְשָׁא, כְּגוּוּנָא דְלַעִילָא, לְאֵתִיקִימָא מֵהֵהוּא עַרְטוּלָא דְאֵשְׁתַּאֲרַת.

כַּד נִפְק שְׁבֻתָּא, אֵתִלְבֵּשׁ אָדָם, בְּאִינוּן לְבוּשִׁין דְּגִנְתָּא דְעֵדוּן דְאַרְעָא, דְסִלְקִין רִיחִין וְבוֹסְמִין, לְקִיּוּמָא נַפְשִׁיה, עַל הֵהוּא רוּחָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה וְקִירָא דְאַסְתְּלֵק מִיְנָה. וְהַדָּס אִיהוּ קִיּוּמָא דְנַפְשָׁא וְדָאִי. כְּגוּוּנָא עֲלָאָה, דְאֵתִיקִימָא קִיּוּמָא דְנַפְשָׁא.

(תיקוני זוהר י"א, א)

וּבְגִין דָּא מָאן דְּלֹא נָטִיר בְּרִית אֲתֵדֵן בְּחַבּוּט הַקְּבֵר בְּהֵהוּא עַפְרָא, וְאֵלִין אִינוּן דְּגוּפָא דְלֵהוּן אִינוּן לֹוֹן קְבֵר בְּחַיִּיהוּן, דְּדַחְקִין לֹוֹן שְׁעֵתָא בְּכָל יוּמָא, וּבְמִלְאָכָא דְלֵהוּן דְאַתְּבַקַּע דְמָא בְּצַפְרִינֵיהוּן, וּבְגִין דָּא תְּקִינוּ לְאַחְזָאָה צַפְרָנִים בְּהַבְדְּלָה, דְּהוּא אָדָם מְלוּבֵשׁ בְּכַתְנֹת צַפְרָנִים, דְּהוּוּ נְהָרִין כְּעַנְגִי כְבוֹד. וְאִיהוּ בְּהַבְדְּלָה מִיְנֵיהוּ, (בראשית גז) וַיִּדְעוּ כִּי עִרְמָם הֵם מִיְנֵיהוּ, בְּגוּפָא וְנִשְׁמָתָא

הַרִיחַ הוּא קִיּוּם הַנֶּפֶשׁ

כְּתוּב (בראשית כז) וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר, אֲבֵל תָּא חַיִּי, רִיחָא אִיהוּ קִיּוּם הַנֶּפֶשׁ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא דְבָר שְׂנֵאֵנִס לְנַפְשׁ וְלֹא לְגוּף.

מִשּׁוּם כֶּה, כְּשִׁיּוּצָאָת שְׁבֻתָּא, צְרִיךְ לְהַרִיחַ בְּבִשְׂמִים לְיִשָּׁב אֶת נַפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ רִיחַ עַל אוֹתוֹ רִיחַ עֲלִיוֹן קְדוּשׁ שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ, וְאוֹתוֹ רִיחַ הַמַּעֲלָה שֶׁבְּבִשְׂמִים הוּא הַדָּס, שֶׁהָרִי קִיּוּם הַמְּקוּם הַקְּדוּשׁ שֶׁמִּמֶּנּוּ יוּצָאוֹת הַנִּשְׁמֹת הוּא הַדָּס. וְזֵהוּ קִיּוּם הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹ שְׁלֵמַעֲלָה, כְּדִי לְהַתְקִים מֵאוֹתָהּ הַתְּעַרְטוּלוֹת שֶׁנִּשְׁאָרָה.

כְּשִׁיּוּצָאָת הַשְּׁבֻתָּא, הַתְּלַבֵּשׁ אָדָם בְּאוֹתָם לְבוּשֵׁי גוּ עֵדוּן שֶׁל הָאָרֶץ שֶׁמִּעֲלִים רִיחַ וּבִשְׂמִים, לְקִים אֶת הַנֶּפֶשׁ עַל אוֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה וְנִכְבְּדָה שֶׁהִסְתַּלְּקָה מִמֶּנּוּ. וְהַדָּס הוּא וְדָאִי קִיּוּם הַנֶּפֶשׁ, כְּדָגְמָא עֲלִיוֹנָה, שֶׁהִתְקַיְמָה קִיּוּם הַנֶּפֶשׁ.

וּמִשּׁוּם זֶה, מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר הַבְּרִית, נִדוּן בְּחַבּוּט הַקְּבֵר בְּאוֹתוֹ עַפְרָא, וְאֵלִין הֵם שְׂגוּפִים הוּא קְבֵר לָהֶם בְּחַיִּיהֶם, שֶׁדוּחְקִים לָהֶם אֶת הַשְּׁעָה בְּכָל יוֹם, וּבְמִלְאָכְתָּם מִתְבַּקַּע דָּם בְּצַפְרִינֵיהֶם, וּמִשּׁוּם זֶה תְּקִינוּ לְהַרְאוֹת הַצַּפְרָנִים בְּהַבְדְּלָה, שֶׁהִיָּה אָדָם מְלוּבֵשׁ בְּכַתְנֹת צַפְרָנִים שֶׁהִיוּ מְאִירִים כְּמוֹ עַנְגִי כְבוֹד, וְהוּא בְּהַבְדְּלָה מֵהֶם. וַיִּדְעוּ כִּי עִרְמָם הֵם - מֵהֶם, בְּגוּפֵיהֶם וְנִשְׁמָתוֹ רוּחֵיהֶם וְנַפְשָׁם, עִרְמָם מִכַּתְנֹת אוֹר, שֶׁהֵם מְאֹרְרֵי הָאֵשׁ, וּמִשּׁוּם

וְרוּחָא וּנְפָשָא, עֲרוּמִים מִכְתָּנוֹת אוֹר, דְּאִינּוּן מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וּבְגִין דְּבִשְׁבֶת אַתְּהוּא לֹוֹן בְּאֲדֻלְקַת שְׂרָגָא דְשֶׁבֶת בְּתַרִּין פְּתִילוֹת דְּאֵשׁ, וּבְמוֹצָאֵי שֶׁבֶת יִתְעַבְרוּן מִנֵּיהּוּ, תְּקִינּוּ לְמִימַר בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת הַבְּדֻלָּה בְּאֵשׁ.

מפעל הזוהר העולמי "קול הרשב"י"

נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש - 0548436784

ערכת המגן הטובה ביותר, וביטול איום הטילים מעל עם ישראל
בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי - הודעה משמחת לכלל ישראל

תורת הזוהר בלשון הקודש

שמעו ותחי נפשכם!

לימוד וסיום כל "הזוהר הקדוש" בשלוש שנים!!!

היום אם בקולו תשמעו, ובוזוהר תקראו, קול הטילים לא תשמעו, את המשיח תראו. על די שילמדו זוהר הקדוש עם פירוש 24 שעות ביום יהיה זה שנת הגאולה

דקות בכל יום ולגמור את כל ספר הזוהר בשלוש שנים. כל אב יכול להושיב את בניו מגיל שידועים לקראו, וישמעו ויקראו כל יום 20 דקות יחד עם הדיסק, ובכך תוך שלש שנים יעשו סיום לכל הזוהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י ז"ל: אמר להם רבי שמעון: כשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו נערים שבעולם עתידים למצא נסמרות של החכמה ולדעת על דיו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל (זהר הקדוש פרשת ויחא דף קיח).

התכנית מתנהלת על ידי "מפעל הזוהר העולמי", מיסודו של כ"ק האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גרוס שליט"א בשיתוף עם המגיד שיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א. הדיסקים ניתן להשיג בעז"ה אצל מגיד השיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א, טלפון: 054-4577956 וב"מפעל הזוהר העולמי".

כל השיעורים ניתן לשמוע גם בטלפון "קול הרשב"י" 0722-990055 ובטלפון "קול הזוהר": 0722-990044, וכן ניתן להשיג כל ספרי הזוהר"ק ב"מפעל הזוהר העולמי" רחוב נחל לכיש 24/8 בית שמש. טל: 0548436784 / פקס: 02-9951300

ברוך שהחיינו וקיימנו לזמן הזה לגמור הפרוייקט העולמי הגדול, את השיעורי הזוהר בלשון הקודש מיוחד למלמדים, לילדים, זקנים עם נערים, - כל ספר הזוהר הקדוש:

תורת הזוהר הקדוש 780 שיעורים - תיקוני זוהר 125 שיעורים - זוהר חדש 157 שיעורים - ס"ה 1062 שיעורים ב-50 דיסקים, ב-50 דיסקים אתה רוכש את כל תורת הזוהר הקדוש, כל הזוהר שיש בעולם. יכולים לשמוע בבית בדרכים.

תכנית עולמית ללימוד ולסיום זוהר הקדוש בלשון הקודש, בשלוש שנים, בשמיעת סידרת דיסקים, בלשון קלה ונעימה.

הסדרה מחולקת לחמישים דיסקים, כל שיעור באורך 20 דקות, כל דיסק כיל 30 שיעורים ובסך הכול 1062 דיסקים [אלף ששים ושתים] שיעורים. בכך יהיה ניתן בקלות לשמוע ולסיים כל הזוהר הקדוש אף בדרכים ובנסיעה, וכד'.

מעתה כל בית המדרש גם כשארן להם מגיד שיעור יכולים ללמוד יחד את סדר הזוהר המחולק לשלוש שנים מתוך הסט החדש הנדפס בעשרה כרכים עם ביאור בצד, [סט של 10 כרכים מסובסד 130 ש"ח] ובאותו זמן לשמוע [בדיסק] את השיעור במשך 20

לימוד ושמוע בוזהר כל רגע, למנוע חבלי משיח וכל פגע, כהבטחת משה רבנו לרשב"י, ובדא יפקון מגלותא. מהיום, כל ילד קטן מגיל 7 יכול לגמור את כל ספר הזוהר הקדוש [פעמיים לפני חבר מצוה] ולזכות להיות אחד מבני עלייה מרואי פני המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אשרי יולדתו!!! גם יזכה ששלך המשיח יראה באצבעו ויאמר "בזכותך הגעת".

ניתן ללמוד מתוך הזוהר הקדוש שיצא כעת לאור (חודש טבת תשע"א) ב-10 כרכים מחולק לשלוש שנים. (ניתן לקבל במפעל הזוהר העולמי, וגם אצל "מלכות דוד" רחוב השומר 74 בני ברק במחיר מסובסד, וכן במוקדים - ממפורסם ב"ערכת של שעה").

בואו ונקיים את התקנה של הצדיק הקדוש המקובל רבי יצחק אלפיה לגמור הפרד"ס לכה"פ פעם אחת בחיים ושהקב"ה יזרו את גאולתנו בחסד וברחמים, וְכַהֲבִטַחְתָּ הַרְשָׁב"י (ישא קכד): דְּבִדָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא וּבְרַחֲמִי.

בסיום הזוהר יחולקו חינם ספרים "זוהר השבת", "זוהר חק לישראל",

ועוד הרבה ספרים על הזוהר הקדוש

כל הילדים המתחילים ללמוד את סדרי הזוהר אחרי 30 יום יקבל כבר מתנה הסט הראשון זוהר השבת 5 כרכים ו זוהר חק לישראל 5 כרכים.

כל אחד שמתחיל ללמוד נא לשלוח לנו בפקס, כדי להכין את הספרים, כי המספר מוצמם, וכל הקודם זוכה. מפעל הזוהר העולמי, סניף לפרטים ולהצטרפות: 0548-436784 - פקס: 02-9951300

מֵהַפִּנְתַּי הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי יוֹצֵאת לְדֶרֶךְ!

לוֹמְדִים בְּרַח א' מִסְפָּר ראשון שֶׁל "זֹהַר הַשָּׁבֶת" וְנִבְחָנִים
וּמְקַבְּלִים סֵט שֶׁל "זֹהַר הַשָּׁבֶת"

בְּמִתְנָה

כִּיצַד?

- 1 יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים [שם, כתובת, וטלפון] לפקס מספר 02-9951300
- 2 אָנַחְנוּ נִשְׁלַח לָךְ אֶת הַמִּכְתָּן. 3 בְּגִמְרַת הַמִּכְתָּן תִּפְקַסְסֵם אוֹתוֹ לִפְקַס הַנ"ל,
- 4 בּוֹחוֹן מִיָּחַד מִשְׁעֵם "מִפְעַל הַזֹּהַר" יִבְדֹּק אֶת הַמִּכְתָּן, וְתִקְבַּל אֶת הַמִּתְנָה.
הַמְצִיטִינִים יִזְכּוּ לִפְרִסְוִם בְּסִפְרִים.
לִפְרִטִים וְהַזְמַנֵּת מִבְּחִינִים, טֵל: 0548-436784

כָּל יְהוּדֵי יִכּוּל לְזַכּוֹת בְּסֵט שֶׁל זֹהַר הַשָּׁבֶת! בְּחִנָּם!

כָּל רִגְעַ שֶׁל לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי ה'.
כָּל רִגְעַ שֶׁל לְמוֹד, מִצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּכַרְטִיּוֹת וּבְכִלְלִיּוֹת מְגֻזְרוֹת קְשׁוֹת.
יְהוּדֵי יָקָר, כְּמוֹהַ כַּח וְעֲצָמָה חֲבוּוּיִם כָּד!
כָּל הָעוֹלָם תְּלוּי בְּלְמוֹד שְׁלֵד, אֵל תְּרַפָּה יָדֶיךָ, הַזְמַן קֹצֵר וְהַמְּלֵאכָה מְרַבָּה,
בּוֹא וְהִצְטָרֵף לְקַבּוּצָה שֶׁתּוֹלֵד אֶת כָּל הָעוֹלָם לְשִׁלּוֹם,
בּוֹא וְשֵׁב בְּצִלּוֹ שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ.

מִתָּן שְׂכָרוֹ בְּצִדּוֹ, הַרְשָׁב"י יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד עִמוֹ